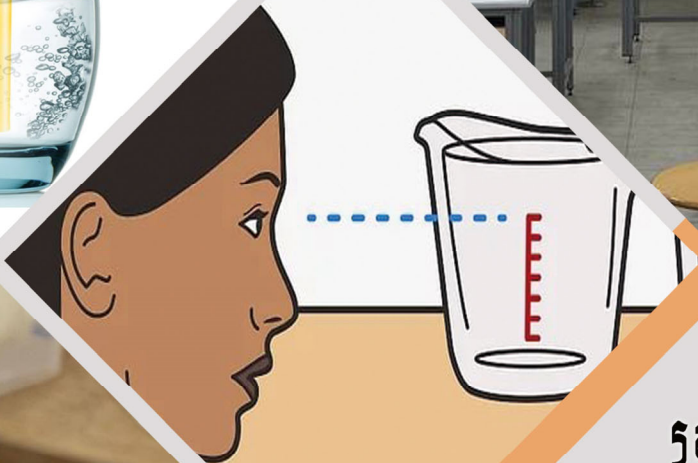

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
MINISTRY OF EDUCATION, YOUTH AND SPORT

ស្នេហា
គ្រប់គ្រងបន្តបំពេញ
និងប្រើប្រាស់សម្ភារពិសោធន៍

ជីវវិទ្យា

សម្រាប់ការរៀន និងបង្រៀននៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ

កក្កដា ២០២៣

បុព្វកថា

ការអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម និងគណិតវិទ្យា (STEM) ឬ “ការអប់រំវិស្វកម្ម” ជាតម្រូវការចាំបាច់ និងជាអាទិភាពសម្រាប់ការអប់រំនាសតវត្សទី២១ ដើម្បីជំរុញការស្រាវជ្រាវ ការបង្កើតថ្មី និងនវានុវត្តន៍សំដៅរួមចំណែកក្នុងការលើកស្ទួយកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ ស្របនឹងបរិការណ៍នេះ ការលើកកម្ពស់ការរៀន និងបង្រៀនវិស្វកម្មនៅកម្រិតសាលារៀន ជាអាទិភាពមួយ។

ការកសាងសៀវភៅណែនាំស្តីពី “ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍ និងប្រើប្រាស់សម្ភារពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រសម្រាប់ការរៀន និងបង្រៀននៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ” មានការចូលរួមពីក្រុមគ្រូឧទ្ទេសវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ អង្គការ VSO អង្គការ KAPE លោកគ្រូ អ្នកគ្រូមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រនៅវិទ្យាល័យធនធាន និងសាលារៀនជំនាន់ថ្មី ក្រោមការឧបត្ថម្ភគាំទ្រពីគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិទី២ (USESPP-II)។ សៀវភៅណែនាំនេះ ត្រូវបានកសាងឡើងស្របតាមទ្រឹស្តីនៃការរៀន និងបង្រៀនវិស្វកម្ម និងការវិវត្តនៃសម្ភារពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ អនុលោមតាមកម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដោយផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តីទៅក្នុងការអនុវត្ត ដើម្បីធ្វើឱ្យសិស្សទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញពិតប្រាកដក្នុងជីវភាពរស់នៅ ព្រមទាំងអាចចូលរួមប្រកួតប្រជែងទីផ្សារការងារនៅក្នុងសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងសកលលោក។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ និងកោតសរសើរចំពោះក្រុមការងារបច្ចេកទេស និងគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែង ធ្វើឱ្យសម្រេចបានជាផ្លែផ្កានូវស្នាដៃដ៏មានសារៈសំខាន់នេះទុកជាប្រយោជន៍ដល់វិស័យអប់រំ និងការអភិវឌ្ឍនៅកម្ពុជា។

ថ្ងៃ ២៩ ខែ កើត ឆ្នាំ ខែ ទុតិយ ឆ្នាំ ថោះ បញ្ចស័ក ព.ស.២៥៦៧
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០២៣
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

[Handwritten signature in blue ink]

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ ជួន ណារ៉ុន

ការប្តូរថា

សៀវភៅ “គ្រប់គ្រងទីពឹងសោធន និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន” នេះគឺជាសមិទ្ធផលទីពីរបន្ទាប់ពីសមិទ្ធផលទីមួយ “សៀវភៅណែនាំពិសោធន៍ជីវវិទ្យាសម្រាប់ការរៀន និងបង្រៀននៅសាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ” បានបោះពុម្ពផ្សាយរួចហើយក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍វិស័យអប់រំមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ២ (USESDP-II) របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

នៅក្នុងសៀវភៅ “គ្រប់គ្រងទីពឹងសោធន និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន” នេះចែកចេញជាពីរផ្នែកធំៗគឺផ្នែកទីមួយ ការគ្រប់គ្រងទីពឹងសោធន និងផ្នែកទីពីរការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ក្នុងទីពឹងសោធន។ នៅក្នុងផ្នែកទីមួយ មាន៧ជំពូកដែលពិពណ៌នាអំពីដំណើរការទូទៅនៃការគ្រប់គ្រងទីពឹងសោធននៅវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងទីពឹងសោធននៃវិទ្យាល័យធនធាន។ ផ្នែកទីមួយនេះរួមមានរបៀបប្រើប្រាស់តួលេខ និងរង្វាស់រង្វាល់ទម្រង់ និងរចនាសម្ព័ន្ធទីពឹងសោធន បទបញ្ញត្តិនិងសុវត្ថិភាពទីពឹងសោធន គោលការណ៍សុវត្ថិភាពនៃការរក្សាទុកឧបករណ៍ទីពឹងសោធន និងរបៀបសរសេររបាយការណ៍ពិសោធន។ មាតិកាខ្លះនៃផ្នែកទីមួយត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយមុខវិជ្ជាគីមីវិទ្យា ដើម្បីធានាថានៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធនទាំងពីរ(ជីវវិទ្យា និងគីមីវិទ្យា)មានគោលការណ៍និងបទញ្ញត្តិមួយចំនួនដូចគ្នាដែលបរិវេណវិទ្យាពិសោធន លោកគ្រូអ្នកគ្រូ និងអ្នកប្រើប្រាស់សៀវភៅត្រូវសិក្សាស្វែងយល់។

នៅក្នុងផ្នែកទីពីរមានឧបករណ៍ពិសោធនចំនួន៤៦មុខត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់សិក្សាដែលការជ្រើសរើសនោះឆ្លងកាត់ការពិភាក្សា និងសម្រេចពីសំណាក់គ្រូឧទ្ទេសជីវវិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងគ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាជីវវិទ្យាពីវិទ្យាល័យធនធានមួយចំនួនដូចជា វិទ្យាល័យធនធានប្រសូត្រ វិទ្យាល័យធនធានស្វាយរៀង (ខេត្តស្វាយរៀង) វិទ្យាល័យធនធានបរេល វិទ្យាល័យធនធាននេយ័ង (ខេត្តបាត់ដំបង) វិទ្យាល័យធនធានព្រះបាទសុរាម្រិត(ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង) វិទ្យាល័យធនធានព្រះរាជសម្ភារ(ខេត្តកំពត) និងវិទ្យាល័យធនធានជាស៊ីម (តាកែវ) រួមទាំងការផ្តល់ធាតុចូលពីសំណាក់ស្ថាប័នសហការមួយចំនួនដែលធ្វើការក្នុងវិស័យអប់រំដូចជា អង្គការខេប (KAPE) អង្គការវីអេសអូ (VSO) សាលារៀនជំនាន់ថ្មីព្រែកលៀប និងសាលារៀនជំនាន់ថ្មីព្រះស៊ីសុវត្ថិជាដើម។ ឧបករណ៍នីមួយៗត្រូវបានសរសេរផ្ដោតទៅលើគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ប្រភេទឧបករណ៍ របៀបប្រើឧបករណ៍ របៀបថែទាំនិងទុកដាក់ និងបម្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍។ ឧបករណ៍មួយចំនួនត្រូវបានបន្ថែមមុខងារស្កេន QR Code សម្រាប់ផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់បរិវេណវិទ្យាពិសោធន និងអ្នកប្រើប្រាស់សៀវភៅធ្វើការសិក្សាបន្ថែមតាមរយៈការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ បច្ចេកវិទ្យា (ទូរស័ព្ទឆ្លាតវៃ និងថេប្លេត)។ ហេតុដូច្នេះនេះ សៀវភៅពាក់កណ្តាលឌីជីថលទីមួយដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានបង្កើតឡើងដើម្បីជួយលើកកម្ពស់យន្តការអប់រំឌីជីថលនៅក្នុងវិស័យអប់រំ។

រាល់ទិន្នន័យរបស់ឧបករណ៍ទាំងអស់ មួយចំនួនបានពីការអុវត្តប្រើប្រាស់រួចហើយពីសំណាក់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ ប៉ុន្តែក៏មានទិន្នន័យរបស់ឧបករណ៍មួយចំនួនទៀតជាទិន្នន័យថ្មីសុទ្ធសាធ។ ការសរសេរពីឧបករណ៍ខ្លះត្រូវបានផ្អែកទាំងស្រុងពីប្រភពឯកសារណែនាំរបស់ឧបករណ៍ និងមួយចំនួនទៀតផ្អែកទាំងស្រុងពីប្រភពគេហទំព័រផ្សេងៗ។ ហេតុដូច្នេះការណែនាំអំពីរបៀបប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ខ្លះ និងមានភាពលម្អៀងនៅពេលដែលលោកគ្រូអ្នកគ្រូ ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ផ្ទាល់នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន។

យើងខ្ញុំជាគណកម្មការចងក្រងសៀវភៅនេះសូមរង់ចាំទទួលនូវការកែលម្អលើភាពខ្វះចន្លោះដែលកើតមានឡើងក្នុងសៀវភៅនេះពីសំណាក់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ និងអ្នកប្រើប្រាស់ទាំងអស់។

សូមអរគុណ!

ចងក្រង និងបោះពុម្ពដោយ៖ វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣

គាំទ្រថវិកាដោយ៖ គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍វិស័យអប់រំមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិទី២ (USES DP-II)

© វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០២៣

គណៈកម្មការនិពន្ធ និងរៀបរៀង

- ១) លោក **ផែន សារិត** គ្រូឧទ្ទេសដ៏វិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ២) លោកស្រី **ឈុក ណារស្រស់** គ្រូឧទ្ទេសដ៏វិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៣) លោកស្រី **ម៉ែន ភក្តី** គ្រូឧទ្ទេសដ៏វិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

គណៈកម្មការគ្រប់គ្រង

- ១) ឯកឧត្តមបណ្ឌិតសភាចារ្យ **ហង់ ជួន ណារ៉ុន** រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ២) ឯកឧត្តមបណ្ឌិតសភាចារ្យ **ណាត ម៉ិនឡើង** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ៣) ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ឌី ខាំមួន** ប្រធានគណៈកម្មាធិការកំណែទម្រង់នៃវ.ជ.អ
- ៤) លោកជំទាវបណ្ឌិត **ឃុន វិច្ឆិកា** អគ្គនាយិកាអង្គនៃអគ្គនាយកដ្ឋានបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ៥) ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **សៀង សុវណ្ណា** នាយកវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៦) លោកបណ្ឌិត **ឈុក ច័ន្ទនាយា** អនុប្រ.គណៈកម្មាធិការកំណែទម្រង់នៃវ.ជ.អ
- ៧) លោក **ឌី បុណ្ណា** នាយករងវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៨) លោកបណ្ឌិត **នួន វីរ៉ា** នាយករងវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៩) លោកស្រី **ម៉ីន សុផានី** នាយិកាអង្គនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ១០) លោក **ថៃ ហេង** នាយករងវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងកែលម្អ

- ១) លោក **ម៉ៅ សារឿង** ប្រធានដេប៉ាតឺម៉ង់អប់រំនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ២) លោក **ចេង ថុន** អនុប្រធានដេប៉ាតឺម៉ង់អប់រំនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៣) លោកបណ្ឌិត **អាន រ៉ូប្រាថ** អនុប្រធានដេប៉ាតឺម៉ង់អប់រំនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៤) លោកបណ្ឌិត **សោន ចន្ទ្រៈ** គ្រូឧទ្ទេសអក្សរសាស្ត្រខ្មែរនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៥) អង្គការ ខេប (KAPE)
- ៦) អង្គការ វីអេសអូ (VSO)
- ៧) គ្រូបង្រៀនសាលាជំនាន់ថ្មី
- ៨) សាលាមធ្យមសិក្សាធនធាន

គណៈកម្មការបេតិកភណ្ឌ និងវាយអត្ថបទ

- ១) លោក **សេង ឡាង** មន្ត្រីដេប៉ាតឺម៉ង់អប់រំនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ២) លោក **អ៊ុក ឡាង** មន្ត្រីដេប៉ាតឺម៉ង់អប់រំនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ៣) លោក **អ៊ុ ចន្ទី** មន្ត្រីដេប៉ាតឺម៉ង់អប់រំនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

មាតិកា

បុព្វកថា.....	I
អារម្ភកថា.....	II
គណៈកម្មការនីតន្ត និងរៀបរៀង.....	III
មាតិកា	IV
ផ្នែកទី១ ការគ្រប់គ្រងទីពិសោធដីវិទ្យា.....	១
ជំពូក១.....	២
សេចក្តីផ្តើមរួម.....	២
១.១ ទិដ្ឋភាពទូទៅ.....	២
១.២ បញ្ហាប្រឈមទូទៅក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យា.....	៣
ជំពូក២	៤
វិធីប្រើប្រាស់តួលេខជាក់លាក់ និងរង្វាស់រង្វាល់នៅក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ ២	៤
២.១ តួលេខជាក់លាក់ ឬតួលេខមានន័យ	៤
២.១.១ និយមន័យ.....	៤
២.១.២ វិធានលេខជាក់លាក់.....	៤
២.១.៣ ប្រមាណវិធីលេខជាក់លាក់.....	៥
២.២ ដង់ស៊ីតេ	១០
២.៣ ការវាស់សីតុណ្ហភាព	១១
២.៤ ទង្វើសូលុយស្យុង	១២
ជំពូក៣	១៥
ទម្រង់ទូទៅ និងរចនាសម្ព័ន្ធទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ	១៥
៣.១ សេចក្តីផ្តើម	១៥
៣.២ លក្ខណៈទូទៅរបស់ទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ.....	១៥
៣.២.១ ទីតាំង និងលក្ខខណ្ឌសមស្របសម្រាប់ទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ	១៥
៣.២.២ ផ្នែកសំខាន់នៃទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ.....	១៥
៣.២.៣ បរិក្ខារក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ.....	១៦
៣.៣ ទម្រង់ផ្សេងៗរបស់ទីពិសោធដីវិទ្យាសាស្ត្រ.....	១៦
៣.៣.១ បន្ទប់ពិសោធដែលមានតុអចល័ត	១៦
៣.៣.២ បន្ទប់ពិសោធបំពាក់តុអចល័ត.....	១៦
៣.៣.៣ បន្ទប់ពិសោធន្លាតវៃ (smart laboratory)	១៧
៣.៣.៤ បច្ចុប្បន្នភាពនៃបន្ទប់ពិសោធនៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន.....	១៧

៣.៣.៥ បន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ.....	១៨
៣.៤ ចេតនាសម្ព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍.....	១៩
៣.៤.១ តួនាទីនាយរងទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍.....	២០
៣.៤.២ តួនាទីនាយរងទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍.....	២០
៣.៤.៣ តួនាទីបរិវេណការបន្ទប់ពិសោធន៍.....	២១
៣.៤.៤ តួនាទីគ្រូជីកនាំពិសោធមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ.....	២១
ជំពូក៤.....	២២
បទបញ្ញត្តិ និងសុវត្ថិភាពក្នុងទីពិសោធន៍.....	២២
៤.១ សេចក្តីផ្តើម.....	២២
៤.២ បទបញ្ញត្តិក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍.....	២២
៤.៣ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ទីពិសោធន៍.....	២៣
៤.៣.១ ប្រភេទសំណល់.....	២៣
៤.៣.២ ការបោះចោលសំណល់ (waste disposal).....	២៦
ជំពូក៥.....	២៩
ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុកឧបករណ៍កែវ.....	២៩
៥.១ ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុក.....	២៩
៥.២ មូលដ្ឋាននៃការលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវ.....	២៩
៥.៣ វិធីលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវដែលប្រើជាមួយសារធាតុគីមីសាមញ្ញ.....	៣០
៥.៤ វិធីលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវពិសេសៗមួយចំនួន.....	៣១
៥.៥ វិធីសម្អាត និងថែទាំឧបករណ៍កែវ.....	៣១
៥.៦ កំណត់សំគាល់បន្ថែម.....	៣២
ជំពូក៦.....	៣៣
វិធីបង្ការពីគ្រោះថ្នាក់ និងសង្គ្រោះបឋមនៅក្នុងទីពិសោធន៍.....	៣៣
៦.១ វត្ថុបំណងនៃការសរសេរឯកសារសង្គ្រោះបឋម.....	៣៣
៦.២ វិធីសង្គ្រោះបឋមនៅក្នុងទីពិសោធន៍.....	៣៣
៦.៣ វិធីគ្រប់គ្រងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ពេលមានកំពប់សារធាតុដោយចៃដន្យ.....	៣៣
៦.៤ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីភ្នែកប៉ះពាល់ទៅនឹងសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់.....	៣៤
៦.៥ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីភ្នែកប៉ះពាល់ទៅនឹងវត្ថុរឹង.....	៣៤
៦.៦ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីប៉ះពាល់ស្បែក.....	៣៤
៦.៧ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីស្រូបចំហាយគីមី ផ្សែងពុល ឬការពុលដោយផ្សែង.....	៣៤
៦.៨ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីដឹក ឬលេបចូលនូវសារធាតុគីមី.....	៣៥
៦.៩ គ្រោះថ្នាក់ដល់សន្លប់.....	៣៥

៦.១០ គ្រោះថ្នាក់ដោយការឆក់ចរន្តអគ្គិសនី	៣៩
៦.១១ ការរលាកដោយកម្ដៅ	៤០
៦.១២ គ្រោះថ្នាក់ដោយរលាកសារធាតុគីមី	៤២
៦.១៣ គ្រោះថ្នាក់លើភ្នែក.....	៤៣
៦.១៤ ការមុត និងការហូរឈាម	៤៤
៦.១៥ ការពុលដោយសារធាតុគីមីរឹង ឬរាវ	៤៥
៦.១៦ ការពុលដោយឧស្ម័ន	៤៥
៦.១៧ ជំនួយដង្ហើមសិប្បនិម្មិត (ចលនាដង្ហើម)	៤៥
៦.១៨ ប្រអប់សង្គ្រោះបន្ទាន់ FIRST AID KIT	៤៦
ជំពូក៧	៤៧
ការសរសេរបាយការណ៍ពិសោធន៍ និងបញ្ជីសម្ភារៈពិសោធន៍	៤៧
៧.១ សេចក្តីផ្តើម	៤៧
៧.២ ផ្នែកផ្សេងៗនៃរបាយការណ៍ពិសោធន៍.....	៤៧
ផ្នែកទី២ ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន៍.....	៤៩
ជំពូក១.....	៥០
សេចក្តីផ្តើម	៥០
ជំពូក២	៥១
របៀបប្រើប្រាស់សម្ភារៈ ឬឧបករណ៍ពិសោធន៍	៥១
២.១ មីក្រូទស្សន៍អុបទិច	៥១
២.២ ឧបករណ៍រាប់ចំនួនកូឡូនី COLONY COUNTER TOOLS	៥៣
២.៣ កន្ត្រៃវះកាត់ DISSECTION SCISSOR.....	៥៧
២.៤ ឈុតឧបករណ៍វះកាត់ CLASSROOM DISSECTION INSTRUMENT SET	៦០
២.៥ មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថល DIGITAL MICROSCOPE	៦២
២.៦ ពីប៉ែត PIPET	៦៥
២.៧ ជើងទម្រពីប៉ែត.....	៧១
២.៨ ម៉ែត្រម៉ែត្រ THERMOMETERS	៧១
២.៩ ឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាម GLUCOSE TEST KITS	៧៩
២.១០ ស៊ីឡាំងក្រិត GRADUATED CYLINDER.....	៨៥
២.១១ ស្រោមដៃ GLOVES	៨៧
២.១២ ដបលាងសម្អាត WASH BOTTLE.....	៩០
២.១៣ ឧបករណ៍វាស់ PH (POTENTIAL HYDROGEN METER)	៩១
២.១៤ ឧបករណ៍វាស់ពន្លឺឌីជីថល DIGITAL LIGHT METER	៩៤

២.១៥ ឧបករណ៍ដងប្លង់តុង PLANKTON NET	៩៧
២.១៦ កែវពង្រីក MAGNIFIER	៩៩
២.១៧ ថាសទីពិសោធន៍ LABORATORY TRAY	១០២
២.១៨ ធុកកៅស៊ូ RUBBER STOPPER.....	១០៣
២.១៩ តង្កៀប CRUCIBLE TONG.....	១០៤
២.២០ ឡូរ FUNNEL	១០៦
២. ២១ វ៉ែនតាសុវត្ថិភាព SAFETY GOGGLE	១០៨
២.២២ កៅស៊ូការពារសារធាតុគីមី APRON RUBBER	១១០
២.២៣ បន្ទះកញ្ចក់ស្តើង ឬឡូរមែល COVER GLASS	១១០
២.២៤ ប្រាសលាងសម្អាត (BRUSHES)	១១២
២.២៥ នាឡិកាកំណត់ពេល (STOPWATCH)	១១២
២.២៦ ក្រដាសអាលុយមីញ៉ូម (ALUMINUM FOIL)	១១៤
២.២៧ បំពង់ប្លាស្ទិករឹង (HARD PLASTIC TUBE)	១១៤
២.២៨ បំពង់សាក (TEST TUBE)	១១៥
២.២៩ ជញ្ជីងប្លង់សារធាតុគីមី (ANALYTICAL BALANCE)	១១៨
២.៣០ ម៉ែត្រកៀប (CALIPERS).....	១២០
២.៣១ កែវប៉េស៊ី BEAKER	១៣១
២. ៣២ តង្កៀប TEST TUBE HOLDERS	១៣២
២. ៣៣ ម៉ាស៊ីនកិនទឹកកក ICE CRUSHER MACHINE.....	១៣៣
២.៣៤ ចានកញ្ចក់កែវ (WATCH GLASSES)	១៣៤
២.៣៥ អូតូក្លេវ AUTOCLAVE.....	១៣៥
២.៣៦ ចានប៉េត្រី PETRI DISHES	១៣៧
២.៣៧ កញ្ចប់ស៊ីលីកាត SILICA PACK	១៣៨
២.៣៨ បន្ទះសំណាកវត្ថុសិក្សាតាមមីក្រូទស្សន៍ MICROSCOPIC PREPARED SLIDES	១៣៩
២.៣៩ អាសេតូន ACETONE REAGENT	១៤០
២.៤០ មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូ STEREO MICROSCOPE	១៤១
២.៤១ ម៉ាស៊ីនប្រែកម្រិតកំរិត CENTRIFUGE	១៤៣
២.៤២ ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត (OASIS DP-FRI ATLAS FILTRI)	១៤៥
២.៤៣ ឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាម (SPHYGMOMANOMETER)	១៤៩
២.៤៤ ត្បាល់ និងអង្រែពុលសេរី PORCELAIN-PESTLE AND MORTAR	១៥៣
២.៤៥ សំណុំជើងទម្រ LAB STAND SETS	១៥៤
២.៤៦ ទម្រជើងបី LAB TRIPOD	១៥៦
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន.....	១៥៨
ឯកសារយោង	១៥៩

ផ្នែកទី១ ការគ្រប់គ្រងទីពឹងសេដ្ឋកិច្ច

ជំពូក ១

សេចក្តីផ្តើមរួម

១.១ ទិន្នន័យទូទៅ

និន្នាការនៃការអប់រំសាកលផ្តល់ឱកាសដល់ពលរដ្ឋគ្រប់រូបក្នុងសហគមន៍ទទួលបានបំណិនបទពិសោធន៍ និងស្ថេរភាពការងារ ដើម្បីរក្សាបាននូវស្ថេរភាពការងារនិងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពទាំងសេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និងសុខុមាលភាព។ នៅក្នុងជ្រុងមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គឺការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការអប់រំឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យានៅតាមសាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ដើម្បីជួយឱ្យកម្ពុជាសម្រេចនូវចក្ខុវិស័យឆ្នាំ២០៣០ និង២០៥០របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ ដើម្បីសម្រេចបាន ចក្ខុវិស័យនេះ ការអប់រំមានបេសកកម្មបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សឱ្យក្លាយជាពលរដ្ឋពេញលេញ មានជំនាញ និងបំណិនច្បាស់លាស់ បង្កើននូវប្រសិទ្ធភាពការងារ និងផលិតផល ប្រែក្លាយកម្ពុជាជាប្រទេសអ្នកផលិត (នៅឆ្នាំ២០៥០)។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានជំរុញលើការអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបស្ថាបនានិយមដើម្បីជួយ គាំទ្រដល់ការអនុវត្តជាក់ស្តែងលើទ្រឹស្តីខ្លឹមសារមេរៀន ជួយឱ្យអ្នកសិក្សាមានបំណិនផ្នែកនវានុវត្តក្នុងគោល ដៅអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពអ្នកសិក្សាឱ្យក្លាយជាអ្នកផលិត ប្រកបដោយឧត្តមានុវត្ត។ ការសិក្សាពិសោធនៅក្នុង ថ្នាក់រៀនជាលំនាំនៃការរៀន និងបង្រៀនរបស់គ្រូបង្រៀន និងសិស្សានុសិស្សដើម្បីផ្តល់ឱ្យពួកគេ (សិស្ស) នូវ បំណិនវិទ្យាសាស្ត្រជំនាញវិជ្ជាជីវៈប្រកបដោយភាពឈ្លាសវៃ ការច្នៃប្រតិដ្ឋ និងទទួលខុសត្រូវ។ ការច្នៃប្រតិដ្ឋ និងការរិះរកនូវយុទ្ធវិធីបង្រៀនគឺជាការកិច្ចអាជីពដែលគ្រូបង្រៀនត្រូវអនុវត្តជាប្រចាំថ្ងៃឱ្យដូចការទទួលទាន អាហារដូច្នោះដែរ។ បើ គ្រូបង្រៀនចេះធ្វើពិសោធនោះពិតជាការប្រសើរ ប៉ុន្តែភាពប្រសើរជាងនេះទៀតនោះ គឺការរិះរកវិធីសាស្ត្រដើម្បីដឹកនាំសិស្សឱ្យចេះរៀបចំដំណើរការពិសោធនោះបានដោយខ្លួនឯងប្រកបដោយ សិល្បៈ។ ចំណុចចាប់ផ្តើមដំបូងសម្រាប់គ្រូបង្រៀនគឺវិធីសាស្ត្របង្រៀន។ មានវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗ ជាច្រើន ដែលគ្រូបង្រៀនទទួលបានការសិក្សា និងបណ្តុះបណ្តាលពីវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំរួចហើយ ដែលក្នុងនោះរួមមាន គោលវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល គោលវិធីសាស្ត្រស្វែម (STEM Classroom Activities) គោលវិធីសាស្ត្រ បែបស្ថាបនានិយម (Constructivism Learning) វិធីសាស្ត្របែបរិះរក (Inquiry-Based Learning) វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយ បញ្ហា (Problem-Based Learning) វិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបគម្រោង (Project-Based Learning) រួមទាំងយុទ្ធ វិធីបង្រៀនផ្សេងៗទៀត។ តាមរយៈគោលវិធីសាស្ត្រ វិធីសាស្ត្រ និងយុទ្ធវិធីនៃការបង្រៀនខាងលើនេះ គ្រូបង្រៀន មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ និងសម្បូរបែបសម្រាប់ដឹកនាំថ្នាក់រៀនពិសោធប្រឡង់។ កិច្ចការបន្ទាប់របស់ គ្រូបង្រៀនគឺការផលិត និងការច្នៃប្រតិដ្ឋ បង្កើតនូវឧបករណ៍ងាយៗសម្រាប់គាំទ្រដល់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។ ការ ប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធគឺជាផ្នែកមួយទៀតដែលគ្រូបង្រៀនត្រូវប្រើឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព និងមុខងាររបស់ឧបករណ៍នីមួយៗ។ សកម្មភាពថ្នាក់រៀនស្វែមគឺជាបត់ថ្មីមួយទៀតសម្រាប់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលតម្រូវឱ្យលោកគ្រូអ្នកគ្រូប្រើយន្តការអន្តរកម្មមុខវិជ្ជា (Interdisciplinary) រវាងមុខវិជ្ជា វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម និងគណិតវិទ្យា (STEM) ដែលមានសារៈសំខាន់ជួយសិស្សទៅរកការ ដោះស្រាយបញ្ហាប្រកបដោយវិទ្យាសាស្ត្រ ការសហការក្រុម និងភាពទទួលខុសត្រូវ។ ការអនុវត្តពិសោធដាក់ស្តែង

ទទួលបាន មានសារសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការសិក្សាហ្វឹកហាត់របស់សិស្ស។ ការសិក្សាហ្វឹកហាត់នឹងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្លាំងឡើងៗប្រសិនបើសិស្សានុសិស្សអាចឆ្លុះបញ្ចាំងលើកិច្ចការបទពិសោធរបស់គេផ្ទាល់ និងការព្យាយាមប្រតិបត្តិវិធីដែលគេធ្លាប់សិក្សាហ្វឹកហាត់រួចមកហើយ។^១ សិស្សានុសិស្សទទួលបាននូវការអភិវឌ្ឍដូចជាជំនាញដោះស្រាយបញ្ហាដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបាតុភូតធម្មជាតិទាំងនៅក្នុងថ្នាក់រៀននិងនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។

១.២ បញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងទីពិសោធន៍

ក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិទី១ (USES DP-1) និងទី២ (USES DP-2) ដែលទទួលបានកំចីតន្តទានពីធនាគារអភិវឌ្ឍអាស៊ី (ADB)។ គម្រោងបានសាងសង់អគារធនធាននៅតាមវិទ្យាល័យនានាចំនួន៥០ នៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ព្រមទាំងបានសាងសង់បន្ទប់ពិសោធន៍ និងបំពាក់សម្ភារៈពិសោធន៍ជាច្រើន ដើម្បីជួយដល់លោកគ្រូអ្នកគ្រូជីកនាំសិស្សធ្វើពិសោធន៍ និងសកម្មភាពស្រាវជ្រាវ។ ការបង្កើតវិទ្យាល័យធនធានទាំងនោះមានគោលបំណងសំដៅជួយលើកកម្ពស់គុណភាពនៃការអប់រំនៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិតាមរយៈការសិក្សាពិសោធន៍ និងផ្តល់ជំនាញស្រាវជ្រាវដល់សិស្សានុសិស្ស។

បើទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយ តាមរយៈការចុះតាមដានអំពីស្ថានភាព និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ពិសោធន៍នៅតាមវិទ្យាល័យធនធានកន្លងមកបានរកឃើញថា ឧបករណ៍ពិសោធន៍ភាគច្រើនមិនបានប្រើប្រាស់ឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព ហើយឧបករណ៍ខ្លះទៀតមិនមានការប្រើប្រាស់ និងទុកដាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមនិយាមរបស់បន្ទប់ពិសោធន៍នៅឡើយ។ តាមរយៈការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ពីសំណាក់លោកគ្រូអ្នកគ្រូបានបង្ហាញថា ពួកគាត់ មានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួននៅក្នុងការរៀបចំគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ពិសោធន៍ និងមិនស្គាល់ឧបករណ៍ពិសោធន៍ឱ្យបានទូលំទូលាយ និងច្បាស់លាស់ជាដើម។ ការដោះស្រាយនៃបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះអាចលេចឡើងបានតាមរយៈការផលិត ការចងក្រង ការនិពន្ធ ឬការរៀបរៀងសៀវភៅណែនាំអំពីការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ពិសោធន៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងបម្រុងប្រយ័ត្នគឺជាការចាំបាច់បំផុត។ ហេតុដូច្នេះហើយទើបសៀវភៅ “គ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន៍” មួយក្បាលនេះបានលេចរូបរាងឡើងក្រោមការសហការចងក្រងពីសំណាក់ក្រុមគ្រូឧទ្ទេសជីវវិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំលោកគ្រូអ្នកគ្រូមុខវិជ្ជា ជីវវិទ្យាពីវិទ្យាល័យធនធានមួយចំនួន និងស្ថាប័ណ្ណពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ដើម្បីជាប្រយោជន៍ជួយដល់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ នៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន និងវិទ្យាបណ្ណាលនៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។

¹ ឯម សុត្រ ២០២១ ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍នៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ទំព័រទី៣។

ជំពូក ២

វិធីប្រើប្រាស់តួលេខជាក់លាក់ និងទ្វារសំបកនៅក្នុងទីពឹងសាធារណៈ ²

២.១ តួលេខជាក់លាក់ ឬតួលេខមានន័យ

២.១.១ និយមន័យ

លេខជាក់លាក់ពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ ពិសេសក្នុងការប្រមូលកត់ត្រា វិភាគ និងបង្ហាញទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រ។ ចំពោះតម្លៃចំនួនគត់ ដូចជាចំនួនសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនមួយ ឬចំនួន សមាជិកក្នុងគ្រួសារមួយវាជាតម្លៃពិតច្បាស់លាស់ និងងាយកំណត់។ ប៉ុន្តែចំពោះការវាស់មាឌអង្គធាតុរាវ វា មានការលំបាកក្នុងការទទួលបាននូវតម្លៃពិត ច្បាស់លាស់នៃមាឌអង្គធាតុរាវដែលត្រូវវាស់នោះ។ ក្នុងករណី នេះ យើងត្រូវបញ្ជាក់កម្រិតលម្អៀងក្នុងរង្វាស់ដោយប្រើចំនួននៃលេខជាក់លាក់ដែលជាខ្ទង់លេខមានន័យក្នុង បរិមាណនៃការវាស់ឬការគណនា។ ចំនួនលេខជាក់លាក់គឺជាចំនួនខ្ទង់លេខ ដែលយើងស្គាល់តម្លៃច្បាស់លាស់។ នៅពេលយើងប្រើលេខជាក់លាក់ ខ្ទង់លេខចុងក្រោយត្រូវបានស្គាល់មិនច្បាស់លាស់ទេ។

ឧទាហរណ៍ យើងវាស់បរិមាណអង្គធាតុរាវ ដោយប្រើស៊ីឡាំងក្រិតដែលមានកម្រិតលំអៀងតែ 1 mL។ បើវាស់បាន 6 mL មានន័យថាចំនួនពិតរបស់វានៅក្នុងចន្លោះពី 5 mL ទៅ 7 mL ដើម្បីមានភាពជាក់លាក់ យើងតាងមាឌអង្គធាតុរាវដោយ (6 ± 1) mL។

នៅក្នុងករណីនេះ មានលេខជាក់លាក់តែមួយគឺខ្ទង់លេខ 6 ដែលអាចលម្អៀងដោយបូក ឬដក 1 mL។ ដើម្បីឱ្យលំអៀងកាន់តែតូច គេត្រូវប្រើស៊ីឡាំងក្រិតដែលមានកម្រិតតូចបំផុត ដើម្បីឱ្យមានកម្រិតលំអៀងតែ 0.1 mL ប៉ុណ្ណោះ ហើយមាឌអង្គធាតុរាវសរុបសរសេរ 6.0 mL ដែលយើងអាចបញ្ជាក់ដោយបរិមាណ (6.0 ± 0.1) mL នោះតម្លៃពិតនៅចន្លោះ 5.9 mL និង 6.1 mL។ យើងអាចច្នៃប្រដាប់វាស់ ព្រមទាំងអាចទទួលបានលេខ ជាក់លាក់បន្ថែមទៀត តែនៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ ខ្ទង់លេខចុងក្រោយយើងស្គាល់មិនច្បាស់លាស់ទេ ហើយកម្រិត លម្អៀងអាស្រ័យទៅលើប្រ ដាប់រង្វាស់ដែលយើងប្រើ។ នៅក្នុងទីពឹងសាធារណៈគេច្រើនប្រើជញ្ជីងអគ្គិសនីទំនើប ដែលអាចផ្តល់នូវតម្លៃលេខជាច្រើនខ្ទង់ ហើយជាទូទៅគេកំណត់យកលេខក្រោយក្បៀស 4 ខ្ទង់។

ឧទាហរណ៍ 0.8642 g 3.9745 g

២.១.២ វិធានលេខជាក់លាក់

យើងតែងតែប្រយ័ត្នប្រយែងនៅក្នុងការងារវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីសរសេរចំនួនលេខជាក់លាក់សមស្រប។ ជាទូទៅ យើងកំណត់លេខជាក់លាក់ ទៅតាមវិធានបន្តបន្ទាប់ដូចខាងក្រោម៖

- ខ្ទង់លេខក្រៅពីសូន្យ ជាតួលេខជាក់លាក់។

ឧទាហរណ៍ 845 cm មាន 3 លេខជាក់លាក់
 1.234 kg មាន 4 លេខជាក់លាក់
 55 m មាន 2 លេខជាក់លាក់

- លេខសូន្យនៅចន្លោះខ្ទង់លេខមិនសូន្យ ជាលេខជាក់លាក់។

ឧទាហរណ៍ 606 m មាន 3 លេខជាក់លាក់
 40.501 g មាន 5 លេខជាក់លាក់

100.001 km មាន 6 លេខជាក់លាក់

- លេខសូន្យទាំងឡាយណាដែលនៅខាងឆ្វេងខ្ទង់លេខមិនសូន្យដំបូង មិនមែនជាលេខជាក់លាក់ទេ។

ឧទាហរណ៍ 0.08 L មាន 1 លេខជាក់លាក់

0.0000349 km មាន 3 លេខជាក់លាក់

0.00025 kg មាន 2 លេខជាក់លាក់

- បើចំនួនធំជាង 1 លេខសូន្យដែលនៅបន្ទាប់ ជាលេខជាក់លាក់។

ឧទាហរណ៍ 1.00 mL មាន 3 លេខជាក់លាក់

40.063 mL មាន 5 លេខជាក់លាក់

2.000020 mL មាន 7 លេខជាក់លាក់

- * បើចំនួនតូចជាង 1 លេខសូន្យដែលនៅក្រោយបង្គ្រង់ស្តាំនិងនៅចន្លោះលេខមិនមែនសូន្យជាលេខជាក់លាក់។

ឧទាហរណ៍ 0.520 g មាន 3 លេខជាក់លាក់

0.0902 kg មាន 3 លេខជាក់លាក់

0.30050 L មាន 5 លេខជាក់លាក់

- ចំនួនគ្មានក្បៀស លេខសូន្យដែលនៅបន្តបន្ទាប់ចុងក្រោយបង្គ្រង់ស្តាំអាចជាលេខជាក់លាក់ និងអាចមិនមែនជាលេខជាក់លាក់។

ឧទាហរណ៍ 400 cm អាចមាន 1 លេខជាក់លាក់ គឺខ្ទង់លេខជាក់លាក់ 4 អាចមាន 2 លេខជាក់លាក់គឺខ្ទង់លេខជាក់លាក់ 40 អាចមាន 3 លេខជាក់លាក់ គឺខ្ទង់លេខជាក់លាក់ 400 ក្នុងករណីនេះ យើងមិនអាចកំណត់ថាមួយណាត្រឹមត្រូវដោយគ្មានព័ត៌មានបន្ថែមទៀតនោះទេ។ ប៉ុន្តែដោយប្រើប្រាស់សញ្ញាណវិទ្យាសាស្ត្រយើងអាចចៀសវាងនូវអត្ថន័យមិនប្រាកដប្រជាបាន។ ក្នុងករណីដោយឡែកមួយនេះ យើងអាចសរសេរ 400 cm ជា $4 \cdot 10^2$ សម្រាប់ 1 លេខជាក់លាក់ជា $4.0 \cdot 10^2$ សម្រាប់ 2 លេខជាក់លាក់ ឬជា $4.00 \cdot 10^2$ សម្រាប់ 3 លេខជាក់លាក់។

២.១.៣ ប្រមាណវិធីលេខជាក់លាក់

ក. ប្រមាណវិធីបូក-ដក

នៅក្នុងប្រមាណវិធីបូក និងប្រមាណវិធីដក ចំនួនលេខជាក់លាក់នៃលទ្ធផលត្រូវយកតាមចំនួនលេខជាក់លាក់ដើមណាដែលមានខ្ទង់លេខក្រោយក្បៀសតិចជាងគេ។

ឧទាហរណ៍

$$\begin{array}{rcl}
 89.332 & & \\
 + 1.1 & \longleftarrow & \text{មាន 1 លេខជាក់លាក់ក្រោយក្បៀស} \\
 \hline
 90.432 & \longleftarrow & \text{បង្គត់ចុះជា 90.4} \\
 \\
 2.097 & & \\
 - 0.12 & \longleftarrow & \text{មាន 2 លេខជាក់លាក់ក្រោយក្បៀស} \\
 \hline
 1.977 & \longleftarrow & \text{បង្គត់ឡើងជា 1.98} \\
 \\
 2.5 & & \\
 + 11 & \longleftarrow & \text{គ្មានក្បៀស} \Rightarrow \text{គ្មានលេខជាក់លាក់ ក្រោយក្បៀស} \\
 \hline
 5.26 & & \\
 18.76 & \longleftarrow & \text{បង្គត់ឡើងជា 19}
 \end{array}$$

ដើម្បីបង្រួមចំនួនឱ្យបានជាក់លាក់ យើងត្រូវលុបខ្ទង់លេខទាំងឡាយណាដែលនៅបន្ទាប់ពីខ្ទង់លេខដែលយើងចង់ទុកនោះចោល បើវាតូចជាង ៥។

ឧទាហរណ៍ 8.724 បង្រួមជា 8.72 ករណីយើងចង់បាន 3 លេខជាក់លាក់។ បើវាធំជាង ឬស្មើ ៥ យើងត្រូវបន្ថែម 1 ទៅលើខ្ទង់លេខដែលយើងចង់ទុក។

ឧទាហរណ៍ 8.727 បង្រួមជា 8.73 ករណីយើងចង់បាន 3 លេខជាក់លាក់
 0.4415 បង្រួមជា 0.442 ករណីយើងចង់បាន 3 លេខជាក់លាក់

ខ. ប្រមាណវិធីគុណ និងចែក

នៅក្នុងប្រមាណវិធីគុណ និងប្រមាណវិធីចែក ចំនួនលេខជាក់លាក់នៃលទ្ធផលចុងក្រោយ ត្រូវយកតាមចំនួនលេខជាក់លាក់ដើមតិចជាងគេ ។

$$\begin{array}{rcl}
 2.8 \times 4.5039 = 12.61092 & \longleftarrow & \text{បង្គត់ឡើងជា 13} \\
 6.85 : 112.04 = 0.0611388789 & \longleftarrow & \text{បង្គត់ចុះជា 0.0611}
 \end{array}$$

***ចំណាំ** ផលគុណ ឬផលចែកដែលបានមកពីការគុណ ឬចែកនឹងចំនួនគត់ត្រូវគិតតាមចំនួនដែលយកមកគុណនោះ។

$$\begin{array}{rcl}
 0.2786\text{g} \times 8 = 2.229\text{g} & \longleftarrow & \text{មាន 4 លេខជាក់លាក់} \\
 \uparrow & & \text{មាន 4 លេខជាក់លាក់} \\
 (6.64\text{ m} + 6.68\text{ m}) : 2 = 6.66\text{ m}
 \end{array}$$

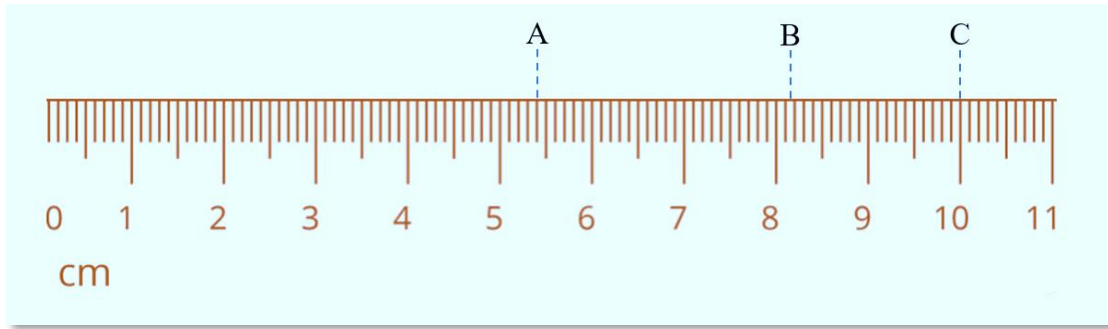
គ. ទ្វេសម្រប

(1) ចូរអានតម្លៃនៅចំណុច A, B និង C លើរូបបន្ទាត់ក្រិតដូចបង្ហាញខាងក្រោម។

A:cm, B: cm, C: cm.

តាមរយៈរូបបន្ទាត់ក្រិតនេះ ចូរកំណត់ប្រវែង

- $\overline{AB}$: cm
- $\overline{AC}$: cm
- $\overline{BC}$: cm

(2) ចូរវាស់ប្រវែងបន្ទាត់ខាងក្រោមនេះដោយប្រើបន្ទាត់របស់អ្នក។

ប. ការឆ្លើយម៉ាស

(1) ចូររកតម្លៃមាត្រដ្ឋានដែលតូចបំផុត ធំបំផុត និងចំនួនខ្ទង់ក្រោយក្បៀសដែលអាចអានបាន ចំពោះឧបករណ៍រង្វាស់ ដូចមានរាយក្នុងតារាងខាងក្រោម។

ល.រ	ឈ្មោះ	មាត្រដ្ឋានធំបំផុត	មាត្រដ្ឋានតូចបំផុត	ចំនួនខ្ទង់ក្រោយក្បៀស
1	ជញ្ជីងថ្លឹងមនុស្ស			
2	ជញ្ជីងព្យួរ			
3	ជញ្ជីងថាសមួយ			
4	ជញ្ជីងអេឡិចត្រូនិច			
5	ជញ្ជីងថាសពីរ			
6	ជញ្ជីងដងបី			

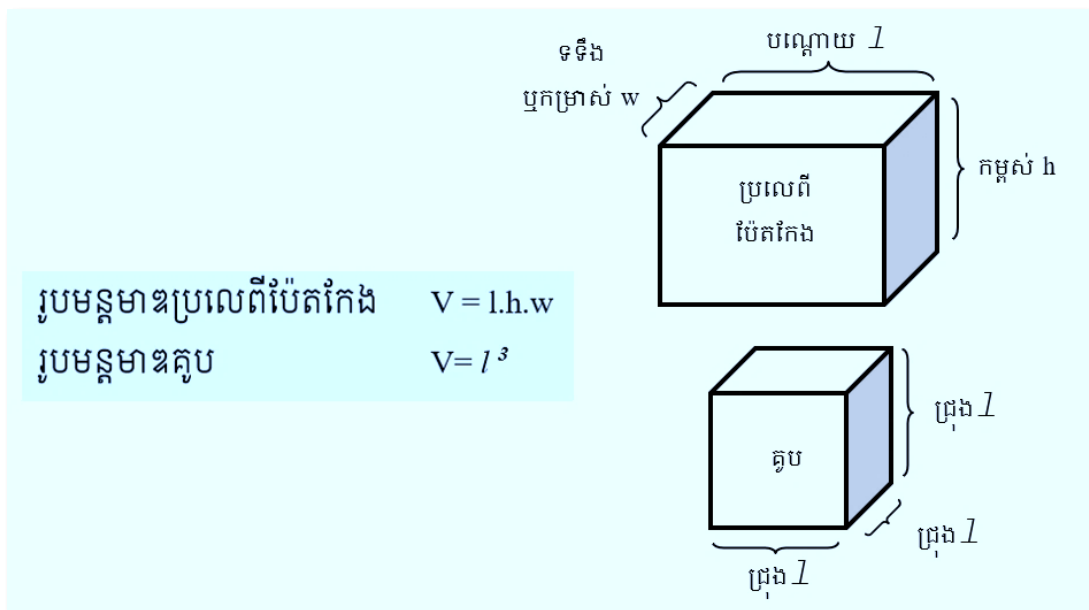
(2) ចូរឆ្លើយម៉ាសរបស់វត្ថុដែលនៅជុំវិញអ្នកដោយប្រើជញ្ជីងដែលសមស្រប។

ល.រ	ឈ្មោះវត្ថុ	ឈ្មោះជញ្ជីង	ម៉ាស
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			

ខ. ទ្វេសមាឌ

ឧបករណ៍ដែលមានរាងជាកំលាំង

យើងអាចដឹងចំណុះនៃអង្គធាតុរាវ និងឧស្ម័ននៅក្នុងឧបករណ៍មានរាងជាកំលាំងមួយដូចជារាងស៊ីឡាំង រាងគូប រាងជាប្រលេពីប៉ែតកែង ឬរាងផ្សេងៗទៀតតាមរយៈរូបមន្តរបស់វា។

រូប 1.1 ការគណនាមាឌគូប និងមាឌប្រលេពីប៉ែតកែង

អនុវត្តន៍

យើងចង់បំពេញទឹកក្នុងឧបករណ៍មួយដែលមានកម្ពស់ ៣០ស.ម បណ្តោយប្រវែង ៤០ស.ម ហើយទទឹងប្រវែង ២៥ស.ម តើយើងអាចបំពេញទឹកបានប៉ុន្មានលីត្រនៅក្នុងឧបករណ៍នោះ?

.....

.....

.....

.....

.....

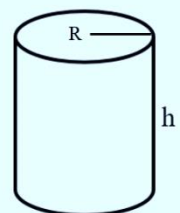
.....

អនុវត្តន៍

ស៊ីឡាំងមួយមានកម្ពស់ប្រវែង ៤០ស.ម និងកាំរបស់វាប្រវែង ១២.០ ស.ម តើយើងអាចចាក់សាំងចូលទៅក្នុងនោះបានប៉ុន្មានលីត្រ?

រូបមន្តមាឌស៊ីឡាំង

$$V = \pi \times R^2 \times h \quad \text{ឬ} \quad V = S h$$

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

អង្គធាតុដែលមានរាងមិនជាក់លាក់

យើងក៏អាចស្គាល់មាឌរបស់អង្គធាតុផ្សេងៗ ដែលមានរាងមិនជាក់លាក់ដែរដោយគ្រាន់តែយើងចាក់ទឹកចូលទៅក្នុងឧបករណ៍មួយ (មានក្រិតមាត្រដ្ឋានមាឌច្បាស់លាស់ ដូចជាស៊ីឡាំងក្រិតជាដើម) រួចកំណត់មាឌទឹកនៅក្នុងឧបករណ៍នោះឱ្យបានជាក់លាក់បន្ទាប់មក យើងដាក់អង្គធាតុរឹង ដែលមានរាងមិនជាក់លាក់ចូល។ ពេលនោះមាឌទឹកដែលកើនឡើងគឺជាមាឌរបស់អង្គធាតុរឹងដែលយើងចង់វាស់នោះ។

អនុវត្តន៍

តើយើងអាចស្គាល់មាឌរបស់ពងមាន់បានដោយរបៀបណា ? ចូរពន្យល់។

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ការពិនិត្យមើលមាឌនៅក្នុងឧបករណ៍ពិសោធន៍

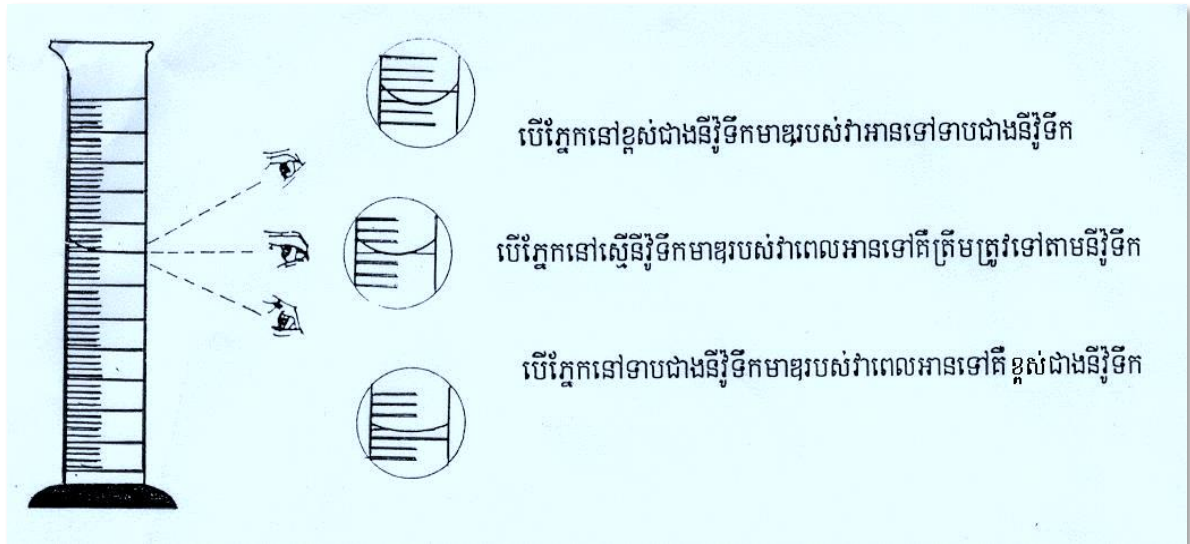
យើងបានដឹងរួចហើយពីកម្រិតល្បៀងជាក់លាក់ (នៅចំណុចទី១) ដូចនេះដើម្បីកាត់បន្ថយនូវកម្រិតល្បៀងនេះ អ្នកធ្វើពិសោធន៍ បានណែនាំយើងឱ្យចេះពិនិត្យមើលចំណុះមាឌនៅក្នុងឧបករណ៍មួយចំនួនដូចជាស៊ីឡាំងក្រិត ប៊ុយរ៉េត ឬពីប៉ែតដូចតទៅ៖

- ត្រូវដាក់ភ្នែកឱ្យស្មើចំណុចក្រិតសូលុយស្យុងដែលត្រូវវាស់
- ត្រូវអានផ្ទៃបាតនៃសូលុយស្យុងដែលត្រូវវាស់។

សំគាល់

- មិនត្រូវដាក់ភ្នែកឱ្យទាប ឬខ្ពស់ជាង ចំណុចក្រិតនៃសូលុយស្យុងដែលយើងវាស់ទេ
- មិនត្រូវអានក្រិតផ្ទៃខាងលើនៃសូលុយស្យុងដែលយើងវាស់ទេ

របៀបអានមាឌក្នុងស៊ីឡាំងក្រិត

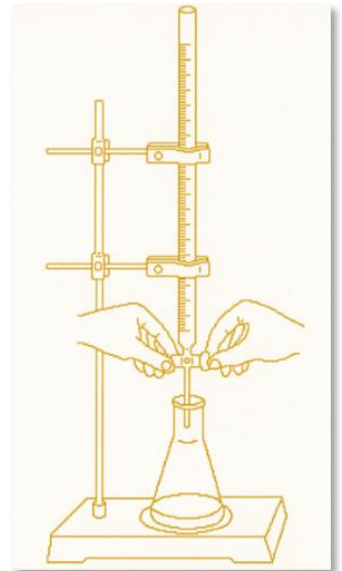
រូប 1. 2 របៀបអានមាឌអង្គធាតុរាវ

ការត្រួតពិនិត្យ និងការបន្តក់សូលុយស្យុងដោយប៊ុយវ៉ែតនៅក្នុងអត្រាមាត្រ យើងត្រូវតែបន្តក់មាឌមួយតំណក់ម្តងៗឱ្យបានត្រឹមត្រូវទៅតាមតម្លៃ ឬក៏ហាប់ ដែលយើងចង់បាន។

- កាន់ទប់កន្លែងបិទ/បើកថ្នមៗ មិនត្រូវឱ្យហូរខ្លាំងពេកឬជ្រាប ចេញពីកន្លែងនោះទេ។

សំគាល់ ២០តំណក់ ប្រហែល ១ មីលីលីត្រ

អនុវត្តន៍ ចូរអានតម្លៃមាឌរបស់សូលុយស្យុងដែលមាននៅក្នុងឧបករណ៍ខាងក្រោម៖

ល.រ	ឈ្មោះឧបករណ៍រង្វាស់	មាឌ
1	ប៊ុយវ៉ែត	
2	ពីប៉ែត	
3	ស៊ីឡាំងក្រិត (ធំ)	
4	ស៊ីឡាំងក្រិត (តូច)	

២.២ ដង់ស៊ីតេ

ដង់ស៊ីតេ_(d)=ម៉ាស់_(m)/មាឌ_(v) ឬ $d = \frac{m}{v}$

ឧទាហរណ៍ ត្រីមួយមានម៉ាស់ 300 g និងមាឌ 200 mL។ ចូរគណនាដង់ស៊ីតេរបស់វា។

$$d = \frac{300g}{200mL} = 1.5g/mL$$

(1) ចូរកំណត់រកដង់ស៊ីតេរបស់ស៊ីតស្បែក។

ម៉ាស		
ស៊ីឡាំងក្រិត	មាឌមុនពេលដាក់ស៊ីត	
	មាឌក្រោយពេលដាក់ស៊ីត	
មាឌស៊ីត		
ដង់ស៊ីតេ		

(2) ចូរកំណត់រកដង់ស៊ីតេរបស់វត្ថុមួយផ្សេងទៀតតាមដែលអ្នកចូលចិត្ត។

ឈ្មោះវត្ថុ		
ម៉ាស		
ស៊ីឡាំងក្រិត	មាឌមុនពេលដាក់វត្ថុ	
	មាឌក្រោយពេលដាក់វត្ថុ	
មាឌវត្ថុ		
ដង់ស៊ីតេវត្ថុ		

២.៣ ការវាស់សីតុណ្ហភាព

ខ្ញុំក្តៅខ្លាំងណាស់ កំដៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំកើនដល់ 39°C ខ្ញុំដឹងសីតុណ្ហភាពខ្លួនឯងបានដោយសារទែម៉ូម៉ែត្រដូចនេះ ទែម៉ូម៉ែត្រជាឧបករណ៍វាស់សីតុណ្ហភាព។

យើងអាចកំណត់ឯកតាសម្រាប់វាស់សីតុណ្ហភាពតាមបីយ៉ាងគឺ៖

- **មាត្រដ្ឋាន ហ្វារិនហៃ (Fahrenheit)** មាត្រដ្ឋាននេះបានកំណត់ដោយជនជាតិអាមេរិចកាំងម្នាក់ឈ្មោះ Daniel Fahrenheit ហើយមាត្រដ្ឋាននេះច្រើនប្រើនៅប្រទេសអាមេរិច។ នៅអាមេរិច ទឹកកកនៅ 32°F និងទឹកពុះនៅ 212°F ។

* ទំនាក់ទំនងរវាងសីតុណ្ហភាពហ្វារិនហៃ ($^{\circ}\text{F}$) និងអង្សាសេ ($^{\circ}\text{C}$) គឺ៖

$$t^{\circ}\text{F} = 9/5(t^{\circ}\text{C}) + 32$$

អនុវត្តន៍ ខ្ញុំមានសីតុណ្ហភាព 37°C តើខ្ញុំមានសីតុណ្ហភាពប៉ុន្មានអង្សាគិតជាមាត្រដ្ឋាន $^{\circ}\text{F}$?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

មាត្រដ្ឋានអង្សាសេ៖ មាត្រដ្ឋាននេះកំណត់បានដោយតារាវិទូជនជាតិស៊ុយអែតម្នាក់ នៅសតវត្សទី១៨ ឈ្មោះលោក Vander Celsius មាត្រដ្ឋាននេះត្រូវបានគេប្រើជាញឹកញាប់ជាងគេក្នុងការវាស់សីតុណ្ហភាពដោយ

គេកំណត់ទឹកកកនៅ 0°C និងពុះនៅ 100°C ។

ទំនាក់ទំនងរវាងសីតុណ្ហភាពនេះ និងហ្វារិនហៃគឺ $t^{\circ}\text{C} = 5/9 (t^{\circ}\text{F} - 32)$

អនុវត្តន៍

នៅសហរដ្ឋអាមេរិចមានសីតុណ្ហភាព 60°F តើវាមានសីតុណ្ហភាពប៉ុន្មាន $^{\circ}\text{C}$?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

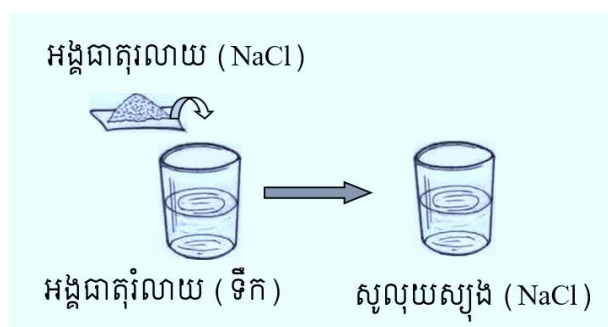
.....

- **មាត្រដ្ឋានកែលវីន (Kelvin)** មាត្រដ្ឋាននេះកំណត់ដោយអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រអង់គ្លេសឈ្មោះ Lord Kelvin នៅឆ្នាំ១៨៤៨ ហើយគាត់បានបង្ហាញសីតុណ្ហភាពសូន្យដាច់ខាតមួយដែលគេមិនអាចធ្វើឱ្យវត្ថុណាមួយត្រជាក់ហួសនេះទៀតបានទេ។

សីតុណ្ហភាពសូន្យដាច់ខាត $= 0\text{K} = -273.15^{\circ}\text{C} = -459.68^{\circ}\text{F}$ ។ ដូចនេះហើយនៅក្នុងមាត្រដ្ឋានកែលវីន ទឹកកកនៅ 273.15K និងពុះនៅ 373.15K ។ ទំនាក់ទំនងរវាងមាត្រដ្ឋាន K ជាមួយមាត្រដ្ឋាន $^{\circ}\text{C}$ គឺ $\text{K} = ^{\circ}\text{C} + 273.15$ ។

សំគាល់ នៅក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ សីតុណ្ហភាពត្រូវបានគេកំណត់ជាមាត្រដ្ឋាន $^{\circ}\text{C}$ ចំណែកឯការគណនាដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយសីតុណ្ហភាពវិញ គេប្រើមាត្រដ្ឋាន K។

២.៤ ទង្វើសូលុយស្យុង

រូប 1. 3 ទង្វើសូលុយស្យុង

កំហាប់សូលុយស្យុងដែលជួបប្រទះញឹកញាប់

- កំហាប់ភាគរយជាម៉ាស់ = (ម៉ាស់អង្គធាតុរំលាយ/ម៉ាស់សូលុយស្យុង) . 100

ឧទាហរណ៍ $\text{NaCl (100 g)} + \text{ទឹក} \longrightarrow \text{សូលុយស្យុង NaCl (500 g)}$

$\Rightarrow$ កំហាប់ភាគរយជាម៉ាស់ = $(100/500) \cdot 100 = 20\%$

- កំហាប់ជាម៉ូល = ចំនួនម៉ូលរបស់អង្គធាតុរំលាយ/មាឌរបស់សូលុយស្យុង (L)

ឧទាហរណ៍ $\text{NaCl (1 mol)} + \text{ទឹក} \longrightarrow \text{សូលុយស្យុង NaCl (2 L)}$
 $\Rightarrow$ កំហាប់ជាម៉ូល $= 1/2 = 0.5 \text{ mol/L}$

អនុវត្តន៍

(1) ចូរធ្វើសូលុយស្យុង NaCl កំហាប់ប្រហែល 0.3% ចំនួន 500g ដោយប្រើជញ្ជីង និងស៊ីឡាំងក្រិត បន្ទាប់ពីឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះរួច។

1) ដើម្បីធ្វើសូលុយស្យុងនេះតើអ្នកត្រូវការម៉ាស់ NaCl ប៉ុន្មានក្រាម?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) ត្រូវការទឹកចាំបាច់ប៉ុន្មានក្រាម?

.....

.....

.....

.....

.....

3) តើដងស៊ីឡាំងរបស់ទឹកស្មើប៉ុន្មាន?

.....

.....

.....

.....

.....

4) ដូច្នេះ តើអ្នកត្រូវការទឹកចាំបាច់ប៉ុន្មានមីលីលីត្រ?

.....

.....

.....

.....

.....

ជំពូក ៣

ឧបទ្វីបទេវ និងរចនាសម្ព័ន្ធទីពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួច

៣.១ សេចក្តីផ្តើម

ពាក្យថាមន្ទីរពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួច មានអត្ថន័យទូលំទូលាយសំដៅទៅលើទីតាំងនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ លើវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រធំៗ រួមទាំងការសិក្សាស្រាវជ្រាវអវកាស បរិយាកាស រុក្ខជាតិ សត្វ កសិកម្ម វេជ្ជសាស្ត្រ និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីមីក្រូសារពាង្គកាយសម្រាប់បម្រើឱ្យការផលិតថ្នាំពេទ្យជាដើម។ ចំពោះពាក្យថា ទីពិសោធន៍វិញមានវិសាលភាពក្តោបទៅលើបន្ទប់សម្រាប់ធ្វើពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួចរបស់សិស្សានុសិស្សនៅតាម សាលាចំណេះទូទៅ។ បន្ទប់ពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួចជាកន្លែងសម្រាប់សិស្សធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវពិសោធន៍ និងធ្វើ បទបង្ហាញរបស់សិស្សានុសិស្ស និងគ្រូបង្រៀន។

៣.២ លក្ខណៈទូទៅរបស់ទីពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួច^២

៣.២.១ ទីតាំង និងលក្ខខណ្ឌសមស្របសម្រាប់ទីពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួច

- ជៀសវាងការបំពុលដោយខ្យល់។ យើងត្រូវពិចារណាទៅលើចរន្តខ្យល់បរិសុទ្ធចេញចូល គ្រប់គ្រាន់។ ក្នុងករណីអគារខ្ពស់ៗ បន្ទប់ពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួចគួរដាក់នៅជាន់លើបង្អស់ ជាពិសេសបន្ទប់ពិសោធន៍ផ្នែកគីមី។
- ស្ថិតនៅឆ្ងាយល្មមពីប្រភពទឹក
- មិននៅជិតពេកពីអគារផ្សេងៗទៀតដើម្បីអាចឱ្យពន្លឺ និងខ្យល់ចេញចូលឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់។
- ដោយយោងទៅលើលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុត្រូពិច ដូចនេះទីពិសោធន៍ត្រូវសង់បែបមុខទៅទិស ខាងលិចជាការប្រសើរ។
- ដើម្បីជៀសវាងការបំពុល ទីពិសោធន៍ត្រូវមានប្រព័ន្ធបង្ហូរកាកសំណល់ផ្ទាល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ទីពិសោធន៍គួរស្ថិតនៅទីតាំងមួយដែលល្អប្រសើរដោយស្រួលក្នុងការត្រួតពិនិត្យ។

៣.២.២ ផ្នែកសំខាន់នៃទីពិសោធន៍ឧទ្យានស្រួច

- បន្ទប់ធ្វើពិសោធន៍ Experiment room គួរមានសមមាត្រ $2m^2-2.5m^2$ សម្រាប់សិស្សម្នាក់ ដូច្នេះ សម្រាប់សិស្សចំណុះ 40 នាក់បន្ទប់ពិសោធន៍គួរមានទំហំប្រហែល $80m^2-100m^2$ ។
- បន្ទប់សម្រាប់រៀបចំការពិសោធន៍ Preparation room ជាកន្លែងដែលគ្រូ ឬអ្នកបច្ចេកទេស ពិសោធន៍ដឹកនាំ រៀបចំ និងអនុវត្តន៍ការងារពិសោធន៍។ បន្ទប់នេះមានទំហំប្រហែល $20m^2$ ។ ការងារដែលត្រូវរៀបចំ (ការលាយសូលុយស្យុង ការដំឡើងសម្ភារៈ។ល។) គឺត្រូវធ្វើនៅ ក្នុងបន្ទប់នេះ។ ដូចនេះមិនត្រូវរៀបចំកិច្ចការទាំងនេះនៅក្នុងបន្ទប់ផ្សេងទៀត។
- បន្ទប់ស្តុកសម្ភារៈ (ឃ្លាំង) Store room ជាបន្ទប់សម្រាប់រក្សាទុកសម្ភារៈពិសោធន៍ដោយ មិនមានរក្សាទុកសារធាតុគីមី។ ក្រោយពេលប្រើរួច បន្ទប់ត្រូវចាក់សោជានិច្ច។ បន្ទប់នេះ គួរមានទំហំ $20 m^2$ ឡើងទៅ។

² វិបសម្រួលពី Lidiya Br. S., Devi Vestari., Yayu Sri R., and Siti Narjaningsih 2010. Science Laboratory Management. Module 4., p: 3-9.

- បន្ទប់ងងឹត Dark room ជាបន្ទប់ដែលគ្មានពន្លឺព្រះអាទិត្យចាំងចូល ប៉ុន្តែត្រូវឱ្យមានចរន្តខ្យល់ចេញចូលគ្រប់គ្រាន់។

៣.២.៣ បរិក្ខារក្នុងទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ^៣

- គ្រឿងសង្ហារឹម ដូចជាជើងម៉ា កៅអី ទូ និងធ្នើដាក់សម្ភារៈ។
- សម្ភារៈជំនួយផ្នែកការបង្រៀន ដូចជាឧបករណ៍ពិសោធន៍ សារធាតុគីមី សំណាកគំរូផ្ទាំងរូបភាព និងសម្ភារៈបច្ចេកវិទ្យា។
- សម្ភារៈសង្គ្រោះបន្ទាន់
- ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គិក័យ
- ឧបករណ៍សម្អាតដូចជាអំបោស ប្រាសដុស ជក់ ធុងសំរាម ក្រណាត់ជូតសំអាត...។
- ផែនការពិសោធន៍ប្រចាំឆ្នាំមានដូចជា កាលវិភាគពិសោធន៍ តារាងកក់បន្ទប់ពិសោធន៍
- បទបញ្ញត្តិទីពិសោធន៍
- ឧបករណ៍ប្រកាសអាសន្ន
- ច្រកចេញសុវត្ថិភាព

៣.៣ ទម្រង់ផ្សេងៗរបស់ទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ

ទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យទៅលើតម្រូវការ និងស្ថានភាពទីតាំងជាក់ស្តែង។ ទោះបីមានទម្រង់ខុសគ្នាខ្លះៗ ក៏ដោយ ក៏ការរៀបចំ និងការបំពាក់សម្ភារៈបរិក្ខារសម្រាប់បម្រើឱ្យការងារពិសោធន៍ដូចគ្នា។ ខាងក្រោមនេះជាទម្រង់ខ្លះៗ របស់បន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ។

៣.៣.១ បន្ទប់ពិសោធន៍ដែលមានតុអចល័ត

បន្ទប់ពិសោធន៍នេះមានតុជាប់ទៅនឹងផ្ទៃក្រាលនៃបន្ទប់តែម្តង ដោយមិនអាចរំកិលឬផ្លាស់ទីបានទេ (រូប១.៤)។ លក្ខខណ្ឌនេះធ្វើឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងងាយស្រួលក្នុងដំណើរការធ្វើពិសោធន៍របស់សិស្ស ព្រោះមានប្រព័ន្ធហ្វាស ទឹក ភ្លើង និងប្រព័ន្ធបង្ហូរសំណល់។

រូប 1. 4 ប្រភេទបន្ទប់ពិសោធន៍បំពាក់ដោយតុអចល័ត^៤

៣.៣.២ បន្ទប់ពិសោធន៍បំពាក់តុចល័ត

បន្ទប់ពិសោធន៍ប្រភេទនេះផ្តល់នូវភាពងាយស្រួលមួយចំនួនដូចជា ភាពទូលាយសម្រាប់សិស្សធ្វើពិសោធន៍នីមួយៗ ងាយស្រួលចល័ត និងទុកដាក់បន្ទាប់ពីធ្វើពិសោធន៍រួច។ បន្ទប់ពិសោធន៍នេះស្រដៀងគ្នាទៅនឹងថ្នាក់រៀន ធម្មតាដែរដោយសារការតម្រៀបតុនិងកៅអីអង្គុយមានលក្ខណៈជាជួរៗ មុខក្រោយគ្នា (រូប១.៥)។ ស្ថានភាពនេះធ្វើឱ្យសិស្សានុសិស្សមានការលំបាកខ្លះៗ ក្នុងការទំនាក់ទំនងគ្នា ឬពិភាក្សាក្រុម។ ទោះបីជា

^៣ ឯម សុគ្រ ២០២១ ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍នៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ទំព័រទី៥។

^៤ <https://www.pinterest.com/pin/school-laboratory--695595104964067412/>.

យ៉ាងណាក៏ដោយ បន្ទប់ពិសោធប្រភេទនេះសិស្សានុសិស្សមានការលំបាកក្នុងការរៀបចំតុសម្រាប់ធ្វើការងារ ជាក្រុមដោយអូសទាញជើងតុកកតិតទៅនិងការរៀបចំឱ្យមានសំលេងរំខាន។

រូប 1. 5 ប្រភេទបន្ទប់ពិសោធបំពាក់តុចល័ត⁵

៣.៣.៣ បន្ទប់ពិសោធន្លាតថៃ (Smart Laboratory)

ទីពិសោធបែបបែបនេះនៃបណ្តាប្រទេសជឿនលឿនមួយចំនួន បានរៀបចំបន្ទប់ពិសោធដែលមាន ការរៀបចំតុជារង្វង់ដូចជាតុទទួលភ្ញៀវដោយមានតុគ្រូ និងក្តារខៀនស្ថិតនៅចំកណ្តាល(រូប1.36)។ បន្ទប់ ពិសោធនេះមានលក្ខណៈទូលាយ មានសោភ័ណភាពស្អាត មានភាពទាក់ទាញដោយបានបំពាក់នូវបច្ចេក វិទ្យាទំនើបៗ។ ម៉្យាងទៀតទម្រង់បន្ទប់ពិសោធន្លាតថៃនេះងាយស្រួលនៅក្នុងការដែលគ្រូបង្រៀនរៀបចំមេរៀន ទ្រឹស្តី និងការអនុវត្តពិសោធក្នុងពេលជាមួយគ្នា ជាពិសេសសម្រាប់ការរៀបចំថ្នាក់រៀនស្នែម (STEM class activities) ។ ការរៀបចំតុជារង្វង់បែបនេះ មានអំណោយផលមួយទៀតគឺសិស្សងាយស្រួលនៅក្នុងការ ពិភាក្សាដេញដោលគ្នាអំពី មេរៀនរបស់ពួកគេរួមទាំងងាយស្រួលសម្រាប់គ្រូធ្វើការសម្រាប់សម្រួល និង ដឹកនាំថ្នាក់រៀនផងដែរ(រូប1.6)។ ការរៀបចំបន្ទប់ពិសោធក្នុងទម្រង់បែបនេះមានការចំណាយថវិការច្រើន ដែលជាបញ្ហាប្រឈមសម្រាប់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដូចជាកម្ពុជាជាដើម។

រូប 1. 6 ប្រភេទបន្ទប់ពិសោធបំពាក់តុអង្គុយ ជារង្វង់រ៉ែង⁶

៣.៣.៤ បច្ចុប្បន្នភាពនៃបន្ទប់ពិសោធនៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន

បច្ចុប្បន្នវិទ្យាល័យធនធាន ឬវិទ្យាល័យធនធានជាង ៥០ កន្លែងត្រូវបានសាងសង់ និងដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ក្រោមជំនួយសម្រាប់គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានានៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។ អគារ ធនធានទាំងនោះបានរៀបចំនូវបន្ទប់ដែលបំពាក់សម្ភារៈនិងឧបករណ៍ពិសោធលើមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្ររូបវិទ្យា

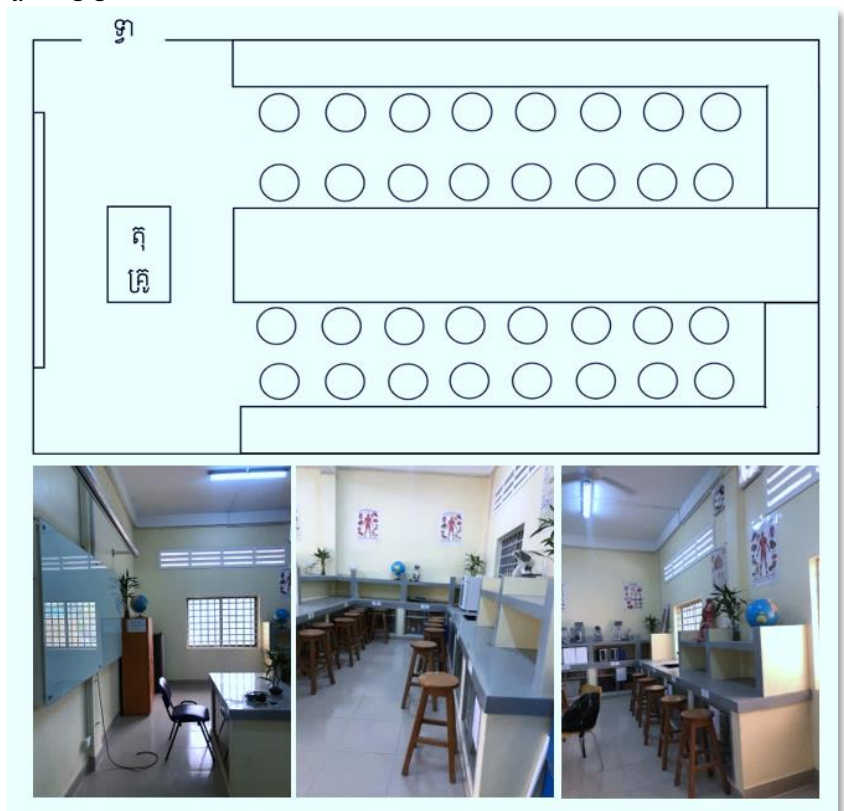
⁵ <https://www.innovadesigngroup.co.uk/news/innovas-value-laboratory-the-pod-system/>.

⁶ <https://www.innovadesigngroup.co.uk/news/stem-subjects-on-the-rise-in-uk-secondary-schools/>.

គឺមីវិទ្យា ជីវវិទ្យា និងផែនដីវិទ្យា។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍មួយៗបានបំពាក់នូវឧបករណ៍និងសម្ភារៈ សម្រាប់បម្រើឱ្យការសិក្សាពិសោធរបស់សិស្ស និងការដឹកនាំស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍមេរៀនរបស់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ។ បន្ទប់ពិសោធវិទ្យាល័យធនធានត្រូវបានបំពាក់សម្ភារៈមួយចំនួនដូចជាទូ តុអចល័ត ទូទឹកកក និងក្តារ ខ្សែន។ តុអចល័តត្រូវបានរៀបចំជាថតទូនៅខាងក្រោមសម្រាប់ទុកដាក់សម្ភារៈនិងឧបករណ៍ពិសោធសារ ធាតុគីមី និងកន្លែងលាងដៃនិងលាងសម្ភារៈចំនួនបី (រូប1.7)។ សម្ភារៈដែលបានបំពាក់នៅក្នុងបន្ទប់ ពិសោធនេះរួមមាន៖

- ក្តារខ្សែនមួយ
- តុគ្រូមួយ
- កៅអីគ្រូមួយ
- ថតទូអចល័ត
- ទូឈើ ឬដែកចល័តចំនួនមួយ (ចំនួនទូចល័តប្រែប្រួលទៅតាមបន្ទប់ពិសោធន៍មួយៗ)
- ម៉ាស៊ីន LCD projector មួយគ្រឿង
- កៅអីសិស្ស

រូប 1. 7 ទម្រង់ទូទៅនៃបន្ទប់ពិសោធវិទ្យាសាស្ត្រនៅតាមវិទ្យាល័យធនធាននានានៃប្រទេសកម្ពុជា⁷

៣.៣.៥ បន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំជាគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាសាធារណៈធំជាងគេមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានបេសកកម្មបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមប្រកបដោយគុណភាព សម្រាប់បង្រៀននៅតាមសាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងគោលនយោបាយធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាពអប់រំនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាចំណេះទៅទៅ បន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងបន្ទប់ពិសោធន៍សាលាធនធានត្រូវឱ្យមានភាពបន្ស៊ីគ្នាទាំងសម្ភារៈពិសោធនិងការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏មានប្រភេទសម្ភារៈមួយចំនួនមិនដូចគ្នាដែរ។ ភាពខុសគ្នានេះដោយសារវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំបាន

⁷ រូបថតពីបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យានៃវិទ្យាល័យទេពប្រណម្យខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ២០២៣។

ដើរតួជាមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវអប់រំកម្រិតជាន់ខ្ពស់ជាងនៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាល វិធីសាស្ត្របង្រៀនប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ និងអភិវឌ្ឍន៍បំណិននៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន និងវិធីសាស្ត្របង្រៀន ដល់គរុនិស្សិតកម្រិតខ្ពស់។ បន្ទប់ពិសោធរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំបានបំពាក់ដោយតុនិងកៅអីចល័ត និង ថតទូរទស្សន៍ធំៗ មេរៀនសម្រាប់ទុកដាក់សម្ភារៈពិសោធន៍(រូប១.៨)។ ក្រៅពីនេះក៏មានបំពាក់នូវប្រភេទទូរទស្សន៍ មួយចំនួនទៀត រួមទាំងទូរទស្សន៍សំណាក (ទូទឹកកក) និងទូរទស្សន៍ដំណើរការបណ្តុះជាលិកាជាដើម។

រូប ១.៨ ទម្រង់បន្ទប់ពិសោធដ៏វិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ^៨

៣.៤ រចនាសម្ព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍

រចនាសម្ព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រត្រូវបានរាប់បញ្ចូលគ្រប់ផ្នែក និងគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលមានតួនាទីសំខាន់ដល់ការគាំទ្រដំណើរការបន្ទប់ពិសោធន៍រាប់តាំងពីនាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ រហូតដល់គ្រូជីកនាំពិសោធន៍គ្រប់មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ។ អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ ទាំងអស់រួមមាន នាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ នាយករងទទួលបន្ទុកសម្ភារៈពិសោធន៍ បរិវេណការី បន្ទប់ពិសោធន៍តាមមុខវិជ្ជា និងគ្រូជីកនាំពិសោធន៍តាមមុខវិជ្ជា(រូប១.៩)។ ខាងក្រោមនេះគឺជារចនាសម្ព័ន្ធ និង តួនាទីរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍។ នៅក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងពិសោធន៍ បរិវេណការី និង អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់គ្នាពិចារណាទៅលើកត្តារួមមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- ការប្រើប្រាស់ទីពិសោធន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពគឺត្រូវតែបង្កើតបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសម្រាប់ ទីពិសោធន៍ ។
- ត្រូវបង្កើតកាលវិភាគឱ្យបានច្បាស់លាស់ដើម្បីឱ្យថ្នាក់នីមួយៗមានឱកាសស្នើគ្នានៅក្នុង ការប្រើប្រាស់ទីពិសោធន៍។

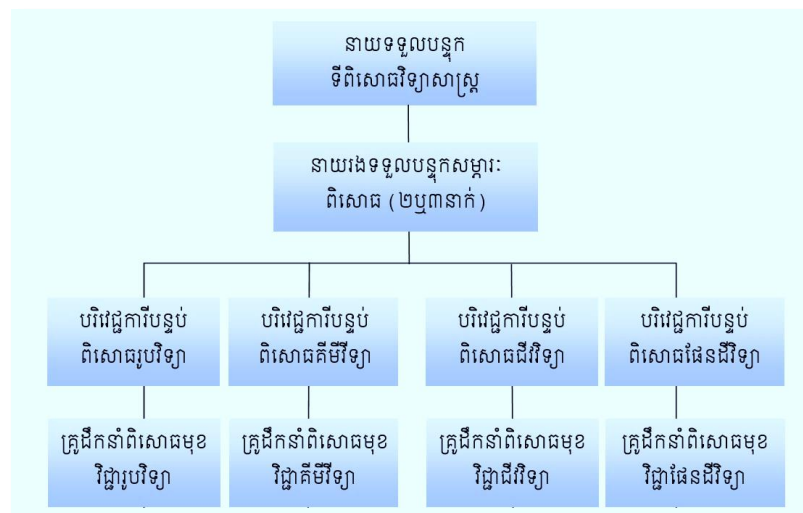
^៨ រូបថតឆ្នាំ២០២៣ បន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ។

- ដើម្បីធានាពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពសិស្សត្រូវតែគោរពបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងច្បាប់ផ្សេងៗរបស់ទីពិសោធន៍។
- សារធាតុគីមី និងសម្ភារៈពិសោធន៍ត្រូវរៀបចំតាមលំដាប់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។ ការងារនេះត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមលំដាប់ដោយទៅលើ ១)សារធាតុគីមីដែលអាចសាយភាយ ២)បរិមាណនៃសារធាតុគីមី និងសម្ភារៈពិសោធន៍ ៣)សារធាតុគីមី និងសម្ភារៈដែលនាំចូលថ្មីៗ ៤)បរិមាណសារធាតុគីមីសម្ភារៈដែលបានប្រើប្រាស់បែកបាក់ ឬបាត់បង់។ ការងារនេះឯកសារមួយចំនួនត្រូវការជាចាំបាច់ដូចជា៖ បញ្ជីសារពើភណ្ឌ (Inventory list) បញ្ជីស្តុកសម្ភារៈ (Stock list) បញ្ជីសម្ភារៈដែលបានប្រើ ឬសម្ភារៈដែលបានបែកបាក់ ឬបាត់បង់ (broken/ missing/used up chemicals and equipment list) និងសៀវភៅកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃជាដើម។

៣.៤.១ តួនាទីនាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍

នាយករងទទួលបន្ទុកជាបុគ្គលម្នាក់ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីវិទ្យាល័យធនធាន។ តួនាទីនាយករង ទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍រួមមាន៖

- ជួយសម្របសម្រួលតាមមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រនីមួយៗ (រូបវិទ្យា គីមីវិទ្យា ជីវវិទ្យា)។
- សម្របសម្រួលបច្ចេកទេសដើម្បីផ្តល់ជាយោបល់ និងការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈក្នុងទីពិសោធន៍។
- ត្រួតពិនិត្យសុវត្ថិភាព ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ពិសោធន៍
- ដោះស្រាយភាពមិនប្រក្រតីក្នុងទីពិសោធន៍
- លើកសំណើតម្រូវការសម្ភារៈ និងឧបករណ៍ពិសោធន៍

រូប 1. 9 រចនាសម្ព័ន្ធទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ^៩

៣.៤.២ តួនាទីនាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍

អ្នកសម្របសម្រួលទីពិសោធន៍គឺជាអ្នកដែលមានជំនាញ និងបំណិនផ្នែកគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ និងការងារធ្វើពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ។ រាល់កិច្ចការងារទាំងអស់ដែលនាយករងទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍ត្រូវតែយល់ដឹងច្បាស់លាស់ ពីដំណើរការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍។ តួនាទីរបស់នាយករងទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍រួមមាន៖

^៩ ប្រែសម្រួលពី Lidiya Br. S., Devi Vestari., Yayu Sri R., and Siti Narjaningsih 2010. Science Laboratory Management. Module 4

- ទទួលខុសត្រូវចំពោះរដ្ឋបាលទីពិសោធន៍។
- ទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងនៃដំណើរការសកម្មភាពទីពិសោធន៍ ។
- ផ្តល់ជាយោបល់ ឬអនុសាសន៍ចំពោះសារធាតុគីមី និងសម្ភារៈទីពិសោធន៍ទៅឱ្យនាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍។
- ទទួលខុសត្រូវលើឃ្លាំងសម្ភារៈ ថែរក្សាសម្ភារៈ និងរៀបចំការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងទីពិសោធន៍។

៣.៤.៣ តួនាទីបរិវេណបន្ទប់ពិសោធន៍

អ្នកគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ជាបុគ្គលម្នាក់ដ៏សំខាន់ក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍។ ជាបុគ្គលសំខាន់នៅត្រង់ថាអ្នកគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ជាអ្នកនៅជាប់ជាមួយបន្ទប់ពិសោធន៍ជាមួយគ្រូដឹកនាំថ្នាក់រៀនពិសោធន៍ និងគណៈគ្រប់គ្រង។ តួនាទីរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍រួមមាន៖

- ប្រចាំការជាប់ជានិច្ចនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍។
- រៀបចំដំណើរការបន្ទប់ពិសោធន៍ទាំងមូលរួមមានលិខិតបទដ្ឋានរដ្ឋបាលបន្ទប់ពិសោធន៍ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍និងប្រតិទិននៃការធ្វើពិសោធន៍ដែលបានស្នើសុំដោយគ្រូដឹកនាំពិសោធន៍ និងសាលាបណ្តាញ។
- រៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈពិសោធន៍តាមផ្នែកៗសម្រាប់អនុវត្តន៍ការងារក្នុងទីពិសោធន៍។
- ការថែទាំសម្ភារៈនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ និងការសម្អាតបន្ទប់ពិសោធន៍។
- ធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌសម្ភារៈពិសោធន៍ និងសារធាតុគីមីពិសោធន៍។
- ដឹកនាំក្រុមគ្រូមុខវិជ្ជាសម្រាប់ថ្នាក់រៀនពិសោធន៍ ឬថ្នាក់រៀនស្នូល។

៣.៤.៤ តួនាទីគ្រូដឹកនាំពិសោធន៍មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ¹⁰

គ្រូដឹកនាំពិសោធន៍ជាបុគ្គលដ៏សំខាន់ដូចអ្នកគ្រប់គ្រងពិសោធន៍ដែរនៅក្នុងដំណើរការប្រព្រឹត្តិទៅនៃថ្នាក់រៀនពិសោធន៍ និងសកម្មភាពពិសោធន៍នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍។ គ្រូដឹកនាំពិសោធន៍ត្រូវមានតួនាទីដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំប្រតិទិនពិសោធន៍ប្រចាំឆ្នាំ (នៅត្រីមាសទី១នៃឆ្នាំសិក្សា) ដើម្បីដាក់ជាសំណើជូននាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍។
- រៀបចំសំណើសុំធ្វើពិសោធន៍ជូននាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍។
- រៀបចំផែនការថវិការសម្រាប់គាំទ្រដល់ថ្នាក់រៀនពិសោធន៍ ដើម្បីដាក់ជូននាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍។
- ប្រគល់រាល់ឯកសារសំណើពិសោធន៍ជូននាយកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍ និងបរិវេណការបន្ទប់ពិសោធន៍ដើម្បីរៀបចំថ្នាក់រៀនពិសោធន៍។
- ធ្វើរបាយការណ៍បន្ទាប់ពីដំណើរការពិសោធន៍ ដើម្បីជាឯកសារមូលដ្ឋាននៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍។

¹⁰ ឯម សុត្រ ២០២១ ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍នៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រទី៦-៧។

ជំពូក៤

បទបញ្ញត្តិ និងសុវត្ថិភាពក្នុងទីពិសោធន៍

៤.១ សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងជំពូកនេះនិងបង្ហាញអំពីបញ្ញត្តិមួយចំនួនដែលអ្នកគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ នៅក្នុងអំឡុងពេលប្រើប្រាស់ទីពិសោធន៍ អ្នកគ្រប់គ្រង និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនៃការប្រើប្រាស់ទីពិសោធន៍ទាំងអស់ត្រូវស្វែងយល់ ក៏ដូចជាគោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នមួយចំនួនរួមមាន បទបញ្ញត្តិទីពិសោធន៍ ស្លាកសញ្ញាសុវត្ថិភាពទីពិសោធន៍ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងទីពិសោធន៍ ការលាងសម្អាតឧបករណ៍ពិសោធន៍ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ទីពិសោធន៍ ការសរសេររបាយការណ៍ពិសោធន៍ និងការរៀបចំបញ្ជីឈ្មោះសម្ភារៈនៅក្នុងទីពិសោធន៍ជាដើម។

៤.២ បទបញ្ញត្តិក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍

ដើម្បីឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ សុវត្ថិភាព និងមានដំណើរការបានល្អប្រសើរក្នុងទីពិសោធន៍នោះសាលាក៏ដូចជាលោកគ្រូអ្នកគ្រូត្រូវមានការដោះស្រាយណែនាំសម្រាប់បង្កើតច្បាប់នៅទីពិសោធន៍ ដើម្បីឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ទីពិសោធន៍អនុវត្តបានត្រឹមត្រូវ។ ច្បាប់ទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម៖

- 1) ត្រូវសម្អាតនិងទុកដាក់សម្ភារៈដែលប្រើរួចមុនពេលចាកចេញពីទីពិសោធន៍
- 2) ត្រូវរក្សាទុកសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់ក្នុងទូសុវត្ថិភាព(ទូសម្រាប់ផ្ទុកសារធាតុគីមី)និងចាក់សោរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយទូសុវត្ថិភាពនេះត្រូវដាក់ឱ្យឆ្ងាយពីប្រភពកំដៅ និងត្រួតពិនិត្យឱ្យបានទៀងទាត់
- 3) ត្រូវរាយការណ៍បន្ទាន់នូវរាល់ឧបទ្ទវហេតុផ្សេងៗ ការបែកបាក់គ្រោះថ្នាក់ជាយថាហេតុ
- 4) ត្រូវបិទក្បាលរ៉ូប៊ីនេទីក ក្នុងតាក់ភ្លើង បំពង់ឧស្ម័ន ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ទុកដាក់សារធាតុគីមី សម្ភារៈពិសោធន៍ព្រមទាំងចាក់សោរឱ្យបានត្រឹមត្រូវមុនពេលចាកចេញ
- 5) ត្រូវតែពាក់ឧបករណ៍សុវត្ថិភាព (អាពិសោធន៍ ស្រោមដៃ វ៉ែនតា ម៉ាស មួក របាំងមុខ ស្បែកជើងកវែង...) និងចងសក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវគ្រប់ពេលធ្វើពិសោធន៍
- 6) មិនត្រូវចូលក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីគ្រូ ឬបរិវេណករី (អ្នកទទួលបន្ទុកទីពិសោធន៍)
- 7) មិនត្រូវយកសម្ភារៈផ្សេងៗ ចូលទៅក្នុងទីពិសោធន៍ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត
- 8) មិនត្រូវប្រតិបត្តិខុសពីការណែនាំរបស់គ្រូជីកនាំពិសោធន៍ ឬបរិវេណករី
- 9) មិនត្រូវយកសម្ភារៈពិសោធន៍ចេញពីបន្ទប់ពិសោធន៍ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាដាច់ខាត
- 10) មិនត្រូវប្រលែងគ្នាលេងនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ ឬបង្កភាពច្របូកច្របល់ជាដាច់ខាត
- 11) មិនត្រូវទុកការងារដែលកំពុងពិសោធន៍ចោល ដោយគ្មានការប្រុងប្រយ័ត្នជាដាច់ខាត
- 12) មិនត្រូវទុកដាក់សារធាតុគីមី ឬឧបករណ៍ពិសោធន៍ខុសពីទីតាំងដើម
- 13) មិនត្រូវហូបចំណីអាហារ ផឹកបារី បរិភោគអាហារ ឬទុកគ្រឿងសំអាងផ្សេងៗនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍
- 14) មិនត្រូវប្រើឧបករណ៍ដែលមានការបាក់បែកនោះទេ
- 15) មិនត្រូវប្រើសារធាតុគីមីទាំងឡាយណាដែលគ្មានស្លាកសញ្ញាត្រឹមត្រូវ គ្មានការបញ្ជាក់ពីកម្រិតប្រតិកម្ម និងគ្មានសុពលភាពច្បាស់លាស់

16) មិនត្រូវកើតឡើងនៅពេលមានគ្រោះអាសន្នកើតឡើងនិងចាត់វិធានការណ៍ដោះស្រាយ ឱ្យទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត។

៤.៣ ការគ្រប់គ្រងការសំណល់ទីពិសោធន៍

ទីពិសោធន៍គឺជាទីកន្លែងមួយដែលមានការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមី និងសារធាតុផ្សេងៗទៀតសម្រាប់ បម្រើឱ្យដំណើរការថ្នាក់រៀនពិសោធន៍ ឬការសិក្សាពិសោធន៍ ត្រូវមានការរៀបចំ គ្រប់គ្រង និងទុកដាក់សំណល់ឱ្យមាន សុវត្ថិភាពខ្ពស់បំផុត។ ការបោះចោល ឬទុកដាក់សំណល់ពាសវាលពាសកាលនៃ សំណល់នៅក្នុងទីពិសោធន៍ ដូចជា សំណល់គីមីបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព សំណល់ថ្មីពិលប្រភេទសំណល់ សើម ឬសំណល់សរីរាង្គ (សំណល់ដែលអាចបំបែកបានដោយពពួកមីក្រូសារពាង្គកាយ) និងប្រភេទសំណល់ស្នូតជាដើម (ឆ្នាស្ទិច ជ័រ កៅស៊ូ កែវ ឬលោហៈធាតុជាដើម)។

ការងារគ្រប់គ្រងសំណល់នៅក្នុងទីពិសោធន៍មានគោលបំណងជួយធ្វើឱ្យមានភាពប្រសើរឡើង និងសុវត្ថិភាព នៅបន្ទប់ពិសោធន៍នៃតាមវិទ្យាល័យធនធាននានា។ គោលបំណងទាំងនោះរួមមានដូចខាងក្រោម៖

- កំណត់លក្ខណៈ និងញែកប្រភេទសំណល់ក្នុងទីពិសោធន៍
- ទុកដាក់សំណល់ក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងសុវត្ថិភាព
- ដាក់ឈ្មោះធុងដាក់សំណល់ទៅតាមប្រភេទសំណល់ក្នុងទីពិសោធន៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- រៀបចំទីតាំងសម្រាប់ដាក់សំណល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងទីពិសោធន៍
- ជញ្ជូនសំណល់ចេញពីក្នុងទីពិសោធន៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងសុវត្ថិភាព ទៅតាមកាលវិភាគនៃការ ចោល សំណល់ក្រៅពីវិទ្យាល័យធនធានការងារគ្រប់គ្រងសំណល់ក្នុងទីពិសោធន៍នេះអាចមាន វិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើការអនុវត្តនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗទៀតដូចខាងក្រោម៖
- ទីពិសោធន៍វិភាគបរិស្ថាន
- បន្ទប់ពិសោធន៍សម្រាប់ថ្នាក់រៀន
- ទីពិសោធន៍សម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ
- បន្ទប់ស្តុកទុកនូវសារធាតុគីមីសម្រាប់បន្ទប់ពិសោធន៍
- បន្ទប់សម្រាប់កំណកសំណាក
- បន្ទប់សម្រាប់ស្តុកកាកសំណល់

៤.៣.១ ប្រភេទសំណល់

នៅក្នុងទីពិសោធន៍មានសម្ភារៈច្រើនប្រភេទសម្រាប់បម្រើឱ្យដំណើរការពិសោធន៍ និងថ្នាក់រៀនពិសោធន៍។ នៅពេលដែលទីពិសោធន៍មានសកម្មភាពរស់រវើកលើដំណើរការពិសោធន៍ នោះសំណល់ឬកាកសំណល់ក៏ត្រូវ មានការគ្រប់គ្រង រៀបចំ និងទុកដាក់ឱ្យមានសុវត្ថិភាព។ រាល់សំណល់បន្ទប់ពិសោធន៍ទាំងអស់ត្រូវបានបែង ចែកជាប្រភេទផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យទៅតាមលក្ខៈរូបធាតុ ឬលក្ខណៈគីមី ឬវាយនភាព (Texture) របស់វា។ ដើម្បីងាយ ស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង គេបានបែងចែកសំណល់ជាប្រាំក្រុមទៅតាមលក្ខណៈរូបរបស់វាដូចខាងក្រោម៖

ក. សំណល់រាវ (Liquid Waste)

សំណល់ទឹកគឺជាផ្នែកមួយនៃសំណល់ផ្សេងៗ ទៀតនៅលើកំពង់ផែនដីយើងនេះ ដូច្នេះប្រសិនបើយើង មិនអាចគ្រប់គ្រងសំណល់ទឹកឱ្យបានល្អទេ នោះនឹងធ្វើឱ្យការបំពុលធ្លាក់ចូលក្នុងទឹកដែលធ្វើទឹកផ្ទុកដោយសារធាតុ

ពុល¹¹។ សំណល់រាវត្រូវបានឱ្យនិយមន័យថាគឺជាក្រុមសារធាតុរាវដូច ជាសំណល់ទឹក ប្រេង ខ្លាញ់ ឬសំណល់ រាវផ្សេងៗ ទៀតដែលបានពីការប្រើប្រាស់នៅក្នុងរោងចក្រ ឧស្សាហកម្ម ឬទីពឹងសោធន ហើយអាចបង្កឱ្យមាន ផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពមនុស្សសត្វ និងបរិស្ថាននៅលើផែនដី¹²។ នៅក្នុងទីពឹងសោធននៃវិទ្យាល័យធនធាន នីមួយៗ សំណល់ទឹករាវបញ្ចូលដូចជាសំណល់ពីការពិសោធន៍ នៃកោសិកាឬជាលិកាសត្វនិងរុក្ខជាតិសំណល់ នៃការពិសោធន៍ពីការបណ្តុះជាលិកាដែលបានប្រើសារធាតុ អាកា (Agar gel) ឬការពិសោធន៍ផ្សេងៗទៀតដែលប្រើ សារធាតុគីមីជាដើម។

រូប 1. 10 ប្រភពសំណល់រាវនៅក្នុងទីពឹងសោធន¹³

ខ. សំណល់រឹង (Solid Waste)

សំណល់រឹងសំដៅទៅលើប្រភេទសម្ភារៈមួយចំនួនដែលបានបោះចោលឬសល់ពីការប្រើប្រាស់ ដែល មានលក្ខណៈរូបមួយចំនួនដូចជា រឹង អន្លើលហើយអាចបំបែកបាន ឬបំបែកមិនបាន¹⁴។ សំណល់រឹង មាន ដូចជា បន្លែ កម្ទេចកម្ទីសម្ភារៈសំណង់ សម្ភារៈជ័រ ប្លាស្ទិក និងលោហៈធ្ងន់ទាំងឡាយជាដើម។

គ. សំណល់គីមី (Chemical Waste)

សំណល់គីមីរាប់បញ្ចូលទាំងសារធាតុរលាយ សូលុយស្យុងរាវ ម៉្យ៉ាស្ទូត និងសមាសធាតុគីមីចាស់ៗ ឬហួសកំណត់¹⁵។ ជាទូទៅសំណល់គីមីអាចធ្វើការបំបែកបានទៅតាមសមាសភាគរបស់វាដូចជា អាស៊ីតរាវ អាល់កាហ្គោល អាឡូសែនរលាយ សារធាតុមិនមែនអាឡូសែនរលាយ សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗទៀត សារធាតុពុល និងស៊ីតូតុកស៊ីត។

ឃ. សំណល់បង្កគ្រោះថ្នាក់ (Hazardous Waste)

សំណល់បង្កគ្រោះថ្នាក់គឺជាសំណល់ទាំងឡាយណាមួយទាំងសំណល់រឹង រាវ ឬសារធាតុឧស្ម័នហ្គាស ឬសំណល់ ទាំងឡាយណាដែលសល់ពីការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ឬវត្ថុធាតុដែលមានសរសេរឈ្មោះឬមានភ្ជាប់

¹¹ <https://u.osu.edu/wastemanagement/liquidwaste-anthony-ulman/>.

¹² <https://www.ewastedisposal.net/liquid-waste/>.

¹³ https://www2.lbl.gov/ehs/waste/pub-3095/wm_pub_3095_ch2.shtml.

¹⁴ <https://idahopublichealth.com/environmental-health/solidwaste>.

¹⁵ University of Wollongong Australia 2018. Laboratory Waste Disposal Guidelines, p: 4.

ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ 16។ លក្ខណៈនៃសំណល់បង្កគ្រោះថ្នាក់មិនត្រឹមតែត្រូវបានកំណត់ជាសារធាតុគីមី មួយមុខ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវកំណត់ដោយលក្ខណៈ ឬសារធាតុពុលផ្សេងៗ ទៀតផងដែរ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាលក្ខណៈពិសេសបួនយ៉ាងដែលត្រូវបានគេកំណត់ និងដាក់ស្លាកសញ្ញាថាជាប្រភេទសំណល់ដែលបង្ក គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុង ទីពិសោធន៍¹⁷៖

- សំណល់ពីឧបករណ៍ឬសារធាតុងាយឆាបឆេះ (Ignitability Waste) ប្រសិនបើសារធាតុរាវ ដែល កម្រិតឆាបឆេះតិចជាង ១៤០°F ឬប្រហែល ៦០°C នោះត្រូវបានចាត់ថាជាប្រភេទ សំណល់ដែលងាយបង្កការឆាបឆេះ។ សារធាតុខ្លះទៀតអាចបង្កការឆាបឆេះដោយឯកឯង ប្រសិនបើមិនមានការ ប្រុងប្រយ័ត្នឱ្យបានខ្ពស់។ សំណល់ដែលបង្កឱ្យមានការឆាបឆេះរួមមាន សំណល់ប្រេងកាត ឬសាំង សំណល់បាសរលាយ (មាននៅក្នុងថ្នាំពណ៌) សំណល់សារធាតុកេរ៉ូសែន (Kerosene) ឬសាំង និងសំណល់ពីបំពង់ផ្សេងៗ។
- សំណល់ពីឧបករណ៍ ឬសារធាតុបណ្តាលឱ្យរលាកស្បែក (Corrosivity Waste) ជាសំណល់រាវ ឬ សូលុយស្យុងដែលមានកម្រិត pH តូចជាង ២.០ ឬក៏ធំជាង ១២.៥។ សំណល់ពីអាស៊ីត ឬអាល់កាឡាំងសម្រាប់លាងសម្អាតប្រេង សារធាតុដូតលាង អាស៊ីតនៅក្នុងថ្នាំពិល និង សំណល់ពីធុងទឹកក្តៅ។
- សំណល់ពីឧបករណ៍ឬសារធាតុផ្ទុះ (Reactivity Waste) ជាប្រភេទសំណល់ដែលងាយរង ប្រតិកម្មភ្លាមបង្កជាបន្ទុះខ្លាំងក្លា។ បន្ទុះអាចកើតឡើងពីការលាយចូលគ្នារវាងសារធាតុ ឬ សូលុយស្យុងពីរផ្សេងគ្នាដូចជា ការលាយសារធាតុស៊ីយ៉ានីដ ការលាយស៊ុលហ្វីដជាមួយអាស៊ីត ឬអាល់កាឡាំង ឬការលាយសារធាតុបន្ទុះផ្សេងៗទៀត។ ឧទាហរណ៍សំណល់ស៊ីយ៉ានីដ (Cyanide plating waste) សំណល់សាប៊ូលាងបង្គន់ (Waste concentrated bleaches) សារធាតុ ក្នុងកំប៉ុងផ្សេងៗ (Pressurized aerosol cans) សំណល់សូដ្យូម និងប៉ូតាស្យូម (Metallic sodium and potassium) ជាដើម។
- សំណល់ពីឧបករណ៍ឬសារធាតុពុល (Toxicity Waste)

រូប 1. 11 ស្លាកសញ្ញាសំគាល់ក្រុមសារធាតុដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់

¹⁶ University of Pennsylvania, 2017. Laboratory Chemical Waste Management Guideline, pp. 3.

¹⁷ University of Northern Iowa, 2015. What is a hazardous waste? Link@: https://iwr.uni.edu/sites/default/files/HAZ_Characteristics.pdf.

រូប 1. 12 ប្រភពសំណល់ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់¹⁸

ខ. សំណល់ដែលអាចកែច្នៃឡើងវិញ (Recycle Waste)

សំណល់កែច្នៃឡើងវិញសំដៅលើសំណល់ទាំងឡាយដែលអាចយកទៅកែច្នៃជាផលិតផលសម្រាប់ប្រើប្រាស់ឡើងវិញបាន។ សំណល់ទាំងនោះរួមមានដូចជាសំណល់ ក្រដាស ឬកាតុង ផ្លាស្ទិច លោហៈ គ្រឿងអេឡិចត្រូនិច កម្ទេចឈើ កែវ សំលៀកបំពាក់ឬសំណល់វាយនភណ្ឌជាដើម¹⁹។

៤.៣.២ ការបោះចោលសំណល់ (Waste Disposal)

ក. សំណល់រាវ

សំណល់រាវខ្លះជាល្បាយនៃសមាសធាតុច្រើនប្រភេទ។ ឧទាហរណ៍សំណល់រាវក្នុងក្រដាសអាចកែច្នៃជាដឹកប៉ុស្តិ៍។ សំណល់រាវប្រភេទនេះគ្មានសារធាតុគីមីបង្កគ្រោះថ្នាក់នោះទេ។ ហេតុដូច្នេះសំណល់នេះត្រូវបង្ហូរតាមប្រព័ន្ធបង្ហូរដែលមានចម្រោះសម្រាប់ច្រោះច្រើនដងមុនពេលសំណល់ត្រូវបានហូរចូលទៅក្នុងធម្មជាតិ។ ចំពោះសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីត្រូវដាក់នៅក្នុងធុង ឬប៊ីដុងបិទជិតល្អបំផុតយកទៅដាក់នៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព។

ខ. សំណល់រឹង

សំណល់រឹងត្រូវបោះចោលនៅក្នុងធុងទៅតាមប្រភេទនៃសំណល់ ឧទាហរណ៍មិនត្រូវយកសំណល់កែវទៅដាក់ក្នុងធុងលាយឡំជាមួយសំណល់ផ្ទះបាយជាដាច់ខាត។ ជាទូទៅ គេបែងចែកធុងសម្រាប់ដាក់សំណល់រឹងជាបួនប្រភេទ (រូប1.13) ខុសគ្នាដូចខាងក្រោម៖

- ធុងពណ៌លឿងសម្រាប់ដាក់សំណល់ប្រភេទក្រដាសឬកាតុង
- ធុងពណ៌ស្វាយសម្រាប់ដាក់សំណល់ប្រភេទកែវ ឬអំបែងសិក និងលោហៈផ្សេងៗ
- ធុងពណ៌បៃតងសម្រាប់ដាក់សំណល់ផ្ទះបាយ ឬសំណល់សរីរាង្គ
- ធុងពណ៌ក្រហមសម្រាប់ដាក់សំណល់ប្លាស្ទិក

¹⁸ <https://safety.unimelb.edu.au/safety-topics/hazardous-waste>.

¹⁹ <https://ismwaste.co.uk/recycling-services/types-of-recycling>.

រូប 1. 13 ធុងសម្រាប់ទុកដាក់សំណល់រឹង²⁰

គ. សំណល់គីមី

កាកសំណល់សារធាតុគីមីដែលបានមកពីបន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រត្រូវបានគេចែកជាបីប្រភេទសំខាន់ៗ។ កាកសំណល់ទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម៖

- ក. អាស៊ីតខ្លាំង និងបាសខ្លាំងដែលមានកំហាប់ខ្ពស់។
- ខ. អង្គធាតុសរីរាង្គដែលប្រើប្រាស់រួច
- គ. សារធាតុគីមីដែលសល់ពីការប្រើ ឬផុតកំណត់ការប្រើប្រាស់

តាមបទបញ្ញត្តិ សាលារៀនដែលមានបន្ទប់ពិសោធន៍ទាំងអស់គឺត្រូវបានគេចែកជាបីប្រភេទសំខាន់ៗ ចុះឈ្មោះក្នុងតារាងជាអ្នករក្សាទុកជាអ្នកផលិត និងជាអ្នកបោះចោលកាកសំណល់គីមី។

ដើម្បីជៀសវាងការកំពប់សារធាតុគីមីដោយយថាហេតុ ការរក្សាទុកសារធាតុគីមីជាពិសេសសារធាតុគីមីដែលមានគ្រោះថ្នាក់ គួរតែទុកក្នុងបរិមាណតិចបំផុត និងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀន និងរៀនបានហើយ។

ឃ. ការបោះចោលថ្មពិល

ថ្មពិលជាច្រើនប្រភេទបាននិងកំពុងប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយទាំងនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ និងក្នុងទីពិសោធន៍²¹។ ថ្មពិលផ្ទុកដោយសមាសធាតុលោហៈធ្ងន់មួយចំនួនដូចជាកាត់ម៉ូម (Cadmium) ទង់ដែង (Copper) ប្រាក់ (Lead) បារីត (mercury) នីកែល (nickel) និងស័ង្កសី (zinc) ដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ចំពោះសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន²²។ សំណល់ថ្មពិលសំណល់ពិលអាចបណ្តាលឱ្យគ្រោះថ្នាក់ ប្រសិនបើមិនមានការគ្រប់គ្រង ឬទុកដាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានសុវត្ថិភាពនោះទេ។ ក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់ថ្មពិល Kuchhal et al, 2019 បានប្រើគោលការណ៍ (3Rs) គឺ កាត់បន្ថយ (Reduce) សាកថ្មឡើងវិញ (Recharge) និងការកែច្នៃឡើងវិញ (Recycle)។ បម្រាមមួយចំនួនដើម្បីធានាថាការប្រើប្រាស់ការគ្រប់គ្រង ឬការទុកដាក់សំណល់

²⁰ <https://byjus.com/biology/solid-waste-management/>.

²¹ Hongting Li, Gingui Dai, Aimin Wang, Songlin Zhao, Huiru Ye, and Jie Zhang., 2020. Recycling and Treatment of Waste Batteries.

²² Piyush Kuchhal and Umesh Chandra Sharma., 2019. Battery Waste Management.

ថ្មពិលឱ្យមានសុវត្ថិភាព៖

- មិនត្រូវទុកដាក់សំណល់ថ្មពិលនៅលាយឡំជាមួយសំណល់ផ្សេងៗទៀត
- មិនត្រូវសំណល់ថ្មពិលដោយសន្លឹកអាណុយមីញ៉ូម
- មិនត្រូវបំបែកសំណល់ថ្មពិល
- ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគណៈគ្រប់គ្រង ឬអ្នកជំនាញច្បាស់លាស់ ប្រសិនបើឃើញថាថ្មពិលដែលត្រូវបោះចោលបានហូរសមាសធាតុគីមីចេញមកក្រៅ។

ជំពូក ៥

ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុកឧបករណ៍កែវ

៥.១ ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុក

ភាគច្រើននៃឧបករណ៍ដែលគេប្រើក្នុងទីពិសោធន៍ សុទ្ធតែជាឧបករណ៍ដែលធ្វើពីកែវ។ ឧបករណ៍ទាំងនោះ ងាយនឹងបាក់បែកខ្លាំងណាស់ប្រសិនបើយើងប្រើប្រាស់ ឬទុកដាក់វាដោយខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន។ ដូច្នេះការចេះពីរបៀបថែរក្សា និងរបៀបប្រើប្រាស់ច្បាស់លាស់ គឺជាការចាំបាច់សម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាការណែនាំដែលទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុកឧបករណ៍កែវប្រកបដោយសុវត្ថិភាពសម្រាប់ធានាឱ្យមាននិរន្តរភាពក្នុងទីពិសោធន៍៖

1. ដបកែវធំៗ មិនត្រូវលើក ឬកាន់នៅត្រង់កែវ។ គួសំខាន់នៃដបកែវត្រូវតែកាន់យ៉ាងជាប់ៗ ត្រូវប្រើឧបករណ៍សម្រាប់កាន់កែវ (Winchester) នៅពេលកាន់កែវ ជាពិសេសកែវធំៗ។
2. សម្ភារៈកែវដែលខូច ឬមានស្នាមប្រេះមិនត្រូវយកមកប្រើក្នុងពិសោធន៍ទេ។
3. កែវដែលបែកបាក់ និងកម្ទេចរបស់វាត្រូវដាក់ក្នុងថង់លោហៈ ឬប្លាស្ទិច មិនត្រូវដាក់ទៅក្នុងធុងសំរាមធម្មតាទេ។ ប្រសិនបើមានបំណែកកែវបែកក្នុងកន្លែងលាងដៃ ឬលាងឧបករណ៍កែវត្រូវយកមកកម្ទេចកែវទាំងនោះចេញដោយប្រើឧបករណ៍ចាប់ដូចជាតង្កៀបជាដើម។ ហាមយកចេញដោយចាប់កាន់នឹងដៃផ្ទាល់។
4. នៅពេលដុតកម្ដៅ ត្រូវប្រើសម្ភារៈកែវដែលធន់កម្ដៅ។
5. ពេលកាត់បំពង់កែវ ឬចង្ក្រឹះកែវត្រូវប្រើក្រណាត់ ឬស្រោមដៃ។
6. ចុងស្រួចនៃបំពង់កែវ ត្រូវតែរំលឹងដោយអណ្តាតភ្លើង ដើម្បីចៀសវាងគ្រោះថ្នាក់។
7. ពេលសឹកបំពង់កែវចូលទៅក្នុងឆ្នុកកៅស៊ូមិនត្រូវដាក់ឱ្យចំបាតដៃទេហើយទំហំរន្ធគួរតែត្រូវគ្នានឹងទំហំបំពង់កែវ។ ត្រូវប្រើទឹកសម្រាប់ឆ្នុកស្នោ និងវ៉ាស៊ីលីនសម្រាប់ឆ្នុកកៅស៊ូ ដើម្បីជួយរំអិល។
8. ជានិច្ចកាលត្រូវបោះឆ្នុកចោលប្រសើរជាងបង្ខំដកបំពង់កែវដែលជាប់នៅក្នុងឆ្នុកនោះព្រោះវាអាចបណ្តាលឱ្យបែកនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់។
9. ក្នុងការរក្សាទុកបំពង់កែវគួរតែដាក់បញ្ឈរ។ បើដាក់ផ្ដេក មិនត្រូវដាក់ឱ្យចុងចេញហួសពីទម្រទេ។
10. នៅពេលបើកគម្របដបដែលតឹង គួរតែដាក់នៅក្នុងថាសដែលធំល្មម ដើម្បីការពារក្រែងមានគ្រោះថ្នាក់ ហើយគម្របដបត្រូវបើកដោយថ្មមៗ។ កម្ដៅក្នុងដបតិចៗ រយៈពេលខ្លីដើម្បីជំនួយក្នុងការដក។
11. ការដាក់បញ្ចូលពីប៉ែតទៅក្នុងក្បាលពីប៉ែតត្រូវដាក់ដោយថ្មមៗ។ ក្នុងពេលដំណើរការត្រូវកាន់ពីប៉ែតផ្នែកខាងលើឱ្យកៀកនឹងក្បាលពីប៉ែត មិនមែនផ្នែកខាងក្រោមទេ។
12. រាល់ការផ្លាស់ទីរបស់ពីប៉ែតត្រូវឱ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់

៥.២ មូលដ្ឋាននៃការលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវ

ការលាងឧបករណ៍ទីពិសោធន៍ មិនងាយស្រួលដូចជាការលាងបាននោះទេ។ មេរៀននេះនឹងបង្ហាញពីវិធីលាងឧបករណ៍កែវឱ្យស្អាតល្អ និងមានសុវត្ថិភាពដែលមិនធ្វើឱ្យឧបករណ៍ក្នុងទីពិសោធន៍ជាចំណែកមួយនៃការចំណាយ ដូចជាសេវាកម្មលើការប្តូរគ្រឿងបន្លាស់ និងជួសជុល មានតម្លៃថ្លៃ។ ការចំណាយទាំងនេះកើតឡើង

នៅពេលដែលឧបករណ៍នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ថែទាំមិនបានល្អ។ ដើម្បីកាត់បន្ថយការចំណាយចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តការថែទាំទៀងទាត់ការបណ្តុះបណ្តាលបានទូលំទូលាយ និងការសម្អាតត្រឹមត្រូវដើម្បីធានាថាឧបករណ៍ដំណើរការបានល្អប្រើប្រាស់បានយូរអង្វែង។ ការលាងសម្អាតជាញឹកញាប់ជាប្រចាំនៅពេលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍បន្ទប់ពិសោធន៍ជាពិសេសដើម្បីការពារការចម្លងរោគ។ ប៉ុន្តែសំខាន់ណាស់ដែលឧបករណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានសម្អាតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ នេះមានន័យថាលោកគ្រូអ្នកគ្រូត្រូវយល់ពីសារៈសំខាន់ក្នុងការលាងសម្អាតវត្ថុនីមួយៗជាមួយសាប៊ូឬសម្ភារៈសម្អាតផ្សេងទៀតដែលត្រូវប្រើ។ ព័ត៌មានសំខាន់ៗ បន្ថែមទៀតដូចជាកម្រិតនៃការរុះរើ និងការសម្អាតជាដើម។ ខណៈដែលបរិវេណវិទ្យាពិសោធន៍ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងច្បាស់លាស់អំពីវិធីសម្អាតឧបករណ៍ទាំងនោះ។ ព័ត៌មានទាំងអស់គួរតែកត់ត្រាក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃក្នុងទីពិសោធន៍ ឬកំណត់ត្រាឌីជីថល ដើម្បីតាមដាននៅពេលដែលឧបករណ៍នីមួយៗ ត្រូវបានសម្អាត។ ការកំណត់ពេលគឺជាការអនុវត្តសំខាន់មួយ ផ្សេងទៀតក្នុងការថែរក្សាឧបករណ៍ទីពិសោធន៍ព្រោះវាធានានូវភាពត្រឹមត្រូវភាពអាចធ្វើបានម្តងទៀត និងស្តង់ដារ។

ភាគច្រើនការលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវគឺគេមិនប្រើទឹកម៉ាស៊ីន និងសាប៊ូទេ តែគេអាចលាងសម្អាតវាដោយអង្គធាតុរំលាយសមស្របមួយ បន្ទាប់មកគេលាងវាជាមួយនឹងទឹកបិទពីរដង និងចុងក្រោយគេលាងជាមួយនឹងទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុង (deionized water) ជាការស្រេច។

៥.៣ វិធីលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវដែលប្រើជាមួយសារធាតុគីមីសាមញ្ញ

- សូលុយស្យុងដែលរលាយជាមួយទឹក (ឧទាហរណ៍ សូលុយស្យុងសូដ្យូមក្លរួ ឬស្ករ) ត្រូវលាងជាមួយទឹក គ្មានអ៊ីយ៉ុងចំនួនបីទៅបួនដងរួចទុកឧបករណ៍ទាំងនោះឱ្យស្ងួត។
- សូលុយស្យុងដែលមិនរលាយជាមួយទឹក (ឧទាហរណ៍សូលុយស្យុងក្នុងអ៊ីចសាន ឬក្លរូផម) លាងជាមួយអេតាណុល ឬអាសេតូនពីរទៅបីដង និងលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងបីទៅបួនដងទៀតបន្ទាប់មកទុកវាឱ្យស្ងួត។ ក្នុងករណីខ្លះ គេអាចប្រើអង្គធាតុរំលាយផ្សេងទៀតផងដែរ។
- សូលុយស្យុងអាស៊ីតខ្លាំង (ឧទាហរណ៍ អាស៊ីត HCl ឬ H₂SO₄ ខាប់) ត្រូវលាងជាមួយទឹកម៉ាស៊ីនឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន និងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត រួចលាងបន្តជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងបីទៅបួនដងទៀតមុននឹងទុកឱ្យស្ងួត។
- សូលុយស្យុងបាសខ្លាំង (ឧទាហរណ៍សូលុយស្យុង NaOH កំហាប់ 6M ឬ NH₄OH ខាប់) ដូចគ្នានឹងសូលុយស្យុងអាស៊ីតខាប់ដែរត្រូវលាងជាមួយទឹកម៉ាស៊ីនឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន និងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតរួចលាងបន្តជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងបីទៅបួនដងទៀតមុននឹងទុកឱ្យស្ងួត។
- សូលុយស្យុងអាស៊ីតរាវ (ឧទាហរណ៍ សូលុយស្យុងអាស៊ីតអាសេទិច ឬសូលុយស្យុងអាស៊ីតរាវ ដូចជា HCl ឬ H₂SO₄ កំហាប់ 0.1M-1M) ត្រូវលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងចំនួនបីទៅបួនដងរួចទុកឧបករណ៍ទាំងនោះឱ្យស្ងួត។
- សូលុយស្យុងបាសរាវ (ឧទាហរណ៍សូលុយស្យុង NaOH និង NH₄OH កំហាប់ 0.1M-1M) ត្រូវលាងនឹងទឹកបិទ ដើម្បីជម្រះសូលុយស្យុងបាសជាមុនសិន បន្ទាប់មកលាងវាជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុង ៣ ទៅ ៤ ដងមុននឹងទុកឱ្យស្ងួត។

៥.៤ វិធីលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវពិសេសៗមួយចំនួន

- ឧបករណ៍កែវដែលប្រើសម្រាប់គីមីសរីរាង្គ ត្រូវលាងជាមួយអង្គធាតុរំលាយសមស្របទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ត្រូវលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងសម្រាប់សារធាតុធាតុរំលាយអេតាណុលរួចលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងជាចុងក្រោយ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវលាងជាមួយអង្គធាតុរំលាយផ្សេងទៀតមុនពេលលាងជាមួយអេតាណុល និងលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងជាចុងក្រោយ។ ប្រសិនបើត្រូវដុសសម្អាតឧបករណ៍ត្រូវដុសនឹងប្រាសជាមួយនឹងទឹកសាប៊ូក្តៅ រួចលាងសម្អាតដោយទឹកម៉ាស៊ីន និងបន្ទាប់មកលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុង។
- ប៊ុយវ៉ែតត្រូវលាងជាមួយទឹកសាប៊ូក្តៅរួចលាងសម្អាតជាមួយទឹកម៉ាស៊ីន និងលាងសម្អាតចុងក្រោយជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុង៣ទៅ៤ដងទៀត។ ត្រូវប្រាកដថាប៊ុយវ៉ែតត្រូវបានលាងយ៉ាងស្អាតបំផុតព្រោះត្រូវបានគេប្រើដើម្បីកំណត់បរិមាណជាក់លាក់។
- ពីប៉ែត និងកែវវាស់មាឌក្នុងករណីខ្លះយើងត្រូវត្រាំឧបករណ៍ទាំងនេះក្នុងទឹកសាប៊ូទុកចោលមួយយប់រួចលាងសម្អាតដោយទឹកសាប៊ូក្តៅខ្លាំងៗ។ យើងអាចលាងដោយប្រើប្រាសរួចសម្អាតជាមួយទឹកម៉ាស៊ីន និងទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងជាចុងក្រោយ។

រូប 1. 14 ឧបករណ៍សម្រាប់លាងសម្អាតកែវ

សូមស្កាន QR code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិតអំពីរបៀបលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវមួយចំនួន

៥.៥ វិធីសម្អាត និងថែទាំឧបករណ៍កែវ

- មិនត្រូវសម្អាតឧបករណ៍កែវដោយប្រើក្រដាសជូតមាត់ កន្សែងពោះគោ ឬដោយការផ្អៀងខ្យល់នោះទេ ព្រោះវិធីនេះអាចធ្វើឱ្យឧបករណ៍កែវជាប់ប្រឡាក់នូវភាពមិនស្អាតដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់គុណភាពសូលុយស្យុងទៅវិញទេ។ ជាធម្មតាយើងត្រូវទុកឧបករណ៍ឱ្យស្ងួតដោយខ្លួនឯងដោយហាលនៅលើផ្ទៃក្នុងខ្យល់បរិយាកាស។ ម្យ៉ាងវិញទៀតប្រសិនបើយើងត្រូវប្រើឧបករណ៍កែវភ្លាមៗ ក្នុងការពង្រាវសូលុយស្យុងជាមួយទឹក យើងអាចប្រើទាំងនៅសើមបានដោយគ្មានបញ្ហាអ្វីទេលើកលែងតែទឹកនោះអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើកំហាប់របស់សូលុយស្យុង។ ក្នុងករណីយើងធ្វើសូលុយស្យុងដោយប្រើអង្គធាតុរំលាយជាអេទែ យើងត្រូវលាងសម្អាតឧបករណ៍កែវដោយអេតាណុល ឬអាសេតូន

ជាមុនសិនដើម្បីឱ្យអស់ទឹកបន្ទាប់មកត្រូវលាងវាជាមួយនឹងសូលុយស្យុងដែលត្រូវប្រើក្នុង ពិសោធន៍ប្រេច ដើម្បីឱ្យអស់អាល់កុល ឬអាសេតូន។

- ការលាងជាមួយនឹងសារធាតុបន្ទាល់ ដើម្បីចៀសវាងទឹកដែលនៅសល់ក្នុងឧបករណ៍មានផលប៉ះពាល់ ដល់កំហាប់របស់លុយស្យុង យើងត្រូវលាងកែវជាមួយនឹងសូលុយស្យុងនោះពីរទៅបីដងសិន មុននឹងប្រើប្រាស់។
- ត្រូវសម្អាតប្រសិនបើយើងចាំបាច់ត្រូវការប្រើឧបករណ៍កែវភ្លាមៗបន្ទាប់ពីលាងសម្អាតរួច និងត្រូវ ការ ឱ្យវាស្ងួតយើងត្រូវលាងវាពីរទៅបីដងជាមួយអាសេតូនសិន។ ការធ្វើបែបនេះវាអាចជួយដក ទឹកដែល នៅសេសសល់ក្នុងកែវបាន និងជួយឱ្យមានរំហូតលឿនទៀតផង។ ត្រូវចងចាំថាមិន ត្រូវធ្វើការផ្គុំខ្យល់ចូលទៅក្នុងឧបករណ៍កែវ ដើម្បីសម្អាតទេតែយើងអាចប្រើប្រព័ន្ធសុញកាសដើម្បី ជួយរំហូតអង្គធាតុរំលាយបាន។

៥.៦ កំណត់សំគាល់បន្ថែម

- ត្រូវដកផ្ទុកចេញពីមាត់កែវនៅពេលយើងឈប់ប្រើប្រាស់ បើពុំនោះទេវានឹងអាចជាប់ហើយពិបាក ដកចេញនៅពេលក្រោយ។
- ការលាងជាមួយទឹកគ្មានអ៊ីយ៉ុងគួរតែមើលទៅឃើញថាស្អាត (គ្មានទឹកជាប់កែវ)។ តែបើសង្ស័យ ថា នៅមានភាពមិនស្អាត ត្រូវតែរកវិធីសាស្ត្រផ្សេងទៀត។

ជំពូក ៦

វិធីបង្ការពីគ្រោះថ្នាក់ និងសង្គ្រោះបឋមនៅក្នុងទីពឹងសោធន

៦.១ វត្ថុបំណងនៃការសរសេរឯកសារសង្គ្រោះបឋម

- ធានាបាននូវរាល់ការសរសេរគោលការណ៍នីតិវិធី និងការប្រើប្រាស់សម្ភារៈត្រឹមត្រូវទៅតាមស្តង់ដារ
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទីពឹងសោធន ដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពក្នុងការប្រើនីតិវិធីប្រើឯកសារណែនាំបច្ចេកទេស និងព័ត៌មានជំនួយផ្សេងៗប្រកបដោយសុខុមាលភាព និងសុវត្ថិភាព
- លើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពបរិស្ថាននៅក្នុងទីពឹងសោធនជីវវិទ្យាតាមវិទ្យាល័យធនធាន និងទីពឹងសោធននៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

គោលការណ៍ និងនីតិវិធីសុខភាព និងសុវត្ថិភាពបរិស្ថានក៏ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការបទបញ្ញត្តិរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ។

៦.២ វិធីសង្គ្រោះបឋមនៅក្នុងទីពឹងសោធន

ហេតុអ្វីត្រូវការឯកសារសង្គ្រោះបឋម? ឯកសារនេះមានគោលបំណងគាំទ្រនិងបណ្តុះវប្បធម៌នៃការរក្សាសុខសុវត្ថិភាព ការពារបរិស្ថាន ព្រមទាំងគ្រប់គ្រងហានិភ័យដល់ដំណើរការក្នុងទីពឹងសោធនប្រកបដោយសុវត្ថិភាពហើយធានាបាននូវកម្រិតសុខុមាលភាព និងភាពកក់ក្តៅនៅក្នុងទីពឹងសោធននៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងនៅតាមបន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាល័យធនធានដែលមានដូចជា សាស្ត្រាចារ្យ គ្រូឧទ្ទេស គរុនិស្សិត គរុសិស្ស និងបរិវេណការី/ បរិវេណការីនី រួមទាំងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ឬភ្ញៀវដែលចូលមកក្នុងទីពឹងសោធនជាដើម។

៦.៣ វិធីគ្រប់គ្រងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ពេលមានកំពុងសារធាតុគីមីផ្សេងៗ

- ជម្លៀសអ្នកនៅក្នុងទីពឹងសោធនជាបន្ទាន់តាមច្រកទ្វារចេញបន្ទាន់ដែលច្រកទ្វារនេះនឹងមិនមានឬមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានអ្នកចូលទេ។
- ទាក់ទងទៅអ្នកគ្រប់គ្រងទីពឹងសោធនមុនពេលសម្អាតសារធាតុគីមីរាល់តូចៗ
- បរិវេណការីទីពឹងសោធនត្រូវប្រាកដថាការដែលប៉ះពាល់សារធាតុគីមីជាមានហានិភ័យតិចតួច ឬគ្មានហានិភ័យតែម្តង។
- ប្រសិនបើមានគ្រោះថ្នាក់ ឬហានិភ័យពីការប៉ះពាល់ឧបករណ៍ ឬសារធាតុគីមីផ្សេងៗ សូមអនុវត្តតាមវិធីសង្គ្រោះបឋម
- ចៀសវាងប៉ះពាល់ជាមួយតំបន់ដែលមានមេរោគ ឬសាយភាយមេរោគ។
- ប្រសិនបើមានការកំពុងសារធាតុគីមីស្ថិតក្នុងទីតាំងដែលមិនមានខ្យល់ចេញចូល ត្រូវគេចចេញពីទីនោះជាបន្ទាន់។
- ប្រសិនបើមានឱកាសសុវត្ថិភាព សូមបិទប្រភពបញ្ចុះ និងឧស្ម័ន។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្មានសុវត្ថិភាពទេចូរជម្លៀសចេញពីបន្ទប់ពិសោធន៍
- ពាក់ឧបករណ៍ការពារឱ្យបានត្រឹមត្រូវក្នុងពេលធ្វើការសម្អាតសារធាតុគីមីរាល់ទាំងនោះ (សូមកុំសម្អាតតែម្នាក់ឯង) ។

- ប្រើឧបករណ៍ទប់ស្កាត់ការលេចធ្លាយសារធាតុ ដើម្បីកាត់បន្ថយកន្លែងលេចធ្លាយឱ្យកាន់តែតូច
- ដាក់កម្ទេចកម្ទីរប្រឡាក់សារធាតុ និងសារធាតុកំពុងទាំងនោះទៅក្នុងធុងសម្រាមមួយដែលមាន សុវត្ថិភាពហើយ និងដាក់ស្លាកសញ្ញា ឬបិទធុងដែលមានបិទស្លាកសញ្ញាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ដាក់ធុងសម្រាមដែលមានសារធាតុនោះដាច់ដោយឡែកហើយមានការគ្រប់គ្រងច្បាស់លាស់សម្រាប់អ្នកប្រមូលសម្រាមអាចសម្គាល់បានលើការព្រែកចេញពីសម្រាមធម្មតាដែលមិនមានគ្រោះថ្នាក់។

៦.៤ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីត្រូវប៉ះពាល់ដោយសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់

- ត្រូវប្រឹងបើកភ្នែកទាំងសងខាងនៅកន្លែងទឹកបាញ់ភ្នែកបន្ទាន់ ធ្វើយ៉ាងណាធានាឱ្យបានថាទឹកអាចចូលដល់ក្រោមត្របកភ្នែកទាំងសងខាង ហើយលាងសម្អាតចេញយ៉ាងប្រញាប់ (រូប1.21)។ ក្នុងករណីនេះ បើមានពាក់កែវភ្នែកសិប្បនិម្មិតត្រូវដកចេញ។
- ត្រូវទាក់ទងទៅលេខសង្គ្រោះបន្ទាន់ (119)
- ត្រូវបន្តលាងភ្នែករហូតដល់បុគ្គលិកសង្គ្រោះបន្ទាន់មកដល់។
- ត្រូវរាយការណ៍ពីរបួសទៅគ្រូពេទ្យ និងបរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រ/បរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រ។

៦.៥ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីត្រូវប៉ះពាល់ដោយឥន្ធនៈ

- ប្រសិនបើភ្នែកត្រូវបានប៉ះពាល់នឹងវត្ថុរឹងផ្សេងៗសូម កុំព្រិចភ្នែកនៅពេលកំពុងទឹកបាញ់លាង
- បិទភ្នែក ឬខ្ទប់ភ្នែករួចប្រកាសរកជំនួយភ្លាមៗ
- ទូរស័ព្ទទៅលេខសង្គ្រោះបន្ទាន់ (119)
- រាយការណ៍ពីលក្ខណៈរបួសទៅគ្រូពេទ្យ និងបរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រ

៦.៦ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីប៉ះពាល់ស្បែក

- លាងសម្អាតផ្ទៃស្បែកដែលរងការប៉ះជាមួយទឹកក្តៅឧណ្ហៗដែលចេញពីក្បាលទឹកផ្តាឈូក (Emergency Safety Shower) ដើម្បីថែរក្សាស្បែកកុំឱ្យខូច។
- ដោះ ឬកាត់សម្លៀកបំពាក់ដែលជាប់ដោយមេរោគចេញពេលលាងសម្អាត (សូមប្រយ័ត្នកុំទាញសម្លៀកបំពាក់កខ្វក់តាមក្បាល)។
- ចំពោះការប៉ះពាល់រហូតដល់មានការចេញឈាមដោយសាររាងកាយរងរបួស ឬក៏រលាកដោយសារធាតុវិទ្យុសកម្មត្រូវប្រើសាប៊ូ និងទឹក។
- ទាក់ទងទៅលេខសង្គ្រោះបន្ទាន់ (119)
- បន្តលាងសម្អាតនៅតំបន់ដែលរងផលប៉ះពាល់រហូតដល់បុគ្គលិកសង្គ្រោះបន្ទាន់ ឬគ្រូពេទ្យជំនាញមកដល់។
- រាយការណ៍ពីលក្ខណៈរបួសទៅគ្រូពេទ្យ និងបរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រ។

៦.៧ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីស្រូបចំហាយគីមី ផ្សែងពុល ឬការពុលដោយផ្សែង

- ប្រសិនបើបុគ្គលណាម្នាក់ប៉ះពាល់ចំហាយគីមី ឬពុលផ្សែងនៃសារធាតុផ្ទុះ ឬប៉ះផ្សែងពុលហើយបន្ទប់ពិសោធន៍មានកម្រិតអុកស៊ីសែនថយចុះ អ្នកមិនត្រូវចូលទីពិសោធដាច់ខាត។

- ប្រសិនបើបុគ្គលដឹងថាបានប៉ះពាល់ចំហាយគីមី ឬពុលផ្សេងៗនៃសារធាតុផ្ទុះ ឬប៉ះផ្សែងពុល សូមផ្លាស់ទីគាត់ទៅទីកន្លែងដែលមានខ្យល់បរិសុទ្ធ និងគ្មានមេរោគ។
- ទាក់ទងទៅលេខសង្គ្រោះបន្ទាន់ (119)។
- រាយការណ៍ពីលក្ខណៈរបួសទៅកាន់គ្រូពេទ្យ និងបរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រ។

៦.៨ វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីដឹក ឬលេបចូលនូវសារធាតុគីមី

- ក្នុងករណីអាចធ្វើបានដោយសុវត្ថិភាព សូមផ្លាស់ជនរងគ្រោះដោយការដឹក ឬលេបចូលនូវសារធាតុគីមីទៅកាន់ទីកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព។
- ទាក់ទងទៅលេខសង្គ្រោះបន្ទាន់ (119)។
- មិនត្រូវធ្វើឱ្យគាត់ក្អក ឬកុំឱ្យដឹកទឹក ឬភេសជ្ជៈផ្សេងៗ ប្រសិនបើគ្មានការណែនាំពីអ្នកសង្គ្រោះបន្ទាន់
- រាយការណ៍ពីលក្ខណៈរបួសទៅគ្រូពេទ្យ និងបរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រ។

វិធីសង្គ្រោះបឋមក្នុងករណីរងផលប៉ះពាល់សារធាតុរាវដែលមានចំណុចរំពុះនៅក្រោម 90°C (សារធាតុរាវប្រើ សម្រាប់រក្សាសីតុណ្ហភាពក្នុងទូទឹកកក និងពិសោធន៍) មានដូចជា៖ នីត្រូហ្សែន (nitrogen) អេលីយ៉ូម (helium) អ៊ីដ្រូហ្សែន (hydrogen) អាហ្គុង (argon) មេតាន (methane) និងកាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត (carbon monoxide)។

៦.៩ គ្រោះថ្នាក់ដល់សន្លប់

ការសន្លប់បាត់ស្មារតីអាចកើតមានឡើងនៅពេលដែលបុគ្គលនោះមិនមានឈាមគ្រប់គ្រាន់បញ្ជូនទៅកាន់ខួរក្បាល។ កត្តាដែលចូលរួមបង្កឱ្យមានការសន្លប់រួមមានដូចជាការឈឺចាប់លើសកម្រិត ការនឿយហត់ ឃ្លានខ្លាំងពេក ឬកត្តាអារម្មណ៍ណាមួយ។ កត្តាទាំងនេះនៅក្នុងទីពិសោធន៍អាចបង្កឱ្យអ្នកធ្វើពិសោធន៍សន្លប់បាត់បង់ស្មារតី។ កត្តាផ្សេងៗ ទៀតក៏អាចបង្កដោយអ្នកពិសោធន៍សន្លប់បាត់ស្មារតីដោយសារទទួលរងឥទ្ធិពលពីសារធាតុគីមីដោយសារអ្នកធ្វើពិសោធន៍មិនបានធ្វើតាមសេចក្តីណែនាំឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងការពារខ្លួននៅពេលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ឬសារធាតុគីមីណាមួយដែលងាយហើរ ឬជាឧស្ម័នពុលដែលបណ្តាលមកពីសារធាតុគីមីនានាមុនពេល ក្នុងអំឡុងពេល ឬក្រោយប្រតិកម្ម។ សារធាតុគីមីទាំងនោះមានដូចជា ក្លរូហ្វូម (CHCl₃) អ៊ីដ្រូសាយអាណាយ (HCN) អ៊ីដ្រូសែនសាលហ្វាយ (H₂S) ហ្សូស្ទីន (P) កាបូនមូណូអុកស៊ីត (CO) កាបូនឌីអុកស៊ីត (នៅកម្រិតខ្ពស់) (CO₂) ឧស្ម័នក្លរូ អាសូតឌីអុកស៊ីត (NO₂) និងហ្សូសជីន (phosgene) ងាយនឹងបង្កឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់សន្លប់បាត់ស្មារតីប្រសិនបើស្រូបចូលខ្លួនទៅតាមបរិមាណកម្រិត។ ដូចនេះអ្នកធ្វើពិសោធន៍ទូទៅត្រូវតែគោរពតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងមិត្តសញ្ញា និងសេចក្តីណែនាំឱ្យបានត្រឹមត្រូវខ្ជាប់ខ្ជួន ដើម្បីជៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួនឯង និងអ្នករួមការងារក្នុងទីពិសោធន៍។

សញ្ញា និងអាការៈដែលអាចនឹងបង្ក ឬបណ្តាលឱ្យមានការសន្លប់រួមមាន៖

- ការបាត់បង់ភាពម្លាស់ការរយៈពេលខ្លី (អាចបណ្តាលឱ្យពួកគេដួលទៅលើដី)
- ចង្វាក់ជិតចរយឺត ឬលឿនពេក
- ស្លេកស្លាំង
- ស្បែកត្រជាក់ខ្លាំង
- បែកញើសខុសធម្មតា

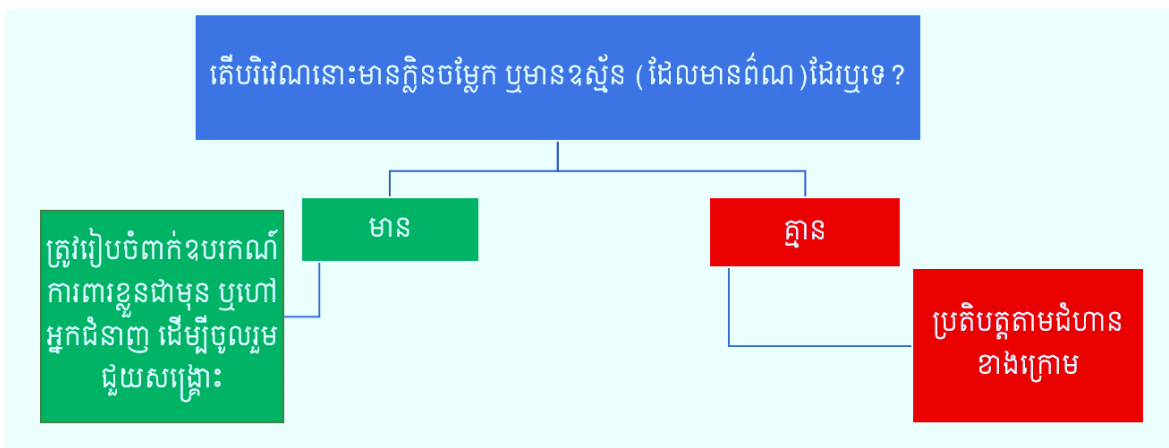
កត្តាផ្សេងៗដែលអាចបង្កឱ្យមានការសន្លប់ (រូប1.15)

រូប 1. 15 មូលហេតុផ្សេងៗដែលបណ្តាលឱ្យមានការជួលសន្លប់²³

វិធានការខាងក្រោមនេះអាចជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះពីការសន្លប់នៅក្នុងទីពឹងសោធបាន៖

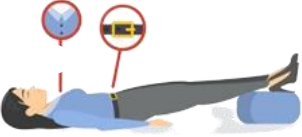
ជាបឋមអ្នកជួយសង្គ្រោះត្រូវគិតគូរពីសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនជាមុន ជៀសវាងការក្លាយពីអ្នកជួយសង្គ្រោះទៅជាជនរងគ្រោះដែរ។ មុននឹងសម្រេចចិត្តថាចូលទៅជួយជនរងគ្រោះអ្នកគួរតែត្រួតពិនិត្យស្ថានភាពនៃបរិវេនដែលជនរងគ្រោះសន្លប់នោះថាមានក្លិនចម្អែក ឬមានឧស្ម័នមានពណ៌ ឬឧស្ម័នពុលដែរឬទេ (រូប1.16) ?

រូប 1. 16 ដូចក្រាមអំពីលទ្ធភាពទីតាំងដែលត្រូវជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដែលគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្លប់

បើសង្កេតឃើញថាមានផ្សែង ឬក្លិនចម្អែកត្រូវពាក់ឧបករណ៍សង្គ្រោះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ឬហៅអ្នកជំនាញដើម្បីចូលជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ។ ក្នុងករណីសង្កេតឃើញថាទីតាំងមានសុវត្ថិភាព គ្មានក្លិន ឬឧស្ម័នចម្អែក សូមប្រើជំហានខាងក្រោមដើម្បីជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះពីគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្លប់។

²³ <https://www.stjohnvic.com.au/news/fainting-first-aid/>.

ខ្លឹមសារ	រូបសញ្ញា
ស្នើសុំ ឬជួយឱ្យជនរងគ្រោះអង្គុយចុះ ឬដាក់ឱ្យពួកគេដេក បើបាត់ស្មារតី។	
ពិនិត្យស្ថាមរបួសផ្សេងៗ ដោយសារជនរងគ្រោះដួលជា ពិសេសរបួសក្បាល។ ត្រូវជួយព្យាបាល ឬសង្គ្រោះបឋម តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ឬរងចាំអ្នកជំនាញ។	
កល់ជើងរបស់ជនរងគ្រោះអោយឡើងខ្ពស់បន្តិច ដើម្បី ជួយឱ្យឈាមហូរត្រឡប់ទៅខួរក្បាលវិញ។ អ្នកសង្គ្រោះ អាចជួយដោយលុតជង្គង់ចុះនៅជិតជនរងគ្រោះរួចលើក កជើងរបស់ជនរងគ្រោះដាក់លើស្មា។	
ជួយបន្ថយនូវភាពតានតឹងនៃសំលៀកបំពាក់របស់ជនរង គ្រោះដូចជាបន្ទុកខ្សែក្រវ៉ាត់ជាដើម។	
ត្រូវរកវិធីដាស់ជនរងគ្រោះឱ្យដឹងខ្លួនដោយការហៅ ឬ អង្រួនជនរងគ្រោះថ្មីៗ។	
បើជនរងគ្រោះនៅតែមិនដឹងខ្លួន ហាមដាច់ខាតកុំឱ្យទឹក ទៅជនរងគ្រោះហូប (អាចឈ្លក់) ហាមទះកំភ្លៀង និង ហាមមិនឱ្យទុកជនរងគ្រោះចោលម្នាក់ឯង។	
ត្រូវប្រាកដថាជនរងគ្រោះមានខ្យល់សម្រាប់ដកដង្ហើមគ្រប់ គ្រាន់ដោយបើកបង្អួច ឬទ្វារ។ សុំឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតផ្លាស់ទី ចេញពីទីនេះ បើគ្មានការកិច្ច និងពឹងឱ្យពួកគេទៅហៅរក ជំនួយ។	
ជួយសម្របសម្រួលឱ្យជនរងគ្រោះឡើងអង្គុយយឺតៗ បើ អាចធ្វើបាន	

បើប្រសិនបើជនរងគ្រោះចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍ថានឹងសន្លប់ម្តងទៀត ត្រូវដាក់ជនរងគ្រោះឱ្យដេកម្តងទៀត។	
ប្រសិនបើពួកគេនៅតែមិនឆ្លើយតប ត្រូវរកវិធីពិនិត្យដង្ហើមរបស់ជនរងគ្រោះ ក្រែងមានអ្វីធ្វើឱ្យស្ទះដង្ហើម។ បន្ទាប់មកជួយបើកផ្លូវដង្ហើម និងរៀបចំដើម្បីសង្គ្រោះបឋមដល់ជនរងគ្រោះ។	
ក្រោយជួយពីការជួយសង្គ្រោះបឋមរួចរាល់ហើយ អ្នកអាចដាក់ជនរងគ្រោះឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពសំរាកដើម្បីចាំអ្នកជំនាញ។	

1. ទំនាក់ទំនងទៅកាន់កន្លែងសង្គ្រោះបន្ទាន់ (បន្ទប់សង្គ្រោះបន្ទាន់) ដើម្បីសុំជំនួយជាបន្ទាន់។
2. គួរតែដាក់ជនរងគ្រោះដេកឱ្យត្រង់រួចកល់ជើងឱ្យខ្ពស់ដើម្បីឈាម និងអ្នកស៊ីសែនមានលំហូរទៅខួរក្បាលបានល្អប្រសើរជាងមុន។
3. ត្រូវរក្សាបរិយាកាសជុំវិញជនរងគ្រោះឱ្យមានលំហ ទូលាយ និងមានខ្យល់អាកាសដក ដង្ហើមគ្រប់គ្រាន់។
4. ត្រូវព្យាយាមដាស់ស្មារតីជនរងគ្រោះឱ្យដឹងខ្លួនឡើងវិញ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត និងមានជំនឿចិត្តដល់ជនរងគ្រោះដោយការហៅលឺៗ ឬនិយាយទៅកាន់ជនរងគ្រោះ។
5. ត្រូវបន្តសម្លៀកបំពាក់ឱ្យជូរនៅត្រង់ក ដើមទ្រូង និងចង្កេះ។
6. ត្រូវពិនិត្យជីពចរ និងដំណកដង្ហើមរបស់អ្នករងគ្រោះភ្លាមៗ។ ប្រសិនបើជីពចរនៅដំណើរការត្រូវដាក់ជនរងគ្រោះឱ្យត្រង់ខ្លួនដូចជាឱ្យដេកផ្ទៀងដោយដាក់ក្បាលឱ្យត្រង់ ដើម្បីសម្រួលដល់ការបញ្ចេញវត្ថុរាវពីមាត់របស់របស់ជនរងគ្រោះ ហើយត្រូវទាក់ទងទៅរថយន្តសង្គ្រោះជាបន្ទាន់។ ប្រសិនបើដំណកដង្ហើម និងជីពចរមិនដំណើរការទេត្រូវជួយធ្វើចលនាដង្ហើមសិប្បនិម្មិតភ្លាមៗ។
7. ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលជនរងគ្រោះដឹងខ្លួន និងអាចប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាឡើងវិញបាន អ្នកសង្គ្រោះអាចផ្តល់ទឹកឱ្យជនរងគ្រោះជាលក្ខណៈបញ្ញាបតិចៗ។ មិនត្រូវព្យាយាមផ្តល់ឱ្យជាវត្ថុរាវផ្សេងទៀតដល់ជនរងគ្រោះក្រៅពីទឹកនោះទេ។

សូមស្វែង QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូបន្ថែមអំពីវិធីជួយសង្គ្រោះបឋមពីការជួលសន្លប់

៦.១០ គ្រោះថ្នាក់ដោយការឆក់ចរន្តអគ្គិសនី

ការឆក់ចរន្តអគ្គិសនីកើតឡើងនៅពេលដែលអ្នកណាម្នាក់បានប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ទៅនឹងចរន្តអគ្គិសនី កំពុងឆ្លងកាត់ក្នុងកម្រិតតង់ស្យុងខ្ពស់។

មូលហេតុនៃការឆក់ចរន្តអគ្គិសនី²⁴

- បាតុភូតរន្ទះបាញ់
- ប៉ះពាល់ផ្ទាល់ជាមួយខ្សែថាមពល
- ដាក់ម្រាមដៃ ឬកាន់វត្ថុលោហៈចូលក្នុងរន្ធខុយខ្សែភ្លើង
- ប៉ះពាល់ខ្សែភ្លើងកន្លែងដាច់រលាត់
- ប៉ះពាល់ព្រីភ្លើងដោយលើសទម្ងន់

វិធីសង្គ្រោះបឋមនៃការឆក់ចរន្តអគ្គិសនី

- កុំប៉ះជនរងគ្រោះ ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងនៅភ្ជាប់ជាមួយប្រភពអគ្គិសនី។ ចរន្តអគ្គិសនីនឹងឆ្លងទៅកាន់អ្នកដែលបណ្តាលឱ្យអ្នកនឹងឆក់ផងដែរ។
- ផ្តាច់មនុស្សចេញពីប្រភពអគ្គិសនីដោយបិទប្រភពរបស់ចរន្ត។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចបិទកុងតាក់បានទេ សូមបំបែកមនុស្សចេញពីប្រភពដោយប្រើវត្ថុដែលមិនចំលងដូចជាឈើ ឬកៅស៊ូស្អាត។
- ក្រោយអ្នកប្រាកដថាប្រភពចរន្តដែលបង្ករោគឆក់ត្រូវបានផ្តាច់ចេញ ហើយត្រូវពិនិត្យមើលជីពចរ របស់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីដឹងពីស្ថានភាពដង្ហើមរបស់ជនរងគ្រោះ។
- ពិនិត្យមើលកន្លែងប៉ះនៅលើរាងកាយដែលរលាកឆេះ និងមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ បើអាចធ្វើបាន ត្រូវដាក់ថ្នាំលាបប្រសព្វលើកន្លែងរលាក រួចបំប៉នលើឱង្កា និងត្រូវស្វែងរកការព្យាបាលពីគ្រូពេទ្យ។
- ត្រូវជួយធ្វើចលនាដង្ហើមសិប្បនិម្មិត និងចលនាបេះដូងជាបន្ទាន់ប្រសិនបើការឆក់នោះឈានដល់ការស្ទះដង្ហើម និងគាំងបេះដូង។ ត្រូវចងចាំថា យើងអាចជួយជនរងគ្រោះបានរហូតដល់ ៩០% ប្រសិនបើដំណកដង្ហើមសិប្បនិម្មិត ត្រូវបានចាប់ធ្វើមិនលើសពីមួយនាទីបន្ទាប់ពីផ្តាច់ចរន្តអគ្គិសនីភ្លាម។ តែក្តីសង្ឃឹមមាន តែ ១០% ប៉ុណ្ណោះប្រសិន បើយើងពន្យារពេលរហូតដល់ ៦នាទីក្រោយ។
- ប្រញាប់នាំជនរងគ្រោះទៅមន្ទីរពេទ្យដើម្បីពិនិត្យ និងព្យាបាលបន្ថែម

រូប 2. 17 វិធីផ្តាច់ជនរងគ្រោះពីប្រភពចរន្តអគ្គិសនី²⁵

²⁴ <https://www.verywellhealth.com/electric-shock-causes-effects-and-treatment-options-5209616>.

²⁵ <https://blog.buypower.ng/content/images/2021/04/shock-dos-and-don-ts.jpg>.

វិធីសង្គ្រោះពីគ្រោះថ្នាក់ដោយខ្សែភ្លើងឆក់

សូមពិនិត្យសុវត្ថិភាព និងសង្កេតពីស្ថានភាពរបស់ជនរងគ្រោះ បន្ទាប់មកត្រូវ៖

- ដកខ្ទុយចេញពីរន្ធត្រីភ្លើង
- ទំនាក់ទំនងទៅសមត្ថកិច្ចជំនាញ និងរបាយសង្គ្រោះបន្ទាន់ភ្លាមៗ
- បន្ទាប់មកទៀតត្រូវជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះតាមជំហានដូចខាងក្រោម៖

1 *គ្រោះថ្នាក់!*
ពិនិត្យពីសុវត្ថិភាព
ដែលបណ្តាលមកពី
ជនរងគ្រោះ

2 *ឆ្លើយតប!*
ប៉ះ និងនិយាយទៅ
កាន់ជនរងគ្រោះ

RESPONDS

Reassure.
Make comfortable.
Treat bleeding
and other
injuries

3 *បញ្ជូនជនរងគ្រោះ!*
ទូរស័ព្ទទៅលេខ
សង្គ្រោះបន្ទាន់

4 *បើកឱ្យមានច្រកខ្យល់ចេញ
ចូលឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់!*

ប្រសិនបើចាំបាច់ត្រូវ
រំកិលជនរងគ្រោះឱ្យ
ផ្ទៀងដើម្បីបើកផ្លូវ
ដង្ហើម!

5 *ពិនិត្យដង្ហើម!*

BREATHING

សង្កេត និង
ស្តាប់ដង្ហើម!

6 *CPR*

*ប្រសិនបើ
គ្មានដង្ហើម!*

ត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើចលនាបេះដូង (CPR) ភ្លាមៗ!

7 *ឧករណ៍ជំនួយ
(Defibrillation)*

ត្រូវប្រើឧករណ៍ជំនួយ
ដង្ហើមក្នុងករណីចាំបាច់
និងបន្ទាន់!

រូប 1. 17 វិធីសង្គ្រោះបឋមដោយខ្សែភ្លើងឆក់²⁶

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូបន្ថែមអំពី
វិធីជួយសង្គ្រោះពីការឆក់ដោយខ្សែភ្លើង (CPR)

៦.១១ ការរលាកដោយកម្ដៅ

ក្នុងករណីមានការរលាកដោយចៃដន្យ ឬដោយការធ្វេសប្រហែសណាមួយកើតឡើងត្រូវអនុវត្តនូវវិធីសង្គ្រោះតាមជំហានដូចខាងក្រោម៖

1. បើរលាកដោយមានអណ្តាតភ្លើង ត្រូវពន្លត់អណ្តាតភ្លើងជាមុន

²⁶ <https://www.uniformsafety signs.com.au/assets/uploads/2020/06/681L-scaled.jpg>

2. ត្រូវស្រោច ឬត្រាំទឹកត្រង់កន្លែងរបួសជាមួយទឹកត្រជាក់ឱ្យច្រើន ឬយូរ (ប្រហែល ២០នាទី) ដើម្បីបន្ថយការរលាក និងឈឺចាប់។
3. ត្រូវដោះសម្លៀកបំពាក់ ឬគ្រឿងអលង្ការដែលជាប្រភពកំដៅ។
4. តែមិនត្រូវយក ឬផ្ដាច់ចេញនូវខោអាវ ដែលនៅជាប់កន្លែងរលាកឡើយ។
5. មិនត្រូវលាបប្រេង ខ្លាញ់ ឬសារធាតុគីមីអ្វីទៅលើកន្លែងរបួសនោះទេ។
6. ត្រូវគ្របពីលើកន្លែងរបួសជាមួយបង់រ៉ូបូស ឬស្បែកស្នាមដែលបានសម្លាប់មេរោគរួច និងរុំជុំប៉ោពីលើ។
7. ត្រូវឱ្យបានសព្វនិងពាសឱ្យបានឆ្ងាយពីកន្លែងដែលរបួស តាមដែលអាចធ្វើទៅបានក្នុងគោលបំណងបន្ថយការឈឺចាប់។
8. ត្រូវទាក់ទងរកថ្នាំដែលមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ព្យាបាល ដោយមិនមានការពន្យារពេលឡើយ។

រូប 1. 18 វិធីសង្គ្រោះបឋមពីការគ្រោះថ្នាក់ដោយការរលាកកំដៅ²⁷

²⁷ Hamish E. Graham, Sarah E. Bache, Preetha Muthayya, Julie Baker, and David R. Ralston 2014. Are parents in the UK equipped to provide adequate burns first aid?

៦.១២ គ្រោះថ្នាក់ដោយលាកសារធាតុគីមី

រូប 1.19 បង្ហាញពីកម្រិតនៃការលាកដោយសារធាតុគីមី៖

រូប 1. 19 វិធីជួយសង្គ្រោះនៃការលាកដោយសារធាតុគីមី²⁸

ទឹកគឺជាកត្តាសំខាន់មួយដែលត្រូវប្រើសម្រាប់ជួយសង្គ្រោះពេលដែលមានការលាកដោយសារធាតុគីមី។

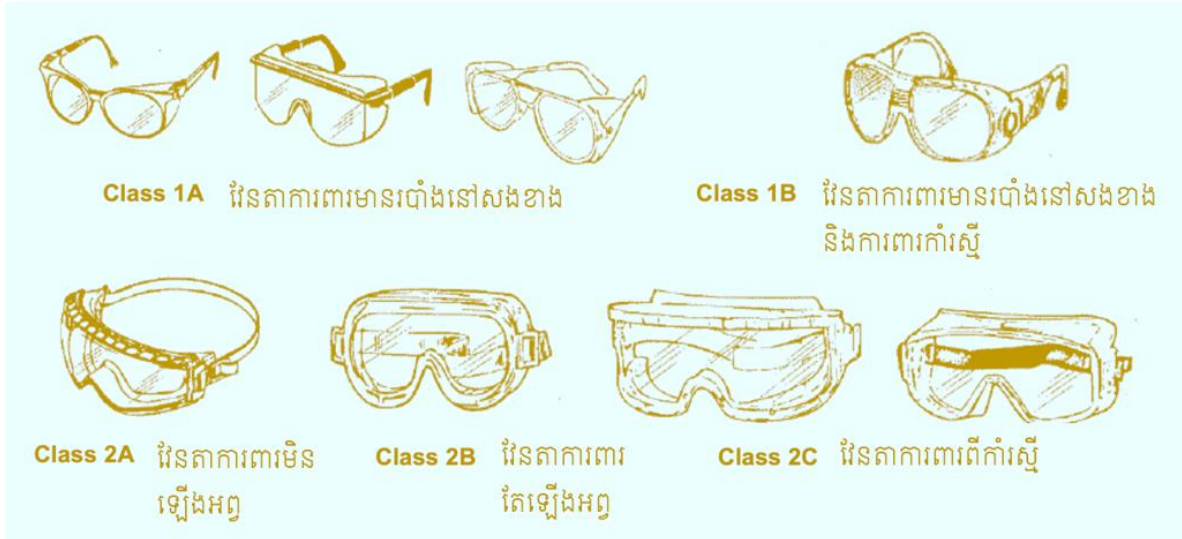
1. ស្រោចទឹកយឺតៗទៅលើកន្លែងដែលរងរបួសយ៉ាងហោចណាស់១០នាទី ដើម្បីការពារការបំផ្លាញបន្ថែមទៅលើជាលិកាដែលរបួស។
2. យកក្រណាត់សំលៀកបំពាក់ចេញថ្មីៗនៅអំឡុងពេលកំពុងស្រោចទឹកទៅលើកន្លែងរបួស។ ទង្វើនេះត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីចៀសវាងប៉ះពាល់ជាមួយសារធាតុគីមីដែលកាត់។
3. ចំពោះការលាកខ្លាំងក្លាត្រូវស្វែងរកគ្រូពេទ្យជំនួយជាបន្ទាន់។ ជាការសំខាន់ដែលត្រូវតែបន្តស្រោចទឹកទៅលើកន្លែងលាកអំឡុងពេលដែលកំពុងស្វែងរកថ្វីយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដើម្បីបញ្ជូន

²⁸ <https://stock.adobe.com/au/images/burns-degree-thermal-wound-first-aid-skin-scalds-and-blisters-emergency-help-treatment-instruction-thermic-injury-medical-guide-information-poster-help-steps-flat-vector-infographic/393041639>.

ជនរងគ្រោះទៅព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ភាគសំណាកគឺមីដែលធ្វើឱ្យរលាកនោះគួរតែយកទៅ
មន្ទីរពេទ្យជាមួយជនរងគ្រោះ ដើម្បីជាសំអាង ឬរកអត្តសញ្ញាណកម្មរបស់សារធាតុគីមីនោះ។

៦.១៣ គ្រោះថ្នាក់លើភ្នែក

ប្រភេទនៃវ៉ែនតាការពារភ្នែក

រូប 1. 20 ប្រភេទវ៉ែនតាការពារភ្នែក²⁹

វិធីប្រើឧបករណ៍លាងសម្អាតភ្នែក

រាល់គ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ទៅលើភ្នែកត្រូវចាត់ទុកថាជាគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ និងត្រូវស្វែងរកការព្យាបាលពីគ្រូពេទ្យដោយមិនពន្យារពេលឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការសង្គ្រោះបន្ទាន់នៅតែត្រូវការចាំបាច់ក្លាមៗទៅលើករណីមួយចំនួន។ ឧទាហរណ៍ ការដាក់ទឹកថ្នាំលាងភ្នែកជាដើម។ ការរលាកដោយសារចំហាយ ឬវត្ថុរាវអាចនឹងត្រូវព្យាបាលដោយលាងជាមួយទឹកប្រហែលជា ៣ ឬ ៤ នាទីដោយដាក់ឱ្យអ្នករងគ្រោះដេកចុះហើយដាក់ក្បាលរបស់គាត់ឱ្យផ្ទៀងចុះទៅខាងរបួសប្រសិនបើគ្រោះថ្នាក់តែភ្នែកម្ខាង។ សូមកុំព្យាយាមយកវត្ថុរាវ ឬអំបែងផ្សេងៗ នៅក្នុងភ្នែកចេញក្រៅតែពីធ្វើការលាងជាមួយទឹកបន្ថែម។ ត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់បញ្ជូនអ្នករងគ្រោះទៅពេទ្យដើម្បីធ្វើការសង្គ្រោះជាបន្ទាន់។ មិនត្រូវព្យាយាមបន្សាបសារធាតុគីមីដោយខ្លួនឯងទេព្រោះអាចបណ្តាលឱ្យអ្នករងគ្រោះកាន់តែមានរបួសដោយសារអាស៊ីត ឬបាសបន្ថែមទៀត។

រូប 1. 21 វិធីប្រើឧបករណ៍លាងសម្អាតភ្នែក

²⁹ https://bookdown.org/AndrewA/new_lab_v2/health-and-safety-in-the-laboratory.html.

៦.១៤ ការមុត និងការហូរឈាម

1. ជៀសវាងប៉ះពាល់ជាមួយមុខរបួស ឬប៉ះផ្ទាល់ជាមួយឈាមដោយដៃទទេ។ ត្រូវប្រើស្រោមដៃជំរះជានិច្ចរាល់ពេលប៉ះ។
2. ត្រូវសម្អាតមុខរបួសជាមួយនឹងទឹក ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវប្រើសាប៊ូ ដើម្បីលាងសម្អាតស្នាមប្រឡាក់ផ្សេងទៀត។
3. ត្រូវលាងជាមួយថ្នាំសម្លាប់មេរោគជាចាំបាច់។
4. រំបង់សម្រាប់រុំរបួសឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
5. ក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរ អ្នកជំងឺត្រូវដាក់ឱ្យដេកចុះ ដោយដាក់ផ្នែករបួសឱ្យនៅខាងលើ ហើយហៅឡានពេទ្យជាបន្ទាន់។ ត្រូវរុំមុខរបួសជាមួយស្បែកស្លើង ប្រសិនបើឈាមនៅតែជ្រាបចេញយ៉ាងលឿនមកក្រៅតាមន្ទៃស្បែក ត្រូវតែរុំស្បែកថែមទៀតដោយមិនចាំបាច់យកស្បែកចាស់ចេញទេ។ ហើយរុំពីលើដោយបង់រុំជុំបញ្ចប់បន្ថែមទៀត មិនត្រូវរុំតឹងពេកនោះទេ។
6. រាល់វត្ថុដែលប្រឡាក់ដោយឈាម ត្រូវតែត្រូវបានចាត់ចែងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានវិធានការណ៍យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នដូចខាងក្រោម ៖

ក-ចៀសវាងប៉ះពាល់ជាមួយវត្ថុដែលប្រឡាក់ឈាមទាំងនោះដោយដៃទទេ ត្រូវពាក់ស្រោមដៃជានិច្ចនៅរាល់ពេលសម្អាត។

ខ-ត្រូវប្រើទឹកសាប៊ូ ដើម្បីលាងសម្អាតផ្ទៃដែលមិនស្អាត។

គ-រាល់វត្ថុប្រើប្រាស់ដែលប្រឡាក់ឈាមដូចជាស្រោមដៃ បង់រុំ សំឡី កំណាត់សម្លៀកបំពាក់។ល។ ត្រូវដាក់នៅក្នុងស្បោងឆ្នាស្ទិចពីរជាន់ និងចងឱ្យជិតដាក់ទៅក្នុងធុងសំរាម ដើម្បីយកទៅចោល។ ត្រូវស្វែងរកការណែនាំពីមន្ទីរពេទ្យ នាយកដ្ឋានសេវាកម្មក្រុង ឬនាយកដ្ឋានសេវាកម្មជនបទក្នុងករណីដែលមានសំណល់សំរាមប្រលាក់ដោយឈាមច្រើន។

រូប 1. 22 វិធីសង្គ្រោះបឋមពីការមុត និងហូរឈាម³⁰

³⁰ https://www.freepik.com/premium-vector/first-aid-hand-injuries-bandage-human-hand-vector-illustration_27449120.htm.

៦.១៥ ការពុលដោយសារធាតុគីមីរ៉ែ ឬរាវ

1. ប្រសិនបើនៅត្រឹមក្នុងមាត់ ប៉ុន្តែមិនបានលេបចូលទៅក្នុង ត្រូវស្ដោះវាចេញមកក្រៅ ហើយលាងជម្រះមាត់ជាមួយទឹកឱ្យបានច្រើនដង។
2. ប្រសិនបើបានលេបចូលទៅក្នុងពោះ ត្រូវហៅពេទ្យជំនួយជាបន្ទាន់។ ក្នុងចន្លោះពេលនោះដែរជនរងគ្រោះគួរតែឱ្យដឹកទឹកឱ្យបានច្រើន ឬទឹកដោះគោក៏បាន។
3. ក្នុងករណីទាំងពីរខាងលើ មិនត្រូវឱ្យលេបថ្នាំក្អួតទេ។ ប៉ុន្តែទឹកដោះគោអាចឱ្យអ្នករងគ្រោះដឹកបាន។
4. ក្នុងគ្រាកំពុងស្វែងរកការសុំយោបល់ពីគ្រូពេទ្យ ភាគសំណាកជាតិគីមីដែលបានលេបចូលទៅក្នុងពោះ ត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យ ដើម្បីរកអត្តសញ្ញាណកម្ម។

៦.១៦ ការពុលដោយឧស្ម័ន

1. ត្រូវយកជនរងគ្រោះទៅកាន់កន្លែងមានខ្យល់បរិសុទ្ធ។
2. ត្រូវត្រួតពិនិត្យថា ផ្លូវដង្ហើមរបស់ជនរងគ្រោះមិនត្រូវបានស្ទះ ឬ បិទទេ។
3. កុំលូក ឬបង្ខំឱ្យជនរងគ្រោះក្អួត។
4. ដាក់ជនរងគ្រោះក្នុងលក្ខណៈមួយត្រង់ខ្លួន ទោះបីជាគាត់មិនសន្លប់ក៏ដោយ ពីព្រោះគាត់អាចក្អួត។
5. ស្វែងរកពេទ្យជំនួយជាបន្ទាន់។

៦.១៧ ជំនួយដង្ហើមសិប្បនិម្មិត (ចលនាដង្ហើម)

ដំណកដង្ហើមសិប្បនិម្មិត គឺជាដំណើរការដំបូងនៃការសង្គ្រោះដ៏សំខាន់មួយជាតម្រូវការសម្រាប់ជនរងគ្រោះមួយចំនួនជួបប្រទះនូវកត្តាកង្វះខាតអុកស៊ីសែនក្នុងសារពាង្គកាយ ឬដោយសារដំណើរការដង្ហើមត្រូវបានបញ្ឈប់។ ប្រព្រឹត្តិកម្មនេះត្រូវតែធ្វើឡើងដោយមិនមានការពន្យារពេលឡើយ ដើម្បីចៀសវាងប្រព័ន្ធប្រសាទសំខាន់ៗត្រូវរងការខូចខាត ដែលមិនអាចត្រឡប់ជាប្រក្រតីឡើងវិញ និងអាចធ្វើឱ្យបេះដូងឈប់ធ្វើចលនាទៀតផង។

វិធីផ្ដល់ខ្យល់ចូល (តាមរយៈ មាត់ និងមាត់ ឬមាត់ និងច្រមុះ ក្នុងករណីបើមាត់មានរបួសធ្ងន់ធ្ងរ) គឺជាវិធីមួយដែលមានប្រសិទ្ធភាព។

ដើម្បីអនុវត្ត នូវដំណកដង្ហើមសិប្បនិម្មិត ដោយវិធីផ្ដល់ខ្យល់យើងត្រូវ៖

1. ដាក់ជនរងគ្រោះឱ្យដេកផ្ទា។
2. ពិនិត្យភ្លាមទៅលើមាត់ និងច្រមុះជនរងគ្រោះ ដើម្បីប្រាកដថាវាគ្មានអ្វីរាំងស្ទះទេ។
ឧទាហរណ៍ បាក់ធ្មេញ...។
3. ដាក់ក្បាលរបស់ជនរងគ្រោះឱ្យត្រង់ដើម្បីសម្រួលផ្លូវដង្ហើមឱ្យស្រឡះ។
4. ស្រូបខ្យល់ចូល ដោយបើកមាត់របស់អ្នកឱ្យធំ និងភ្ជិតផ្លូវខ្យល់នៅពីលើមាត់របស់ជនរងគ្រោះ បិទច្រមុះជនរងគ្រោះដោយយកដៃរបស់យើងម្ខាងចាប់ចុងច្រមុះ ហើយផ្ដុំតិចៗ (ប្រសិនបើផ្ដុំតាមច្រមុះត្រូវប្រាកដថា បបូរមាត់អ្នករងគ្រោះគឺបិទជិត)។
5. អំឡុងពេលផ្ដុំ ត្រូវពិនិត្យមើលភាពរីកចំរើនដើមទ្រូង។
6. ប្រសិនបើដើមទ្រូងរបស់ជនរងគ្រោះមិនកម្រើកត្រូវពិនិត្យឡើងវិញដើម្បីប្រាកដថាមាត់ និងបំពង់ខ្យល់របស់គាត់គ្មានអ្វីរាំងស្ទះ និងដាក់ក្បាលរបស់គាត់ឱ្យងើយឡើងលើ។
7. ត្រូវផ្ដុំឱ្យញាប់ ដើម្បីឱ្យសួតរបស់ជនរងគ្រោះមានការរីកប៉ោងបានរហ័ស។ បន្ទាប់មកទៀតបន្ថយមកត្រឹម ១២ដង ក្នុងមួយនាទី ឬផ្ដុំតាមចង្វាក់ខ្យល់ចេញពីសួតរបស់ជនរងគ្រោះ។

8. បើជនរងគ្រោះជាក្មេងតូចៗ ត្រូវផ្គុំក្នុងចង្វាក់២០ដង ក្នុងមួយនាទីហើយឈប់នៅពេលដែលដើមទ្រូងចាប់ផ្តើមធ្វើចលនា។
9. ត្រូវពិនិត្យជីពចររបស់ជនរងគ្រោះជាប្រចាំ ប្រសិនបើមិនដំណើរការ ត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើចលនាបេះដូងដោយម៉ាស្សាដើមទ្រូងព្រមៗគ្នានោះដែរ។

៦.១៨ ប្រអប់សង្គ្រោះបន្ទាន់ First Aid Kit

ទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់ត្រូវបំពាក់ដោយឧបករណ៍សង្គ្រោះបន្ទាន់ឱ្យបានគ្រប់បន្ទប់។ តាមច្បាប់នៃការអប់រំតម្រូវឱ្យត្រូវវិទ្យាសាស្ត្រ និងអ្នកគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ទាំងអស់ត្រូវតែចេះច្បាស់ និងស្គាល់ពីឧបករណ៍ជំនួយផ្សេងៗ និងការប្រើប្រាស់របស់វា។ ឧបករណ៍សង្គ្រោះបន្ទាន់គួរតែបំពាក់ ឬដាក់នៅត្រង់កន្លែងដែលងាយឃើញ និងងាយស្រួលក្នុងការយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងពេលមានអាសន្នក្នុងទីពិសោធន៍។ ត្រូវតែពិនិត្យជាប្រចាំនូវឧបករណ៍ទាំងនោះដើម្បីធានាថាវាមានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ និងមានលក្ខណៈល្អត្រឹមត្រូវគ្រប់ពេលវេលា។ ខាងក្រោមនេះជាឈ្មោះឧបករណ៍ចាំបាច់មួយចំនួនដែលត្រូវរៀបចំឱ្យមានជាស្រេចនៅក្នុងប្រអប់សង្គ្រោះបន្ទាន់៖

- (1) ថ្នាំសម្លាប់មេរោគ (ឧទាហរណ៍ ទឹកលាងរហូសអ៊ីយ៉ូត)
- (2) សំឡី
- (3) ស្រោមដៃព្យាបាល
- (4) បង់រ៉ូ ឬស្បែកដែលសម្លាប់មេរោគរួច
- (5) បង់ស្លឹក ដែលបានសម្លាប់មេរោគរួច (មានច្រើនទំហំ)
- (6) តង្កៀប
- (7) កន្ទាត់ ឬមូលខ្មាស់
- (8) កន្ត្រៃ និងសម្ភារៈផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានគិតថាមានលក្ខណៈចាំបាច់។

ជំពូក ៧

ការសរសេរបាយការណ៍ពិសោធន៍ និងបញ្ជីសម្ភារៈពិសោធន៍³¹

៧.១ សេចក្តីផ្តើម

របាយការណ៍ពិសោធន៍ គឺជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់រាល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅក្នុងទីពិសោធន៍ ហើយក៏ជាផ្នែកសំខាន់សម្រាប់រាល់ការសិក្សាវិទ្យាសាស្ត្រផងដែរ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាទម្រង់របាយការណ៍ពិសោធន៍មួយដែលប្រាប់អ្នកថា តើត្រូវសរសេរអំពីអ្វី ឬត្រូវធ្វើការរៀបរាប់អ្វីខ្លះនៅក្នុងផ្នែកនីមួយៗ នៃរបាយការណ៍ពិសោធន៍របស់អ្នក។ របាយការណ៍ពិសោធន៍គឺជាការសរសេររៀបរាប់ពន្យល់អំពីអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើពិសោធន៍អំពីអ្វីដែលអ្នកបានសង្កេតពីអ្វីដែលលទ្ធផលទទួលបាន និងអំពីអ្វីដែលអ្នកត្រូវពន្យល់បកស្រាយទៅលើលទ្ធផលពិសោធន៍ទាំងនោះដែលនាំទៅរកការសន្និដ្ឋានមួយតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ។

៧.២ ផ្នែកផ្សេងៗនៃរបាយការណ៍ពិសោធន៍

ក. ក្របមុខ

គ្រប់របាយការណ៍ពិសោធន៍ទាំងអស់ មិនមែនសុទ្ធតែតម្រូវឱ្យមានក្របមុខនោះទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្រូរបស់អ្នក តម្រូវឱ្យធ្វើវា នោះអ្នកគួរតែរៀបចំវាដូចដែលមានរៀបរាប់ខាងក្រោម ៖

- (1) ចំណងជើងពិសោធន៍
- (2) ឈ្មោះរបស់អ្នក និងឈ្មោះរបស់ដៃគូការងារ
- (3) ឈ្មោះរបស់គ្រូណែនាំ
- (4) កាលបរិច្ឆេទនៃការធ្វើពិសោធន៍ ឬកាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកត្រូវដាក់ជូនរបាយការណ៍

ខ. ចំណងជើង

ចំណងជើងប្រាប់អំពីអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ។ ចំណងជើងត្រូវតែសង្ខេប (យ៉ាងច្រើនដប់ពាក្យ) និងរៀបរាប់នូវចំណុចសំខាន់នៃពិសោធន៍ ឬការអង្កេត។

គ. សេចក្តីផ្តើម/គោលបំណង

ជាទូទៅ សេចក្តីផ្តើម គឺជាការកំណត់ដែលពន្យល់អំពីគោលបំណងនៃការពិសោធន៍។ ជួនកាលសេចក្តីផ្តើមអាចជាការរៀបរាប់អំពីព័ត៌មានជាមូលដ្ឋានទាំងឡាយ ជាសេចក្តីសង្ខេបនៃការសម្តែងពិសោធន៍ជាការបរិយាយ ទៅលើការរកឃើញក្នុងពិសោធន៍ និងជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានលើការសង្កេត។ ទោះបីជាអ្នកមិនសរសេរសេចក្តីផ្តើម ពេញលេញទាំងអស់ក៏ដោយយ៉ាងហោចណាស់ក៏ត្រូវរៀបរាប់នូវគោលបំណងនៃពិសោធន៍ ឬអំពីហេតុអ្វីបានជាអ្នកត្រូវធ្វើពិសោធន៍នេះដែរ។ ហើយនៅទីនេះក៏ជាកន្លែងដែលអ្នកត្រូវបង្ហាញពីសម្មតិកម្មរបស់អ្នកផងដែរ។

ឃ. សម្ភារពិសោធន៍

ត្រូវរៀបរាប់រាល់ឧបករណ៍ និងសារធាតុគីមីដែលត្រូវការក្នុងពិសោធន៍។

³¹ ជំពូកនេះមានភាពបន្តគ្នាជាមួយមុខវិជ្ជាបូរវិទ្យា និងគីមីវិទ្យា។ ដូច្នេះលោកគ្រូអ្នកគ្រូអាចអានជំពូកនេះនៅក្នុងសៀវភៅ “គ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន៍” មុខវិជ្ជាបូរវិទ្យា និងគីមីវិទ្យាក៏បាន។

ខ. វិធីសាស្ត្រ ឬដំណើរការពិសោធន៍

ត្រូវរៀបរាប់អំពីជំហានទាំងឡាយដែលអ្នកត្រូវអនុវត្តក្នុងពិសោធន៍ និងការសង្កេត។ ការរៀបរាប់របស់អ្នកត្រូវតែធ្វើឡើងយ៉ាងក្លាយ ដែលអ្នកដទៃអាចអានយល់ និងអនុវត្តពិសោធន៍របស់អ្នកបាន។ ត្រូវសរសេរជារបៀបណែនាំអ្នកផ្សេងទៀតឱ្យធ្វើពិសោធន៍ដូច្នោះដែរ។ វាកាន់តែប្រសើរប្រសិនបើអ្នកអាចគូសរូបបញ្ជាក់បន្ថែមនូវការដំឡើងឧបករណ៍ពិសោធន៍។

គ. វិភាគលទ្ធផលពិសោធន៍

ទិន្នន័យជាលេខដែលទទួលបានពីពិសោធន៍របស់អ្នកជាទូទៅគឺត្រូវបង្ហាញជាតារាង។ វាជាទិន្នន័យពិតជាក់ស្តែងដែលបានកត់ត្រាចេញពីលទ្ធផលពិសោធន៍ តែមិនមែនជាការពន្យល់បកស្រាយនូវអត្ថន័យរបស់វាទេ។ នៅក្នុងផ្នែកនេះអ្នកត្រូវបង្ហាញពីរូបភាពដែលជាលទ្ធផលនៃការធ្វើពិសោធន៍របស់អ្នក។

ឃ. ការវិភាគ

ការវិភាគអាចជាការគណនានូវតួលេខ ដែលជាទិន្នន័យពិសោធន៍។ នៅទីនេះគឺជាកន្លែង ដែលអ្នកត្រូវធ្វើការពន្យល់បកស្រាយអំពីលទ្ធផលពិសោធន៍ និងធ្វើការកំណត់ថាតើសម្មតិកម្មរបស់អ្នកដែលបានបង្កើតនៅក្នុង សេចក្តីផ្តើមគាំទ្រដោយពិសោធន៍ដែរ ឬទេ។ នៅទីនេះក៏ជាកន្លែងដែលអ្នកត្រូវធ្វើការពិភាក្សា រកឱ្យឃើញនូវកំហុសឆ្គងទាំងឡាយដែលអ្នកអាចមានក្នុងអំឡុងពេលធ្វើពិសោធន៍ និងការសង្កេត។ អ្នកក៏អាចបង្ហាញនូវគំនិតយោបល់ផ្សេងៗបន្ថែមទៀត ដែលអ្នកគិតថាវានឹងធ្វើឱ្យលទ្ធផលទទួលបានកាន់តែមានលក្ខណៈប្រសើរឡើង។

ង. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សេចក្តីសន្និដ្ឋានគឺជាកថាខ័ណ្ឌមួយ ដែលបូកសរុបរាល់អ្វីៗបានកើតឡើងនៅក្នុងពិសោធន៍ដូចជាថាតើសម្មតិកម្មរបស់អ្នកត្រូវបានគាំទ្រដោយពិសោធន៍ ឬមិនគាំទ្រ ហើយថាតើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ? និងបើតាមការ យល់ឃើញរបស់អ្នក តើហេតុអ្វីបានជាពិសោធន៍របស់អ្នកផ្តល់លទ្ធផលបែបនោះតាមការរំពឹងទុកនៃវត្ថុបំណងដែរឬទេ ?

ឈ. រូប និងក្រាហ្វិក (ករណីបើមាន)

រូប និងក្រាហ្វិកត្រូវតែបង់លេខ និងដាក់ឈ្មោះឱ្យមានន័យពេញលេញ។ ត្រូវដាក់ឈ្មោះអ័ក្សរបស់ក្រាហ្វិកឱ្យបានត្រឹមត្រូវ រួមទាំងខ្នាតរង្វាស់ផងដែរ។ ត្រូវដាក់ទិន្នន័យដែលអ្នកបានធ្វើបម្រែបម្រួលនៅលើអ័ក្ស-X និងដាក់បម្រែបម្រួលទិន្នន័យដែលអ្នកបានវាស់នៅលើអ័ក្ស-Y។ ត្រូវចាំថារាល់ការ ពន្យល់ត្រូវយោងទៅលើរូបដែលអ្នកបានកំណត់នីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់។

ញ. ឯកសារយោង

ប្រសិនបើការស្រាវជ្រាវរបស់អ្នកផ្អែកទៅលើការងាររបស់អ្នកដទៃទៀត ឬសេចក្តីពន្យល់បកស្រាយរបស់អ្នកត្រូវការឯកសារបញ្ជាក់ អ្នកត្រូវតែប្រាប់ពីឯកសារយោងទាំងនោះ។ *ឧទាហរណ៍ ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ/ ឆ្នាំបោះពុម្ព/បំណងជើងអត្ថបទ/ទីកន្លែងបោះពុម្ព/ឆ្នាំបោះពុម្ព/ទំព័រ...*។

ផ្នែកទី២ ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធ

ជំពូក ១

សេចក្តីផ្តើម

ឧបករណ៍ពិសោធដែកមួយនៃសម្ភារៈឧបទ្វេសដ៏សំខាន់ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការបង្រៀនមេរៀន មួយរបស់គ្រូបង្រៀនឱ្យសម្រេចបានវត្ថុបំណងពេញលេញ។ នៅក្នុងម៉ោងពិសោធគ្រូបបង្រៀនអាចថ្លែង ឬបង្កើត ឧបករណ៍ងាយៗដោយប្រើវត្ថុបោះបង់ដែលមានតម្លៃថោក ឬសំណល់ដែលបោះចោល។ ក្រៅពីនេះនៅក្នុង បន្ទប់ពិសោធមានឧបករណ៍ពិសោធមួយចំនួនដែលអាចជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនយកមកប្រើប្រាស់បានយ៉ាងងាយ ស្រួល។ ប៉ុន្តែបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងការប្រើឧបករណ៍ពិសោធទាំងនោះគឺលោកគ្រូអ្នកគ្រូនៅមិនទាន់អាចប្រើប្រាស់ វាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ត្រឹមត្រូវ និងបម្រុងប្រយ័ត្នបានគ្រប់មុខនៅឡើយទេ។ ក្នុងទីពិសោធមានឧបករណ៍ និង សារធាតុគីមីជាច្រើនដែលលោកគ្រូអ្នកគ្រូត្រូវធ្វើការស្វែងយល់អំពីប្រភេទ របៀបប្រើប្រាស់ របៀបថែទាំនិង ទុកដាក់ និងបម្រុងប្រយ័ត្ននៅក្នុងការប្រើប្រាស់។ ឧបករណ៍ខ្លះជាប្រភេទសាមញ្ញងាយៗដែលលោកគ្រូអ្នកគ្រូ មានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់និងទុកដាក់ខ្លះទៀតជាឧបករណ៍កែវងាយរងការបែកបាក់នៅក្នុង អំឡុងពេលប្រើប្រាស់។ ឧបករណ៍មួយចំនួនទៀតមានលក្ខណៈទំនើបមានតម្លៃថ្លៃ របៀបប្រើប្រាស់មានភាព សំបុក និងស្មុគស្មាញដែលបង្កជាឧបសគ្គក្នុងការប្រើប្រាស់ចំពោះលោកគ្រូអ្នកគ្រូនៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន និងសាលាបណ្តាញ។

ឯកសារនៅក្នុងផ្នែកទីពីរនេះមានគោលបំណងជួយសម្រួលដល់លោកគ្រូអ្នកគ្រូមុខវិជ្ជាជីវៈវិទ្យា នៅ តាមវិទ្យាល័យធនធាន និងសាលាបណ្តាញទាំងអស់ចេះថ្លែងប្រតិបត្តិ ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នៅក្នុងទីពិសោធឱ្យមាន ប្រសិទ្ធភាព ប្រុងប្រយ័ត្ន និងទំនួលខុសត្រូវខ្ពស់។ ទិន្នន័យនៅក្នុងផ្នែកទីពីរនេះខ្លះជាទិន្នន័យចាស់ដែលបាន ពីការសិក្សាពិសោធនិងចងក្រងពីសំណាក់គ្រូឧទ្ទេសនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងលោកគ្រូអ្នកគ្រូនៅតាមវិទ្យាល័យ ធនធានមួយចំនួននាពេលកន្លងមក។ ប៉ុន្តែក៏មានទិន្នន័យមួយចំនួនទៀតជាទិន្នន័យថ្មីដែលក្រុមគ្រូឧទ្ទេស ជីវវិទ្យានៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំបានចងក្រងឡើងដោយដកស្រង់ និងប្រែសម្រួលពីក្នុងឯកសារណែនាំរបស់ ឧបករណ៍នីមួយៗ និងទិន្នន័យរបស់គេហទំព័រមួយចំនួន។

ជំពូក ២

របៀបប្រើប្រាស់សម្ភារៈ ឬឧបករណ៍ពិសោធន៍

២.១ មីក្រូទស្សន៍អុបទិច

មីក្រូទស្សន៍គឺជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់នៅក្នុងទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ ជាពិសេសទីពិសោធន៍វិទ្យាសម្រាប់ប្រើលើកិច្ចការងារសង្កេតកោសិកា ឬសារពាង្គកាយដែលមានទំហំតូចៗ មិនអាចមើលឃើញដោយភ្នែកទទេបាន។ នៅក្នុងផ្នែកនេះយើងនឹងធ្វើការឈ្វេងយល់នូវលក្ខណៈ ប្រភេទ របៀបប្រើ របៀបថែទាំ និងបម្រុងប្រយ័ត្នលើឧបករណ៍មីក្រូទស្សន៍ដូចខាងក្រោម៖

ក. ប្រភេទ

មីក្រូទស្សន៍អុបទិចមានប្រភេទ ឬម៉ាកផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យតាមការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ ដែលចែកជាមីក្រូទស្សន៍ប្រើចរន្តអគ្គិសនី និងមីក្រូទស្សន៍ប្រើកញ្ចក់ទេសសម្រាប់ជាប្រភពពន្លឺ។ មីក្រូទស្សន៍ខ្លះមានអុគុយលែមួយ ហើយប្រភេទខ្លះទៀតមានអុគុយលែពីរ។ មីក្រូទស្សន៍ប្រភេទខ្លះមានអុបស៊ីចទីបបី និងខ្លះទៀតមានអុបស៊ីចទីបបួន ដែលមានកម្រិតពង្រីកសំណាកចាប់ពី 4x 10x 20x 40x និង 100x។

ខ. ផ្នែកផ្សេងៗនៃមីក្រូទស្សន៍អុបទិច

- ជើងទម្រ ឬបាតៈ សម្រាប់ទ្រមីក្រូទស្សន៍ឱ្យមានលំនឹង
- ដៃ៖ សម្រាប់ចាប់កាន់ និងភ្ជាប់ពីជើងទម្រទៅបំពង់អុគុយលែ
- អុគុយលែ៖ សម្រាប់សង្កេតរូបសំណាក
- បំពង់អុគុយលែ៖ សម្រាប់ភ្ជាប់អុគុយលែទៅនឹងតួមីក្រូទស្សន៍
- ធ្នាប់បង្វិល៖ សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរអុបស៊ីចទីបពីលេខតូចទៅធំ
- អុបស៊ីចទីប៖ សម្រាប់ពង្រីករូបភាពសំណាកឱ្យកាន់តែធំ និងច្បាស់ល្អ។ មីក្រូទស្សន៍ខ្លះមានអុបស៊ីចទីបលេខតូចជាងគេ 4x ប៉ុន្តែមីក្រូទស្សន៍ខ្លះ 10x ទៅតាមប្រភេទមីក្រូទស្សន៍
- វីសធំ៖ សម្រាប់ម្ចាស់រកទីតាំងគំហើញរូបភាព
- វីសតូច៖ សម្រាប់ម្ចាស់តម្រូវរូបភាពឱ្យច្បាស់
- វីសតម្រូវសំណាក៖ សម្រាប់ម្ចាស់រកទីតាំងសំណាកទៅមុខ ក្រោយ ឬឆ្វេង ស្តាំ។
- តង្កៀប៖ សម្រាប់ទប់បន្ទះឡាមមិនឱ្យរំកិលនៅលើថាសក្នុងពេលសង្កេតសំណាក។
- ថាស៖ សម្រាប់ទ្របន្ទះឡាម
- ដ្យាប្រាម៖ សម្រាប់តម្រូវអាំងតង់ស៊ីតេពន្លឺឱ្យចូលក្នុងបំពង់អុគុយលែ
- កញ្ចក់ពន្លឺ៖ ជាប្រភពពន្លឺទៅឱ្យដ្យាប្រាម (មីក្រូទស្សន៍ខ្លះប្រើចរន្តអគ្គិសនី ខ្លះទៀតប្រើពន្លឺព្រះអាទិត្យ)។

រូប 2. 2 ផ្នែកផ្សេងៗនៃមីក្រូទស្សន៍អុបទិច³²

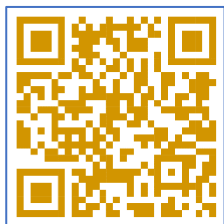
គ. របៀបប្រើ

- ដាក់មីក្រូទស្សន៍នៅលើទីតាំងដែលមានផ្ទៃស្មើ
- ដោតខ្យល់ភ្លើងភ្ជាប់បេសមីក្រូទស្សន៍ទៅនឹងន្ទុយរួចចុចកុងតាក់ភ្លើង (មីក្រូទស្សន៍ខ្លះដែលមិនប្រើភ្លើងត្រូវប្រើកញ្ចក់ទេ ដើម្បីទាញយកប្រភពពន្លឺព្រះអាទិត្យ)។ ចំពោះមីក្រូទស្សន៍ដែលប្រើកញ្ចក់ពន្លឺត្រូវពិនិត្យតាមបំពង់អុគុយលែ ដើម្បីប្រាកដថាមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ឆ្លងកាត់ថាសបន្ទះឡាម។
- រៀបចំសំណាកដែលត្រូវសង្កេតនៅលើបន្ទះឡាមរួចគ្របបន្ទះឡាមលើលើឱ្យរួចជាស្រេចដោយធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យមានពពុះខ្យល់នៅក្រោមបន្ទះឡាម។
- ដាក់សំណាកដែលបានរៀបចំហើយនៅលើថាសរួចទប់បន្ទះឡាមឱ្យនឹងដោយប្រើតង្កៀបឬវ៉ិស។
- ប្រើភ្នែកទាំងពីរសង្កេតក្នុងអុគុយលែ (សម្រាប់មីក្រូទស្សន៍អុគុយលែពីរ)។
- ប្រើវ៉ិសតម្រូវសំណាក (រំកិលឆ្វេង ស្តាំ ឬមុខក្រោយ) ដើម្បីឱ្យទីតាំងសំណាកនៅចំកណ្តាលនៃថាស។
- ចាប់ផ្តើមបង្វិលដាក់អុបសិចទីបលេខតូចជាងគេ (4x ឬ 10x) ដាក់ឱ្យចំលើសំណាក)។
- បង្វិលវ៉ិសធំមកក្រោយឱ្យអស់ ដើម្បីឱ្យសំណាកកៀកទៅនឹងអុបសិចទីប បន្ទាប់មកបង្វិលមកមុខវិញយឺតៗហើយភ្នែកសង្កេតសំណាកតាមអុគុយលែ។
- ពេលឃើញរូបសំណាក បង្វិលវ៉ិសតូចដើម្បីធ្វើឱ្យរូបភាពឱ្យកាន់តែច្បាស់ល្អ។
- មូលឈ្លាប់បង្វិលដាក់អុបសិចទីបធំបន្ទាប់ (10x ឬ 40x) ដើម្បីឱ្យរូបភាពសំណាកកាន់តែធំ និងច្បាស់ល្អ។ ត្រូវចងចាំថារាល់ពេលបន្ទាប់ពីប្តូរលេខអុបសិចទីបម្តងៗ យើងគ្រាន់តែប្រើវ៉ិសតូច

³² <https://www.carlroth.com/pl/en/light-field-microscopes/transmitted-light-microscope-obe-series-obe-114-trinocular/p/ey3.1>.

តែប៉ុណ្ណោះដើម្បីឱ្យរូបភាពច្បាស់ល្អ។

- គូររូបសំណាកដែលបានសង្កេតឃើញ³³។

**សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិតអំពី
របៀបនៃការប្រើប្រាស់មីក្រូទស្សន៍អុបទិច**

**សូមស្កេន QR Code ដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិតអំពីរបៀប
តម្លើងមីក្រូទស្សន៍អុបទិច**

ឃ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ក្រោយពីប្រើប្រាស់រួច មីក្រូទស្សន៍ត្រូវសម្អាតឱ្យបានស្អាតជាមួយសូលុយស្យុងអាសេតូន៤០% និង អាល់កុល៦០%³⁴ សំឡីដើម្បីធានាថាផ្នែកសំខាន់ៗដូចជាកញ្ចក់អូគុយលែកញ្ចក់អុបសិចទីបដ្យាប្រាម និង កញ្ចក់ពន្លឺជាដើមស្អាត និងស្អាតល្អ ចៀសវាងនូវការកើតឡើងនូវបាក់តេរី ឬផ្សិតដែលធ្វើឱ្យមីក្រូទស្សន៍ងាយខូច។

- ត្រូវប្រើដៃពីរជានិច្ចរាល់ពេលធ្វើបំលាស់ទីមីក្រូទស្សន៍ដោយដៃស្តាំចាប់កាន់ដៃមីក្រូទស្សន៍ហើយ ដៃឆ្វេងទ្របាតរបស់វា។
- ហាមយកម្រាមដៃប៉ះនឹងកញ្ចក់កែវពង្រីក (កញ្ចក់អុបសិចទីប)របស់មីក្រូទស្សន៍។
- មីក្រូទស្សន៍ត្រូវគ្របជាមួយស្រោមផ្លាស្ទិច ឬក្រណាត់ជិតល្អ ហើយដាក់នៅក្នុងទូជិតល្អដើម្បី ជៀសវាងនូវធូលី។

ង. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ននៅពេលប្រើប្រាស់ និងថែទាំមីក្រូទស្សន៍។ ចំណុចទាំងនោះ រួមមាន៖

- ត្រូវប្រើដៃពីរជានិច្ចរាល់ពេលធ្វើបំលាស់ទីមីក្រូទស្សន៍ ដោយដៃស្តាំចាប់កាន់ដៃមីក្រូទស្សន៍ ហើយដៃឆ្វេងទ្របាតរបស់វា។
- ហាមប្រើម៉ាក្រូសនៅពេលពិនិត្យវត្ថុសំណាកតាមអូគុយលែកញ្ចក់បណ្តាលឱ្យរូបភាពប្រែប្រួល ឬ មើលលែងឃើញ។
- ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នជាមួយបន្ទះឡាម និងបន្ទះឡាមែលព្រោះវាងាយមិនបែក និងមុត។
- ចំពោះមីក្រូទស្សន៍ដែលប្រើជាមួយភ្លើងអគ្គីសនីត្រូវបន្ថយភ្លើងឱ្យនៅកម្រិតពន្លឺទាបបើមិន ដូច្នោះទេ បាច់ពន្លឺខ្លាំងនិងប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាពនៅពេលសង្កេតសំណាក។

២.២ ឧបករណ៍រាប់ចំនួនកូឡូនី Colony Counter Tools

គោលបំណងនៃកម្រិតឧបករណ៍រាប់ចំនួនកូឡូនីនេះគឺសម្រាប់រាប់ចំនួនកូឡូនីនៅក្នុងដំណើរការ

³³ JICA-វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ២០០៧ សៀវភៅជំនួយសម្រាប់វិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកជីវវិទ្យាទំព័រទី៩។

³⁴ JICA-វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ២០០៧ សៀវភៅជំនួយសម្រាប់វិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកជីវវិទ្យាទំព័រទី៩។

បណ្តុះជាលិកា។

ក.ប្រភេទ

ឧបករណ៍ឌីជីថាលរាប់ចំនួនកូឡូនីមាន បីប្រភេទឌីជីថាលរាប់ចំនួនកូឡូនី (រូប2.3) ម៉ាស៊ីនឌីជីថលភ្ជាប់បិទរាប់ចំនួនកូឡូនី (រូប2.4) និងម៉ាស៊ីនឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនីដោយស្វ័យប្រវត្តិ (រូប2.5) ។

ក១. បីប្រភេទឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនី Digital Colony Counter Pen

បីប្រភេទឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនីជាឧបករណ៍ដែលបង្កើតឡើងមានទម្រង់ជាបីប្រភេទអេក្រង់ឌីជីថលនិងបញ្ជីទិន្នន័យ (beep counter) ដែលមានលទ្ធភាពរាប់ចំនួនកោសិកាសត្វលាស់នៅលើប៉េត្រីឌីស (Petri-dish) ។ ដើម្បីធានាបាននូវចំនួនត្រឹមត្រូវបញ្ជីទិន្នន័យផ្តល់សញ្ញាឡើងវិញរាល់ពេលដែលចាប់បានអត្តសញ្ញាណកូឡូនី ហើយ LCD អាននូវចំនួនសរុបអតិបរិមាបានរហូតដល់ 99,999 នៃឯកតាក្រិត (រូប2.3) ។

រូប 2. 3 បីប្រភេទឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនី

របៀបប្រើ

- ចុចប៊ូតុងបើកដើម្បីដំណើរការបិទ
- ដកគម្របចេញពីក្បាលបិទ
- ចុចប៊ូតុងកំណត់ឡើងវិញ ដើម្បីកំណត់ប្រាំឯកតាឌីជីថលមក 00.000
- យកក្បាលបិទចុចនៅលើគ្រប់ទីតាំងនៃកូឡូនី
- ចំនួនកោសិកានឹងរាប់ចេញតាមបញ្ជីទិន្នន័យ

បីប្រភេទឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនីមានទម្រង់ និងម៉ូដខុសៗគ្នាអាស្រ័យទៅតាមការច្នៃប្រតិដ្ឋរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ ហើយក៏ប្រើបានកាន់តែប្រសើរក្នុងការរាប់ចំនួននៃកូឡូនីនៅក្នុងប៉េត្រីឌីសនៃមជ្ឈដ្ឋានបណ្តុះជាលិកា។

ក២. ម៉ាស៊ីនឌីជីថលភ្ជាប់មីចរាបចំនួនកូឡូនី Digital Colony Counter Machin

រូប 2. 4 ម៉ាស៊ីនឌីជីថលភ្ជាប់មីចរាបចំនួនកូឡូនី ³⁵

របៀបប្រើ

របៀបប្រើរបស់ម៉ាស៊ីនឌីជីថលភ្ជាប់មីចរាបចំនួនកូឡូនីដូចគ្នាទៅនឹងមីចរាបកូឡូនីដែរ លើកលែងតែឯកតាឌីជីថលដែលអាចរក្សាទុកទិន្នន័យបាន។

សូមស្កាន QR Code ដើម្បីមើលវីដេអូលម្ចាស់អំពីរបៀបប្រើម៉ាស៊ីនឌីជីថលភ្ជាប់មីចរាបចំនួនកូឡូនី

ក៣. ម៉ាស៊ីនឌីជីថលរាបចំនួនកូឡូនីស្វ័យប្រវត្តិ Automatic Colony Counter

មានប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃ Digital Colony Counter ទៅតាមក្រុមហ៊ុនផលិតនីមួយៗ ប៉ុន្តែបើផ្អែកទៅលើការប្រើប្រាស់គេចែកជាពីរប្រភេទធំៗគឺ ប្រភេទម៉ាស៊ីនរាបចំនួនកូឡូនីប្រើដោយដៃ (manual colony counters) និងប្រភេទម៉ាស៊ីនរាបចំនួនកូឡូនីស្វ័យប្រវត្តិ (automatic colony counters) ។

³⁵ <https://www.flipkart.com/sky-technology-india-410-digital-colony-counter-4-digit-lab-tds-meter/p/itmb8f56eb87022e>.

រូប 2. 5 ម៉ាស៊ីនឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនីស្វ័យប្រវត្តិ

របៀបប្រើ

- ចុចប៊ូតុងបើកដើម្បីដំណើរការម៉ាស៊ីន
- ដាក់ប៉េទ្រីដែលមានកូឡូនីលើបន្ទះអេឡិចត្រូនិក
- ដកគម្របចេញពីក្បាលបិទស្វ័យប្រវត្តិ
- ចុចប៊ូតុងកំណត់ឡើងវិញ ដើម្បីកំណត់ខ្នាតក្រិតជាប្រាំឯកតាឌីជីថលមក 00,000
- ដាក់ក្បាលបិទនៅលើគ្រប់ទីតាំងក្រិតណាមួយដែលចង់រាប់កូឡូនី
- ចំនួនកូឡូនីនឹងរាប់ចេញតាមបញ្ជីឌីជីថល

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិតអំពី
របៀបប្រើម៉ាស៊ីនឌីជីថលរាប់ចំនួនកូឡូនី

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

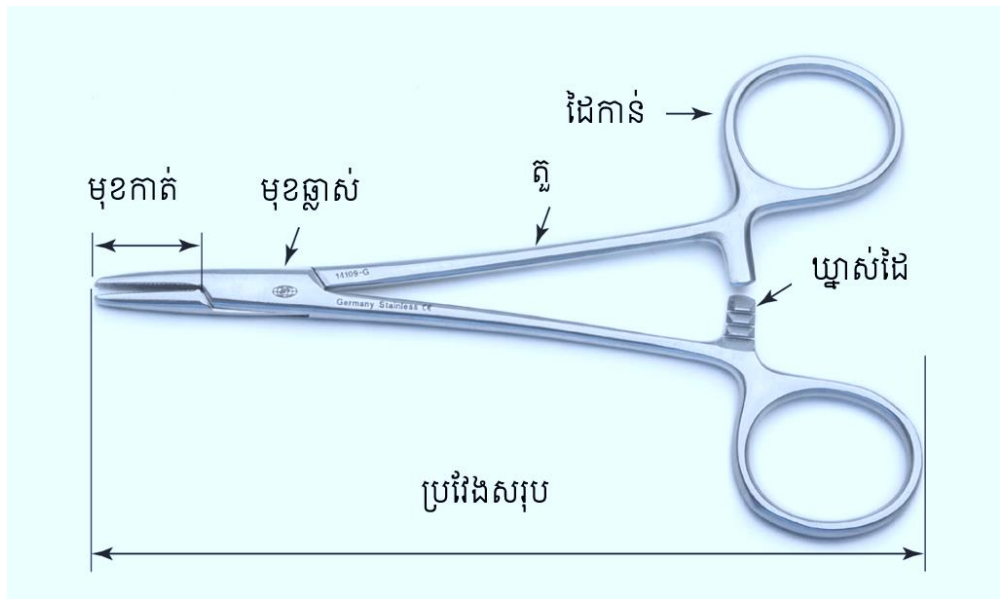
បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចត្រូវលាងសម្អាតឱ្យអស់កោសិកាបាក់តេរីដែលជាប់នៅចុងបិទ បន្ទាប់មកត្រូវសម្អាតហើយ គ្របគម្របបិទឱ្យបានជិតល្អ។ នៅលើបន្ទះអេឡិចត្រូនិកទ្រប់ទ្រីត្រូវជូតសម្អាតនិងសាធាតុសំលាប់មេរោគឱ្យបានស្អាតល្អ។ ត្រូវទុកដាក់ម៉ាស៊ីននិងគ្របម៉ាស៊ីននៅក្នុងទូកញ្ចក់ដែលបិទជិត ដើម្បីធានាថាគ្មានធូលីដី ឬកម្ទេចភាគល្អិតតូចៗទុំជាប់ដែលនាំឱ្យខូចម៉ាស៊ីន។ នៅក្នុងទូសម្រាប់ទុកដាក់ម៉ាស៊ីនត្រូវដាក់កញ្ចប់ស៊ីលីកាតជាប់ជានិច្ចដើម្បីកុំឱ្យមានសំណើម។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលឱ្យច្បាស់លាស់ទៅលើចរន្តអគ្គីសនីដែលត្រូវប្រើជាមួយម៉ាស៊ីនដូចជា 110V ឬ 220V ជាដើមដើម្បីចៀសវាងឆេះម៉ាស៊ីន។
- មិនត្រូវយកឧបករណ៍រឹងស្រួចដូចជាដែក ឬឈើទៅចុចឬសង្កត់លើបន្ទះអេឡិចត្រូនិកនាំឱ្យខូចខ្នាតក្រិតផ្ទៃលើបន្ទះនោះ។

២.៣ កន្រ្តែវះកាត់ Dissection Scissor

នៅក្នុងទីពិសោធន៍ ជាទូទៅកន្រ្តែវះត្រូវបានប្រើសម្រាប់ដំណើរការវះកាត់ផ្នែកផ្សេងៗនៃសរីរាង្គការវះកាត់សង្កេតសរីរាង្គក្នុងនៃសត្វឆ្អឹងកង។ កន្រ្តែវះកាត់មានសណ្ឋានផ្សេងៗ គ្នាអាស្រ័យតាមតម្រូវការ និងមុខងារនៃការវះកាត់។ ជាទូទៅកន្រ្តែវះកាត់ផលិតឡើងពីដែកពាសដោយអាណូយមីញ៉ូមខាងក្រៅ។

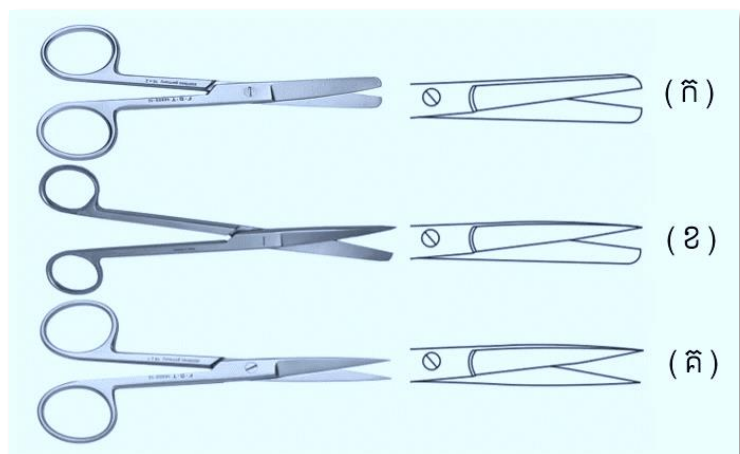
រូប 2. 6 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់កន្រ្តែវះកាត់³⁶

ក. ប្រភេទ

កន្រ្តែវះកាត់សម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងទីពិសោធន៍ ឬនៅក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ។ មានច្រើនប្រភេទ និងច្រើនសណ្ឋានអាស្រ័យទៅតាមមុខងាររបស់វា។ ប្រភេទកន្រ្តែវះកាត់ដែលអាស្រ័យសណ្ឋានចុង៖ ប្រភេទខុសគ្នាដោយផ្អែកលើសណ្ឋានចុងនៃកន្រ្តែ (រូប2.13)។

- កន្រ្តែប្រភេទចុងទាលទាំងសងខាង (រូប2.13ក)
- កន្រ្តែប្រភេទចុងទាលម្ខាងស្រួចម្ខាង (រូប2.13ខ)
- កន្រ្តែប្រភេទចុងស្រួចទាំងសងខាង (រូប2.13គ)

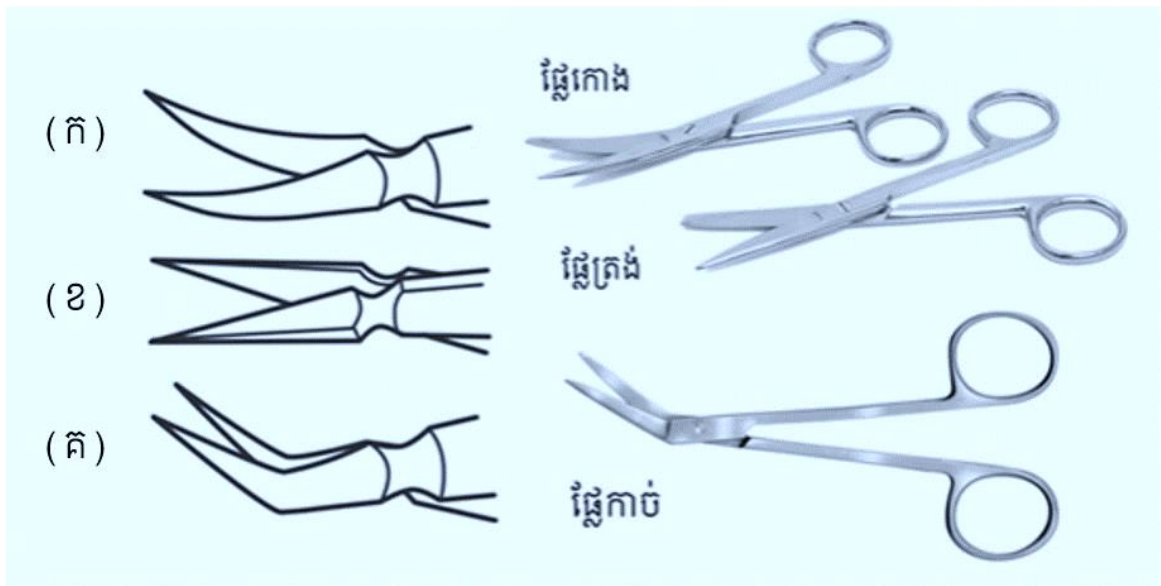
រូប 2. 7 ប្រភេទកន្រ្តែវះកាត់អាស្រ័យតាមសណ្ឋានចុង

ប្រភេទកន្រ្តែវះកាត់ដែលអាស្រ័យសណ្ឋានផ្នែកកាត់៖ ផ្នែកកាត់របស់កន្រ្តែខុសៗគ្នា (រូប2.14)។

³⁶ https://www.wpiinc.com/media/wysiwyg/pdf/MDI-Cleaning_IMs.pdf.

- កន្ត្រែប្រភេទផ្នែកកាត់ត្រង់ (រូប2.14ក)
- កន្ត្រែប្រភេទផ្នែកកាត់កោង(រូប2.14ខ)
- កន្ត្រែប្រភេទផ្នែកកាត់កាច់ (រូប2.14គ)

រូប 2. 8 ប្រភេទកន្ត្រែវះកាត់អាស្រ័យសណ្ឋានផ្នែកកាត់³⁷

ខ. របៀបប្រើ

មុខងារទូទៅ

- ក្នុងទីពិសោធកន្ត្រែវះកាត់ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការវះកាត់ដើម្បីពិនិត្យនិងសង្កេតពីសរីរាង្គខាងក្នុងរបស់សត្វផ្ទឹមកង។
- កន្ត្រែដែលមានផ្នែកកោង (រូប2.14ក) ប្រើសម្រាប់ការវះកាត់ផ្នែកលើដែលមានមុខស្នាមវះទំហំតូចៗ។
- កន្ត្រែដែលមានផ្នែកត្រង់ (រូប2.14ខ) ប្រើសម្រាប់ជួយសម្រួលដល់ការបំប្លែងសរីរាង្គដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការសង្កេត។ ប្រើនៅក្នុងវិស័យវះកាត់វេជ្ជសាស្ត្រកន្ត្រែផ្នែកកោងនេះជួយបំប្លែងសរីរាង្គខាងក្នុង ដូចជាបំប្លែងពោះវៀនតូចទៅផ្នែកម្ខាងទៀត ដើម្បីរកតំបន់ដែលត្រូវវះកាត់។
- ចំពោះកន្ត្រែផ្នែកកាច់ ឬផ្នែកកាច់ (រូប2.14គ) អាចប្រើបានគ្រប់ស្ថានភាពនៃដំណើរការវះកាត់។

រូប 2. 9 ដំណើរការវះកាត់ដោយប្រើកន្ត្រែវះកាត់³⁸

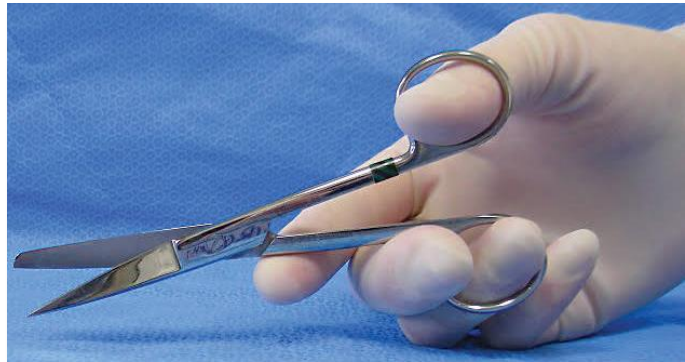
³⁷ <https://luxembourg.desertcart.com/products/26406530-2-pcs-operating-scissors-sharp-blunt-straight->

³⁸ <https://www.sciencedirect.com/topics/medicine-and-dentistry/surgical-scissors>.

របៀបកាន់កន្ត្រែនៅពេលដំណើរការវះកាត់៖

មុនពេលចាប់ផ្តើមវះកាត់ត្រូវជូតសម្អាតកន្ត្រែជាមួយអាល់កុល ៧៥% ដើម្បីសំលាប់មេរោគ ឬបាក់តេរីដែលនៅជាប់កន្ត្រែ។ បន្ទាប់មកត្រូវសិកម្រាមដៃនាង និងមេដៃចូលទៅក្នុងចិញ្ចៀនដៃទាំងពីររបស់កន្ត្រែហើយ ម្រាមដៃចង្អុល និងម្រាមកណ្តាលត្រូវទប់ផ្នែកកន្ត្រែឱ្យបាននឹងល្អ (រូប 2.16)។

រូប 2. 10 របៀបកាន់កន្ត្រែវះកាត់³⁹

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ការទុកដាក់កន្ត្រែវះកាត់ត្រូវធ្វើឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានសុវត្ថិភាព។ បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចប្រភេទកន្ត្រែខ្លះមានស្រោម ឬប្រអប់សម្រាប់ទុកដាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ត្រូវជូតសម្អាតកន្ត្រែជាមួយសូលុយស្យុងសម្អាត⁴⁰ ឱ្យបានស្អាត និងស្អាតល្អចៀសវាងនូវការដុះផ្សិតដែលបណ្តាលមកពីពពួកបាក់តេរីដែលសម្អាតមិនបានជ្រះល្អ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- សូមមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាពិសេសកន្ត្រែដែលមានចុងស្រួចអាចមុតដោយការធ្វេសប្រហែស។ សូមចាប់កាន់ផ្នែកផ្នែកកន្ត្រែ ប្រសិនបើត្រូវហូចកន្ត្រែទៅឱ្យនរណាម្នាក់ (ដូចរូប 2.17)។
- មិនត្រូវទុកដាក់កន្ត្រែវះកាត់នៅទីកន្លែងដែលមានសំណើម (ជាពិសេសកន្ត្រែលោហៈ) ព្រោះងាយធ្វើឱ្យកន្ត្រែឡើងច្រេះ។
- មិនត្រូវយកកន្ត្រែវះកាត់ទៅកាត់ក្រដាសក្រណាត់ ឬវត្ថុរឹងផ្សេងៗដែលនាំខូចមុខកន្ត្រែ។
- ហាមយកកន្ត្រែវះកាត់ទៅក្នុងក្នុងទឹក ឬក្នុងសូលុយស្យុងផ្សេងៗដែលនាំឱ្យខូចកន្ត្រែ។

រូប 2. 11 របៀបហូចកន្ត្រែដែលមានចុងស្រួច

³⁹ <https://wvs.academy/learn/companion-animals/spay-neuter/preparation-and-principles/surgical-equipment/instruments>.

⁴⁰ សូមមើលសូលុយស្យុងសម្អាតសម្រាប់សម្អាតមីក្រូទស្សន៍

២.៤ ឈុតឧបករណ៍វះកាត់ Classroom Dissection Instrument Set

ឈុតឧបករណ៍វះកាត់ប្រើសម្រាប់ការពិសោធវះកាត់ដើម្បីសង្កេតពីទម្រង់សរីរាង្គផ្សេងៗរបស់សត្វផ្ទាំងកងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ឬក្នុងទីពិសោធា។

រូប 2. 12 ឈុតឧបករណ៍វះកាត់⁴¹

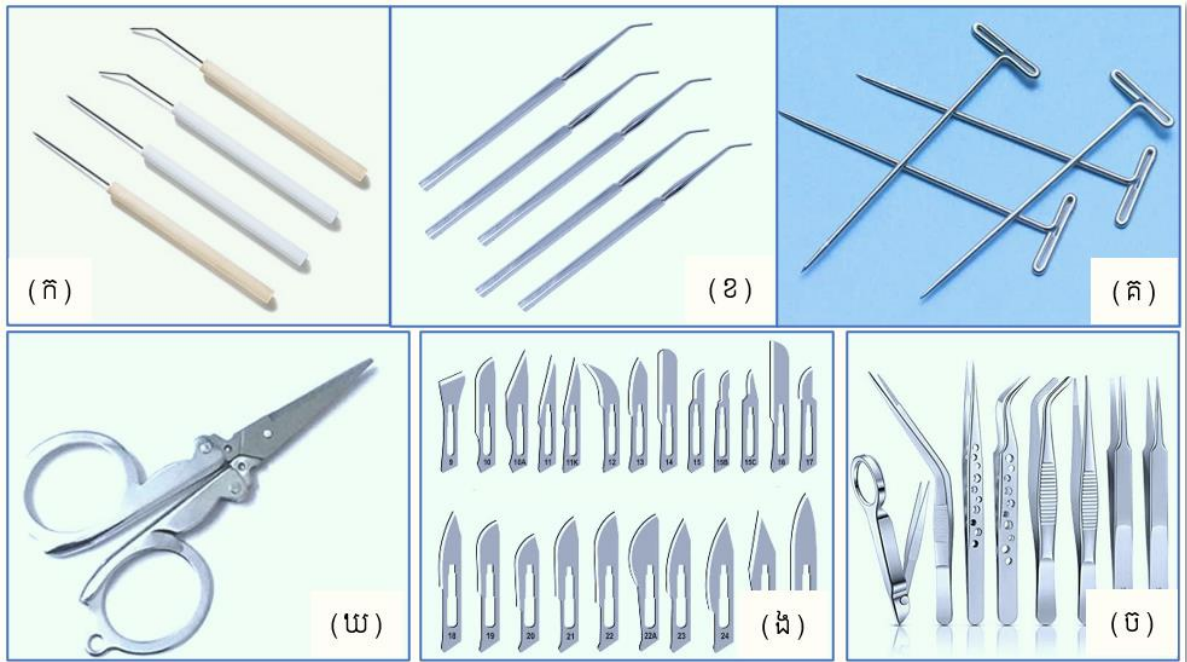
ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

នៅក្នុងឈុតនេះរួមមានឧបករណ៍ចំនួន៦មុខដែលរៀបចំនៅក្នុងថាស ឬប្រអប់តែមួយ។ ឧបករណ៍ទាំងនោះរួមមាន៖

- **ដៃកង្វិះ** (Probe and Seekers) សម្រាប់ឆ្លុះស្វែងរកសរីរាង្គឬវត្ថុភាគក្នុងសារពាង្គកាយ។ វាមានទម្រង់ និងសណ្ឋានខុសៗគ្នា (រូប2.19ក)។
- **មូលសម្អាត** (Teasing Needles) ប្រើសម្រាប់សម្អាតសរីរាង្គ ឬវត្ថុភាគក្នុងពេលដំណើរការវះកាត់ (រូប2.19ខ)។
- **មូលខ្នាស់** (Dissecting Pins) ប្រើសម្រាប់ខ្នាស់ជាលិកាឬវត្ថុភាគក្នុងពេលដំណើរការវះកាត់ (រូប2.19គ)។
- **កូនកាំបិត** (Scissor) ប្រើសម្រាប់កាត់ផ្តាច់ផ្នែកខ្លះឬទាំងមូលនៃសរីរាង្គ ឬវត្ថុភាគដែលត្រូវវះកាត់(រូប2.19ឃ)។ សូមមើល២.៣អំពីរបៀបប្រើនិងមុខងាររបស់កាំបិត។
- **កូនកាំបិតវះ** (Scalpels) សម្រាប់វះចោះប្រហោងលើសរីរាង្គ ឬផ្ទៃលើនៃស្បែក។ កាំបិតវះមានច្រើនប្រភេទអាស្រ័យទៅនឹងសណ្ឋានផ្ទៃ ឬទម្រង់ផ្ទៃរបស់វា ដែលជាទូទៅគេហៅឈ្មោះកាំបិតកាត់នីមួយៗតាមលេខដែលមាននៅលើកាំបិតស្រាប់។ ឧទាហរណ៍៖ កាំបិតលេខ៩ កាំបិតលេខ១០... ជាដើម។ សណ្ឋានឬទម្រង់ផ្ទៃនីមួយៗសម្រាប់តម្រូវទៅនឹងសណ្ឋានភាពនៃទីតាំងសរីរាង្គឬវត្ថុភាគដែលត្រូវវះកាត់(រូប2.19ង)។

⁴¹ <https://www.flinnsci.com/dissection-instruments-classroom-set/fb1632/#variantDetails>

- **តង្កៀបចំពុះទា** (Fine-point Forceps) សម្រាប់ចាប់សរីរាង្គឬវត្ថុភាគដែលត្រូវវះកាត់។ តង្កៀបចំពុះទាមានច្រើនប្រភេទអាស្រ័យលើសណ្ឋានឬលក្ខណៈផ្ទៃរបស់វាមានដូចជា ផ្ទៃស្រួចត្រង់ ផ្ទៃទាលកោង ផ្ទៃរលីង និងផ្ទៃធ្មេញរណារជាដើម (រូប2.19ច) ។

រូប 2. 13 ឈុតឧបករណ៍វះកាត់ (ក) ដែកភ្លើ៖ (ខ)មូលសម្អាត (គ)មូលខ្លាស់
(ឃ)កូនកន្ត្រៃ (ង)ផ្នែកបិទវះកាត់ និង(ច)តង្កៀបចំពុះទា

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

បញ្ញត្តិនៃការសម្អាត និងការរៀបចំទុកដាក់ឈុតឧបករណ៍វះកាត់នៅពេលបន្ទាប់ពីដំណើរការវះកាត់រួចគឺភាពស្អាត គ្មានការឆ្លងមេរោគ និងស្មើរល។ ខាងក្រោមនេះជាគោលការណ៍ប្រាំងាយៗសម្រាប់លាងសម្អាត និងការទុកដាក់ឈុតវះកាត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

- 1) មិនត្រូវសម្អាតឧបករណ៍វះកាត់ទាំងដែលមិនបានលាងសម្អាត៖ ត្រូវសំអាតឧបករណ៍ដោយបាញ់ស្រែ (Enzymatic spray) ឬហូម ឬដែលសម្អាតឱ្យបានជ្រះល្អ បន្ទាប់មកសម្អាតឧបករណ៍ឱ្យបានស្អាតល្អ។
- 2) ប្រើទឹកដែលគ្មានសារធាតុរ៉ែសម្រាប់លាងសម្អាត៖ គ្រប់ពេលលាងសម្អាតមិនត្រូវប្រើទឹកដែលមានសារធាតុរ៉ែដូចជា កាល់ស្យូម ដែក និងម៉ាញ៉េ ស្យូមជាដើម ព្រោះសារធាតុរ៉ែ នឹងធ្វើឱ្យឧបករណ៍ដែកដូចជាកន្ត្រៃជាដើមងាយឡើងច្រេះ។
- 3) ដុសសម្អាតឧបករណ៍ទាំងអស់ជាមួយហូម ឬស្រែដោយប្រើក្រណាត់ទន់ឱ្យបានស្អាត។
- 4) ត្រួតពិនិត្យ និងយកចិត្តទុកដាក់ផ្ទៀងពេលពេលវេលាសម្អាតឱ្យបានច្បាស់លាស់។
- 5) ធ្វើការសម្អាតឧបករណ៍ និងត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

នៅក្នុងឈុតឧបករណ៍វះកាត់នេះភាគច្រើនជាសម្ភារៈដែលមានមុខឬចុងស្រួច និងមុត ដូចនេះនៅក្នុងអំឡុងពេលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ត្រូវមានបម្រុងប្រយ័ត្នដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវស្វែងយល់ពីរបៀបប្រើឧបករណ៍ដូចជា របៀបចាប់កាន់ឧបករណ៍ និងទុកដាក់ឧបករណ៍

ជាដើមឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាមុនសិន ដើម្បីជៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ពីការមុត។

- មិនត្រូវទុកឧបករណ៍ចោលនៅខុសកន្លែងឬកន្លែងមានសំណើមដែលនាំឱ្យឧបករណ៍រងនូវអំពើគីមីកម្ម។
- មិនត្រូវយកឈុតឧបករណ៍វះកាត់នេះទៅប្រើប្រាស់ខុសពីមុខងាររបស់វា ដែលនាំឱ្យឧបករណ៍ងាយបែកបាក់ឬខូច។
- ហាមយកប្រាសឬអាចម៍ដែកដុសលាងឧបករណ៍។

២.៥ មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថល Digital microscope

មីក្រូម៉ែត្រឌីជីថលគឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទប្រើសម្រាប់សង្កេតពីទម្រង់សំណាក ចិត្តរូបសំណាក និងថតវីដេអូខ្លីៗនៅលើផ្ទាំងកញ្ចក់កុំព្យូទ័រលើតុ កុំព្យូទ័រយួរដៃ និងថេប្លេតជាដើម។ ប្រើសម្រាប់ពង្រីករូបភាពសង្កេតពីវាយនភាពសត្វល្អិត ម៉ាក្រូភាគសំណាក និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតដែលយើងចង់មើលលម្អិត។ មីក្រូម៉ែត្រឌីជីថលមានខ្សែUSBសម្រាប់ភ្ជាប់កុំព្យូទ័រ និងមានសមត្ថភាពអាចពង្រីកវត្ថុភាគបាន 10X 40X និង 150X 42 (រូប2.20)។

រូប 2. 14 មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថល⁴³

ក. ប្រភេទ

មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលមានច្រើនប្រភេទប៉ុន្តែប្រភេទដែលគេប្រើជាញឹកញាប់មានដូចខាងក្រោម⁴⁴៖

- **មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលហ្គីយូអេ Fluorescence Digital Microscope** គឺជាមីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលដែលប្រើហ្គីយូអេជាប្រភពភ្លើង ដើម្បីគំហើញរូបភាព (រូប2.21ក)។

⁴² <https://www.flinnsci.com/digital-microscope-handheld/ms1101/#variantDetails>.

⁴³ <https://shopee.ph/qxx%E2%99%A5-1600X-USB-Digital-Microscope-Camera-Endoscope-8LED-Magnifier-with-Metal-Stand-i.266753345.7839788813>.

⁴⁴ <https://microscopewiki.com/digital-microscope/>.

- **មីក្រូទស្សន៍ជីជីវៈប្រើប្រាស់ USB digital microscope** គឺជាប្រភេទមីក្រូទស្សន៍ប្រើប្រាស់ USB សម្រាប់ភ្ជាប់ទៅកុំព្យូទ័រ ឬថេប្លេត។ ខុសពីប្រភេទផ្សេងៗទៀត មីក្រូទស្សន៍នេះមិនអាចរំកិល ឬចល័តការមេរ៉ាបានទេ (រូប 2.21ខ)។
- **ក្រូទស្សន៍ជីជីវៈដៃ Handheld Digital Microscope** ជាម៉ូដែលថ្មីដែលបមពាក់ជាមួយប្រព័ន្ធការមេរ៉ាតូចមួយ (រូប 2.21គ)។ វាត្រូវបានប្រើសម្រាប់វិភាគផ្នែកផ្ទៃខាងលើរបស់ភាគសំណាក។
- **មីក្រូទស្សន៍ជីជីវៈចល័ត Portable digital microscope** មានទំហំតូចជាងគេបង្អស់ក្នុងចំណោមមីក្រូទស្សន៍ជីជីវៈដទៃទៀតដែលភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធ wireless ហើយអាចដាក់តាមខ្លួនបានយ៉ាងងាយស្រួល (រូប 2.21ឃ)។ គេប្រើ មីក្រូទស្សន៍ ប្រភេទនេះនៅក្នុងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និងរោគសាស្ត្រកន្លែងដែលត្រូវធ្វើអង្កេត និងក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យា។

រូប 2. 15 ប្រភេទមីក្រូទស្សន៍ជីជីវៈ⁴⁵

⁴⁵ <https://microscopewiki.com/digital-microscope/>.

ខ. របៀបប្រើ

រូប 2. 16 មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលប្រើវិទ្យុ

- តម្លើងកម្មវិធី software របស់មីក្រូទស្សន៍លើកុំព្យូទ័រ (software ភ្ជាប់ជាមួយជា CD driver)។
- ដោតឧបករណ៍ USB ភ្ជាប់កុំព្យូទ័រ
- ចុចក្នុងតាក់បើក
- ដាក់ភាគសំណាកនៅក្រោមពន្លឺ LED (រូប2.16)
- មូលធ្លាប់បង្វិលដើម្បីរកភាគសំណាក
- ពង្រីកភាគសំណាក
- គូររូបភាគសំណាកដែលបានសង្កេតឃើញប្រសិនបើចាំបាច់

មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលក៏មានសមត្ថភាពអាចវាស់ទំហំរបស់ភាគសំណាកផ្សេងៗនៅក្នុងគ្រប់វិស័យ។ នៅក្នុងមីក្រូទស្សន៍ឌីជីថល CCD 2-megapixel អាចបង្កើតរូបភាពដែលមាន resolution 1600x 1200 pixels ។ ទិដ្ឋភាពពីកញ្ចក់កាមេរ៉ាមីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលអាចកំណត់បានពីគុណភាពរូបភាពដែលបានបង្ហាញនៅលើកញ្ចក់ (Screen) ។ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរ Pixel ដើម្បីទទួលបានរូបដែលមានគុណភាពខ្ពស់។ នៅក្នុងបច្ចេកទេសនេះ CCD ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដើម្បីចែករូបជាផ្នែកជាច្រើនក្នុងពេលតែមួយ។

- វិធីវាស់រូបភាគសំណាក 2D measurement

តាមរយៈមីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលយើងអាចវាស់ទំហំរូបភាពតាមតិសដៅពីវិជ្ជមានត្រ (2dimensions) នៅលើកញ្ចក់ (screen) កុំព្យូទ័រ។ យើងអាចវាស់សំណាកតាមទិសដៅបណ្តោយ ទទឹងឬកម្ពស់ជាដាច់ខាត និងអង្កត់ទ្រូងជាដើម។

- វិធីវាស់រូប 3D measurement

មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលទំនើបៗមួយចំនួនអាចវាស់ទំហំរូប 3D បានយ៉ាងងាយស្រួល។ ដើម្បីសង្កេតពីរូប 3D បានគេត្រូវប្រើប្រព័ន្ធម៉ូទ័ររបស់មីក្រូទស្សន៍សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូររូបភាគសំណាកពីកម្រិតទាបទៅកម្រិត

ខ្ពស់។ ការគណនារូប 3D ត្រូវប្រើគំរូរបស់សំណាកគំរូហើយភាពសុក្រិតនៃការវាស់អាស្រ័យទៅលើកម្រិត pixel របស់កាមេរ៉ា។

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិតអំពីរបៀប
តំឡើង និងប្រើប្រាស់មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលប្រភេទ USB

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលត្រូវរក្សា និងទុកដាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវដោយគ្របជាមួយស្រោមក្រណាត់ឬផ្លាស្ទិច ដើម្បីកុំឱ្យធូលីចូល (សូមមើល២.២ ចំណុចខ របៀបទុកដាក់មីក្រូទស្សន៍) ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលជាឧបករណ៍វិទ្យាសាស្ត្រមានសារសំខាន់សម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវ វិភាគវិនិច្ឆ័យ និងសង្កេតក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ ស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងការបង្រៀន។ ដើម្បីធានាបាននូវការប្រើប្រាស់មីក្រូទស្សន៍ឌីជីថលឱ្យបានយូរអង្វែង យើងគួរគប្បីយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសដូចខាងក្រោម⁴⁶៖

- ការចាប់កាន់មីក្រូទស្សន៍ (Handling the unit) ៖ គោលការណ៍សំខាន់មួយដើម្បីរក្សាមីក្រូទស្សន៍នៅដដែលគឺរបៀបនៃការចាប់កាន់មីក្រូទស្សន៍ត្រឹមត្រូវ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតត្រូវដាក់មីក្រូទស្សន៍នៅលើផ្ទៃរាបស្មើដើម្បីផ្តល់នូវស្ថេរភាព និងទិន្នន័យត្រឹមត្រូវ។
- ការលាងសម្អាត (Cleaning the unit) ៖ កញ្ចក់ត្រូវការការថែទាំពិសេសដោយត្រូវជូតសម្អាតជាមួយក្រដាសសម្រាប់ជូតកញ្ចក់ និងសូលុយស្យុងលាងសម្អាត។
- ការជួសជុល (Maintaining the unit) ៖ បើទោះបីជាត្រូវប្រើមីក្រូទស្សន៍នៅក្នុងកម្រិតអ្នកជំនាញ ឬពិសោធកម្រិតទាបក៏ដោយ ក៏អ្នកប្រើត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកជំនាញជួសជុលឬត្រូវអានពីសេចក្តីណែនាំដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅណែនាំរបស់ក្រុមហ៊ុនផ្គត់ផ្គង់នីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់។

២.៦ ពីប៉ែត Pipet

ពីប៉ែតគឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទប្រើសម្រាប់បូមផ្ទេរ ឬបន្តក់សារធាតុរាវឬសូលុយស្យុងនៅក្នុងដំណើរការធ្វើពិសោធដូចជាការផ្ទេរសូលុយស្យុងពីកែវមួយទៅកែវមួយទៀត ការបន្តក់ទឹកដែលមានពពួកមីក្រូសារពាង្គកាយនៅលើបន្ទះឡាម ឬការបូម DNA នៅក្នុងដំណើរការធ្វើ PCR (Polymerase Chain Reaction) ជាដើម។

⁴⁶ <https://conductscience.com/digital-microscopes-a-complete-guide/>.

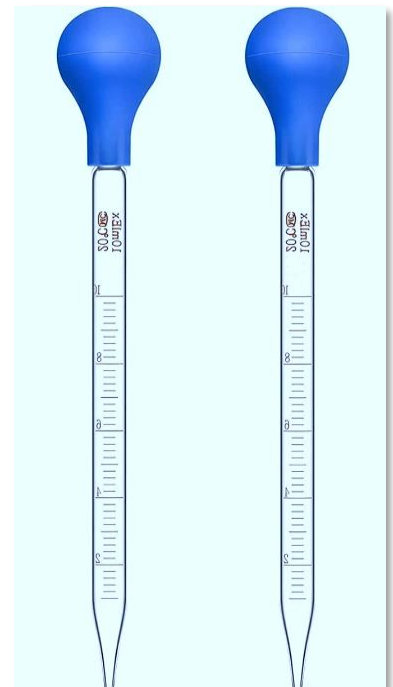

រូប 2. 17 ពីប៉ែត⁴⁷

ក. ប្រភេទ

ពីប៉ែតមានច្រើនប្រភេទ ប៉ុន្តែនៅទីនេះយើងសូមលើកយកពីប៉ែតបីប្រភេទសំខាន់ៗមកបង្ហាញរួមមាន ពីប៉ែត ក្រិត ពីប៉ែតផ្ទេរ និងមីក្រូពីប៉ែត។

- **ពីប៉ែតក្រិត Serological Pipet** ជាញឹកញាប់ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងទីពិសោធន៍សម្រាប់កម្រិតសារធាតុរាវឬសូលុយស្យុងក្នុងកម្រិតជាក់លាក់ពីបរិមាណតិចជាងមួយមីលីលីត្រទៅ៥០មីលីត្រ។ ពីប៉ែតនេះមានក្បាលខ្យល់សម្រាប់បូមសូលុយស្យុងនិងមានក្រិតតាមឯកតាមាឌជាក់លាក់នៅលើតួពីប៉ែត។ វាមានពីរប្រភេទទៀតគឺពីប៉ែតផ្លាស្ទិច និងពីប៉ែតកែវ⁴⁸។ ពីប៉ែតក្រិតមានមាឌខុសៗគ្នាដូចជាមួយមីលីលីត្រ ២មីលីលីត្រ ២.៥មីលីលីត្រ ៥មីលីលីត្រ ១០មីលីលីត្រ និង២៥ មីលីលីត្រជាដើម (រូប2.18)។

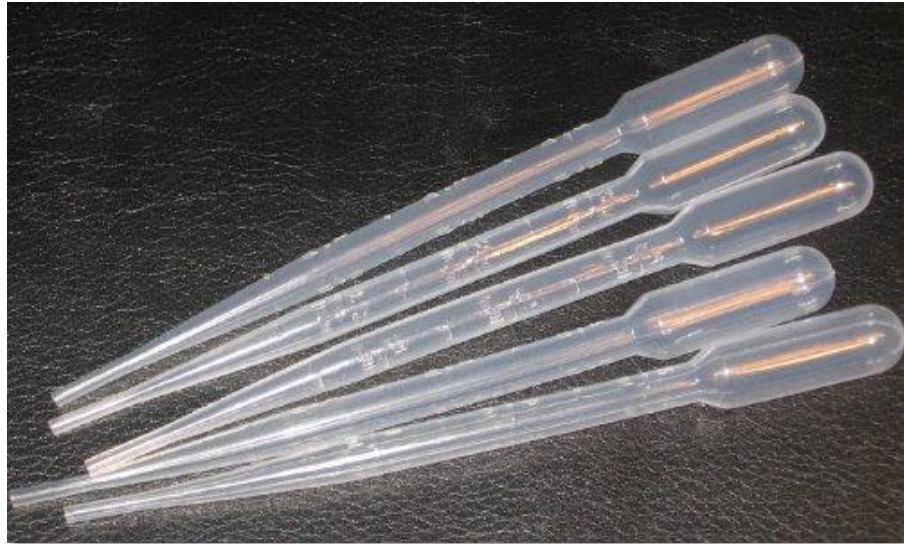

រូប 2. 18 ពីប៉ែតក្រិត

- **ពីប៉ែតបន្តក់ Transfer Pipettes** មានពីរប្រភេទគឺពីប៉ែតជ័រសម្រាប់បន្តក់សូលុយស្យុង និងពីប៉ែតកែវ។ ជាទូទៅពីប៉ែតជ័រគ្មានក្រិតលេខទេ។ ពីប៉ែតកែវផលិតឡើងពីកែវមានសណ្ឋានប៉ោងផ្នែកកណ្តាល និងមានក្រិតតែមួយ។ គេប្រើពីប៉ែតនេះសម្រាប់ផ្ទេរអង្គធាតុរាវពីមជ្ឈដ្ឋានមួយទៅមជ្ឈដ្ឋានមួយទៀត (រូប2.19)។

⁴⁷ <https://www.nextdayscience.com/blog/types-uses-serological-pipettes.htm>.

⁴⁸ <https://www.socmucimm.org/news-media/introduction-to-serological-pipettes-and-pipettors/>.

រូប 2. 19 ពីប៉ែតបន្តក់

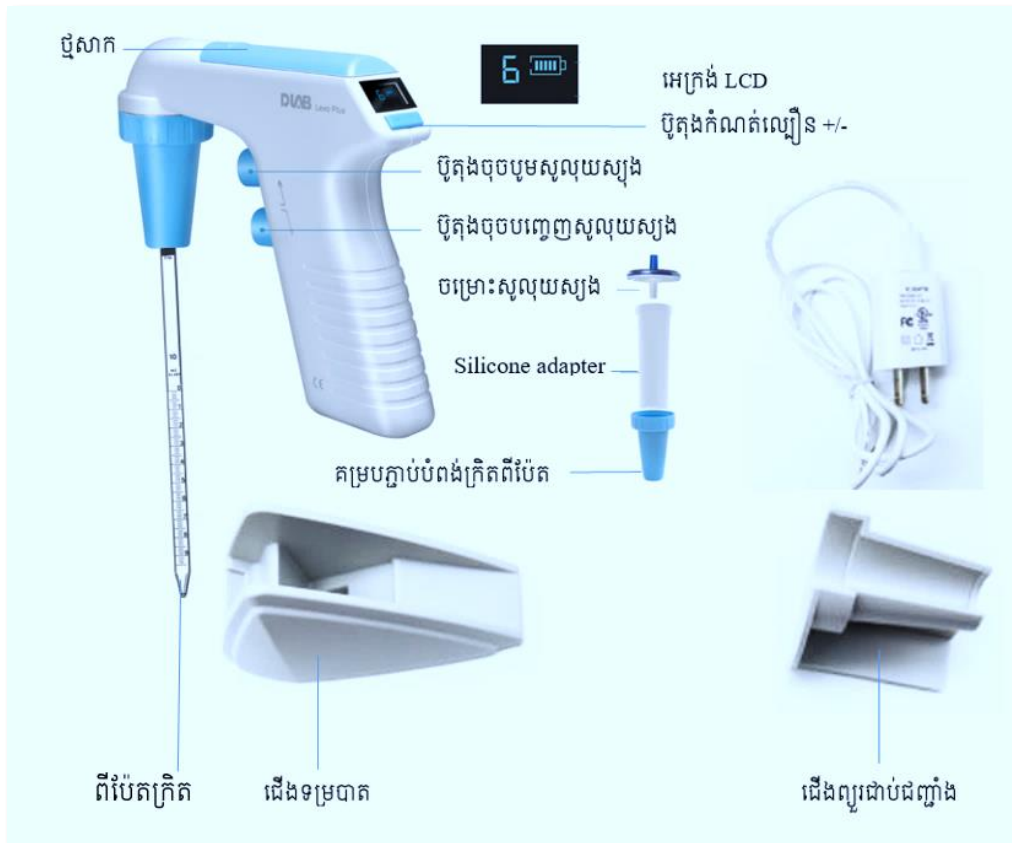
- ពីប៉ែតអេឡិចត្រូនិច Levo Plus Pipette Filler (Pipette Controller, Pipette Pump) មាន លក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងមីក្រូពីប៉ែតដែលប៉ុន្តែមានថ្លៃសាមញ្ញ។ នៅតាមសាលាធនធានពីប៉ែតនេះប្រើសម្រាប់ការសិក្សាពិសោធនៅក្នុងដំណើការបណ្តុះជាលិការក្នុងជាតិ។ ពីប៉ែតអេឡិចត្រូនិកគ្មានប៊ូតុងបិទ/បើកទេ (បិទ/បើកស្វ័យប្រវត្ត) និងសាកថ្ម (ថ្មលីចូម) សម្រាប់ដំណើការហើយភ្ជាប់ជាមួយបំពង់ពីប៉ែតក្រិត (រូប 2.20) ។

ខ. របៀបប្រើ

- ត្រួតពិនិត្យមើលថ្មនៅក្នុងទីតាំងថ្មដើម្បីធានាថាពីប៉ែតមានថ្មគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ដំណើរការ
- ដាក់ពីប៉ែតក្រិតភ្ជាប់ជាមួយគម្របពីប៉ែត
- ចុចប៊ូតុងបូមសូលុយស្យុង (ប៊ូតុងលើ) រួចសង្កេតពីបរិមាណដែលត្រូវបូម។ ប្រសិនបើបរិមាណសូលុយស្យុងលើសពីតម្រូវការចុចប៊ូតុងបញ្ចេញសូលុយស្យុង (ប៊ូតុងក្រោម) ។
- ផ្ទេរសូលុយស្យុងទៅក្នុងកែវផ្ទេរ ដោយចុចប៊ូតុងបញ្ចេញ។
- ត្រូវប្តូរតម្រងចេញនៅរាល់ពេលប្តូរប្រភេទសូលុយស្យុង

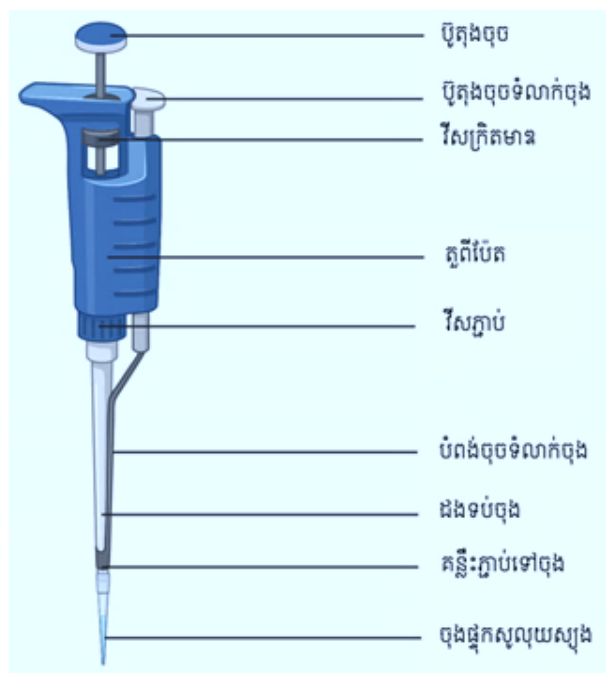

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលពីដំណូលម្ចាស់អំពីរបៀប
តំឡើង និងប្រើប្រាស់ពីប៉ែតអេឡិចត្រូនិក

រូប 2. 20 ផ្នែកផ្សេងៗនៃពីប៉ែតអេឡិចត្រូនិក

- មីក្រូពីប៉ែត Micropipette គ្មានក្រិតវាស់ដូចពីប៉ែតដទៃទៀតទេ ប៉ុន្តែគេអាចវាស់មាឌសូលុយស្យុង បានរហូតដល់មីក្រូលីត្រនៃខ្នាតមាឌ⁴⁹ (រូប2.21)។ ពីប៉ែតនេះមានប៊ូតុងសម្រាប់កំណត់បរិមាណ សូលុយស្យុងដែលត្រូវការ។ គេប្រើមីក្រូពីប៉ែតនៅក្នុងដំណើរការពិសោធដកយក DNA របស់កោសិកា ឬនៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីការបណ្តុះជាលិកា និងការស្រាវជ្រាវមីក្រូបរិទ្ធាជាដើម។

រូប 2. 21 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់មីក្រូពីប៉ែត

⁴⁹ សិក្ខា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ទំព័រ១៣។

ខ. របៀបប្រើ

ពីប៉ែតទាំងអស់ (លើកលែងតែពីប៉ែតបន្តក់) ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយក្បាលសម្រាប់បូមសូលុយស្យុង ឬ អង្គធាតុរាវ។ ក្បាលពីប៉ែតផលិតឡើងពីជ័រដែលសេសសល់និងការច្របាច់នៅពេលបូមសូលុយស្យុង។ ក្បាលពីប៉ែតមាន បីប្រភេទគឺ៖

- ក្បាលខ្យល់ Bulb pipette ក្បាលនេះមានបីផ្នែកគឺផ្នែក A (Aspirate) ផ្នែក S (Suction) និង ផ្នែក E (Expel)។ នៅពេលប្រើគេត្រូវច្របាច់ផ្នែក A ដើម្បីបញ្ចេញខ្យល់ចេញពីក្បាលពីប៉ែត បន្ទាប់មកច្របាច់ផ្នែក S ដើម្បីឱ្យសូលុយស្យុងចូលទៅក្នុងពីប៉ែត។ ចំណែកផ្នែក E គេច្របាច់ ដើម្បីបញ្ចេញសូលុយស្យុងចេញពីក្នុងពីប៉ែតវិញ⁵⁰។
- ក្បាលចុច Pipette aid មានសណ្ឋានជាដងកាន់ដូចកាំភ្លើងខ្លី។ ក្បាលនេះជាទូទៅត្រូវបានភ្ជាប់ ជាមួយពីប៉ែតក្រិតហើយមានគន្លឹះ (កែ) សម្រាប់ចុចមូម ឬចុចបញ្ចេញសូលុយស្យុង។
- ក្បាលបូម Pipette pump មានភាពងាយស្រួលប្រើជាងប្រភេទក្បាលខ្យល់ដោយគ្រាន់តែយក មេដៃបង្វិលកង់ (ឬប៊ូតុង) មូលផ្នែកខាងលើ ដើម្បីឱ្យប៊ីស្តង់របស់វាបូមសូលុយស្យុងឡើងរួច ច្របាច់ក្នុងតាក់ ផ្នែកខាងក្រោមនោះបន្តិច ដើម្បីបញ្ចេញសូលុយស្យុងពីក្នុងប៉ែតទៅក្នុងកែវផ្ទេរ។

រូប 2. 22 ប្រភេទក្បាលពីប៉ែត⁵¹

សូមស្កាន QR Code 18 ដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិត
អំពីរបៀបប្រើប្រភេទក្បាលពីប៉ែត

⁵⁰ សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ៖ វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ទំព័រ ១៤។

⁵¹ <https://www.oercommons.org/courseware/lesson/89105/overview?section=5>.

- ពីប៉េតក្រិត Serological Pipet គេប្រើសម្រាប់វាស់មាឌសូលុយស្យុងក្នុងកម្រិតមួយជាក់លាក់ដែលគេចង់បាន ដូចជាការលាយភាគរយសូលុយស្យុងជាដើម។
- ពីប៉េតបន្តក់ Transfer Pipette ប្រើសម្រាប់បូមឬបន្តក់សូលុយស្យុងមួយតំណក់ម្តងៗក្នុងករណីធ្វើតេស្តភាគសំណាកតិចតួច ដូចជាការបន្តក់អង្គធាតុចង្អុលពណ៌ ឬបន្តក់ទឹកលើបន្ទះឡាមមីក្រូទស្សន៍ជាដើម។
- មីក្រូពីប៉េត Micropipette ប្រើសម្រាប់វាស់សូលុយស្យុង ឬអង្គធាតុនៅក្នុងបរិមាណកាន់តែតិច និងកាន់តែសុក្រិតរហូតដល់បរិមាណពី៥ទៅ៥០មីក្រូលីត្រ។ គេត្រូវមូលលេខដើម្បីតម្រូវមាឌសូលុយស្យុងដែលចង់បាន រួចចុចប៊ូតុងនៅផ្នែកខាងលើឱ្យកប់ដល់ក្រោមបន្ទាប់មកជ្រមុចចុងពីប៉េតទៅក្នុងសូលុយស្យុងដែលត្រូវបូម រួចប្រលែងប៊ូតុងពីប៉េតវិញនោះពីប៉េតនឹងបូមយកភាគសំណាកឬសូលុយស្យុងទៅតាមចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ ដើម្បីផ្ទេរសូលុយស្យុងចេញពីពីប៉េតវិញគេគ្រាន់តែចុចប៊ូតុងរបស់ពីប៉េតជាការស្រេច៥២។ នៅក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យាគេប្រើមីក្រូពីប៉េតសម្រាប់ដកយក DNA ពីសារពាង្គកាយ ដំណើរការកូនរុក្ខជាតិឬដំណើរការធ្វើ PCR (Polymerase Chain Reaction) នៅក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រជាដើម។

គ. របៀបទុកជាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវដោះក្បាល និងចុងពីប៉េតបន្ទាប់ពីប្រើរួច
- ចំពោះពីប៉េតបន្តក់លាងសម្អាតធម្មតាដោយប្រើទឹកស្អិត (Distill water)
- ចំពោះពីប៉េតក្រិត (ពីប៉េតកែវ) ត្រូវលាងសម្អាតខាងក្នុងដោយប្រើប្រាស់ទន់មានដងសម្រាប់ដុសលាង។
- ចំពោះមីក្រូពីប៉េតត្រូវលាងសម្អាតផ្ទៃខាងខាងក្រៅនិងខាងក្នុងជាមួយក្រណាត់ស្តើងទន់ ឬសំឡីជាមួយអេតាណុល៧០% ⁵³។
- ចំពោះពីប៉េតអេឡិចត្រូនិកត្រូវដោះថ្មនិងតម្រងចេញរួចលាងសម្អាតឱ្យបានស្អាតបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច។
- បន្ទាប់ពីលាងសម្អាតរួចត្រូវសម្ងួតពីប៉េតឱ្យបានស្ងួតល្អដោយព្យួរ ឬដាក់បញ្ចូរផ្តាច់មាត់ពីប៉េតចុះក្រោមនៅលើជើងសម្ងួតពីប៉េតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (ពីប៉េតអេឡិចត្រូនិក) ។
- ត្រូវទុកដាក់ពីប៉េតនៅលើថតធ្វើក្រោមគេបង្អស់ក្នុងទីពិសោធជាដើម។
- រក្សាទុកពីប៉េតឱ្យឆ្ងាយពីកំដៅ និងសំណើម។

⁵² សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ទំព័រ១៥។

⁵³ <https://www.integra-biosciences.com/global/en/blog/article/how-clean-pipettes>.

- សម្ភាគតីប៉ែតជាប្រចាំចៀសវាងឡើងច្រើនឬស្ទើរដែលនាំឱ្យខូចពីប៉ែតជាពិសេសមីក្រូពីប៉ែត⁵⁴។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- មិនត្រូវទុកពីប៉ែតជាពិសេសពីប៉ែតក្រិត(កែវ)ឱ្យលៀនហួសចេញពីផ្ទៃនាំឱ្យងាយរងនូវការប៉ះទង្គិច។
- ហាមប្រើប្រាស់ពីប៉ែតខុសមុខងាររបស់វាឧទាហរណ៍មីក្រូពីប៉ែតប្រើសម្រាប់តែបូមបរិមាណជាក់លាក់របស់ DNA ដូច្នេះមិនត្រូវប្រើវាទៅបូមអង្គធាតុរាវផ្សេងៗទៀតទេ។
- ចំពោះពីប៉ែតអេឡិកត្រូនិក ត្រូវដាក់បញ្ឈរនៅលើជើងទម្រឱ្យបានត្រឹមត្រូវចៀសវាសដាក់ពីប៉ែតផ្នែកនៅលើទម្រខុសពីជើងរបស់វា។

២.៧ ជើងទម្រពីប៉ែត

ជើងទម្រពីប៉ែតប្រើសម្រាប់សម្ងាត់ពីប៉ែតបន្ទាប់ពីពីប៉ែតត្រូវបានលាងសម្អាតរួច។ ប្រភេទពីប៉ែតផ្សេងគ្នាត្រូវប្រើជើងសម្ងាត់ផ្សេងគ្នាដែរ។ ខាងក្រោមនេះជាប្រភេទជើងសម្ងាត់ពីប៉ែតមួយចំនួនដែលបរិវេណការវិទ្យាសាស្ត្រនិងអ្នកធ្វើពិសោធត្រូវស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់។

ក. ប្រភេទ

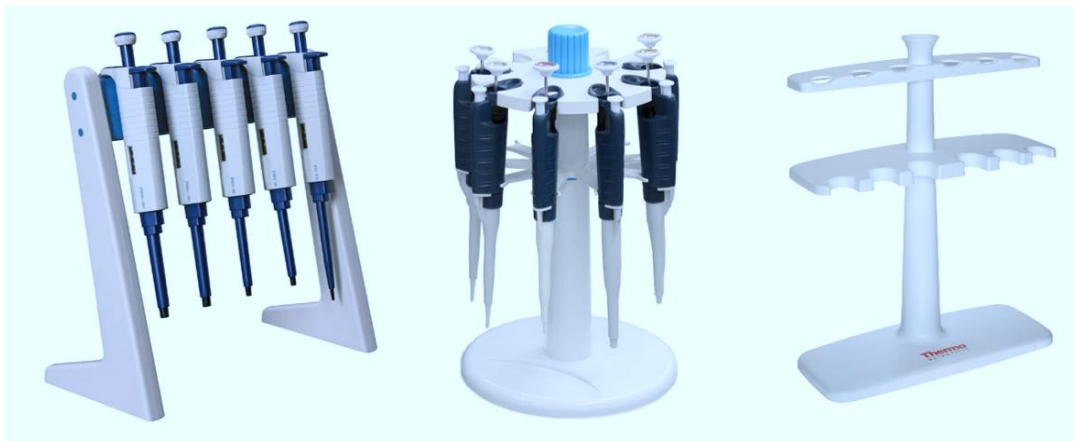
- **ជើងសម្ងាត់ពីប៉ែតក្រិត៖** ជាប្រភេទជើងទម្រដែលផលិតពីជ័យនិងដែក។ ជើងទម្រពីប៉ែតមានរន្ធជាច្រើនដែលមានទំហំខុសៗគ្នាសម្រាប់តម្រូវទំហំរបស់ពីប៉ែតដែរ⁵⁵ (រូប2.23)។

រូប 2. 23 ជើងទម្រពីប៉ែតក្រិត

ខ. របៀបប្រើ

បន្ទាប់ពីលាងសម្អាតរួចពីប៉ែតត្រូវដាក់បញ្ឈរផ្តាច់នៅក្នុងរន្ធ ឬប្រហោងរបស់ជើងទម្រ (រូប2.24)។

រូប 2. 24 ប្រភេទផ្សេងៗនៃជើងទម្រមីក្រូពីប៉ែត

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ (ជូប២.៦)

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន (ជូប២.៦)

២.៨ ទែម៉ូម៉ែត្រ Thermometers

ទែម៉ូម៉ែត្រជាឧបករណ៍សម្រាប់វាស់សីតុណ្ហភាពនៅក្នុងសារពាង្គកាយក្នុងសូលុយស្យុងនិងក្នុងលំហ

⁵⁴ <https://www.promegaconnections.com/how-to-take-care-of-your-pipettes/>.

⁵⁵ <https://www.vitlab.com/en/products/volume-measurement/accessories-for-pipettes/product/cont/pipette-stand-pp/>.

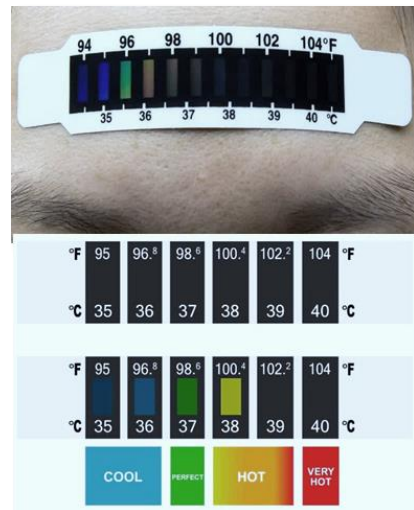
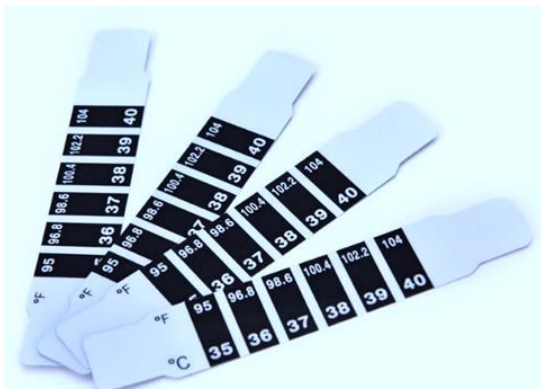
បរិយាកាស។ ទែម៉ូម៉ែត្រដំបូងគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយលោក Santorio Santorio (1561-1636) រូបវិទូសញ្ជាតិអ៊ីតាលី និងធ្វើការអភិវឌ្ឍជាបន្តបន្ទាប់។ តែចំពោះទែម៉ូម៉ែត្រជាពីរក្រុមធំៗគឺទែម៉ូម៉ែត្រប្រើនៅក្នុងវេជ្ជសាស្ត្រ (Clinical Thermometer) និងទែម៉ូម៉ែត្រប្រើនៅក្នុងទីពិសោធន៍ (Laboratory Thermometer)⁵⁶។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

1. ទែម៉ូម៉ែត្រក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ Clinical Thermometer សម្រាប់ប្រើនៅក្នុងការងារវេជ្ជសាស្ត្រ ដូចជាការតាមដានកំដៅក្នុងសារពាង្គកាយ។ វាមានខ្នាតអង្សាសេចន្លោះពី ៣៥ ទៅ ៤២ (សីតុណ្ហភាពធម្មតានៃរាងកាយមនុស្សគឺ ៣៧ អង្សាសេ)។ ទែម៉ូម៉ែត្រវេជ្ជសាស្ត្រមានប្រភេទផ្សេងៗដូចខាងក្រោម៖

- ទែម៉ូម៉ែត្រប្លាស្ទិច ឬទែម៉ូម៉ែត្រថ្នាស Plastic Strip Thermometer មានភ្ជាប់តម្លៃនៃលេខនៅលើតួទែម៉ូម៉ែត្រ និងមានសារធាតុពណ៌ផ្លាស់ប្តូរទៅតាមកំដៅសារពាង្គកាយមនុស្ស។ ទែម៉ូម៉ែត្រនេះមិនសូវមានភាពសុក្រិតទេ ហើយជាបច្ចុប្បន្នក៏មិនសូវជាពេញនិយមក្នុងការប្រើប្រាស់ដែរ។

របៀបប្រើ៖ គេប្រើទែម៉ូម៉ែត្រនេះសម្រាប់វាស់កំដៅសារពាង្គកាយ ដោយប្រើដៃទាំងពីរចាប់កាន់ផ្នែកទាំងសងខាងរួចបិតនៅលើថ្នាសដោយផ្នែកមានលេខចេញក្រៅ ឬនៅលើផ្នែកក្រោមនៃកដៃទុករយៈពេល ១៥ នាទី។ លទ្ធផលនៃការវាស់ត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈការប្រែប្រួលលើផ្ទៃពណ៌ខ្មៅនៅលើតម្លៃនៃលេខនីមួយៗ។ ប្រសិនបើឃើញពណ៌បៃតងមានន័យថាសារពាង្គកាយមានកំដៅធម្មតា (៣៧ អង្សាសេ) ពណ៌ខៀវមានន័យថាកំដៅត្រូវបូកបន្ថែមចំនួនមួយ (+1) លើតម្លៃលេខដែលមានស្រាប់។ ប្រសិនបើឡើងពណ៌ពងមាន់ចាស់មានន័យថាកំដៅត្រូវដកមួយ (-1) នៃតម្លៃដែលមានស្រាប់ (រូប 2.25)។

រូប 2. 25 របៀបអានតម្លៃសីតុណ្ហភាព

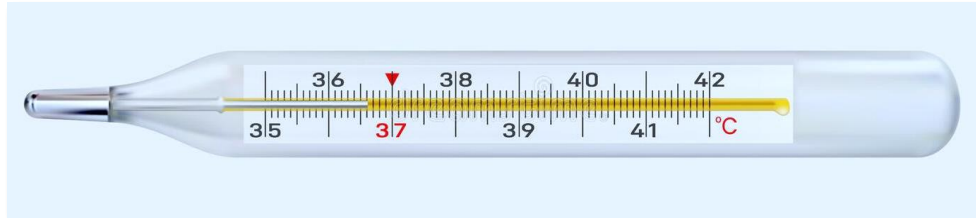
សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិតអំពីរបៀបប្រើទែម៉ូម៉ែត្រប្លាស្ទិច ឬទែម៉ូម៉ែត្រថ្នាស

- ទែម៉ូម៉ែត្របារត Mercury Thermometer ត្រូវបានប្រើញឹកញាប់ដើម្បីវាស់និងតាមដានសីតុណ្ហភាព

⁵⁶ <https://www.linquip.com/blog/types-of-thermometers/>.

សារពាង្គកាយនៅពេលគ្រុនផ្តាសាយ។ វាមានបាតនៅខាងក្នុងហើយគ្មានប៊ូតុងចុច និងមិនប្រើថ្ម ឬ អគ្គីសនីដូចទែម៉ូម៉ែតឌីជីថលផ្សេងទៀតទេ។

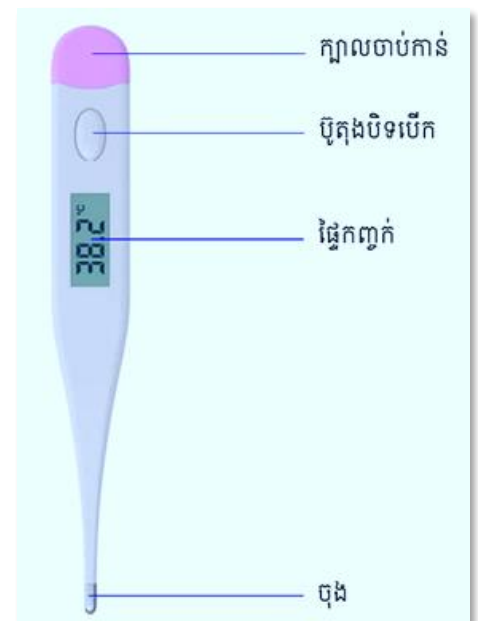
របៀបប្រើ៖ ត្រូវជូតសម្អាតចុងទែម៉ូម៉ែត និងង្អៀកឱ្យបានស្អាតសិនមុនពេលវាស់សីតុណ្ហភាព។ រលាស់ ទែម៉ូម៉ែតដើម្បីឱ្យកម្ពស់បាតស្ថិតនៅក្រោម៣៥អង្សាសេ បន្ទាប់មកគាបទែម៉ូម៉ែតក្នុងង្គៀករយៈពេល ប្រហែល ២នាទី រួចពិនិត្យមើលពីកម្ពស់របស់បាត។ ប្រសិនបើកម្ពស់បាតនៅលេខ៣៨.៥ នោះមានន័យថា សារពាង្គកាយមានសីតុណ្ហភាព៣៨.៥អង្សាសេ។

រូប 2. 26 ទែម៉ូម៉ែតបាត

- ទែម៉ូម៉ែតឌីជីថល Digital Thermometer មានបួនប្រភេទខុសៗគ្នាទៀតគឺ៖

✚ **ទែម៉ូម៉ែតកៀបភ្លៀក** មានសណ្ឋានប្រហាក់ប្រហែលទែម៉ូម៉ែត បាតដែរ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយសេនស័រកំដៅសំលេងរ៉ូ និងប្រើថ្ម។ ទែម៉ូម៉ែតនេះមានផ្ទៃកញ្ចក់ (Screen) សម្រាប់ អានតម្លៃសីតុណ្ហភាព សារពាង្គកាយ និងប៊ូតុងសម្រាប់ចុច បិទ/បើក។

របៀបប្រើ៖ ត្រូវសម្អាតចុងទែម៉ូម៉ែត និងភ្លៀកឱ្យបានស្អាតមុន ពេលវាស់សីតុណ្ហភាព។ កៀបចុងទែម៉ូម៉ែតក្នុងរន្ធក្នុងភ្លៀកឱ្យជាប់ល្អរួចទុក រហូតសំលេងរ៉ូឡើង។ អានតម្លៃលេខនៅលើផ្ទាំងកញ្ចក់។ ពេលខ្លះតម្លៃ សីតុណ្ហភាពរបស់ទែម៉ូម៉ែតនេះមានភាពលម្អៀងតិចតួច (0.៥ទៅ ១អង្សាសេ) អាស្រ័យទៅតាមម៉ូដែលនីមួយៗ។

រូប 2. 27 ទែម៉ូម៉ែតកៀបភ្លៀក

✚ **ទែម៉ូម៉ែតអាំងហ្វ្រា** Infrared Thermometer មានលក្ខណៈពិសេស និងទំនើបជាងទែម៉ូម៉ែតបាត និង ទែម៉ូម៉ែតកៀបភ្លៀកព្រោះវាប្រើបច្ចេកវិទ្យាអាំងហ្វ្រាសម្រាប់ចាប់សីតុណ្ហភាពឬកំដៅដោយពុំ ចាំបាច់កៀបភ្លៀកឬដាក់ប៉ះផ្ទាល់ទៅនឹងសារពាង្គកាយឡើយ។ ទែម៉ូម៉ែតនេះមានទម្រង់ឬម៉ូដ ផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យតាមក្រុមហ៊ុនផលិត។ វាមានដងងាយស្រួលចាប់កាន់មានអេក្រង់ធំមាន ប៊ូតុងបិទបើកមានប៊ូតុងចុចយកកំដៅ និងមានប៊ូតុងតម្រូវតម្លៃលេខឱ្យទៅសូនវិញរួមទាំង សេនស័រអាំងហ្វ្រា។ ទែម៉ូម៉ែតនេះមានមុខងារពីរគឺវាស់សីតុណ្ហភាពសារពាង្គកាយ (Body) និងមុខងារវាស់សីតុណ្ហភាពលើផ្ទៃ (Surface) អ្វីមួយដូចជាផ្ទៃជញ្ជាំងជាដើម។ វាមាន MODE ពីរគឺអង្សាសេ ($^{\circ}\text{C}$) និងហ្វារិនហៃ ($^{\circ}\text{F}$)។

របៀបប្រើ ចុចប៊ូតុងបិទបើករួចតម្រង់ទិសដៅអាំងហ្វ្រាឱ្យចំថ្វាសអ្នកជំងឺបន្ទាប់មកអាំងហ្វ្រានិងចាប់

យកសីតុណ្ហភាពដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ អានតម្លៃលេខលើអេក្រង់ជាការស្រេច។ សូមកត់សម្គាល់ថាទែម៉ូម៉ែត្រ អាំងហ្វ្រារ៉ែដមិនផ្តល់ភាពសុក្រិតដូចទែម៉ូម៉ែត្រផ្សេងៗទៀតទេដែលជាទូទៅតម្លៃរបស់វាទាបជាងគេ $^{\circ}\text{F}$ ឬ 0.6°C ។

រូប 2. 28 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ទែម៉ូម៉ែត្រអាំងហ្វ្រារ៉ែដ⁵⁷

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលព័ត៌មានអំពីរបៀបប្រើទែម៉ូម៉ែត្រអាំងហ្វ្រារ៉ែដ

🌟 ទែម៉ូម៉ែត្រអេឡិចត្រូនិច Electronic Ear Thermometer ប្រើបច្ចេកវិទ្យាថាមពលអាំងហ្វ្រារ៉ែដ ដើម្បីកំណត់សីតុណ្ហភាពពីក្នុងសារពាង្គកាយតាមរន្ធគ្រចៀក។ គេអាចហៅម៉ាឡាទៀតថាជា ទែម៉ូម៉ែត្រទីប៉ានិចព្រោះវាបញ្ជូនកំដៅពីក្នុងសារពាង្គកាយតាមរយៈក្លាសទីប៉ានិចនៃក្រដាស គ្រចៀក (Eardrum) ក្នុងល្បឿនយ៉ាងលឿន។ ហេតុដូច្នេះហើយប្រសិនបើរន្ធគ្រចៀកពេញ ដោយអាចមន៍គ្រចៀកនោះវាមិនអាចវាស់សីតុណ្ហភាពបានជាក់លាក់ឡើយ។

របៀបប្រើ៖ ចុបប៊ូតុងបិទ/បើករួចយកផ្នែកចុងស្អាត (តូច) ទៅញ៉កចូលក្នុងរន្ធគ្រចៀកទុករហូត សម្លេងបន្លឺឡើង បន្ទាប់មកអានលទ្ធផលនៅលើអេក្រង់ជាការស្រេច។

រូប 2. 29 ទែម៉ូម៉ែត្រអេឡិចត្រូនិច⁵⁸

⁵⁷ <https://www.livingsocial.co.uk/deal/shop/kids/health/16493356/digital-infrared-baby-thermometer>.

⁵⁸ <https://www.mountainside-medical.com/products/braun-thermoscan-7-digital-ear-thermometer>.

🚦 ទែម៉ូម៉ែតទារក ឬទែម៉ូម៉ែតប៉ាស៊ីវ័យ Pacifier Thermometer ប្រើសម្រាប់ទារកដែលមានអាយុក្រោម៥ខែ។ តម្លៃនៃការវាស់សីតុណ្ហភាពទារកជាមួយទែម៉ូម៉ែតប្រភេទនេះមិនសូវមានភាពជាក់លាក់ទេ ប៉ុន្តែវាមានភាពងាយស្រួលប្រើជាមួយទារក។ គេប្រើវាដើម្បីតាមដានសីតុណ្ហភាពរបស់ទារក។

របៀបប្រើ៖ ដោយមានសណ្ឋានដូចរូប២.៣០គេគ្រាន់តែចុចប៊ូតុងបិទ/បើក រួចញ្ចូកផ្នែកក្បាលរបស់ទែម៉ូម៉ែតចូលទៅក្នុងមាត់របស់ទារកដើម្បីឱ្យទារកបៀបរយៈពេល១ទៅ២នាទី។ អានលទ្ធផលនៅលើអេក្រង់។

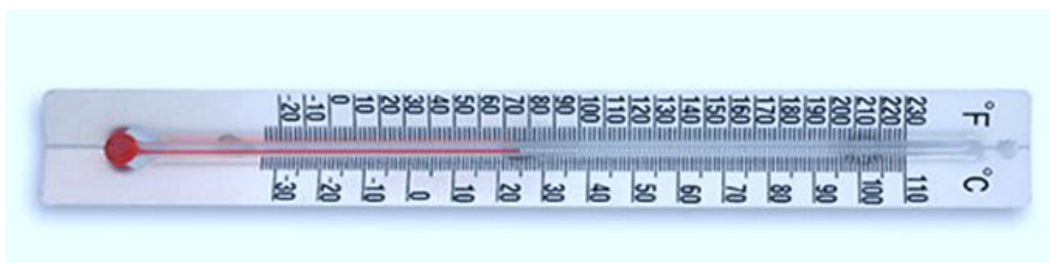
រូប 2. 30 ទែម៉ូម៉ែតទារក⁵⁹

2. ទែម៉ូម៉ែតក្នុងវិស័យស្រាវជ្រាវ Laboratory Thermometer

នៅក្នុងវិស័យស្រាវជ្រាវ គេបានប្រើប្រភេទទែម៉ូម៉ែតប្រភេទផ្សេងៗគ្នាទៅតាមគោលបំណងនិងមុខងារខុសៗគ្នាដែលគេអាចហៅម៉្យាងទៀតថាទែម៉ូម៉ែតនៅក្នុងទីពិសោធន៍។ ខាងក្រោមនេះគឺជាប្រភេទផ្សេងៗនៃទែម៉ូម៉ែតដែលគេបាននិងកំពុងប្រើនៅក្នុងវិស័យស្រាវជ្រាវ។

- **ទែម៉ូម៉ែតអាល់កុលឬបារត Liquid-in-Glass Thermometer** ជាទែម៉ូម៉ែតដែលមានបារត ឬអាល់កុលនៅក្នុងបំពង់តូចមួយ។ ទែម៉ូម៉ែតនេះត្រូវបានប្រើសម្រាប់តាមដានសីតុណ្ហភាពក្នុងបរិយាកាស ឬក្នុងបន្ទប់អគារជាដើម។ វាមានលេខក្រិតសម្រាប់ខ្នាតហ្វារិនហៃ ($^{\circ}\text{F}$) និងអង្សាសេ ($^{\circ}\text{C}$)។

របៀបប្រើ៖ ទែម៉ូម៉ែតនេះមានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ដោយគ្រាន់តែយកទៅព្យួរនៅក្នុងទីតាំងឬមជ្ឈដ្ឋានដែលត្រូវវាស់សីតុណ្ហភាពរួចសង្កេតលទ្ធផលជាការស្រេច។

រូប 2. 31 ទែម៉ូម៉ែតអាល់កុល-បារត

⁵⁹ <https://cascadehealth.com/veridian-digital-pacifier-thermometer>

- *Bimetallic Thermometer* ត្រូវបានផលិតឡើងពីបន្ទះលោហៈចំនួនពីរប្រភេទគឺដែក (Steel) និងលង្ហិន (Brass) សម្រាប់ចង្អុលបង្ហាញពីបម្រែបម្រួលសីតុណ្ហភាព។ ជាទូទៅគេប្រើទែម៉ូម៉ែត្រនេះដើម្បីត្រួតពិនិត្យសីតុណ្ហភាពហ្វាសប្រេងសាំងឬឧស្ម័ននៅក្នុងឧស្សាហកម្មមេកានិច (រូប 2.32)។

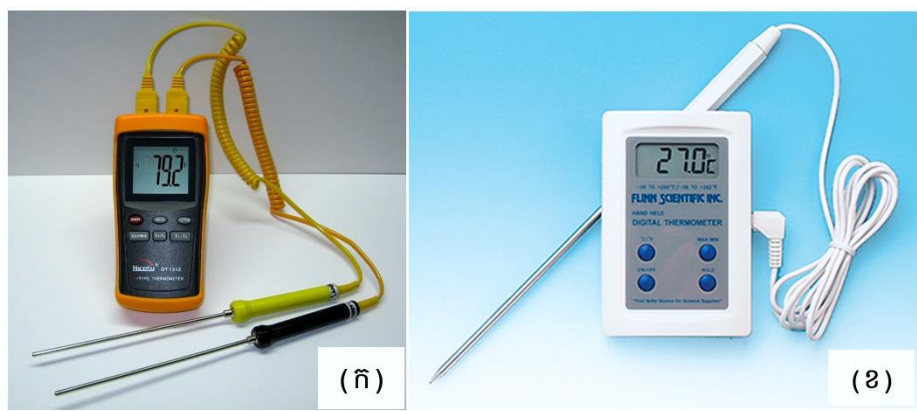
សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីទែម៉ូម៉ែត្រប៊ីមេតាល់

រូប 2. 32 ទែម៉ូម៉ែត្រប៊ីមេតាល់

- **ទែម៉ូម៉ែត្រឌីជីថលខ្សែ Thermocouple Thermometer** ប្រើសម្រាប់វាស់សីតុណ្ហភាពអង្គធាតុរាវ ឬសីតុណ្ហភាពរបស់ឧបករណ៍មេកានិចផ្សេងៗទៀតដែលចង្អៀត។ ឧទាហរណ៍វាស់សីតុណ្ហភាពរបស់ត្រង់ស្នូក្នុងវិស័យអគ្គិសនីជាដើម។ វាធន់ទៅនឹងការវាស់សីតុណ្ហភាពចាប់ពី -58°C ដល់ 392°C ជាមួយកម្រិតលម្អៀង $\pm 1^{\circ}\text{C}^{60}$ ។ ទែម៉ូម៉ែត្រនេះមានច្រើនសណ្ឋានអាស្រ័យទៅតាមក្រុមហ៊ុនផលិតនីមួយៗ ដែលទែម៉ូម៉ែត្រឌីជីថលខ្លះមានខ្សែមួយខ្លះទៀតមានខ្សែពីរ។ ទែម៉ូម៉ែត្រខ្លះគ្មានផ្លែ (Prob) នៅខាងចុងខ្សែទេ។

របៀបប្រើ៖ ចុចប៊ូតុងបិទ/បើក បន្ទាប់មកប្រើផ្លែ ឬចុងខ្សែរុកចូលទៅក្នុងអង្គធាតុរាវ ឬឧបករណ៍មេកានិចដែលត្រូវវាស់។ សង្កេតតម្លៃលេខនៅលើអេក្រង់រហូតលេខមានលំនឹង (ឈប់លោត) ជាការស្រេច។

រូប 2. 33 ទែម៉ូម៉ែត្រឌីជីថលខ្សែ។ (ក) ទែម៉ូម៉ែត្រខ្សែពីរ⁶¹ (ខ) ទែម៉ូម៉ែត្រខ្សែមួយ

⁶⁰ <https://www.flinnsci.ca/products/apparatus/laboratory-equipment/product-12366/>.

⁶¹ <https://www.linquip.com/blog/types-of-thermometers/>.

- **ពីរ៉ូម៉ែត្រ** Pyrometer Thermometer ជាប្រភេទទែម៉ូម៉ែត្រដែលមានសណ្ឋាន និងរូបរាងប្រហាក់ប្រហែលទៅ និងទែម៉ូម៉ែត្រអាំងហ្ស្រាដែរ។ វាមានមុខងារសម្រាប់វាស់សីតុណ្ហភាពក្នុងរយៈពេលឆ្ងាយទៅលើផ្ទៃរាបស្មើដូចជាសីតុណ្ហភាពផ្ទៃជញ្ជាំងជាដើមតាមរយៈការស្ទង់អាំងហ្ស្រា (Infrared radiation) ។ ពីរ៉ូម៉ែត្រអាចវាស់សីតុណ្ហភាពដោយពុំចាំបាច់ប៉ះផ្ទាល់ទៅលើវត្ថុ ឬផ្ទៃនោះឡើយ ហើយក៏អាចវាស់សីតុណ្ហភាពលើវត្ថុដែលកំពុងធ្វើចលនា ឬវត្ថុដែលមានសីតុណ្ហភាពខ្ពស់រហូតដល់១៥០០អង្សសាសេ (រូប2.34) ។

រូប 2. 34 ពីរ៉ូម៉ែត្រ ⁶²

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូ
យោងលម្អិតអំពីការប្រើប្រាស់ពីរ៉ូម៉ែត្រ

របៀបប្រើ៖ ចុចប៉ូតុងបិទ/បើក រួចតម្រង់ក្បាលទែម៉ូម៉ែត្រទៅកាន់ទីតាំងដែលត្រូវវាស់។ សង្កេតលទ្ធផលនៅលើអេក្រង់។

- **ទែម៉ូម៉ែត្ររស៊ីស្តង់** Platinum Resistance Thermometer ផលិតពីលោហៈ និងខ្សែរស៊ីស្តង់ ធ្លាក់ទិនសម្រាប់តាមដានឬត្រួតពិនិត្យសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី -200°C ដល់ 100°C លើដំណើការតំឡើងនិងបញ្ចុះកំដៅដំណើការប្រតិកម្មគីមី និងដំណើរការសម្លាប់មេរោគ (Pasteurization) ជាដើម (រូប2.35) ។

រូប 2. 35 ទែម៉ូម៉ែត្ររស៊ីស្តង់ ⁶³

⁶² <https://www.linquip.com/blog/types-of-thermometers/>.

⁶³ <https://www.processparameters.co.uk/platinum-resistance-thermometers-pt100-pt1000/>.

របៀបប្រើ៖ ទែម៉ូម៉ែត្រនេះត្រូវបានប្រើដើម្បីវាស់សីតុណ្ហភាពកម្រិតខ្ពស់ចាប់ពី 500 °C ទៅ 2300 °C។

- **ទែម៉ូម៉ែត្រចង្ក្រះលោហៈ** Probe Thermometer ជាទែម៉ូម៉ែត្រមួយប្រភេទដែលជាទូទៅគេប្រើនៅក្នុងឧស្សាហកម្មអាហារ (គីមីអាហារ) ឬនៅក្នុងកោដនីយដ្ឋាន។ គេប្រើទែម៉ូម៉ែត្រនេះដើម្បីតាមដានពីបម្រែបម្រួលសីតុណ្ហភាព និងកម្រិតអនាម័យអាហាររាវ។ វាមានដងសម្រាប់កាន់ និងផ្លែ (ចង្ក្រះ) លោហៈសម្រាប់ចាក់ចូលទៅក្នុងល្បាយឬអាហាររាវ (រូប2.36)។

របៀបប្រើ៖ ចុចប៊ូតុងបើក/បិទ រួចចុចប៊ូតុងប្តូរមុខងារ (អង្សាសេ/ហ្វារិនហៃ) °C/°F។ យកចង្ក្រះលោហៈរុក ឬចាក់ចូលក្នុងអាហារ ឬល្បាយដែលត្រូវវាស់ រួចសង្កេតតម្លៃលេខ។

រូប 2. 36 ទែម៉ូម៉ែត្រចង្ក្រះលោហៈ⁶⁴

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីផ្នែកសំខាន់ៗនិងការប្រើប្រាស់ទែម៉ូម៉ែត្រចង្ក្រះលោហៈ

គ. របៀបទុកដាក់ និងការថែទាំ

បន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់រួចគ្រប់ប្រភេទនៃទែម៉ូម៉ែត្រទាំងអស់ត្រូវសម្អាតឱ្យបានស្អាតដោយការលាង ឬជូតជាមួយអាល់កុលឬសូលុយស្យុងលាងសម្អាត។ បន្ទាប់ពីលាងសម្អាតរួចត្រូវទុកដាក់ទែម៉ូម៉ែត្រនៅក្នុងទូបិទជិតដែលគ្មានធូលីចូល។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ត្រូវអានសេចក្តីណែនាំអំពីរបៀបប្រើប្រាស់ក្នុងសៀវភៅណែនាំរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលភ្ជាប់មកជាមួយទែម៉ូម៉ែត្រ ឬនៅក្នុងតំណភ្ជាប់គេហទំព័រផ្សេងៗ ឱ្យបានច្បាស់លាស់មុននឹងប្រើប្រាស់។ ហាមដាច់ខាតប្រើទែម៉ូម៉ែត្រខុសពីមុខងាររបស់វា។ ឧទាហរណ៍ មិនត្រូវប្រើទែម៉ូម៉ែត្រចង្ក្រះលោហៈទៅវាស់សីតុណ្ហភាពសារពាង្គកាយមនុស្សទេ។

⁶⁴ <https://acores.com.br/accurate-food-cooking-thermometer-long-probe-digital-instant-read-mm-95899510>.

២.៩ ឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាម Glucose Test Kits

ការបរិភោគអាហារ និងកេសជួរផ្សេងៗគឺជាតម្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីផ្តល់នូវថាមពលដល់សារពាង្គកាយ។ នៅក្នុងអាហារនិងកេសជួរទាំងអស់ដែលយើងបរិភោគរាល់ថ្ងៃផ្ទុកទៅដោយសារធាតុចិញ្ចឹមរួមមានគ្រួសកូស (ស្ករ) ប្រូតេអ៊ីន វីតាមីន កាបូអ៊ីដ្រាត និងវ៉ែ។ សារធាតុចិញ្ចឹមទាំងស្រុងផងដែរត្រូវបានដឹកនាំដោយឈាមទៅកាន់កោសិកា។ កាលណាបរិមាណស្ករនៅក្នុងឈាមមិនប្រក្រតី (លើសឬខ្វះ) បណ្តាលឱ្យសារពាង្គកាយមិនប្រក្រតី បណ្តាលឱ្យកើតជំងឺលើសឬខ្វះជាតិស្ករក្នុងឈាម។ ដូច្នេះការធ្វើស្ទង់ត្រួតពិនិត្យកម្រិតជាតិស្ករដោយប្រើឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាម (Glucose meter) គឺមធ្យោបាយដែលត្រូវបានណែនាំដោយគ្រូពេទ្យជំនាញផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ។ ឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាមគឺជាឧបករណ៍សម្រាប់តេស្តពីកម្រិតស្ករនៅក្នុងឈាមក្នុងសារពាង្គកាយ (រូប 2.37)។ នៅក្នុងទីពិសោធតាមវិទ្យាល័យធនធាន ឧបករណ៍នេះត្រូវបានណែនាំដោយបរិវេណវិទ្យាពិសោធប្រឡង់ ឬលោកគ្រូអ្នកគ្រូដើម្បីដឹកនាំសិស្សឱ្យមានបំណិនក្នុងការធ្វើតេស្ត ឬវាស់កម្រិតស្ករនៅក្នុងឈាម។

រូប 2. 37 ឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាម

រូប 2. 38 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាម។

(ក) ម៉ាស៊ីនអានទិន្នន័យ (ខ) ប៊ីចជួសឈាម និង(គ) មូលជួសឈាម និង(ឃ) បន្ទះដាក់សំណាកឈាម⁶⁵

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

ឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាមមានច្រើនប្រភេទនិងច្រើនម៉ូដែលទៅតាមការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ។ នៅទីនេះយើងសម្លេងយកនូវឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាមចំនួន៧ម៉ាកដែលក្រុមហ៊ុនវេជ្ជសាស្ត្រធំៗនៅលើពិភពលោកបានផលិតឡើង⁶⁶ ហើយដែលមានប្រើនៅតាមវិទ្យាល័យធនធានមួយចំនួនក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

⁶⁵ <https://www.nepal.ubuy.com/en/product/409NUH050-diabetes-testing-kit-lovia-care-blood-glucose-monitor-kit-with-1-glucose-meter-50-blood-sugar-test-strips-50-lancets-1-lancing-device-and>.

⁶⁶ <https://www.healthline.com/health/diabetes/best-glucose-monitors#our-picks>.

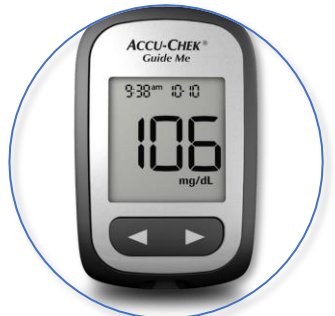
1. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Free-Style Lite Meter

ឧបករណ៍នេះមានភាពងាយស្រួលក្នុងការយកសំណាកឈាមនៅលើម្រាមដៃ បាតដៃ ដើមដៃ និងសរសៃឈាមជាដើម។ ឧបករណ៍នេះមានប្រើនៅតាមវិទ្យាល័យធនធានមួយ ចំនួនក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ដូចនេះលោកគ្រូអ្នកគ្រូអាចដឹកនាំ សិស្សធ្វើតេស្តជាតិស្ករក្នុងថ្នាក់រៀន ឬទីពឹងសោធដើម្បីឱ្យពួកគេមានបំណិនពិតប្រាកដនិងច្បាស់លាស់។

របៀបធ្វើតេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាមដោយប្រើឧបករណ៍ Free-Style Lite Meter

- មុនពេលធ្វើតេស្តត្រូវរៀបចំឈុតឧបករណ៍ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដូចជា សំឡី អាល់កុល ទឹកលាងសម្អាតដៃ ឧបករណ៍តេស្ត បន្ទះសំណាកឈាម បិទជួសឈាម និងមូលជួសឈាម។
- លាងសំអាតដៃជាមួយអាល់កុល ឬទឹកលាងឱ្យបានស្អាត។
- យកបន្ទះសំណាកឈាមដោតចូលក្នុងម៉ាស៊ីនតាមរន្ធរបស់វាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- យកមូលដាក់ចូលក្នុងក្បាលបិទឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- រុញប៊ូតុងមូលយកលេខដែលយើងចង់បាន (លេខ១មូលចូលក្នុងស្បែកបានរាក់ជាងគេ និងលេខ៥ជ្រៅជាងគេ) ។
- យកសំឡីដែលឆ្លើយជាមួយអាល់កុលជូតចុងម្រាមដៃកណ្តាល ឬចុងម្រាមចង្កុលដៃ។
- យកចុងបិទដែលបានដាក់មូលរួចទៅផ្ទុះលើចុងម្រាមដៃដែលបានជូតអាល់កុលបន្ទាប់មកចុចគូទបិទដើម្បីឱ្យមូលចាក់លើស្បែកម្រាមដៃ។
- យកម៉ាស៊ីនដែលបានដោតបន្ទះសំណាកមកដាក់ក្បែរដៃហើយយកដៃដែលមានឈាមនោះមកផ្គិតកន្លែងក្បាលបន្ទះសំណាក ដើម្បីឱ្យឈាមរត់ចូលរន្ធឱ្យបានពេញ។
- រង់ចាំប្រហែល៥ទៅ១០វិនាទី ដើម្បីឱ្យម៉ាស៊ីនអានទិន្នន័យ។ បន្ទាប់មកសង្កេតតម្លៃលេខដែលលោតនៅលើផ្ទៃកញ្ចក់ម៉ាស៊ីន។

របៀបអានលទ្ធផល^{៦៧}

ខ្នាតនៃកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមគឺ មីលីក្រាមក្នុង១ដេសីលីត្រឈាម (mg/dL)។ លទ្ធផលតេស្តកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមត្រូវបានបង្ហាញនៅលើអេក្រង់របស់ម៉ាស៊ីន។ មុននឹងធ្វើតេស្តពីកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមយើងត្រូវប្រាកដថា តើធ្វើតេស្តមុនពេល ឬបន្ទាប់ពីបរិភោគអាហាររួច។ ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្របានណែនាំ និងពន្យល់អំពីរបៀបអានលទ្ធផលនៃការធ្វើតេស្តជាតិ ស្ករក្នុងឈាមដូចខាងក្រោម៖

- ការធ្វើតេស្តដោយចៃដន្យ (Random blood glucose test) ៖ ជាការធ្វើតេស្តនៅពេលណាមួយក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃដោយមិនបានកំណត់ថាមុនឬក្រោយពេលបរិភោគអាហារ។ លទ្ធផលបង្ហាញថាកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមជាធម្មតាគឺចន្លោះពី 125-140mg/dL។ លទ្ធផលនេះបង្ហាញថាគ្មានសញ្ញាជំងឺទឹកនោមផ្អែមកើតឡើងទេ។ ប្រសិនបើលទ្ធផលតេស្តចាប់ពី 200mg/dL ឡើងទៅបង្ហាញថាសញ្ញានៃជំងឺទឹកនោមផ្អែមកើតឡើង។
- ការធ្វើតេស្តមុនបរិភោគអាហារ (Fasting blood glucose test) ៖ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើតេស្តកម្រិតជាតិស្ករក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកមិនទាន់បានបរិភោគអាហាររយៈពេលច្រើនជាង៨ម៉ោង។ បើលទ្ធផលបង្ហាញថាកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមចន្លោះ 70-100mg/dL នោះបង្ហាញថាកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមធម្មតា។ ប្រសិនបើលទ្ធផលតេស្តឈាមនៅចន្លោះពី 100-125mg/dL នោះបង្ហាញថាលេចឡើងនូវសញ្ញាជំងឺទឹកនោមផ្អែម។
- ការធ្វើតេស្តបន្ទាប់ពីបរិភោគអាហារ (Oral glucose tolerance test) ៖ ប្រសិនបើការធ្វើតេស្តជាតិស្ករក្លាយៗ (តិចជាងពីរម៉ោង) បន្ទាប់ពីញ៉ាំអាហារ ភេសជ្ជៈ ផ្លែឈើ ឬនំផ្អែមផ្សេងៗលទ្ធផលបង្ហាញថាកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមធម្មតាក្រោម 140mg/dL។ ប្រសិនបើលទ្ធផលចន្លោះពី 140-199mg/dL នោះ បង្ហាញថាលេចឡើងនូវសញ្ញាជំងឺទឹកនោមផ្អែម។
- យោងតាមលក្ខខណ្ឌលទ្ធផលទាំងបីខាងលើ ក្រុមវេជ្ជសាស្ត្របានណែនាំឱ្យអ្នកធ្វើតេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាមនៅមុនពេលបរិភោគអាហារ។

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោង
លម្អិតអំពីរបៀបធ្វើតេស្តកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាម

⁶⁷ https://www.thehealthfeed.com/procedures-and-tests/what-is-normal-blood-sugar-level?utm_content=params%3Ao%3D1668962%26ad%3DdirN%26qo%3DserpIndex&ueid=b59e6a0e-1d2d-4d83-b92f-96281ae8acf3.

2. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Contour-Next One

ឧបករណ៍នេះផ្តល់នូវភាពងាយស្រួល សុក្រិតភាព និង លទ្ធផលរហ័ស (៥វិនាទី)។ គុណសម្បត្តិមួយទៀតគឺ បន្ទះសំណាកមួយអាចតេស្តបានច្រើនដងចំពោះមនុស្ស ម្នាក់ក្នុងកំឡុងពេល៦០វិនាទី។ របៀបប្រើឧបករណ៍នេះ ដូចទៅនឹងរបៀបប្រើរបស់ឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Lite Meter ដែរ។

3. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Free-Style Libre Sensor

ឧបករណ៍នេះមានលក្ខណៈទំនើបជាងម៉ាកផ្សេងៗទៀត ដោយសារវាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយឧបករណ៍សេនស័រ ឬ app សេនស័រ (sensor)។ ដូច្នេះយើងអាចប្រើ app នៅ លើ ទូរស័ព្ទដៃបានយ៉ាងងាយ។ លើសពីនេះម៉ាស៊ីនម៉ាក នេះ អាចរក្សាទុកទិន្នន័យបានច្រើន សម្រាប់តាមដានពីការ ប្រែប្រួលកម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាម។

រូប 2. 39 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ឧបករណ៍វាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមម៉ាក Free-Style Libre Sensor

របៀបប្រើឧបករណ៍ ⁶⁸ Free-Style Libre Sensor

- ជ្រើសរើសទីតាំងផ្នែកខាងក្រោមនៃដើមដៃបន្ទាប់មកសម្អាតស្បែកត្រង់ទីតាំងនោះជាមួយសំឡី អាល់កុលហើយទុកឱ្យស្ងួត។
- មូលគម្របសេនស័រចេញពីក្បាលរបស់សេនស័រ
- យកក្បាលឆ្នុកសេនស័រទៅញុកឱ្យខ្លាំងចូលក្នុងក្បាលសេនស័រ ដើម្បីដកយកសេនស័រចេញ
- យកឆ្នុកដែលជាប់មកជាមួយសេនស័រទៅរុញផ្អឹបឱ្យខ្លាំងនៅលើទីតាំងដើមដៃដែលបានសម្អាត

⁶⁸ <https://novi-health.com/library/guide-to-using-abbott-freestyle-libre>.

រួចរហូតសេនស័រដាច់ទៅនឹងស្បែកដៃ រួចដកឆ្នុកចេញដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។

- យកម៉ាស៊ីនដែលបានបើករួចទៅគ្របពីលើសេនស័រឱ្យកៀក
- អានទិន្នន័យនៅលើអេក្រង់ម៉ាស៊ីន។ (សូមមើលរូប2.45)

រូប 2. 40 ដំណើរការសង្ខេបអំពីរបៀបវាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមដោយប្រើឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Libre Sensor⁶⁹

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីរបៀបប្រើឧបករណ៍តេស្តជាតិស្ករក្នុងឈាមម៉ាក Free-Style Libre Sensor

4. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Dexcom G6

ឧបករណ៍នេះមានទម្រង់ និងរបៀបប្រើប្រាស់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Libre Sensor ដែរ។

5. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Ever-Sense CGM

ឧបករណ៍នេះមានទម្រង់ និងរបៀបប្រើប្រាស់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Libre Sensor ដែរ។

⁶⁹ <https://www.manualslib.com/manual/2001056/Abbott-Freestyle-Libre-2.html#manual>.

6. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Guardian Connect System

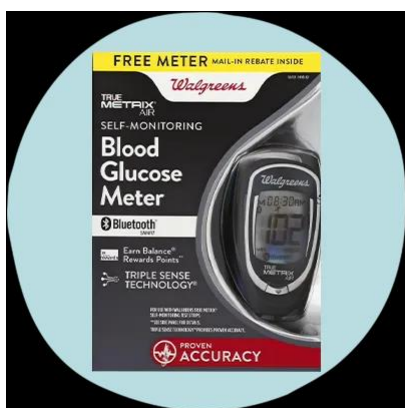
ឧបករណ៍នេះមានទម្រង់ និងរបៀបប្រើប្រាស់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Libre Sensor ដែរ។

7. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Rite Aid True-Metrix Meter

ឧបករណ៍នេះមានទម្រង់ និងរបៀបប្រើប្រាស់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Libre Sensor ដែរ។

8. ម៉ាស៊ីនម៉ាក Walgreens True-Metrix Bluetooth Blood Glucose Meter

ឧបករណ៍នេះមានទម្រង់ និងរបៀបប្រើប្រាស់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងឧបករណ៍ម៉ាក Free-Style Libre Sensor ដែរ។

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់ត្រូវសម្អាតឧបករណ៍វាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមឱ្យបានស្អាតដោយប្រើសូលុយស្យុង PDI Super Sani-Cloth⁷⁰ ៧០% បន្ទាប់មកទុកវារយៈពេលពីរនាទីដើម្បីឱ្យស្ងួត។
- ប្រសិនបើឧបករណ៍វាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមមិនត្រូវបានប្រើញឹកញាប់ទេ ត្រូវសម្អាតវាជារៀងរាល់ពីរសប្តាហ៍ម្តង។
- ត្រូវទុកដាក់ឧបករណ៍នៅក្នុងទូទឹកសាប និងបិទទូឱ្យបានត្រឹមត្រូវជៀសវាងដីឬជួលីចូលនាំឱ្យឆាប់ខូច។

⁷⁰ PDI Super Sani-Cloth គឺជាប្រភេទសូលុយស្យុងម៉្យាងប្រើសម្រាប់ជូតសម្អាតឧបករណ៍ពិសោធមួយចំនួននៅក្នុងទីពិសោធន៍។ សូមចូលទៅសិក្សាលម្អិតពី PDI Super Sani-Cloth តាមរយៈតំណភ្ជាប់នេះ <https://www.steroplast.co.uk/pdi-super-sani-cloth-wipes.html>.

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

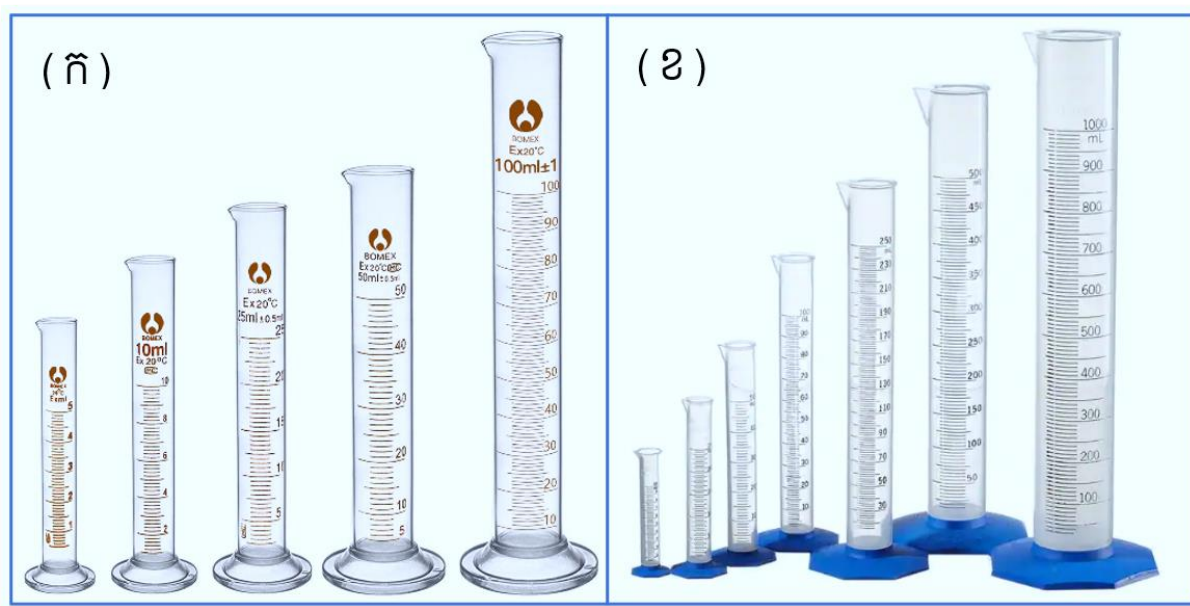
- ត្រូវលាងសម្អាតដៃជាមួយសាប៊ូឬអាល់កុលឱ្យបានស្អាតមុនពេលចាប់កាន់ឧបករណ៍វាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាម។
- មិនត្រូវឱ្យទឹកឬសំណើមផ្សេងៗចូលក្នុងឧបករណ៍វាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមជាដាច់ខាត។
- ចំពោះឧបករណ៍វាស់កម្រិតជាតិស្ករក្នុងឈាមដែលប្រើ app សេសស័រត្រូវប្រាកដថាអក្សរកូដរបស់ app និងអក្សរកូដរបស់សេសស័រគឺដូចគ្នាត្រូវភ្ជាប់គ្នាជាស្រេច (ការភ្ជាប់គឺដូចគ្នាទៅ និងប្រព័ន្ធ Bluetooth ដែរ)។

២.១០ ស៊ីឡាំងក្រិត Graduated Cylinder

ស៊ីឡាំងក្រិតគឺជាឧបករណ៍ពិសោធមួយប្រភេទ ដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់វាស់បរិមាណសូលុយស្យុងឬសារធាតុគីមីផ្សេងៗ។ ស៊ីឡាំងក្រិតត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅក្នុងទីពិសោធគីមីវិទ្យា ជីវវិទ្យា ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និងឧស្សាហកម្មមូលដ្ឋាន។ នៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន ស៊ីឡាំងក្រិតត្រូវបានប្រើនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធគីមីវិទ្យា និងជីវវិទ្យា។

ក. ប្រភេទ

ជាទូទៅស៊ីឡាំងក្រិតត្រូវបានបែងចែកជាពីរប្រភេទគឺស៊ីឡាំងក្រិតប្រភេទជ័រ និងប្រភេទកែវ⁷¹ ដែលមានខ្នាតទំហំខុសៗគ្នាចាប់ពី 10mL 50mL 100mL 500mL និង1000mL។

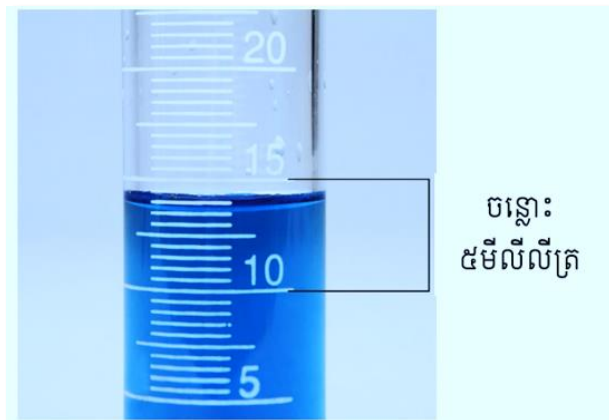
រូប 2. 41 ប្រភេទស៊ីឡាំងក្រិត។ (ក) ស៊ីឡាំងក្រិតប្រភេទកែវ និង (ខ) ស៊ីឡាំងក្រិតប្រភេទជ័រ

ខ. របៀបប្រើ

របៀបចាក់សូលុយស្យុងចូលក្នុងស៊ីឡាំងក្រិត៖

- កំណត់មាឌស៊ីឡាំងនៅលើលេខក្រិតដែលយើងចង់បាន
- ចាក់សូលុយស្យុងចូលក្នុងស៊ីឡាំងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន

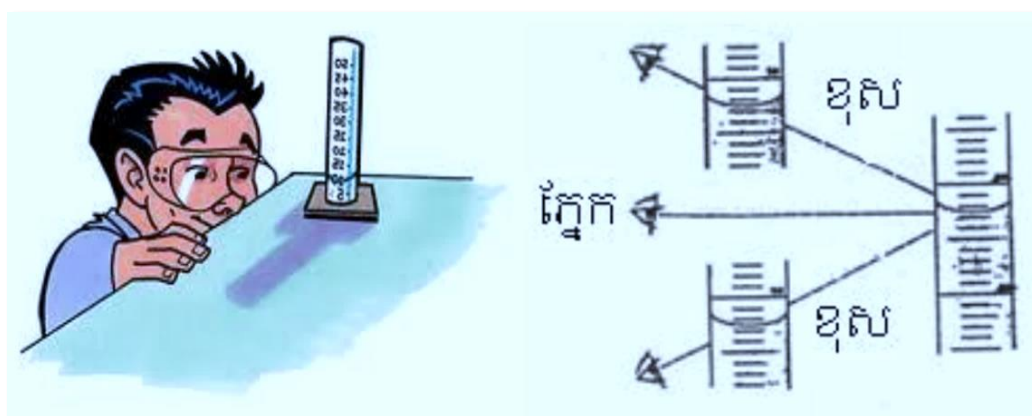
⁷¹ 42 សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ១១-១២។

រូប 2. 42 ចន្លោះក្រិតនៅលើតួស៊ីឡាំងក្រិត⁷²

របៀបអានមាឌសូលុយស្យុង៖

- ដាក់ស៊ីឡាំងក្រិតលើផ្ទៃរាបស្មើ
- ដាក់ភ្នែករបស់យើងឱ្យមានកម្ពស់ស្មើផ្ទៃលើនៃសូលុយស្យុង
- សង្កេតផ្ទៃលើនៃសូលុយស្យុង
- កំណត់ចំណុចកោងរបស់ផ្ទៃលើនៃសូលុយស្យុង
- ចំណុចបាតនៃសូលុយស្យុងគឺជាក្រិតដែលត្រូវកំណត់ពីមាឌរបស់សូលុយស្យុង (រូប2.43)

រូប 2. 43 របៀបសង្កេតបរិមាណសូលុយស្យុងក្នុងស៊ីឡាំងក្រិត⁷³

គ. ការទុកដាក់ និងថែទាំ

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចត្រូវលាងសម្អាតស៊ីឡាំងក្រិតឱ្យបានស្អាតរួចទុកឱ្យត្រូវខ្យល់ស្ងួតល្អ
- ត្រូវទុកដាក់ស៊ីឡាំងក្រិតនៅក្នុងទូឬធើរក្រោមគេដោយដាក់វាផ្ដេកនៅក្នុងកញ្ចប់ឬជើងទម្រឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ត្រូវទុកស៊ីឡាំងមិនឱ្យលៀនចេញផុតពីផ្ទៃព្រោះងាយប៉ះបណ្តាលឱ្យធ្លាក់បែកបាក់។

⁷² ស្ថិត សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ១២។

^{73, 59} ស្ថិត សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ១២។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន ⁷⁴

- ត្រូវកាន់ស៊ីឡាំងដោយប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីចៀសវាងការធ្លាក់បាក់បែក
- មិនត្រូវទុកស៊ីឡាំងនៅលើផ្ទៃខ្ពស់ពេកទេ
- មិនត្រូវប្រើស៊ីឡាំងក្រិត (ទាំងប្រភេទកែវ និងប្រភេទជ័រ) សម្រាប់ដុតកំដៅជាដាច់ខាត

២.១១ ស្រោមដៃ Gloves

ស្រោមដៃជាឧបករណ៍សម្រាប់ប្រើការពារពីការមុត ប៉ះទង្គិច របួសស្នាម រលាកនៅក្នុងរោងសិប្បកម្ម និងការការពារការចម្លងនៃបាក់តេរី វីរុស ឬមីក្រូសារពាង្គកាយ ឬសារធាតុគីមីផ្សេងៗក្នុងពេលធ្វើពិសោធន៍។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

ស្រោមដៃមានច្រើនសណ្ឋានខុសៗគ្នាអាស្រ័យទៅតាមមុខងារ និងការប្រើប្រាស់របស់វានីមួយៗ។ ប៉ុន្តែជាទូទៅគេបានញែកប្រភេទស្រោមដៃជាពីរក្រុមធំៗគឺ ស្រោមដៃរោងជាង ឬឧស្សាហកម្ម និងស្រោមដៃវេជ្ជសាស្ត្រ។

១. ស្រោមដៃរោងជាង ឬឧស្សាហកម្ម

- ស្រោមដៃក្រណាត់ Canvas gloves ជាស្រោមដៃដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ទាំងនៅក្នុងរោងជាង ទាំងក្នុងទីពិសោធន៍។ វាត្រូវបានផលិតឡើងពីក្រណាត់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្យល់ចេញចូលតាមសាច់ក្រណាត់ក្នុងអំឡុងពេលប្រើប្រាស់ (រូប2.44) ។

របៀបប្រើ

សោមដៃក្រណាត់ត្រូវបានប្រើដើម្បីការពារពីការកកិតឬប៉ះទង្គិច និងការរលាកទៅលើប្រអប់ដៃ។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀន ឬបន្ទប់ពិសោធន៍ស្រោមដៃនេះសម្រាប់ប្រើក្នុងពេលការងាររោងជាង កសិកម្ម និងការពិសោធន៍ទាក់ទងទៅនឹងលោហៈចម្លងកំដៅ។

រូប 2. 44 ស្រោមដៃក្រណាត់

- ស្រោមដៃស្បែក Leather Gloves ផលិតឡើងពីស្បែកសត្វ។ ស្រោមដៃនេះត្រូវបានប្រើនៅក្នុងរោងជាង និងរោងចក្រឧស្សាហកម្មធំៗ។ នៅក្នុងទីពិសោធន៍តាមវិទ្យាល័យធនធានស្រោមដៃ

⁷⁴ សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ទីពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ១២។

ប្រភេទនេះគេមិនសូវប្រទះឃើញមានការប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយទេ។ គេប្រើស្រោមដៃស្បែក ដើម្បីការពារពីរបួសស្នាមដោយការមុត ការរលាក ឧប្បទវហេតុការនេះសារធាតុគីមី និងការពារ ដៃទប់ទល់ទៅនឹងការផ្លាស់ប្តូរសីតុណ្ហភាពភ្លាមៗជាដើម⁷⁵ (រូប2.45)។

- **ស្រោមដៃលោហៈ Metal mesh Glove** ត្រូវបានផលិតឡើងដោយស្រោបលោហៈធាតុលីផ្ទៃ ខាងក្រៅ (រូប2.46)។ គេប្រើស្រោមដៃលោហៈសម្រាប់ការពារដៃពីការមុតដោយឧបករណ៍មាន មុខស្រួច ឬមុតនៅក្នុងរោងចក្រវាយនភណ្ឌ (រោងជាង ឬសិប្បកម្មឈើ) ការងារសិប្បកម្ម លោហៈធាតុ និងនៅក្នុងសិប្បកម្មម្ហូបអាហារជាដើម។ នៅក្នុងសិប្បកម្មម្ហូបអាហារស្រោមដៃនេះ ត្រូវបានប្រើដើម្បីការពារពីការមុតរបស់ឆ្អឹង ឬព្រុយត្រីក្នុងដំណើរការពិសោធន៍កាត់ត្រីជាដើម⁷⁶។

រូប 2. 45 ស្រោមដៃស្បែក

រូប 2. 46 ស្រោមដៃលោហៈ

២. ស្រោមដៃវេជ្ជសាស្ត្រ និងទីពិសោធន៍

ស្រោមដៃវេជ្ជសាស្ត្រប្រើសម្រាប់ការងារវេជ្ជសាស្ត្រ និងទីពិសោធន៍

- **ស្រោមដៃប៊ុយទីល Butyl Rubber Gloves** ផលិតឡើងពីកៅស៊ូប៊ុយទីលប្រើសម្រាប់ការពារពី ការរលាកស្បែកប៉ះពាល់ភ្នែក និងផ្លូវដង្ហើមនៃពពួកសារធាតុគីមីអេស្ត័រ និងខេតូន (ketone) ជាពិសេសមេទីលអេទីលខេតូន (Methyl Ethyl Ketone)⁷⁷។ វាត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុង សិប្បកម្មមួយចំនួនដូចជារោងពុម្ព មជ្ឈមណ្ឌលគូរកំនុរ កន្លែងលក់សម្ភារៈកីឡា និងសិប្បកម្មជ័រ កៅស៊ូជាដើម (រូប2.47)។
- **ស្រោមដៃវ៉ែកាត់ Natural Latex Rubber Gloves** ផលិតឡើងពីសារធាតុនីទ្រីល (Nitrile) និងត្រូវបានណែនាំសម្រាប់ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងការពិសោធន៍ដូចជា ការសម្អាត ការវ៉ែកាត់

⁷⁵ <https://www.ghoshexports.com/4-benefits-of-using-leather-hand-gloves-in-an-industrial-workplace/>.

⁷⁶ <https://constructioninformer.com/what-are-metal-mesh-gloves-used-for/>.

⁷⁷ **Methyl Ethyl Ketone (MEK)** គឺជាសារធាតុគីមីម្យ៉ាងប្រើប្រាស់នៅក្នុងសិប្បកម្មមួយចំនួនដូចជា រោងពុម្ព មជ្ឈមណ្ឌលគូរកំនុរ កន្លែងលក់សម្ភារៈកីឡា និងសិប្បកម្មជ័រកៅស៊ូជាដើម។ វាមានសណ្ឋានជាការដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ភ្នែក ស្បែក និងផ្លូវដង្ហើម។

សង្កេតសរីរាង្គក្នុងរបស់ថវិកាសុវត្ថិភាព និងការងារវេជ្ជសាស្ត្រជាដើម(រូប2.48)។

រូប 2. 47 ស្រោមដៃប៊ូប្រេន

រូប 2. 48 ស្រោមដៃវះកាត់⁷⁸

- ស្រោមដៃប្រឆាំងសារធាតុគីមី Neoprene Gloves ស្រដៀងគ្នានឹងស្រោមដៃវះកាត់ដែរវាត្រូវបានប្រើនៅក្នុងទីពិសោធន៍ ឬវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់ការងារដុតកំដៅ ឬកំណក (សីតុណ្ហភាព) ដែលអាចធន់ទៅនឹងសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី-3⁰Cទៅ140⁰C។ លើសពីនេះទៀតស្រោមដៃនេះផ្តល់ការពារពិសេសប្រឆាំងនឹងសារធាតុគីមីការពារបាក់តេរី វីរុស (រូប2.49)។
- ស្រោមដៃកៅស៊ូនីទ្រីល Nitril Rubber Glove មានសណ្ឋានក្រាស់ជាងស្រោមដៃវះកាត់។ នៅក្នុងទីពិសោធន៍ស្រោមដៃនេះប្រើសម្រាប់ការប្រឆាំងទៅនឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កពីសារធាតុអាស៊ីត ឬបាស ឬសារធាតុរលាកអាឡូសែន (halogenated) និងការកិនបំបែកអង្គធាតុ ឬជាលិការុក្ខជាតិផ្សេងៗទៀត⁷⁹ (រូប2.49)។

រូប 2. 49 ស្រោមដៃប្រឆាំងសារធាតុគីមី⁸⁰

រូប 2. 50 ស្រោមដៃកៅស៊ូនីទ្រីល

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ចំពោះស្រោមដៃរោងជាង ឬស្រោមដៃឧស្សាហកម្មត្រូវលាងសម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អបន្ទាប់ពី

⁷⁸ <https://www.walmart.com/ip/100pcs-Professional-Nitrile-Gloves-Multi-Purpose-Vinyl-Gloves-Safety-Work-Gloves-Latex-Powder-Free-Gardening-Nitrile-Gloves-f/926659932>.

⁷⁹ <https://www.flinnsci.com/products/safety-supplies/personal-protective-equipment/disposable-powder-free-nitrile-gloves/>.

⁸⁰ <https://www.cordovasafety.com/products/4300-premium-neoprene-glove/>.

ប្រើប្រាស់រួច។ វិធីលាងសម្អាតអាចខុសៗគ្នាទៅតាមប្រភេទស្រោមដៃ ឧទាហរណ៍ស្រោមដៃ ស្បែកត្រូវដុសលាងជាមួយប្រាសផ្លាស្ទិចទន់ស្រោមដៃលោហៈត្រូវលាងសំអាតជាមួយទឹកធម្មតា។

- បន្ទាប់ពីលាងសម្អាតរួច ត្រូវហាលឬសម្ងួតស្រោមដៃឱ្យបានស្ងួតល្អមុនពេលយកទៅទុកដាក់។
- ចំពោះស្រោមដៃវេជ្ជសាស្ត្រខ្លះ (ស្រោមដៃកៅស៊ូនីទ្រីល និងស្រោមដៃវះកាត់) ត្រូវបោះចោល បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច។
- ត្រូវទុកដាក់ស្រោមដៃនៅក្នុងទូស្នូតល្អ។

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវអានអំពីមុខងាររបស់ស្រោមដៃនីមួយៗឱ្យបានច្បាស់ ចៀសវាងការប្រើប្រាស់ស្រោមដៃខុស មុខងាររបស់វា។
- មិនត្រូវលាងសម្អាតស្រោមដៃលោហៈជាមួយទឹកសាប៊ូទេ ព្រោះនាំឱ្យងាយឡើងច្រេះ។
- ចំពោះស្រោមដៃស្បែក មិនត្រូវត្រូវត្រាំទឹករយៈពេលយូរនោះទេ ព្រោះនាំឱ្យឆាប់ខូចគុណភាព។
- មិនត្រូវទុកដាក់ស្រោមដៃទាំងមិនទាន់ស្ងួតល្អជាដាច់ខាតព្រោះនាំឱ្យងាយរងអំពើអុកស៊ីតកម្ម។
- មិនត្រូវទុកដាក់ស្រោមដៃទាំងអស់នៅក្នុងទូក្បែរសារធាតុគីមីជាដាច់ខាតព្រោះនាំឱ្យឆាប់ខូច។

២.១២ ដបលាងសម្អាត Wash bottle

ដបលាងសម្អាតគឺជាប្រភេទដបជ័រថ្លាសសម្រាប់ប្រើនៅដើម្បីលាងសម្អាតឧបករណ៍ពិសោធន៍។ ដបលាង សម្អាតខ្លះមានទុយយោងរឹងភ្ជាប់ទៅនឹងគម្របសម្រាប់បាញ់ទឹកលាងសម្អាតឧបករណ៍ផ្សេងៗ ហើយដប មួយចំនួនទៀតមានកែនៅមាត់ដបសម្រាប់បាញ់សម្អាត។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

- ដបលាងសម្អាតប្រភេទច្របាច់ ជាប្រភេទដែលប្រើទុយយោងរឹងភ្ជាប់ទៅនឹងគម្របដប។ ដបប្រ ភេទនេះត្រូវបានប្រើជាប្រចាំរាល់ពេលធ្វើពិសោធន៍។ គេប្រើដបនេះសម្រាប់ដាក់ទឹកស្អិត (ទឹក អុកស៊ីសែននេ) ទឹកបណ្តុះអ៊ីយ៉ុង ឬទឹកស្អាតសម្រាប់លាងជម្រះឧបករណ៍ពិសោធន៍នៅវគ្គ ចុងក្រោយបន្ទាប់ពីលាងជាមួយទឹកសាប៊ូ និងទឹកម៉ាស៊ីនរួច⁸¹។ របៀបប្រើដបលាងនេះមានភាព ងាយស្រួលដោយគ្រាន់តែច្របាច់ដបថ្មីៗជាការស្រេច (រូប2.51) ។

រូប 2. 51 ដបលាងសម្អាតប្រភេទច្របាច់⁸²

⁸¹ សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ១២។

⁸² <https://www.flinnsci.com/products/apparatus/bottles--containers/bottles-washing-polyethylene/>.

- ដំបូលសម្អាតប្រភេទក្បាលបាញ់ គេពុំសូវសង្កេតឃើញមានការប្រើប្រាស់នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាល័យធនធានទេ ប៉ុន្តែភាគច្រើនត្រូវបានប្រើសម្រាប់លាងសម្អាតឧបករណ៍នៅក្នុងរោងជាង ឬនៅក្នុងការថែទាំសួន។ ដំបូលសម្អាតប្រភេទនេះមានភ្ជាប់ដោយក្បាលបាញ់ទឹកដែលមានកែសម្រាប់បាញ់ទឹក (រូប2.52)។ របៀបប្រើដំបូលសម្អាតនេះមានភាពសមឆ្លាត និងងាយស្រួលដោយគ្រាន់តែដាក់ទឹកចូលក្នុងដំបូលតាមច្រវាក់ដំបូល បន្ទាប់មកច្របាច់កែនៅលើក្បាលដំបូលជាការស្រេច។

រូប 2. 52 ដំបូលសម្អាតប្រភេទក្បាលបាញ់⁸³

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

គេត្រូវរក្សាទុកដំបូលសម្អាតប្រភេទច្របាច់នៅទីតាំងលាងសម្អាតឧបករណ៍ផ្សេងៗ ដោយបំពេញដោយទឹកស្អាត ឬទឹកស្អាតជាប់ជានិច្ច។ ចំពោះដំបូលសម្អាតប្រភេទក្បាលបាញ់ត្រូវលាងសម្អាតឱ្យបានស្អាត និងទុកដាក់នៅទីកន្លែងត្រឹមត្រូវក្នុងរោងជាង។

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ដំបូលសម្អាតប្រភេទច្របាច់ត្រូវរក្សាឱ្យស្អាតជានិច្ច មិនត្រូវឱ្យប្រឡាក់ជាមួយសារធាតុគីមីផ្សេងៗនៅលើតួដំបូលទាំងមូលជាដាច់ខាតព្រោះវាអាចបណ្តាលឱ្យកខ្វក់ដល់ឧបករណ៍ដែលត្រូវលាងសម្អាត⁸⁴។

២.១៣ ឧបករណ៍វាស់ pH (Potential Hydrogen meter)

pH (Potential Hydrogen meter) គឺជាឧបករណ៍សម្រាប់ចង្អុលបង្ហាញពីមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីតឬមជ្ឈដ្ឋានអាល់កាឡាំង (បាស) របស់អង្គធាតុទឹក សារធាតុរាវ ឬសូលុយស្យុងផ្សេងៗ។ ឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើនៅក្នុងទីពិសោធន៍មីវិទ្យា ជីវវិទ្យា និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យកសិកម្ម (Agronomy)។ វាត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្ហាញពីកម្រិតកំហាប់អ៊ីយ៉ុងអ៊ីដ្រូសែនដែលជាធម្មតាស្ថិតនៅចន្លោះពី1ទៅ10⁻¹⁴នៃបរិមាណគិតជាក្រាមក្នុង១លីត្រហើយ ត្រូវបានបំប្លែងទៅជាតម្លៃលេខជាក់លាក់ពី0ទៅ14 ⁸⁵។ របៀបគណនាអំពី

⁸³ <https://www.amazon.com.au/Toucan-FOAMER-Foam-Cannon-Garden/dp/B0856PHQXR>.

⁸⁵ សៀវភៅវិទ្យាគោលគីមីវិទ្យាថ្នាក់ទី១២របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាទំព័រ៨៤-៨៧។

បរិមាណកំហាប់អ៊ីយ៉ុងអ៊ីដ្រូសែនរបស់ សក្តានុពលអ៊ីស្ត្រូសែនមានសរសេរលំអិតនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល គីមីវិទ្យារបស់ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡាថ្នាក់ទី១២ទំព័រ៨៤-៨៧។ តម្លៃ $pH=7$ គឺជាតម្លៃណឺតរបស់ សូលុយស្យុង (មិនមែន អាស៊ីហើយក៏មិនមែនជាអាល់កាឡាំង)។ pH តូចជាង៧មានន័យថាជាមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីត ដែលតម្លៃរបស់វាថយ ពី៦ទៅដល់០។ pH ធំជាង៧មានន័យថាជាមជ្ឈដ្ឋានអាល់កាឡាំង ឬមជ្ឈដ្ឋានបាស ដែលវាកើនពី៨ទៅដល់១៤ (រូប២.៥៣)។ ចំពោះតម្លៃដែលជិតតម្លៃណឺត (៧) ឧទាហរណ៍ ៦.៥ ឬ ៧.៥ មានន័យ ថាជាមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីតខ្សោយ ឬបាសខ្សោយ។

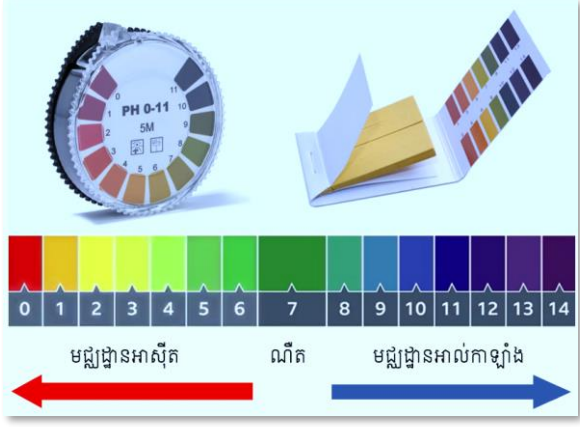
រូប 2. 53 តម្លៃមជ្ឈដ្ឋាន pH

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

ជាទូទៅមាន ២ករណី pH ចំនួនពីរប្រភេទត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាប្រចាំគឺទី១ ក្រដាស pH (pH paper) និង pH ម៉ែត្រឌីជីថល (pH digital meter)។

- ក្រដាស pH ត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ និងក្នុងបន្ទប់ពិសោធនាគារនៅតាមវិទ្យាល័យ ធនធាន។ វាមានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ ក៏ប៉ុន្តែវាក៏មិនសូវមានភាពសុក្រិតដែរ។ ក្រដាស pH មិនមានច្រើនប្រភេទទេ បើទោះបីខ្លះត្រូវបានផលិតជាក្រដាសតូចៗ ហើយខ្លះទៀតជាក្រដាសមុរ ក៏ដោយក៏វានៅតែដូចគ្នា៨៦។ ក្រដាស pH ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់តេស្តបញ្ជាក់ពីមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីត ឬបាសរបស់សូលុយស្យុងអង្គធាតុផ្សេងៗ។ នៅលើក្រដាស pH មានពណ៌ដែលតំណាងឱ្យតម្លៃពី០ទៅ ដល់១៤។ ដើម្បីតេស្ត pH យើងគ្រាន់តែយកសន្លឹក pH មួយសន្លឹកដាក់ចូលក្នុងសូលុយស្យុងរហូត សើម រួចរងចាំសង្កេតមើលពណ៌ដែលលេចឡើង។ បន្ទាប់មកយកពណ៌ដែលលេចឡើងទៅធៀប ជាមួយពណ៌ដែលមានស្រាប់នៅតាមតម្លៃលេខនីមួយៗ ប្រសិនបើពណ៌ដូចលេខមួយណានោះ បញ្ជាក់ថាសូលុយស្យុងនោះជាមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីត ឬជាអាល់កាឡាំង (រូប 2.៥៤)។

រូប 2. 54 ក្រដាស pH

- ឧបករណ៍pHម៉ែត្រឌីជីថល (pH digital meter) មានច្រើនម៉ូដែល និងច្រើនម៉ូដែលអាស្រ័យតាមក្រុមហ៊ុនផលិតនីមួយៗ។ នៅទីនេះយើងនឹងធ្វើការសិក្សាលម្អិតទៅលើម៉ូដែលមួយដែលជាឧបករណ៍ថ្មីទំនើបហើយមាននៅតាមវិទ្យាល័យធនធាននានានៃប្រទេសកម្ពុជា។ ម៉ូដែលនោះគឺExStik®PH100ដែលត្រូវបានផលិតដោយក្រុមហ៊ុន EXTECH.Inc របស់សហរដ្ឋអាមេរិក⁸⁷ (រូប2.55) ។

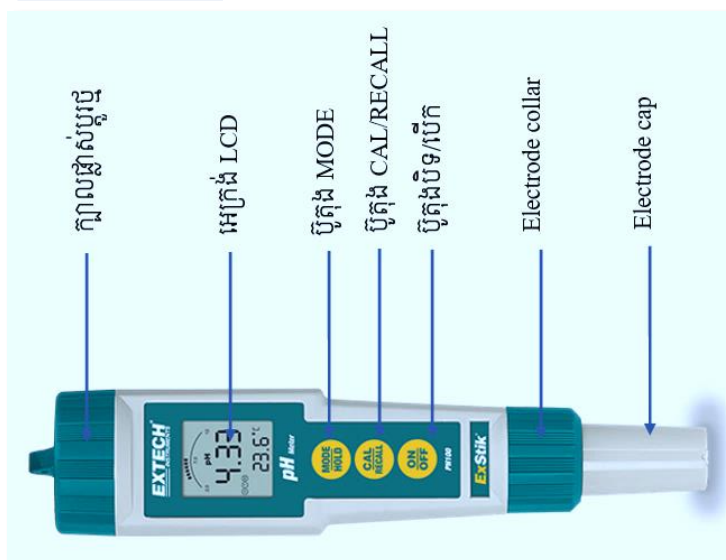
របៀបប្រើ

គេប្រើឧបករណ៍pHម៉ែត្រឌីជីថលសម្រាប់វាស់កម្រិតpHរបស់ទឹក សូលុយស្យុងផ្សេងៗ ឬកម្រិតpHរបស់ដីសម្រាប់វិស័យដំណាំកសិកម្មជាដើម។

- បើកគម្របថ្មីដើម្បីយកក្រដាសទ្រនាប់ចេញរួចដាក់ថ្មីចូលវិញរួចចុចប៊ូតុងបិទ/បើក
- បើគម្របខាងចុង (electrode cape) របស់ឧបករណ៍pHម៉ែត្រចេញរួចលាងជាមួយទឹកស្អាតដើម្បីកុំឱ្យមានធូលីឬប្រឡាក់។
- យកផ្នែកខាងចុងម៉ែត្រទៅដាក់ចូលក្នុងសូលុយស្យុងរួចចុចប៊ូតុង CAL/RECALL រួចទុកប្រហែល១០នាទីរហូតតម្លៃលេខនោះលើអេក្រង់ LCD មានលំនឹង។
- ពិនិត្យតម្លៃលេខនៅលើអេក្រង់ LCD រួចកត់ត្រា។
- ដកpHម៉ែត្រចេញពីក្នុងសូលុយស្យុងរួចលាងទឹកផ្ទៃអេឡិចត្រូតឱ្យបានស្អាត។
- ចុចប៊ូតុងបិទប្រសិនបើឈប់ប្រើ រួចយកក្រដាសទ្រនាប់ពីក្រោមថ្មីវិញ។

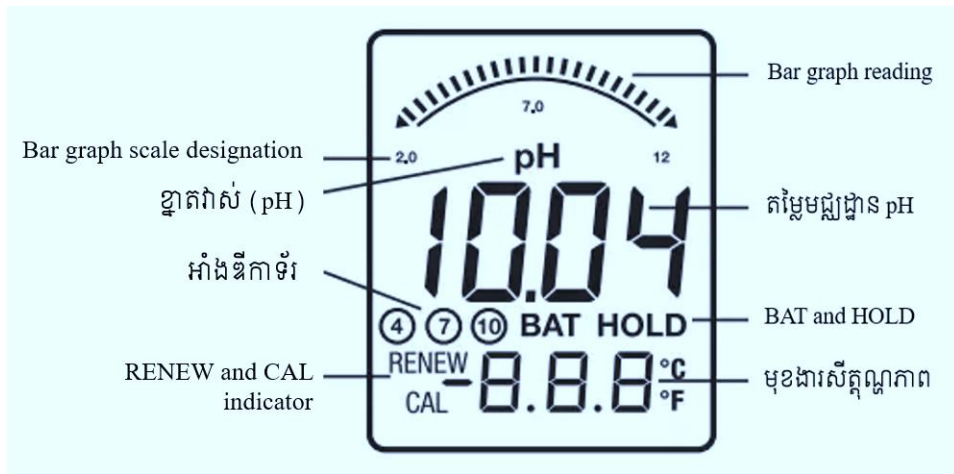

សូមស្កេន QR Code ខាងលើដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីរបៀបប្រើឧបករណ៍ pH ឌីជីថលម៉ែត្រ

រូប 2. 55 ឧបករណ៍វាស់ pH ឌីជីថល

⁸⁷ សូមចូលសិក្សាលម្អិតពីឧបករណ៍នេះតាមរយៈតំណភ្ជាប់នេះ <https://manuals.plus/extech-instruments/exstik-waterproof-ph-meters-manual#axzz7sLCL8doA>.

រូប 2. 56 មុខងារផ្នែកផ្សេងៗរបស់ឧបករណ៍វាស់ pH ម៉ែត្រឌីជីថល

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចត្រូវជូតសម្អាតជាមួយសូលុយស្យុងលាង (អាស់កុល៦០%និងអាសេតូន ៤០%) និងសំឡីឱ្យបានស្អាត។
- ទុកឧបករណ៍ pH ម៉ែត្រឌីជីថលនៅក្នុងប្រអប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ទុកឧបករណ៍ pH ម៉ែត្រឌីជីថលនៅក្នុងទូរំពងភ្នំសំណើម និងមានសីតុណ្ហភាពសមស្រប

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវទ្រាប់ក្រដាសខាងក្រោមថ្មីវិញជាដាច់ខាតបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចឬទុកថ្មីនៅខាងក្រៅឧបករណ៍
- មិនត្រូវប្រើប្រាស់ថ្មចាស់និងថ្មថ្មីលាយគ្នា ឬថ្មខុសប្រភេទលាយគ្នាជាដាច់ខាតនាំឆាប់ខូច។
- រាល់ពេលផ្លាស់ប្តូរថ្មថ្មីត្រូវទុកដាក់ថ្មចាស់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (ហាមយកថ្មចាស់ទៅបោះចោល ជាមួយសំរាមសើម ឬបោះចោលពាសវាលពាសកាល) ព្រោះវាប៉ះពាល់ដល់ក្មេងៗ និងបរិស្ថាន។
- ហាមយកថ្មចាស់ទៅដុតជាដាច់ខាត។
- ហាមក្មេងៗលេងឧបករណ៍ pH ម៉ែត្រឌីជីថលជាដាច់ខាត។
- ក្នុងករណីមានថ្មបែកបាក់ត្រូវប្រើស្រោមដៃវេជ្ជសាស្ត្រ ឬស្រោមដៃវេជ្ជសាស្ត្រដើម្បីចាប់កាន់ថ្ម។

២.១៤ ឧបករណ៍វាស់ពន្លឺឌីជីថល Digital Light Meter

ឧបករណ៍វាស់ពន្លឺគឺជាឧបករណ៍ម្យ៉ាងប្រើដើម្បីវាស់កម្រិតពន្លឺនៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានផ្សេងៗ ដូចជាអគារ ការិយាល័យ កន្លែងដាំឬសិក្សាពីរុក្ខជាតិ អគារឃ្លាំង អគារសាកលវិទ្យាល័យ សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ និងទីតាំងផ្សេងៗទៀត។ វាត្រូវបានប្រើដើម្បីវាស់ទៅតាមប្រភេទនៃពណ៌ពន្លឺផ្សេងៗគ្នា។

ក. ប្រភេទ

ឧបករណ៍ឌីជីថលវាស់ពន្លឺសំខាន់ៗមានដូចខាងក្រោម(រូប2.57)

- The Basic
- Flash Meter
- Mobile Cam Light Meters
- Cine Meters
- Color Meters and Spectrometers

- Spot Meters
- Foot Candle and Lux Meters and
- Color LED Light Meter

រូប 2. 57 ប្រភេទផ្សេងៗនៃឧបករណ៍វាស់ពន្លឺឌីជីថល

នៅក្នុងចំណោមប្រភេទឧបករណ៍វាស់ពន្លឺឌីជីថលខាងលើ មានតែប្រភេទ LT45 EXTECH (រូប2.58) មួយប៉ុណ្ណោះដែលមានប្រើនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ (NIE) និងបន្ទប់ពិសោធន៍តាមវិទ្យាល័យធនធានមួយចំនួន។ ដូច្នេះសូមលើកយកតែប្រភេទនេះមកបង្ហាញ ជូនសម្រាប់ការស្វែងយល់។

រូប 2. 58 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ឧបករណ៍វាស់ពន្លឺឌីជីថល⁸⁸

⁸⁸ <https://www.flir.com/products/lt45/?vertical=condition+monitoring&segment=solutions>.

លក្ខណៈរបស់ LED Light Meter

- វាស់ពន្លឺ LED ពណ៌ស ក្រហម លឿង បៃតង ខៀវ និងស្វាយ និងមានស្តង់ដារមុខងាររង្វាស់ខ្នាតគិតជា Lux/Fc និង CD។
- ឧបករណ៍នេះអាចផ្ទុកទិន្នន័យរហូតដល់ ៩៩
- វាអាចរាប់ទិន្នន័យបានរហូតដល់ ៤០០០ ដង
- វាស់ពណ៌ពន្លឺដោយកូស៊ីនុស (Cosine)
- អតិបរមាជ្រួម និងអប្បបរមា និងមុខងារបិទបើកដោយស្វ័យប្រវត្តិ
- មានសេនស័រពន្លឺ

ខ្នាតរង្វាស់ពន្លឺរបស់ឧបករណ៍នេះមានបីគឺ Lux, Fc និង CC។

- ខ្នាត Lux ជារង្វាស់នៃផ្ទៃពន្លឺសរុបស្ថិតនៅចម្ងាយណាមួយ ដែល 1Lux ស្មើ 1m^2 នៃផ្ទៃពន្លឺស្ថិតនៅចម្ងាយមួយម៉ែត្រ។
- ខ្នាត Fc គឺជារង្វាស់នៃដង់ស៊ីតេរបស់ពន្លឺស្ថិតនៅចម្ងាយណាមួយជាកំលាក់។
- ខ្នាត CD គឺជារង្វាស់ពន្លឺក្នុងមួយខ្នាតមុំសូលីដ (Solid Angle)

ខ. របៀបប្រើ

របៀបវាស់ពន្លឺ

- ចុចប៊ូតុងបើក/បិទ
- បើកគម្របអំពូលសេនស័រ ប្រសិនបើអេក្រង់ LED មិនដំណើការ ត្រូវពិនិត្យមើលថ្នាំសារជាថ្មី
- ត្រូវប្រាកដថាព័ត៌មាននៅលើអេក្រង់ LED ត្រូវតែមានគ្រប់
- ចុចប៊ូតុងផ្លាស់ប្តូរខ្នាត រួចកំណត់យកខ្នាតណាមួយក្នុងចំណោមខ្នាតទាំងបី (Lux/Fc និង CD) ដែលត្រូវប្រើពេលវាស់
- ចុចប៊ូតុង MAX រួចចុចប៊ូតុង HOLD ដើម្បីកត់ត្រាតម្លៃអតិបរមា
- ចុចប៊ូតុង MIN រួចចុចប៊ូតុង HOLD ដើម្បីកត់ត្រាតម្លៃអប្បបរមា
- កត់ត្រាទិន្នន័យ
- ឧបករណ៍នេះបង្ហាញតម្លៃខ្ពស់បំផុតត្រឹម 3999 (បួនខ្ទង់) ប៉ុន្តែប្រសិនបើតម្លៃកើនច្រើនជាងបួនខ្ទង់នោះលេខពីរខ្ទង់ខាងក្រោយមានទំហំតូច។ ឧទាហរណ៍ 3999⁰⁰។

របៀបប្តូរខ្នាតរង្វាស់ (Lux, Fc និង CD) ៖

- ចុចប៊ូតុងប្តូរខ្នាតដើម្បីជ្រើសរើសខ្នាត Lux ឬ Fc។ ចំពោះខ្នាត CD ត្រូវចុចលើប៊ូតុងប្តូរខ្នាតឱ្យជាប់រហូតបង្ហាញខ្នាត CD លើអេក្រង់។

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោង
លម្អិតអំពីរបៀបប្រើឧបករណ៍វាស់ពន្លឺឌីជីថល។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវជូតសម្អាតឧបករណ៍ដោយប្រើក្រណាត់ទន់ (ដូចក្រណាត់ដូតវែនតា) ឱ្យបានស្អាតល្អមុនយកទៅទុកដាក់។
- ត្រូវគ្របអំពូលសេនស័រឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ត្រូវទុកឧបករណ៍នៅក្នុងទូស្អាត គ្មានធូលី និងមានសីតុណ្ហភាពសមស្រប។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ហាមមកវត្ថុរឹងផ្សេងៗទៅប៉ះជាមួយអំពូលសេនស័រ
- ត្រូវដោះថ្មចេញបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច
- មិនត្រូវរក្សាទុកឧបករណ៍នៅក្បែរសារធាតុគីមី ទឹក ឬសារធាតុរាវផ្សេងៗទៀតនោះទេ
- ត្រូវផ្លាស់ប្តូរថ្មនៅពេលដែលថ្មអស់ថាមពល (សញ្ញាកម្រិតថាមពលថ្មបង្ហាញនៅលើអេក្រង់ LCDរបស់ឧបករណ៍) ដោយដាក់ថ្មថ្មីដែលមានកម្រិតថាមពល៩វ៉ុល (9v)។

២.១៥ ឧបករណ៍ដងប្លង់តុង Plankton net

ឧបករណ៍ដងប្លង់តុងគឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធប្រើសម្រាប់ត្រងយកពពួកប្លង់តុង ឬមីក្រូសារពាង្គកាយផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងទឹកសាប និងទឹកប្រៃ។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើប្រាស់

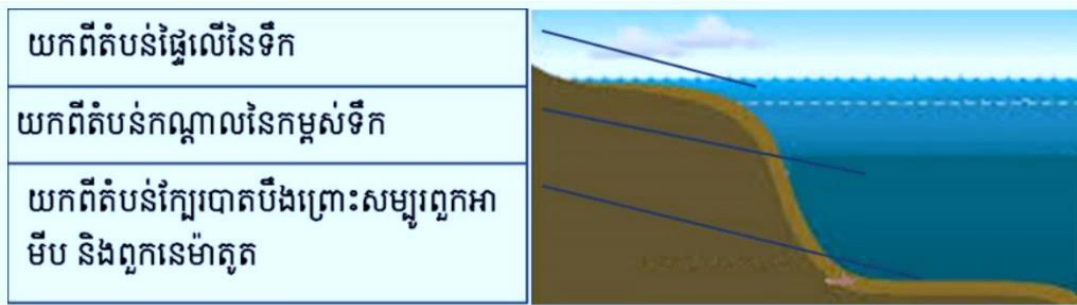
ឧបករណ៍ដងប្លង់តុងមានពីរប្រភេទគឺប្រភេទប្រើដង និងប្រភេទប្រើខ្សែ។ ប្រភេទទាំងពីរផលិតពីស្បែក្រណាត់នីឡុងមានខ្សែវែង និងដងអាចចាប់ប្លង់តុងទៅតាមស្ថានភាពទឹករាក់ ឬទឹកជ្រៅបាន(រូប2.59)។

រូប 2. 59 ប្រភេទឧបករណ៍ដងប្លង់តុង

- **ប្រភេទប្រើដង** ឧបករណ៍នេះមានលក្ខណៈងាយស្រួលសម្រាប់ការដងឬត្រងយកពពួកប្លង់តុងដែលរស់នៅតាមជាប់មាត់ច្រាំងទឹកសាបនិងទឹកប្រៃដោយប្រើដងសម្រាប់ចាប់កាន់(រូប2.59ក)។
- **ប្រភេទប្រើខ្សែ** ឧបករណ៍នេះប្រើសម្រាប់ដងយកពពួកប្លង់តុងទាំងក្នុងទឹកសាប និងទឹកប្រៃហើយដែលរស់នៅឆ្ងាយពីច្រាំង។ នៅពេលដងឬត្រងយកប្លង់តុងត្រូវក្រវីស្បែកពីរទៅបីជុំរួចក្រវែង

ចូលទៅក្នុងផ្ទៃទឹករួចអូសយឺតៗ។ បន្ទាប់មកត្រូវផ្ទេរបង់តុងចេញពីថ្នក់ស្បែកទៅដាក់ក្នុងក្រឡបូកែវដែលបានរៀបចំទុកជាស្រេច។ អ្នកស្រាវជ្រាវអំពីបង់តុងបានណែនាំឱ្យចាប់បង់តុងពីតំបន់បីផ្សេងៗគ្នាគឺតំបន់ផ្ទៃលើនៃទឹក តំបន់កណ្តាលនៃកម្ពស់ទឹក និងតំបន់ក្បែរធាតទឹក(រូប2.59ខ)។

រូប 2. 60 តំបន់នៃការចាប់យកបង់តុង⁸⁹

រូប 2. 61 របៀបប្រើឧបករណ៍ដងបង់តុង⁹⁰

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច ត្រូវលាងសម្អាតឧបករណ៍ជាមួយទឹកស្អាតឱ្យបានស្អាត
- ហាលសម្ងួតស្បែកឱ្យបានស្ងួតល្អមុនពេលយកវាទៅទុកដាក់ក្នុងទូឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ត្រូវបត់ស្បែករួចទុកដាក់ក្នុងទូឱ្យបានជិតល្អ

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ហាមយកស្បែកទៅទុកដាក់ដោយមិនបានហាលសម្ងួតល្អ
- ហាមប្រើស្បែកចាប់បង់តុងទៅចាប់សត្វល្អិត ព្រោះបណ្តាលឱ្យស្បែកដាច់រំហែក
- ក្នុងករណីខានប្រើប្រាស់យូរត្រូវពិនិត្យ និងសម្អាតឧបករណ៍ឱ្យបានទៀងទាត់ (យ៉ាងហោចណាស់មួយសប្តាហ៍ម្តង)។

^{89, 61} វេជ្ជ សារិត ឈូក ណាស្រស់ និងម៉ែន ភក្តី ២០២២ សៀវភៅណែនាំពិសោធន៍វិវិទ្យាសម្រាប់ការរៀន និងបង្រៀននៅសាលា មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡាទំព័រទី១២-១៣។

២.១៦ កែវពង្រីក Magnifier

កែវពង្រីកគឺជាប្រភេទកែវប៉ោង (convex lens) ដែលប្រើសម្រាប់ពង្រីករូបភាព ឬភាគសំណាក។ វាក៏អាចត្រូវបានប្រើជាមួយពន្លឺផងដែរដូចជាប្រើសម្រាប់បង្រួមបាច់ពន្លឺព្រះអាទិត្យបង្កើតបានជាចំហេះនៅលើវត្ថុឆេះ។ នៅក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យា កែវពង្រីកត្រូវបានប្រើសម្រាប់សង្កេតលើទម្រង់លម្អងផ្កា និងទម្រង់សត្វល្អិតរួមទាំងភាគសំណាកផ្សេងៗទៀតដែលពិបាកក្នុងការសង្កេតដោយភ្នែកទទេ។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

ផ្អែកលើរបៀបប្រើកែវពង្រីកមានបួនប្រភេទគឺ កែវពង្រីកប្រើដៃ (Hand Magnifiers) កែវបង្រីកប្រើជើងមញ្ញរ (Stand Magnifiers) កែវពង្រីក Hand-Free (Hand-Free Magnifiers) និងកែវពង្រីកឌីជីថល (Digital Magnifiers)⁹¹។

- កែវពង្រីកប្រើដៃ Hand Magnifiers ជាប្រភេទដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ញឹកញាប់ជាងគេនៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុង និងនៅក្រៅទីពិសោធន៍។ ប្រភេទនេះមានសណ្ឋានខុសៗគ្នា និងមានដងខ្លីសម្រាប់កាន់នៅពេលធ្វើការសង្កេតវត្ថុភាគ។ កែវពង្រីកខ្លះទៀតមានសណ្ឋានអាចបត់ ឬដាក់ក្នុងហោប៉ៅបានយ៉ាងងាយស្រួល (រូប2.62)។ របៀបប្រើកែវពង្រីកនេះគឺមានលក្ខណៈសាមញ្ញ និងងាយស្រួលជាងប្រភេទកែវពង្រីកផ្សេងៗទៀត។

រូប 2. 62 រូបរាងផ្សេងៗរបស់កែវពង្រីកប្រើដៃ

- កែវបង្រីកប្រើជើងមញ្ញរ Stand Magnifiers ភាគច្រើនគឺជាកែវពង្រីកសម័យមុន ប៉ុន្តែខ្លះក៏នៅមានប្រើនៅក្នុងទីពិសោធនាពេលបច្ចុប្បន្នដែរ។ វាមានសណ្ឋានជើងទម្រខុសៗគ្នាអាស្រ័យការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ (រូប2.63)។ ជើងទម្រសម្រាប់ជួយដល់អ្នកប្រើប្រាស់មានភាពងាយស្រួលដោយមិនចាំបាច់កាន់។

របៀបប្រើ បើកគម្របថ្មីដែលស្ថិតនៅផ្នែកបាតនៃជើងទម្រដើម្បីដាក់ថ្ម។ ចុចក្នុងតាក់បើករួចដាក់ភាគសំណាកនៅខាងក្រោមកញ្ចក់ រួចសង្កេតទីតាំងរបស់ភាគសំណាក។

⁹¹ <https://www.associatedoptical.com/types-of-magnifier.html>.

រូប 2. 63 រូបរាងផ្សេងៗកែវពង្រីកជើងបញ្ឈរ

- កែវពង្រីក Hand-Free (Hand-Free Magnifiers) មានម៉ូតខុសគ្នាផ្សេងៗ អាស្រ័យតាមការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុន។ កែវពង្រីកនេះមិនមានប្រើនៅតាមបន្ទប់ ពិសោធដីវិទ្យានៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន នៅឡើយទេ។ របៀបប្រើប្រាស់កែវពង្រីក នេះគឺពាក់នៅក្បាល ឬបញ្ឈរទល់ទ្រូង ដូចរឿងតាដែរ (រូប2.64) ។

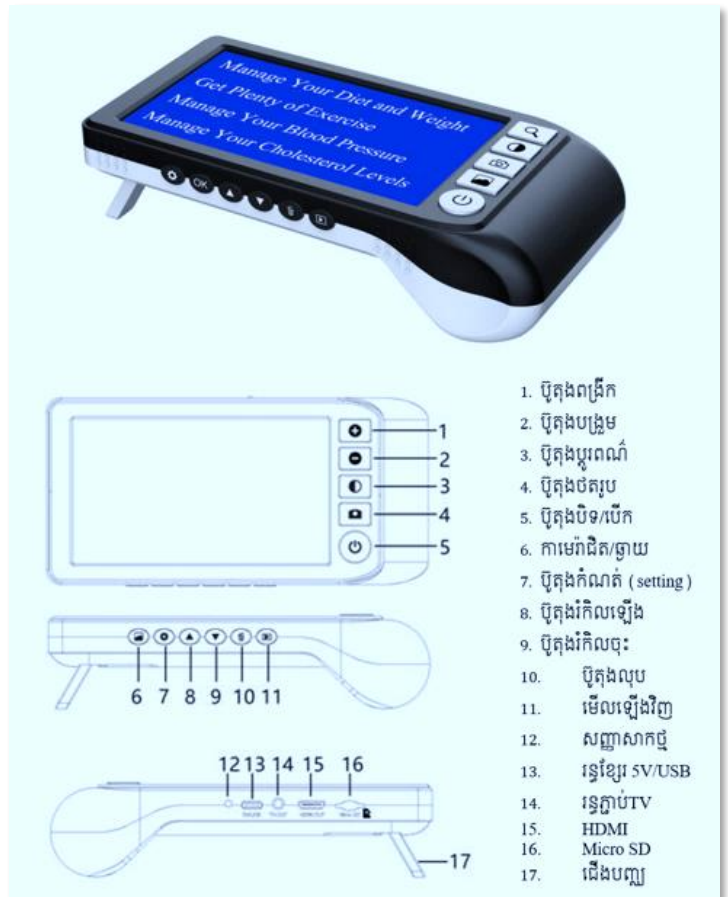
រូប 2. 64 កែវពង្រីក Hand-Free

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូ យោង លម្អិតអំពីរបៀបប្រើកែវពង្រីកជើងបញ្ឈរ និងកែវ ពង្រីក Hand-Free

- កែវពង្រីកឌីជីថល **Digital Magnifiers** ជាកែវពង្រីកប្រើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបំពាក់ការម៉ោងសម្រាប់ពង្រីកភាគសំណាកផ្តល់នូវខ្នាតទំហំរូបភាពខុសៗគ្នា និងច្បាស់លាស់។ ដោយសារវាមានភាពទំនើបនិងតម្លៃថ្លៃកែវ ពង្រីកប្រភេទនេះមិនមានប្រើនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធនៃវិទ្យាល័យធនធានទេ។ វាត្រូវបានគេប្រើតែនៅក្នុងទីពិសោធនិងក្នុងវិស័យស្រាវជ្រាវធំៗប៉ុណ្ណោះ។ កែវពង្រីកឌីជីថលមានច្រើនម៉ាកអាស្រ័យទៅតាមក្រុមហ៊ុន។

រូប 2. 65 កែវពង្រីកឌីជីថល និងមុខងារ⁹²

របៀបប្រើ

- ចុចប៊ូតុងបិទ/បើក
- យកកែវពង្រីកទៅដាក់ពីលើវត្ថុភាគដែលត្រូវសង្កេតដោយដាក់ការម៉ោងទៅនឹងវត្ថុភាគ
- ប្រើប៊ូតុងពង្រីក/បង្រួមដើម្បីធ្វើឱ្យវត្ថុភាគរីកប្បូន
- ប្រើប៊ូតុងថតរូប (ប្រសិនបើចង់បានរូប)
- ប្រើប៊ូតុងប្តូរពណ៌ប្រសិនបើចាំបាច់
- ប្រើUSBសម្រាប់ទាញយកទិន្នន័យចេញ (ប្រសិនបើត្រូវការ)
- ចុចប៊ូតុងបិទពេលប្រើប្រាស់រួច។

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីរបៀបប្រើកែវពង្រីកឌីជីថល

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវជូតសម្អាតកែវពង្រីកជាមួយសូលុយស្យុងលាងសម្អាត (អាល់កុល៦០% និងអាសេតូន ៤០%) បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច។

⁹² <http://www.viseetech.com/lvm-570-video-magnifier.html>.

- ចំពោះកែវពង្រីកឌីជីថលប្រភេទខ្លះដែលប្រើថ្ម ត្រូវដោះថ្មចេញបន្ទាប់ពីប្រើរួច
- ត្រូវទុកដាក់កែវពង្រីកនៅក្នុងទូដែលមានសុវត្ថិភាពគ្មានសំណើម សីតុណ្ហភាពសមស្របនិងគ្មានធូលី។

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- មិនត្រូវទុកដាក់កែវពង្រីកនៅលាយឡំជាមួយឧបករណ៍វែងផ្សេងៗទៀតដូចជាថ្ម ឬដែកទេព្រោះនាំឱ្យមានការប៉ះទង្គិចងាយបែកបាក់
- ត្រូវទុកដាក់ថ្មដែលប្រើប្រាស់រួច (ថ្មអស់ថាមពល) នៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព

២.១៧ ថាសទីពិសោធន៍ Laboratory Tray

ថាសគឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធក្នុងដំណើរការដាក់ភាគសំណាកពេលធ្វើពិសោធន៍វះកាត់ សង្កេតសរីរាង្គក្នុងរបស់សត្វឆ្អឹងកង និងការធ្វើតេស្ត ឬក៏ដំណើរការសម្លាប់មេរោគជាដើម។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

ថាសពិសោធន៍មានពីរប្រភេទគឺថាសជ័រ និងថាសអាលុយមីញ៉ូម។ ថាសទាំងពីរប្រភេទនេះមានរបៀបប្រើដូចគ្នា(រូប2.66)។

- លាងថាសឱ្យស្អាតនិងជូតឱ្យស្ងួតមុនពេលប្រើ
- ដាក់ថាសនៅលើផ្ទៃរាបស្មើ (តុ ឬផ្ទៃរាបផ្សេងៗទៀត)
- ដាក់សំណាក ឬឧបករណ៍ពិសោធន៍នៅលើថាស

រូប 2. 66 ប្រភេទថាសទីពិសោធន៍ (ក) ថាសអាលុយមីញ៉ូម និង (ខ) ថាសជ័រ

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- លាងទឹកជាមួយសាប៊ូបន្ទាប់មកលាងជាមួយទឹកស្អិតឱ្យបានស្អាត
- ផ្តាច់ថាសដោយដាក់បញ្ឈរនៅលើធ្មេញដើម្បីឱ្យថាសស្ងួតបានល្អ
- ទុកថាសនៅក្នុងទូ ឬកន្លែងដែលគ្មានសំណើម

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ហាមដាច់ខាតប្រើថាសសម្រាប់ដាក់សារធាតុគីមី ឬធ្វើពិសោធន៍ទាំងឡាយណាដែលប្រើសារធាតុគីមី។
- មិនត្រូវយកថាសសើមទៅត្រួតលើគ្នាជាដាច់ព្រោះនាំឱ្យថាសឆាប់ខូចជាពិសេសថាសអាលុយមីញ៉ូម។

២.១៨ ឆ្នុកកៅស៊ូ Rubber Stopper

ឆ្នុកកៅស៊ូជាឧបករណ៍ប្រើសម្រាប់ចុករន្ធឬមាត់ដបនៅក្នុងទីពិសោធន៍។ គេអាចប្រើឆ្នុកជាមួយបំពង់សាក កែវវិវិកទ័យ និងឧបករណ៍ទីពិសោធផ្សេងៗទៀត។ នៅក្នុងទីពិសោធដីវិទ្យាឆ្នុកកៅស៊ូប្រើនៅក្នុងដំណើរការធ្វើពិសោធមួយចំនួនដូចជា ឡើងឧស្ម័នឡើងវិញ ជាមួយអាល់កុល ឡើងវិញជាមួយមីក្រូសារពាង្គកាយក្នុងខ្យល់ ការព្រែកឧស្ម័ន និងការចិញ្ចឹម ឬសម្លាប់បាក់តេរី ឬរីសូជាដើម (រូប២.៦៧)។

រូប 2. 67 ឆ្នុកកៅស៊ូ

ក. ប្រភេទ

ជាទូទៅឆ្នុកកៅស៊ូមានរូបរាងដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែផ្អែកលើការប្រើប្រាស់គេចែកឆ្នុកកៅស៊ូជាបីប្រភេទគឺ៖

- ប្រភេទគ្មានរន្ធ៖ ប្រើសម្រាប់ដំណើរការសម្លាប់មេរោគ ឬបាក់តេរី។
- ប្រភេទរន្ធមួយ៖ ប្រើសម្រាប់ដំណើរការព្រែក ឬផ្ទេរឧស្ម័នទៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានមួយផ្សេងទៀត
- ប្រភេទរន្ធពីរ៖ ប្រើសម្រាប់ដំណើរការព្រែក ឬផ្ទេរឡើងឧស្ម័នទៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានពីរផ្សេងគ្នា។

រូប 2. 68 ប្រភេទឆ្នុកកៅស៊ូ

ខ. របៀបប្រើ

របៀបប្រើឆ្នុកកៅស៊ូអាស្រ័យលើគោលបំណងនៃការធ្វើពិសោធលើប្រធានបទផ្សេងៗគ្នា។ ប៉ុន្តែបើទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយ របៀបប្រើជាទូទៅរបស់ឆ្នុកកៅស៊ូគឺគេយកឆ្នុកទៅចុកនៅលើមាត់កែវ ឬបំពង់សាកដើម្បីស្តាក់ឧស្ម័ន ឬស្ថិតឧស្ម័នដែលបានពីឡើងទៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានផ្សេងទៀត។

រូប 2. 69 របៀបប្រើឆ្នុកកៅស៊ូ⁹³

សូមស្វែន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីរបៀបប្រើប្រាស់ឆ្នុកកៅស៊ូនៅក្នុងដំណើរការពិសោធអំពីការសង្កេតឡើងអាល់កុលក្នុងផ្សិត

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវលាងសម្អាត និងសំជីលឆ្នុកឱ្យបានស្អាតល្អមុនពេលយកទៅទុកដាក់
- ត្រូវទុកដាក់ឆ្នុកកៅស៊ូនៅក្នុងទូដែលមានសុវត្ថិភាពល្អ គ្មានសំណើម គ្មានធូលី

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- មិនត្រូវទុកដាក់ឆ្នុកកៅស៊ូនៅលាយឡំជាមួយសារធាតុសំណើមផ្សេងៗជាពិសេសសារធាតុគីមី
- អំឡុងពេលប្រើប្រាស់ មិនត្រូវដាក់ឆ្នុកនៅលើលោហៈក្តៅដូចជាឆ្នាំងដាំទឹក ឬខ្ទះក្តៅជាដើម
- មិនត្រូវប្រើឆ្នុកជាមួយមួយឧបករណ៍លោហៈជាដាច់ខាត

២.១៩ តង្កៀប Crucible Tong

តង្កៀបជាឧបករណ៍មួយប្រភេទនៅក្នុងទីពិសោធប្រើសម្រាប់ចាប់កាន់ឧបករណ៍ក្តៅៗដូចជាបានថ្នាំកែវបេស៊ី និងកែវអ៊ីកឡែនជាដើម។ តង្កៀបក៏អាចប្រើសម្រាប់ចាប់កាន់កែវសារធាតុគីមីដែលងាយបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ដែរ។ វាមានទម្រង់ប្រភេទស្រដៀងទៅនឹងកន្ត្រែមានដងពីរសម្រាប់ចាប់កាន់ (រូប2.70)។

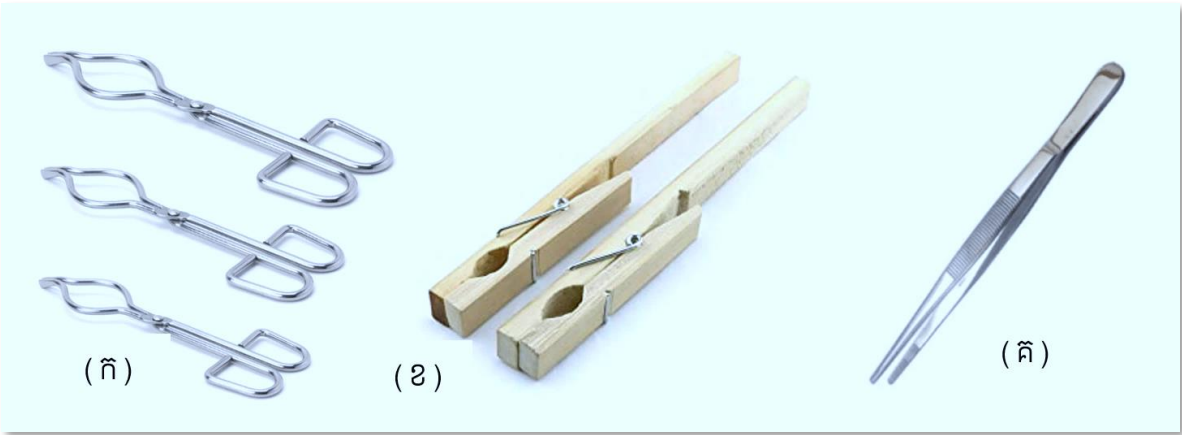
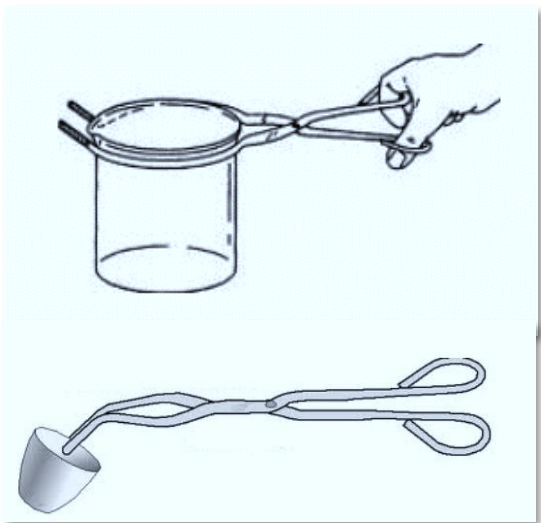
គ. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើប្រាស់

តង្កៀបមានបីប្រភេទដែលបាននឹងកំពុងប្រើញឹកញាប់នៅក្នុងទីពិសោធរួមមាន តង្កៀបចាប់បានចំហេះ តង្កៀបចាប់បំពង់សាក និងតង្កៀបមាត់ក្រពើ⁹⁴ (រូប2.70)។

⁹³ <https://hcs-lab.com/product/isolab-stoppers-drilled-rubber/>.

⁹⁴ សិក្ខា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធទីពិសោធនិស្ស័យនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ២៣។

- តង្កៀបចាប់បានចំហេះត្រូវបានប្រើសម្រាប់ចាប់បានចំហេះនៅពេលដុតកម្ដៅ។ ក្រៅពីនេះគេក៏អាចប្រើតង្កៀបនេះសម្រាប់ប្រើទៅតាមតម្រូវការផ្សេងៗទៀតដូចជាចាប់កែវបេស៊ែរដោយដើម។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យា តង្កៀបនេះប្រើនៅក្នុងដំណើរការពិសោធអត្តសញ្ញាណអាមីដុងក្នុងស្លឹករុក្ខជាតិ និងពិសោធផ្សេងៗទៀត។
- តង្កៀបចាប់បំពង់សាក ប្រើនៅពេលដុតកម្ដៅសារធាតុគីមី ឬដុតសមាសធាតុផ្សេងៗទៀតដោយប្រើប្រាស់បំពង់សាក។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យា តង្កៀបនេះប្រើនៅក្នុងដំណើរការពិសោធដុតស្លឹករុក្ខជាតិដើម្បីបង្ហាញពីអត្តសញ្ញាណសមាសធាតុអសរីរាង្គនៅក្នុងស្លឹករុក្ខជាតិ។
- តង្កៀបមាត់ក្រពើត្រូវបានប្រើសម្រាប់ចាប់សារធាតុគីមី ឬវត្ថុភាគពិសោធផ្សេងៗទៀតទៅតាម តម្រូវការជាក់ស្ដែងនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យា តង្កៀបមាត់ក្រពើប្រើ សម្រាប់ដំណើរការពិសោធអំពីការសង្កេតទម្រង់កោសិកា រុក្ខជាតិ ការដុតស្លឹករុក្ខជាតិដើម្បី បង្ហាញពីសមាសធាតុអសរីរាង្គការវះកាត់ ដើម្បីសង្កេតសរីរាង្គសត្វផ្ទឹងកង និងពិសោធផ្សេងៗទៀត។

រូប 2. 70 ប្រភេទតង្កៀប (ក) តង្កៀបចាប់បានចំហេះ (ខ) តង្កៀបចាប់បំពង់សាក និង (គ) តង្កៀបមាត់ក្រពើ

សូមស្កាន QR Code ខាងលើដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីដំណើរការពិសោធមួយដែលបានបង្ហាញពីការប្រើប្រាស់តង្កៀប

ខ. រៀបចំទុកដាក់ និងថែទាំ

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចសូមលាងសម្អាត និងតង្កៀបឱ្យបានស្អាត
- សូមទុកដាក់តង្កៀបនៅក្នុងទូឬទីតាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ហាមទុកដាក់តង្កៀបក្នុងទូសារធាតុគីមីផ្សេងៗ

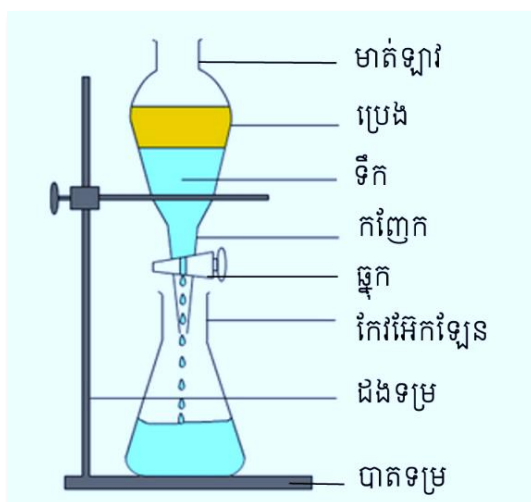
២.២០ ឡាវ Funnel

ឡាវគឺជាឧបករណ៍ម្យ៉ាងប្រើសម្រាប់ផ្ទេរ ឬញែកសូលុយស្យុង។ វាមានសណ្ឋានរីកមាត់ និងរួមតូចផ្នែកខាងក្រោមដែលមានលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការផ្ទេរ។ នៅក្នុងជីវិតភាពរស់នៅឡាវត្រូវបានប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយដូចជាការចាក់ទឹកទៅក្នុងដបដែលមានមាត់តូច និងប្រើនៅក្នុងតម្រូវការផ្សេងៗទៀត។ នៅក្នុងទីពិសោធន៍ឡាវត្រូវបានប្រើនៅក្នុងដំណើរការពិសោធផ្សេងៗដែលត្រូវប្រើប្រាស់សូលុយស្យុង ឬសារធាតុរាវ។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

ផ្អែកលើមុខងារប្រើប្រាស់គេចែកឡាវជាពីរប្រភេទគឺឡាវកោណ (Conical Funnel) និងឡាវញែក (Separate Funnel)។

- **ឡាវញែក (Separate Funnel)** ប្រើសម្រាប់ញែកសូលុយស្យុង ឬអង្គធាតុរាវពីរដែលមានផាសពីរផ្សេងគ្នា (មិនលាយចូលគ្នា)⁹⁵។ ភាគច្រើនគេប្រើនៅក្នុងដំណើរការញែកសមាសធាតុសរីរាង្គ ឬសូលុយស្យុងកំប្លិចនៃមុខវិជ្ជាគីមីវិទ្យា ដែលផាសមួយរលាយក្នុងទឹកហើយផាសមួយទៀតរលាយក្នុងសមាសធាតុសរីរាង្គរលាយ⁹⁶។ នៅក្នុងមុខវិជ្ជាជីវវិទ្យាគេប្រើឡាវញែកដើម្បីញែកកោសិកាលាម និងល្អាយផ្សេងៗទៀត (រូប2.71)។

រូប 2. 71 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ឡាវញែក⁹⁷

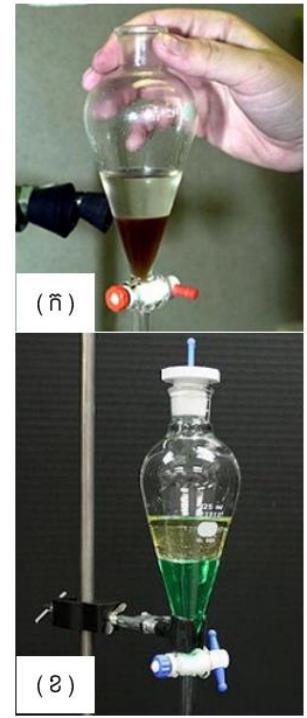
⁹⁵ សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ២៨។

⁹⁶ សិក្សា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រ២៨។

⁹⁷ <https://purificationikwok.weebly.com/separating-funnel.html>.

ខ. របៀបប្រើ

1. បិទរ៉ាន់ឬផ្ទុក បន្ទាប់មកចាក់សូលុយស្យុងចូលឡាវតាមមាត់ផ្នែកខាងលើ។
2. បិទផ្ទុកឱ្យជិត និងកាន់ឡាវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស (រូប 2.72)។ ដៃម្ខាងខ្ទប់ផ្ទុកឱ្យជិត និងដៃម្ខាងទៀតកាន់ត្រង់រ៉ាន់ឡាវព្រែក។
3. ក្រឡុកពី ២ ទៅ ៣ ដងរួចកាន់យកផ្នែករ៉ាន់ដាក់ទៅផ្នែកខាងលើ បន្ទាប់មកមូលរើលបើកដើម្បីឱ្យឧស្ម័នចេញ។
4. បិទរ៉ាន់វិញ រួចធ្វើដូចចំណុច ៣ ខាងលើរហូតដល់លែងមានឧស្ម័នចេញ។ បិទរ៉ាន់ និងដាក់ល្បាយដែលក្រឡុករួចក្នុងឡាវព្រែកនេះឱ្យនៅនឹងមួយកន្លែងលើជើងទម្រ ដើម្បីឱ្យសូលុយស្យុងព្រែកផាសពីរផ្សេងគ្នាបានល្អ។

រូប 2. 72 វិធីប្រើប្រាស់ឡាវព្រែក

សូមស្កាន QR Code ។ នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីដំណើរការពិសោធមួយនៃមុខវិជ្ជាគីមីវិទ្យាដែលបានបង្ហាញពីការប្រើប្រាស់ឡាវព្រែក

- ឡាវកោណ (Conical Funnel) ត្រូវបានផលិតឡើងពីលោហៈ ផ្លាស្ទិក ឬកែវ។ វាត្រូវបានប្រើសម្រាប់ផ្តេរសូលុយស្យុង ឬអង្គធាតុរាវពីមជ្ឈដ្ឋានមួយទៅមជ្ឈដ្ឋានមួយទៀតតាមមាត់រៀវតូច។
- របៀបប្រើ យកផ្នែករៀវតូចខាងក្រោមសិកបីលក្ខណៈមាត់ដបរួចយកសូលុយស្យុង ឬអង្គធាតុរាវចាក់ចូលតាមមាត់ឡាវជាការស្រេច។

រូប 2. 73 ឡាវកោណ

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ចំពោះឡាវព្រែក

- ត្រូវលាងឡាវដោយប្រើទឹកក្តៅឧណ្ហៗ
- បន្ទាប់មកត្រូវលាងទឹកក្តៅឧណ្ហៗជាមួយសាប៊ូលាងបាន

- ចាក់ទឹកសាប៊ូលាងបានចូលក្នុងឡាវរួចទុកពី១០ទៅ១៥នាទី
- ប្រើប្រាស់ដុសលាងសម្អាតខាងក្នុងឡាវឱ្យបានស្អាត
- បន្ទាប់មកលាងជាមួយទឹកក្ដៅឧណ្ហៗឱ្យអស់សាប៊ូ
- សម្អាតឡាវដោយប្រើក្រណាត់ទន់រួចទុកឱ្យស្ងួត
- ទុកដាក់ឡាវនៅក្នុងទូរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

ចំពោះឡាវកោណ

- ត្រូវលាងសម្អាតជាមួយទឹកសាប៊ូលាងបាន
- បន្ទាប់មកលាងជាមួយទឹកធម្មតារួចទុកឱ្យស្ងួត
- ទុកដាក់ឡាវនៅក្នុងកំព្រៃព្យាបាល ឬធ្វើឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- **គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន**
 - ចំពោះឡាវផ្ទេរដែលជាប្រភេទកែវ មិនត្រូវទុកដាក់ជាមួយវត្ថុរឹងផ្សេងៗទៀតជាដាច់ខាតព្រោះនាំឱ្យងាយបែក។ ត្រូវមានក្រដាស ឬក្រណាត់ទ្រាប់ពីក្រោមឡាវឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
 - ពេលលាងសម្អាតត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យប៉ះផ្ទៃកែវនាំឱ្យបែកបាក់។

២. ២១ វ៉ែនតាសុវត្ថិភាព Safety goggle

វ៉ែនតាសុវត្ថិភាពវ៉ែនតាការពារ^{៩៨} ជាឧបករណ៍ការពារភ្នែកពីការប៉ះទង្គិចផ្សេងៗនៅក្នុងអំឡុងពេលធ្វើពិសោធដូចជាការខ្ចាតនៃសារធាតុគីមី វត្ថុរឹង ឬឧស្ម័នជាដើម។ វ៉ែនតានេះត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងទីពិសោធរោងសិប្បកម្ម រោងចក្រសហគ្រាស សំណង់អគារ ឬវិស័យកសិកម្ម (រូប២.៧៤)។

ក. ប្រភេទ និងរបៀបប្រើ

វ៉ែនតាសុវត្ថិភាពមានច្រើនម៉ូដអស្រ័យតាមការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុន ប៉ុន្តែបើផ្អែកលើសមាសភាពកញ្ចក់ (Property glass) គេចែកវ៉ែនតាសុវត្ថិភាពជាពីរប្រភេទគឺ វ៉ែនតាសុវត្ថិភាពកញ្ចក់កែវ (protecting glasses) (រូប២.៧៤ខ) និងវ៉ែនតាសុវត្ថិភាពកញ្ចក់ជ័រ (safety goggle)^{៩៩} (រូប២.៧៤ក)។ នៅតាមវិទ្យាល័យធនធានវ៉ែនតាសុវត្ថិភាពកញ្ចក់ជ័រត្រូវបានប្រើប្រាស់ញឹបញាប់ជាងគេ។

រូប ២. ៧៤ ប្រភេទវ៉ែនតាសុវត្ថិភាព (ក) វ៉ែនតាសុវត្ថិភាពកញ្ចក់ជ័រ និង (ខ) វ៉ែនតាសុវត្ថិភាពកញ្ចក់កែវ

^{៩៨} សិក្ខា សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ។

^{៩៩} <https://uk.rs-online.com/web/content/discovery/ideas-and-advice/safety-goggles-guide>.

ខ. របៀបប្រើ

បើទោះបីជាវ៉ែនតាសុវត្ថិភាពខុសគ្នាដោយកញ្ចក់ក៏ដោយ ក៏ការប្រើប្រាស់របស់ទាំងពីរគឺដូចគ្នា។ មុនពេលពាក់វ៉ែនតាត្រូវត្រួតពិនិត្យឱ្យបានច្បាស់លាស់ដើម្បីចៀសវាងប្រើប្រាស់មិនបានត្រឹមត្រូវ។ ត្រូវច្បាស់ថាផ្នែកចំហៀង និងខាងលើនៃវ៉ែនតាមានភាពជិតល្អ (រូប2.75)។

រូប 2. 75 របៀបប្រើវ៉ែនតាសុវត្ថិភាព¹⁰⁰

ខ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវជូតសម្អាតវ៉ែនតាឱ្យបានស្អាតបន្ទាប់ពីប្រើរួច។ ចំពោះវ៉ែនតាកញ្ចក់កែវត្រូវលាងសម្អាតកញ្ចក់របស់វាជាមួយសូលុយស្យុងអាល់កុល60% និងអាសេតូន៤០%។
- ត្រូវទុកដាក់វ៉ែនតានៅក្នុងទូសុវត្ថិភាពឱ្យបានល្អគ្មានធូលី ឬដី។

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវពិនិត្យមើលស្នាមប្រឡាក់ប្រះ ឬកោសនៅលើកញ្ចក់ប្រសិនបើមានបញ្ហាទាំងនេះត្រូវជំនួសឬលាងសម្អាតភ្លាមៗ។
- ត្រូវប្រាកដថាផ្នែកចំហៀង និងខាងលើនៃវ៉ែនតាត្រូវតែជិតល្អក្នុងអំឡុងពេលពាក់វា។
- ហាមទុកដាក់វ៉ែនតានៅក្បែរសារធាតុគីមី។
- ត្រូវចាំថាវ៉ែនតាសុវត្ថិភាពសម្រាប់ប្រើតែនៅក្នុងទីពិសោធបូកន្លែងការងារតែប៉ុណ្ណោះមិនមែនសម្រាប់ក្មេងលេងទេ។

¹⁰⁰ <https://sciencing.com/why-safety-goggles-important-4574749.html>.

២.២២ កៅស៊ូការពារសារធាតុគីមី Apron Rubber

កៅស៊ូការពារសារធាតុគីមី ត្រូវបានផលិតឡើងពីជ័រកៅស៊ូដែលមានភាពធនទៅនឹងអាស៊ីត និងសារធាតុគីមីផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងទីពិសោធន៍។ កៅស៊ូនេះមានសភាពទន់អាចបត់បាន។ វាត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ដំណើរការពិសោធន៍ទាំងឡាយដែលប្រើ សមាសធាតុអាស៊ីត និងសារធាតុគីមី។

ក. ប្រភេទ និងរៀបរៀង

កៅស៊ូការពារសារធាតុគីមីមានច្រើនម៉ូដដូចជា ម៉ូដក្រវ៉ាត់ចង្កេះ ចងខ្សែនៅខាងក្រោយខ្នង ម៉ូដខ្សែចងខ្នងនៅខាងក្រោយខ្នង និងម៉ូដខ្លីត្រឹមចង្កេះជាដើម។

ខ. របៀបប្រើ

បើទោះបីជាកៅស៊ូការពារសារធាតុគីមីមានច្រើនម៉ូដខុសៗគ្នាក៏ដោយក៏របៀបនៃការប្រើប្រាស់របស់វាមានលក្ខណៈដូចគ្នាទាំងអស់។ ត្រូវពាក់កៅស៊ូដោយធ្វើយ៉ាងណាឱ្យផ្ទាំងកៅស៊ូនៅ ខាងមុខហើយខ្សែក្រវ៉ាត់ចង្កេះព័ទ្ធខាងក្រោយខ្នង។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវលាងទឹកជាមួយសាប៊ូឱ្យបានស្អាតរាល់ពេលបន្ទាប់ធ្វើប្រើរួច
- សំដីលកៅស៊ូឱ្យបានស្ងួតល្អមុនពេលយកទៅទុកដាក់
- បត់កៅស៊ូឱ្យបានត្រឹមត្រូវរួចយកទៅទុកនៅក្នុងទីដែលមានសុវត្ថិភាព

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- កៅស៊ូការពារសារធាតុគីមីប្រើតែនៅក្នុងទីពិសោធន៍តែប៉ុណ្ណោះ
- ហាមក្មេងអាយុក្រោម១២ឆ្នាំលេងកៅស៊ូនេះ

២.២៣ បន្ទះកញ្ចក់ស្តើង ឬឡាមែល Cover Glass

បន្ទះកញ្ចក់ស្តើង ឬឡាមែលជាបន្ទះកញ្ចក់តូចរាងការប្រើសម្រាប់គ្របពីលើសំណាកនៅលើបន្ទះឡាមរាល់ពេលសង្កេតភាគសំណាកក្នុងប្រើមីក្រូទស្សន៍។ វាជួយទប់លំនឹង និងពង្រីកភាពច្បាស់របស់ភាគសំណាក។ នៅក្នុងទីពិសោធន៍ជីវវិទ្យា។ បន្ទះកញ្ចក់ស្តើងប្រើសម្រាប់ការសង្កេតកោសិកាសត្វ កោសិកាប្រូតូដូត ប្រូទីសទឹកសាប និងទម្រង់ស្មុំម៉ាតរុក្ខជាតិ។

ក. ប្រភេទ

បន្ទះកញ្ចក់ស្តើង ឬឡាមែលមានពីរប្រភេទគឺ ប្រភេទកញ្ចក់ជ្រុង (ការេ ឬចតុកោណ) និងប្រភេទកញ្ចក់មូល (រូប២.76)។ បើទោះបីជាប្រភេទកញ្ចក់ជ្រុងឬមូលក៏ដោយ ក៏របៀបប្រើប្រាស់របស់វាមានលក្ខណៈដូចគ្នា។

រូប 2. 76 ប្រភេទបន្ទះកញ្ចក់ស្តើង

ខ. របៀបប្រើ

- ដូតសម្អាតបន្ទះឡាម និងឡាមែលឱ្យបានស្អាត
- យកសំណាកដាក់នៅលើបន្ទះឡាមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- គ្របឡាមែលជួមក្នុងទម្រង់មុំ ៤៥ ដឺក្រេជាមួយបន្ទះឡាម¹⁰¹។ ចំពោះពិសោធខ្លះដែលត្រូវប្រើ ដំណាក់ទឹកលើសំណាកត្រូវសង្កេតមិនឱ្យមានពុះខ្យល់។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ការលាងសម្អាតបន្ទះឡាម និងឡាមែលគឺជាកិច្ចការចាំបាច់របស់អ្នកធ្វើពិសោធជាពិសេសលោកគ្រូ អ្នកគ្រូដែលត្រូវដឹកនាំសិស្សធ្វើពិសោធា។ មានវិធីច្រើនក្នុងការលាងសម្អាតឡាមែល និងបន្ទះឡាម។ ខាងក្រោមនេះគឺជាវិធី៖

- ប្រើក្រណាត់ទន់ស្តើង (មានលក្ខណៈស្រដៀងក្រដាសស្បែក) បន្ទាប់មកបាញ់លើក្រណាត់ឱ្យសើមល្មម។
- យកក្រណាត់ទៅដូតចុះឡើងៗលើឡាមែលជួមៗ
- ដូតពីរបីដងប្រសិនបើសង្កេតឃើញថាឡាមែលមិនទាន់ស្អាតបានល្អ
- បន្ទាប់ពីជូសម្អាតរួច យកឡាមែលទៅដាក់ក្នុងប្រអប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- រក្សាទុកប្រអប់ឡាមែលនៅក្បែរទីតាំងធ្វើពិសោធន៍ និងគ្មានសំណើម

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ឡាមែលជាបន្ទះកញ្ចក់ស្តើងណាស់ សូមមានបម្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ក្នុងពេលប្រើប្រាស់
- ហាមទុកដាក់ឡាមែលទាំងសើមព្រោះអាចនាំឱ្យឡើងផ្សិត
- ក្នុងករណីមានការបែកបាក់ សូមបោសប្រមូលអំបែងរបស់វាឱ្យបានស្អាត។

¹⁰¹ ផែន សារិត ឈូក ណាស្រស់ និងម៉ែន ភក្តី ២០២២ សៀវភៅណែនាំពិសោធន៍វិទ្យាសម្រាប់ការរៀន និងបង្រៀននៅសាលា មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡាទំព័រទី១៣។

២.២៤ ប្រាសលាងសម្អាត (Brushes)

ប្រាសលាងសម្អាតបំពង់សាក លាងបំពង់កែវ ឬប្រាសស្ទើរមានទំហំ រូបរាង និងប្រវែងខុសៗគ្នា ផលិតតាមតម្រូវការនៃការប្រើប្រាស់ ។

ក. ប្រភេទ

រូប 2. 77 ប្រភេទប្រាសខ្សែលាងសម្អាតបំពង់វែង

រូប 2. 78 ប្រភេទប្រាសខ្លី

ខ. របៀបប្រើ

ខ១ ប្រភេទប្រាសខ្សែ (រូប 2.78)

ប្រើសម្រាប់លាងប្រភេទបំពង់វែងៗកោង រាងជាអក្សរ U ឬ W ឬបំពង់មានលក្ខណៈជារ៉ឺសរ៉ែង។

ខ២ ប្រភេទប្រាសខ្លី (រូប 2.79)

ប្រើអាស្រ័យតាមទម្រង់កែវ ធំ តូច ឬចង្អៀតខ្លាំង ដូចជាលាងបំពង់សាក ស៊ីឡាំងក្រិត កែវអ៊ែរឡែន

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ក្រោយពេលសម្អាតសម្ភារៈរួច ត្រូវលាងសម្អាតប្រាសឱ្យអស់ទឹកសាប៊ូ នឹងដាក់ព្យួរហាលឱ្យបានស្ងួត ល្អ បន្ទាប់មកយកទៅទុកដាក់តាមកន្លែងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

២.២៥ នាឡិកាកំណត់ពេល (Stopwatch)

នាឡិកាកំណត់ពេលជានាឡិកាដែលមានប៊ូតុងចាប់ផ្តើម និងប៊ូតុងបញ្ឈប់ និងមានប៊ូតុងកំណត់យកសូន្យ (00:00:00) ដែលជាពេលវេលាចាប់ផ្តើមសាជាថ្មី មាននាទីប្រើសម្រាប់វាស់ពេលវេលាសម្រាប់សកម្មភាពអ្វីមួយដែលត្រូវការពេលជាក់លាក់ (រូប2.80) ។ នៅក្នុងមេរៀនដ៏វិទ្យុ នាឡិកាកំណត់ពេលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងថ្នាក់រៀនពិសោធមួយចំនួនអំពីដំណើរការវាស់អត្រាចង្វាក់បេះដូង សកម្មភាពកីឡា និងពិសោធផ្សេងៗទៀត។

ក. ប្រភេទ

រូប 2. 79 នាឡិកាកំណត់ពេល

ខ. របៀបប្រើ

- 1- ចុចប៊ូតុងប្រែប្រួលប្តូរដំណើរការ ដើម្បីកំណត់យកដំណើរការវាស់វែងពេលវេលា
 - 2- ចុចប៊ូតុងកំណត់ឡើងវិញដោយកំណត់ពេលវេលាចាប់ផ្តើម 00:00:00 (ម៉ោង:នាទី:វិនាទី)
 - 3- ចុចប៊ូតុងចាប់ផ្តើមនៅពេលចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាព
 - 4- ចុចប៊ូតុងបញ្ឈប់នៅពេលដល់ពេលកំណត់ធ្វើសកម្មភាព
- ✚ អាចចុចប៊ូតុងកំណត់ឡើងវិញ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបញ្ជាក់ច្រើនដងហើយព័ត៌មានដែលធ្វើរួចបន្តបន្ទាប់ អាចចុចមើលដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ពេលវេលាលើកទី១ ទី២ ទី៣... ដោយគ្រាន់តែចុចប៊ូតុងមើលប្រវត្តិឡើងវិញ។

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោង
លម្អិតអំពីរបៀបប្រើប្រាស់នាឡិកាកំណត់ពេល។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- មិនត្រូវឱ្យនាឡិកាប៉ះទឹកទេលើកលែងតែប្រភេទនាឡិកាដែលធានាថាមិនជ្រាបទឹក ចូល (Waterproof) ។
- ត្រូវព្យួរខ្សែនាឡិកានឹងកដៃ ឬពាក់នៅនឹងក ចៀសវាងការជ្រុះធ្លាក់ដោយចៃដន្យដែលធ្វើឱ្យវា ងាយខូច ឬដំណើរការខុសប្រក្រតី។
- នាឡិកាប្រភេទនេះភាគច្រើនមិនមានប៊ូតុងបិទ (Switch off) នោះទេដូច្នេះក្រោយពេលប្រើរួច អាចចុចប៊ូតុងប្តូរ (mode switch) ទៅជានាឡិកាសម្រាប់មើលម៉ោងធម្មតាបាន។
- ត្រូវជូតសម្អាតក្រោយពេលប្រើរួច និងទុកដាក់នៅកន្លែងស្ងួត និងមិនក្តៅពេក។

២.២៦ ក្រដាសអាលុយមីញ៉ូម (Aluminum Foil)

ក្រដាសអាលុយមីញ៉ូមមានពណ៌ប្រាក់ ស្ទើងងាយរំហែក មានលក់នៅគ្រប់ទីផ្សារដែលយើងតែងហៅថាក្រដាសដុតមាន់ ឬក្រដាសខ្ទប់អាហារសម្រាប់ចម្អិន។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យាក្រដាសអាលុយមីញ៉ូមត្រូវបានប្រើសម្រាប់សកម្មភាពពិសោធអំពីអត្តសញ្ញាណអាមីដុងក្នុងស្លឹករុក្ខជាតិដំណើការបណ្តុះជាលិការុក្ខជាតិ និងពិសោធផ្សេងៗទៀត។

ក. ប្រភេទ

រូប 2. 80 ក្រដាសអាលុយមីញ៉ូម

ខ. របៀបប្រើ

ក្រដាសអាលុយមីញ៉ូមអាចប្រើបានច្រើនយ៉ាងនៅក្នុងទីពិសោធអាស្រ័យតាមតម្រូវការ៖

- 1- ប្រើគ្រប់ឧបករណ៍ដែលត្រូវគ្របឱ្យបានជិតល្អសម្រាប់ដាក់ចូលម៉ាស៊ីនស្តើវីល ឬឆ្នាំងចំហុយសម្លាប់មេរោគ។
- 2- ប្រើគ្របសារធាតុដែលរក្សា ឬបណ្តុះក្នុងកែវ ឬបំពង់សាកជាដើម
- 3- ប្រើជាទម្រង់សារធាតុសម្រាប់ដុត ឬសម្អាត
- 4- ប្រើសម្រាប់កាត់បិទលើផ្នែកណាមួយដែលមិនត្រូវការឱ្យពន្លឺឆ្លងកាត់ ឧទាហរណ៍គ្របលើផ្នែកខ្លះនៃស្លឹករុក្ខជាតិក្នុងដំណើរស្នើសំយោគ។

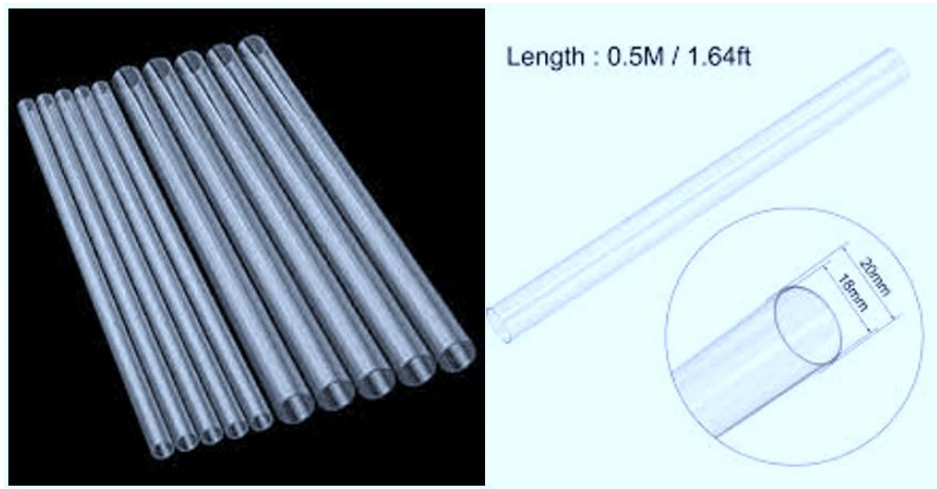
គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ក្រោយពេលកាត់ប្រើប្រាស់ ត្រូវរុក្ខដាសដែលនៅសល់ឱ្យបានរៀបរយទុកដាក់ចូលទៅក្នុងប្រអប់វិញ
- ក្រដាសដែលប្រើរួច អាចទុកប្រើប្រាស់ពេលក្រោយបានទៀត ដោយពន្លា និងពង្រាបវាថ្មីៗដូចឱ្យស្អាត និងទុកឱ្យស្ងួតល្អទើបអាចយកដាក់ចូលប្រអប់បាន។
- បើវាខ្ទេច ឬរំហែកមិនអាចប្រើបន្តទៀតអាចចោលបាន

២.២៧ បំពង់ប្លាស្ទិករឹង (Hard Plastic Tube)

បំពង់ជ័រញាស្ទិករឹង ជាបំពង់ប្រហោងចុង-ដើម មានវែង មានខ្លី និងទំហំមុខកាត់បំពង់ផ្សេងៗគ្នា។

ក. ប្រភេទ

រូប 2. 81 បំពង់ឆ្លាស្ទិចរឹង

ខ. របៀបប្រើ

បំពង់ឆ្លាស្ទិចរឹងប្រើបានច្រើនស្ថានភាពដូចជា៖

- ភ្ជាប់ជាមួយបំពង់រាងអក្សរ W ឬ W
- ធ្វើជាបំពង់បង្ហូរឧស្ម័ន ឬបន្ថែមសារធាតុរាវ
- ភ្ជាប់ជាមួយទុយេនៃឆ្លាស្ទិច
- និងប្រើសម្រាប់តម្រូវការផ្សេងៗទៀត

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ត្រូវលាងដោយប្រើប្រដាប់លាងសម្អាតដែលធ្វើពីអេម៉ុង ឬក្រណាត់ទន់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវបើប្រើប្រាស់លាងសូមកុំប្រើប្រាស់ធ្វើពីស៊ែនីឡុងរឹងព្រោះអាចធ្លាក់ និងធ្វើឱ្យសឹក ឬខូចបំពង់ឆ្លាស្ទិច។

- ក្រោយលាងសម្អាតត្រូវដាក់បញ្ឈរលើជើងទម្រង់បំពង់សាកឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ពេលស្ងួតត្រូវប្រមូលទុកដាក់ក្នុងប្រអប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីកុំឱ្យធ្លាក់ចូល។

២.២៨ បំពង់សាក (Test Tube)

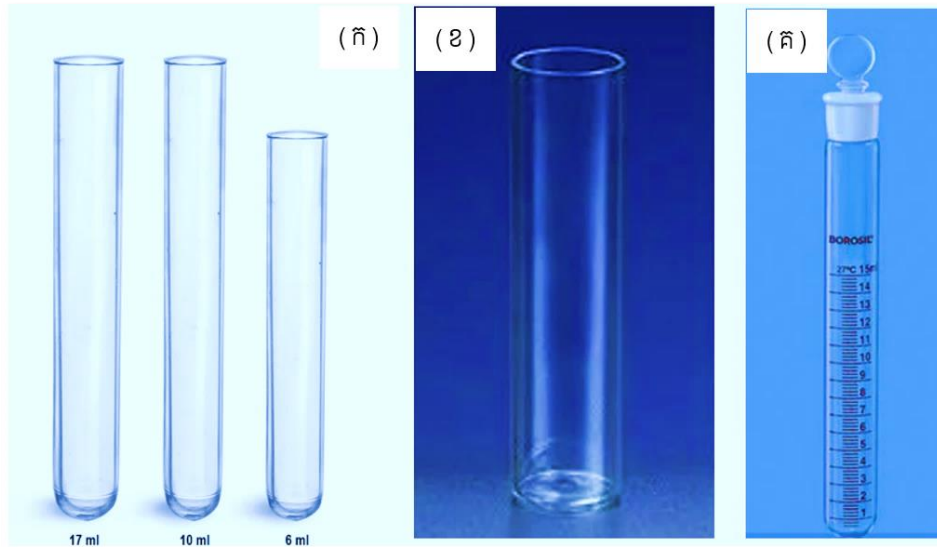
បំពង់សាកជាបំពង់កែវឬឆ្លាស្ទិចរាងដូចម្រាមដៃ មានផ្នែកម្ខាងជាបាតកោង ឬរាបស្មើ ម្ខាងទៀតជាមាត់ និងមានប្រវែង និងមុខកាត់ច្រើនខ្នាត មាននាទីផ្ទុកសារធាតុរាវក្នុងបរិមាណតិចតួច។ បំពង់សាកខ្លះមានក្រិតបង្ហាញពីចំណុះសារធាតុរាវដែលអាចផ្ទុកបាន (រូប2.83) ។

ក. ប្រភេទ

បំពង់សាកមានច្រើនប្រភេទដូចជាបំពង់សាកឬស្ទិច បំពង់សាកកែវ បំពង់សាកលោហៈ និងបំពង់សាកសេរ៉ាមិច¹⁰²។ នៅក្នុងទីពិសោធបឬបន្ទប់ពិសោធមានតែបំពង់សាកឆ្លាស្ទិច និងបំពង់សាកកែវតែប៉ុណ្ណោះដែលមានការប្រើប្រាស់ច្រើនជាងគេ។ **សិត សេង ២០១២** បានហៅឈ្មោះបំពង់សាកកែវថាបំពង់សាក PYREX សំគាល់ ដោយមានអក្សរ PYREX នៅលើបំពង់សាក¹⁰³។ បំពង់សាកខុសគ្នាទៅលើសណ្ឋានបាត និងតម្លៃក្រិតរបស់វា (រូប2.83) ។

¹⁰² https://www.globalspec.com/learnmore/labware_scientific_instruments/clinical_research_labware/test_tubes.

¹⁰³ **សិត សេង ២០១២** សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំទំព័រទី៣។

រូប 2. 82 ប្រភេទផ្សេងៗនៃបំពង់សាក (ក) បំពង់សាកធម្មតាបាតរាង (ខ)
បំពង់សាកធម្មតាបាតរាបស្មើ និង(គ) បំពង់សាកមានក្រិត

ខ. របៀបប្រើ

ជាទូទៅបំពង់សាកមាននាទីដាក់សារធាតុរាវក្នុងបរិមាណតិចតួចដែលប្រើក្នុងការពិសោធផ្សេងៗ ដើម្បីការពារ ការរងប្រតិកម្មនៃសារធាតុគីមី ការឆ្លងមេរោគពីក្នុងមជ្ឈដ្ឋាន ផ្តល់សុវត្ថិភាព និងការពារពីសារធាតុដែលប្រើក្នុងទីពិសោធន៍។ រាល់ការប្រើប្រាស់បំពង់សាកត្រូវមានជើងទម្រទប់លំនឹង បើទោះជាបំពង់សាកនោះមានបាតរាបស្មើក៏ដោយព្រោះទម្រង់ និងកម្ពស់របស់វាងាយនឹងជួលរលំ។

រូប 2. 83 បំពង់សាក និងជើងទម្រ

ខ១. របៀបប្រើបំពង់សាកប្រភេទកែវ

បំពង់សាកប្រភេទកែវប្រើសម្រាប់ផ្ទុកសារធាតុឬធ្វើជាមជ្ឈដ្ឋានបណ្តុះ ឬសម្រាប់លាយសូលុយស្យុងក្នុងបរិមាណតិចតួចហើយមិនមានប្រតិកម្មបញ្ចេញកម្ដៅខ្លាំង។

➢ **បម្រុងប្រយ័ត្ន** ការប្រើបំពង់សាកកែវដែលគ្មានក្រិត

- មិនត្រូវប្រើជាមួយសីតុណ្ហភាពក្តៅ ឬសារធាតុមានប្រតិកម្មបញ្ចេញកម្ដៅ ព្រោះវាងាយផ្ទុះបែក។
- មិនត្រូវប្រើជាមួយសីតុណ្ហភាពទាបពេក ព្រោះងាយប្រេះ
- ត្រូវកាន់ និងទុកដាក់ថ្នមៗ
- ពេលដកយកមកប្រើក៏ត្រូវពិនិត្យឱ្យបានច្បាស់មុនចាប់កាន់បំពង់សាក។

ខ២. របៀបប្រើបំពង់សាកប្រភេទប្លាស្ទិក

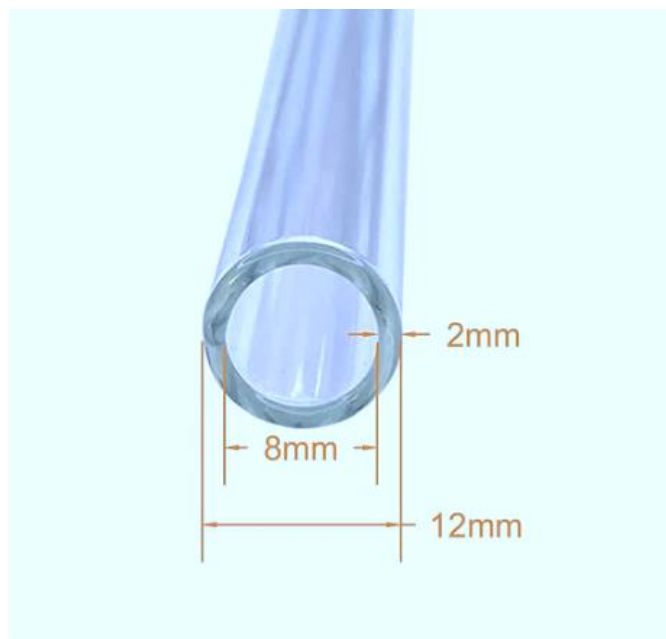
ប្រើសម្រាប់ផ្ទុកសារធាតុ ឬញែកល្បាយក្នុងសូលុយស្យុងដោយប្រើឧបករណ៍ញែកល្បាយ (Centrifuge)។

ខ៣. ប្រភេទ Pyrex

បំពង់សាក Pyrex ក្រៅពីមាននាទីដូចបំពង់សាកធម្មតា វាមានភាពធន់នឹងកម្ដៅខ្ពស់សម្រាប់ដាក់សារធាតុដុត កំដៅដូចជា ចំពុះប៊ុនសិន ចង្កៀងអាល់កុល ឬឡកំដៅមានសីតុណ្ហភាពកំណត់ច្បាស់លាស់។

ខ៤. បំពង់សាក Pyrex Borosilicat

បំពង់សាក Pyrex Borosilicate ក៏មិនខុសពីបំពង់សាក Pyrex ខាងលើដែរតែធន់នឹងសីតុណ្ហភាពរហូតដល់ ទៅ 500oC ហើយមានកម្រាស់កែវក្រាស់ជាង អាចការពារសារធាតុប្រតិកម្មនានាពីមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ (រូប2.86)។

រូប 2. 84 បំពង់សាក Pyrex Borosilicat

គ. ប្រុងប្រយ័ត្ន

បំពង់សាក Pyrex និង Pyrex Borosilicate នឹងផ្ទុះបែក

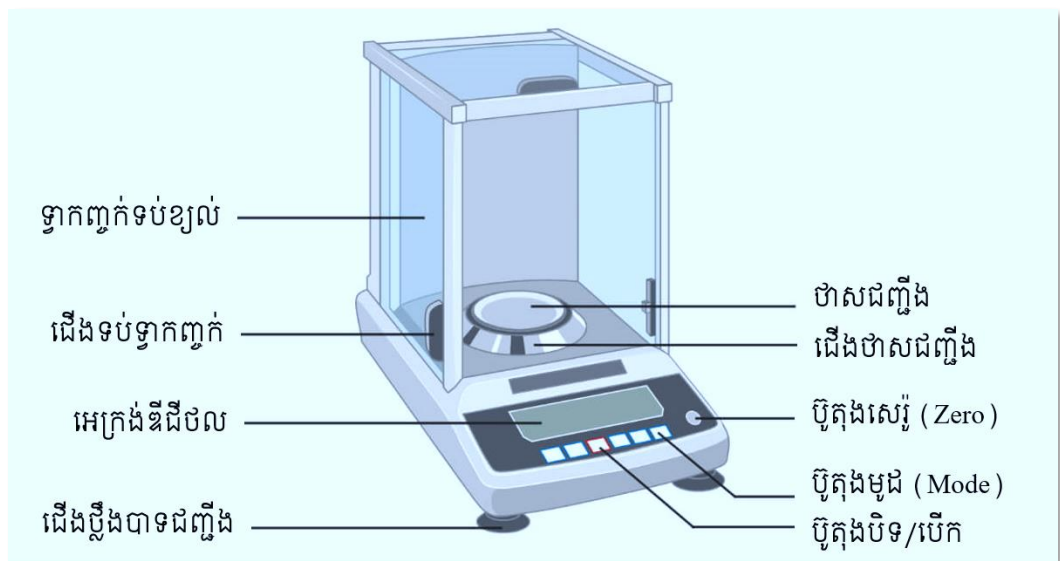
- ពេលដាក់បំពង់សាកផ្ទាល់ទៅនឹងឧបករណ៍ក្តៅ ហើយកម្ដៅនៃឧបករណ៍ចេះតែឡើងកម្ដៅឥតកំណត់។
- ពេលបំពង់សាកឡើងក្តៅ និងចុះត្រជាក់យ៉ាងឆាប់រហ័សនោះផ្នែកផ្សេងៗនៃកែវរីក និងរួមលឿនខុសប្រក្រតីដែលបណ្តាលឱ្យរចនាសម្ព័ន្ធនៃទម្រង់ម៉ូលេគុលរបស់កែវមិនអាចត្រឡប់មកទម្រង់ដើមបាន។

ឃ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវលាងនឹងប្រដាប់លាងសម្អាតបំពង់សាកឱ្យបានត្រឹមត្រូវក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួច។
- សារធាតុមួយចំនួនដែលដាក់ចូលទៅក្នុងបំពង់សាកត្រូវការលាងសម្អាតដោយសារធាតុលាងជម្រះខុសគ្នាទៅតាមប្រភេទសារធាតុគីមីនោះ។
- ក្រោយលាងសម្អាតរួចត្រូវដាក់បញ្ឈប់រដ្ឋាបាលើជើងទម្រឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ពេលស្ងួត ត្រូវប្រមូលទុកដាក់ក្នុងប្រអប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីកុំឱ្យជូលីចូល

២.២៩ ជញ្ជីងថ្លឹងសារធាតុគីមី (Analytical Balance)

គោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ជញ្ជីងប្រភេទនេះគឺការថ្លឹងសារធាតុគីមីម៉្យា ឬម៉្យាងក្នុងបរិមាណតិច ហើយកាត់បន្ថយ កម្រិតលម្អៀងបានខ្ពស់។ ជាទូទៅជញ្ជីងនេះប្រើថាមពលអគ្គីសនី និងមានរបាំងជុំវិញ (រូប2.87) ។

រូប 2. 85 ជញ្ជីងថ្លឹងសារធាតុគីមី¹⁰⁴

ក. ប្រភេទ

ជញ្ជីងថ្លឹងសារធាតុគីមីមានពីរប្រភេទគឺជញ្ជីងមានថាសមួយ និងជញ្ជីងមានថាសពីរ។ ប៉ុន្តែជាទូទៅនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធបស់វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងនៅតាមវិទ្យាល័យធនធានគេប្រើតែជញ្ជីងថាសមួយតែប៉ុណ្ណោះ។

ខ. របៀបប្រើប្រាស់

- ដោតឧបករណ៍ភ្លើងទៅក្នុងរន្ធហ្វ្រាំងភ្លើង (ចំពោះជញ្ជីងដែលប្រើចរន្តអគ្គីសនី)
- ចុចប៊ូតុងបិទ/បើក
- បើកទ្វារពាក់
- យកក្រដាសដាក់ពិលីថាសជញ្ជីង
- ចុចប៊ូតុង “Tare” ឬ “Zero” (រូប2.88) ដើម្បីដាត់ទម្ងន់ក្រដាស និងធ្វើឱ្យអេក្រង់ជញ្ជីងមានតម្លៃសូន្យ។
- ដាក់សារធាតុគីមីចូលលើថាសដើម្បីថ្លឹងនូវចំនួនដែលយើងចង់បានដោយប្រើស្លាបព្រាជ័រ

¹⁰⁴ <https://microbenotes.com/analytical-balance-principle-parts-types-examples/>.

ឬស្លាប ព្រាកាហ្វេ។

- កត់ត្រាទិន្នន័យ (តម្លៃលេខទម្ងន់សារធាតុគីមីនៅលើអេក្រង់របស់ជញ្ជីង)
- ចុចប៊ូតុង “Tare” ឬ “Zero” ម្តងទៀតប្រសិនបើត្រូវថ្លឹងបន្ត
- ចុចប៊ូតុងបិទ/បើកបន្ទាប់ពីប្រើរួច

រូប 2. 86មុខងារផ្សេងៗនៃការប្រើប្រាស់របស់ជញ្ជីងសារធាតុគីមី

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោង
លម្អិតអំពីរបៀបប្រើប្រាស់នាឡិកាកំណត់ពេល

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច ត្រូវជូតសម្អាតជញ្ជីងឱ្យបានស្អាតដោយប្រើសំឡីជាមួយសូលុយស្យុងអាសេតូន៤០% និងអាល់កុល៦០%។
- ត្រូវទុកដាក់ជញ្ជីងនៅក្នុងទូស្រឡះល្អពីឧបករណ៍ដទៃ និងគ្របក្រណាត់ឬថង់ឱ្យបានជិតល្អ ចៀសវាងធូលីចូលក្នុងជញ្ជីង¹⁰⁵។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន¹⁰⁶

- ត្រូវអានពីរបៀបប្រើប្រាស់ជញ្ជីងឱ្យបានត្រឹមត្រូវមុនពេលប្រើ។
- ជញ្ជីងនេះប្រើសម្រាប់តែថ្លឹងសារធាតុគីមីតែប៉ុណ្ណោះ។
- មិនត្រូវយកវត្ថុផ្សេងជាពិសេសវត្ថុរឹងទៅទុកចោលនៅលើថាសជញ្ជីងជាដាច់ខាត។

¹⁰⁵ សិត សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រទំព័រ៣៤។

¹⁰⁶ សិត សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រទំព័រ៣៤។

- មិនត្រូវថ្លឹងវត្ថុដែលឆ្លង់លើសពីសមត្ថភាពរបស់ជញ្ជីង
- មិនត្រូវកំទេច ឬលើកជញ្ជីងញឹកញាប់នាំឱ្យបាត់បង់សុក្រិតភាពរបស់ជញ្ជីង។
- បើក្នុងករណីផ្លាស់ប្តូរជញ្ជីង ត្រូវទុកវាឱ្យនៅនឹងមួយកន្លែងរយៈពេល១៥នាទីសិនមុនចាប់ផ្តើមថ្មី។

២.៣០ ម៉ែត្រកៀប (Calipers)

ម៉ែត្រកៀបគឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទដែលត្រូវបានគេប្រើសម្រាប់វាស់ប្រវែងខ្លីៗដោយពុំចាំបាច់ប្រើម៉ែត្ររ៉ូត ឬម៉ែត្រខ្សែ។ ម៉ែត្រកៀបមានសមត្ថភាពអាចវាស់បានលើប្រវែងតូចបំផុតដែលម៉ែត្ររ៉ូត ឬម៉ែត្រខ្សែមិនអាចវាស់បាន។ ឧទាហរណ៍មីក្រូម៉ែត្រកៀបអាចវាស់បានតូចបំផុតរហូតដល់ខ្នាតមួយមីក្រូម៉ែត្រ (1um)។ គេប្រើប្រាស់ម៉ែត្រកៀប នៅក្នុងរោងជាង រោងឧស្សាហកម្ម រោងចក្រ និងស្រាវជ្រាវ បន្ទប់ពិសោធដាដើម។ ក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យាម៉ែត្រកៀបប្រើសម្រាប់ការវាស់វែងលើការលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ (ស្លឹក និងដើម)។

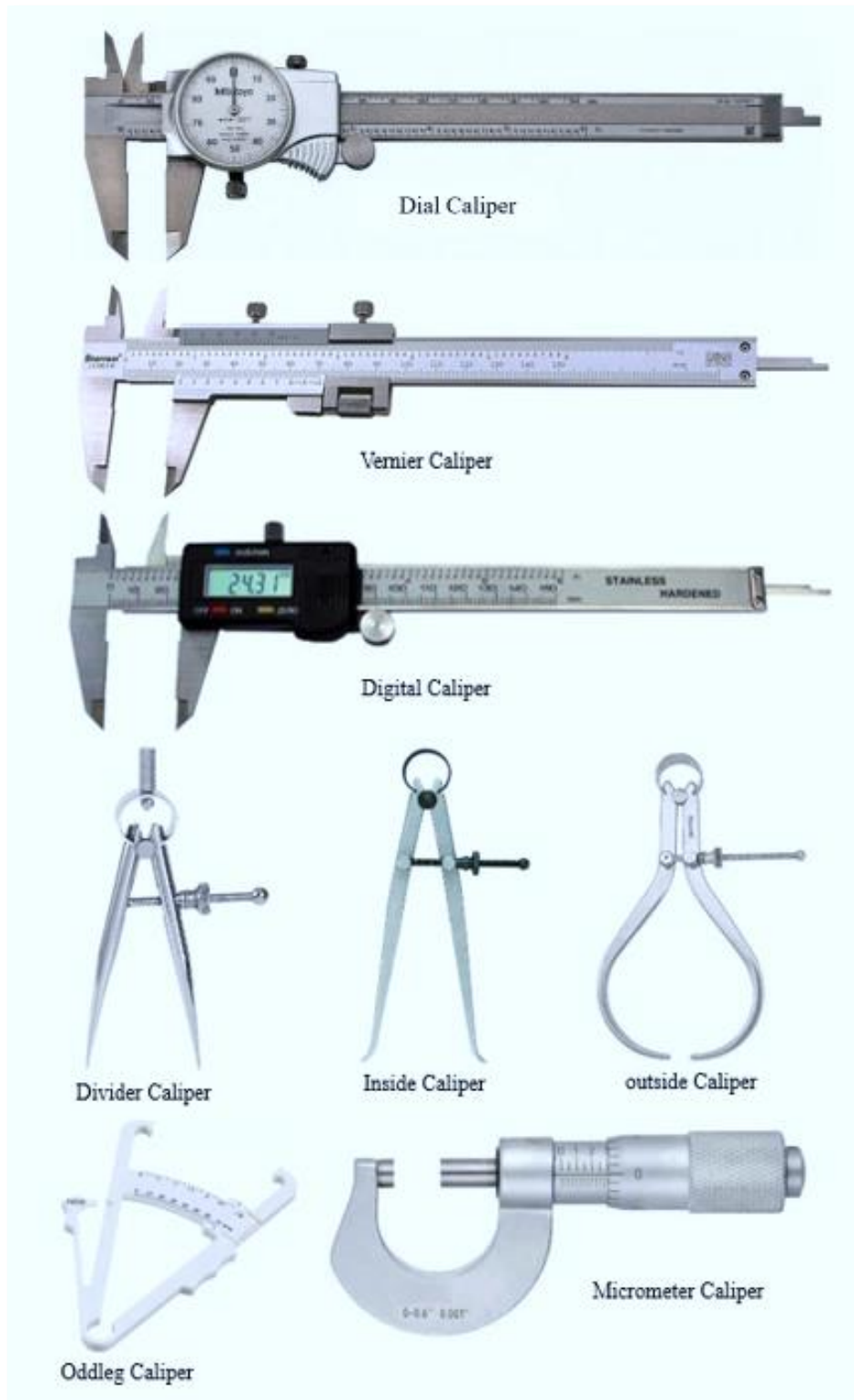
ក. ប្រភេទ

ផ្អែកលើតម្រូវការនិងមុខងារនៃការប្រើប្រាស់ម៉ែត្រកៀបត្រូវបានចែកចេញជា៨ប្រភេទដូចខាងក្រោម¹⁰⁷ (រូប2.89)៖

- (1) ម៉ែត្រកៀបឌីជីថល (digital caliper)
- (2) ម៉ែត្រកៀបក្រិត (vernier caliper)
- (3) ម៉ែត្រកៀបប៉ោល (dial caliper)
- (4) ម៉ែត្រកៀប Inside (inside caliper)
- (5) ម៉ែត្រកៀប Outside (outside caliper)
- (6) ម៉ែត្រកៀប Oddleg (oddleg caliper)
- (7) ម៉ែត្រកៀប Divider (divider caliper)
- (8) មីក្រូម៉ែត្រកៀប (micrometer caliper)

នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យារបស់វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងបន្ទប់ពិសោធនៃវិទ្យាល័យធនធាននានាមានម៉ែត្រកៀប តែបីប្រភេទប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ចាំបាច់ និងញឹកញាប់ជាងគេ។ ម៉ែត្រកៀបទាំងបីប្រភេទនោះគឺម៉ែត្រ កៀបក្រិត (Vernier Caliper) ម៉ែត្រកៀបឌីជីថល (Digital Caliper) និងមីក្រូម៉ែត្រកៀប (Micrometer Caliper)។ នៅក្នុងចំណោមម៉ែត្រកៀបទាំងបីប្រភេទនេះមានតែម៉ែត្រកៀបឌីជីថលប៉ុណ្ណោះដែលមានប្រើនៅតាមបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យា។ ដូច្នេះក្នុងឯកសារនេះយើងសូមលើកយកតែម៉ែត្រកៀបបីប្រភេទនេះប៉ុណ្ណោះមកធ្វើការសិក្សាលម្អិត។

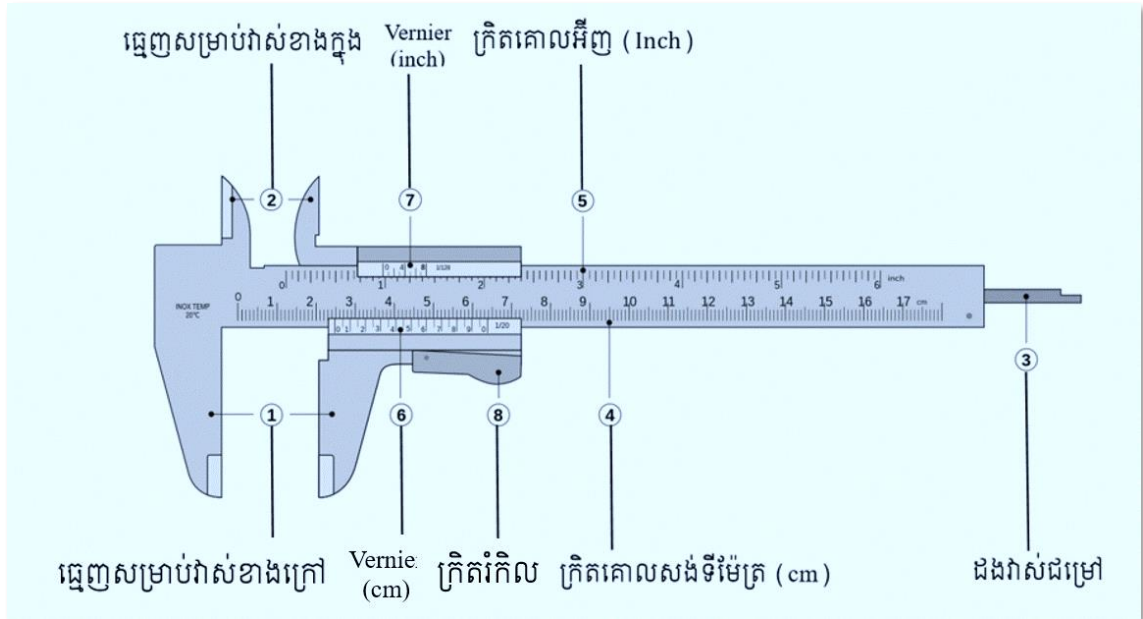
¹⁰⁷ <https://www.higherprecision.com/blog/different-types-of-calipers-available>.

រូប 2. 87 ប្រភេទផ្សេងៗនៃម៉ែត្រកៀប

ក១. ម៉ែត្រកៀបក្រិត (Vernier Caliper)

ម៉ែត្រកៀបធម្មតាមានទម្រង់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាជាមួយម៉ែត្រកៀបឌីជីថលដែរ ប៉ុន្តែវាគ្មានតម្លៃលេខជាឌីជីថល ទេហេតុដូច្នេះតម្លៃលេខរបស់វាក៏មិនសូវស្រួលក្រិត ឬដាក់លាក់ដូចម៉ែត្រកៀបឌីជីថលដែរ (រូប2.90)។ ម៉ែត្រកៀប នេះមានពហុមុខងារវាស់ចំនួនបីវាស់ប្រវែងខាងក្នុង វាស់ប្រវែងខាងក្រៅ និងវាស់ជម្រៅហើយមានខ្នាតចំនួនពីរគឺខ្នាតអ៊ីញ (inch) និងខ្នាតសង់ទីម៉ែត្រ (cm)។

រូប 2. 88 ផ្នែកផ្សេងៗនៃម៉ែត្រកៀបក្រិត

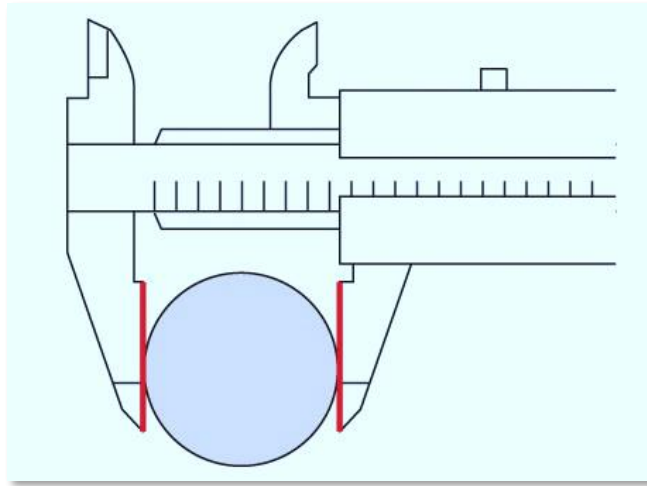
មុខងារផ្នែកនីមួយៗរបស់ម៉ែត្រកៀបក្រិត

- ឆ្នេញសម្រាប់វាស់ខាងក្នុង៖ ប្រើសម្រាប់វាស់ប្រវែង និងមុខកាត់ផ្នែកខាងក្នុង
- ឆ្នេញសម្រាប់វាស់ខាងក្រៅ៖ ប្រើសម្រាប់វាស់ប្រវែង និងមុខកាត់ផ្នែកខាងក្រៅ
- ដងសម្រាប់វាស់ជម្រៅ៖ ប្រើសម្រាប់វាស់កម្ពស់ជម្រៅចង្កូរ ឬគន្លាក់
- វ៉ិសមូលសម្លាប់៖ ប្រើសម្រាប់មូលរឹតលើក្រិតរំកិលកុំឱ្យបំលាស់ទីនៅពេលធ្វើការអានតម្លៃខ្នាត
- ជុំរុញ ឬក្បាលរុយ៖ ប្រើសម្រាប់រុញឬទាញក្រិតរំកិលឱ្យបំលាស់ទីនៅពេលធ្វើការវាស់ខ្នាត
- មាត្រដ្ឋានកៀប ឬក្រិតរំកិល៖ ប្រើសម្រាប់កំណត់តម្លៃលេខដែលនៅខាងក្រោយក្បៀស ឬចំនួនទស្សភាគ។
- មាត្រដ្ឋានចម្បង ឬក្រិតគោល៖ ប្រើសម្រាប់កំណត់តម្លៃលេខគោល ឬចំនួនគត់។

របៀបវាស់ដោយប្រើម៉ែត្រកៀបក្រិត

របៀបវាស់វិជ្ជមានត្រក្រៅ

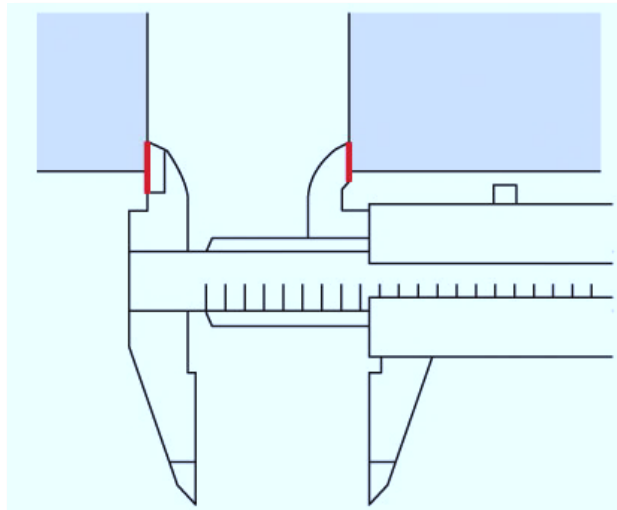
- ដាក់វត្ថុដែលត្រូវវាស់ឱ្យនៅនឹងមួយកន្លែង
- ទាញឆ្នេញម៉ែត្រកៀប (ឆ្នេញខាងក្រោម) ឱ្យបានជិតជាងវត្ថុបន្តិច ហើយយកទៅស៊ីកចូលវត្ថុ (ឆ្នេញម៉ែត្រនៅខាងក្រៅវត្ថុ)
- ប្រើមេដៃរុញជុំរុញវ៉ិសរំកិល ដើម្បីឱ្យឆ្នេញសម្រាប់កៀបវត្ថុឱ្យតឹងឬណែនល្អ
- ត្រូវដាក់ឆ្នេញម៉ែត្រកៀបឱ្យកែងនឹងវត្ថុ ឬជុំឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (រូប2.91)
- បន្ទាប់មកអានតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់

រូប 2. 89 របៀបវាស់វិជ្ជមានត្រង់ក្រៅ

របៀបវាស់វិជ្ជមានត្រង់ក្នុង

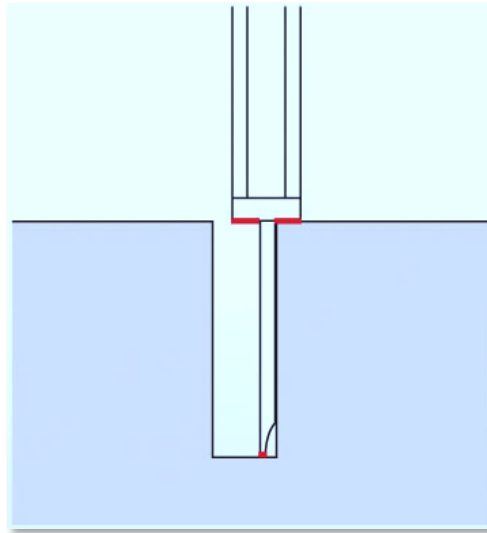
- សិក្សាធូញសម្រាប់វាស់ខាងក្នុងរបស់ម៉ែត្រកៀប (ធូញខាងលើ) ចូលក្នុងចន្លោះឬប្រហោងខាង ក្នុងនៃវត្ថុដែលត្រូវវាស់ (រូប2.92) ។
- ហើយយកមេដៃទាញជំរុញរបស់ម៉ែត្រកៀបឱ្យអីបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន
- រួចអានតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

រូប 2. 90 របៀបវាស់វិជ្ជមានត្រង់ក្នុង

របៀបវាស់វិជ្ជមានត្រង់ជម្រៅ

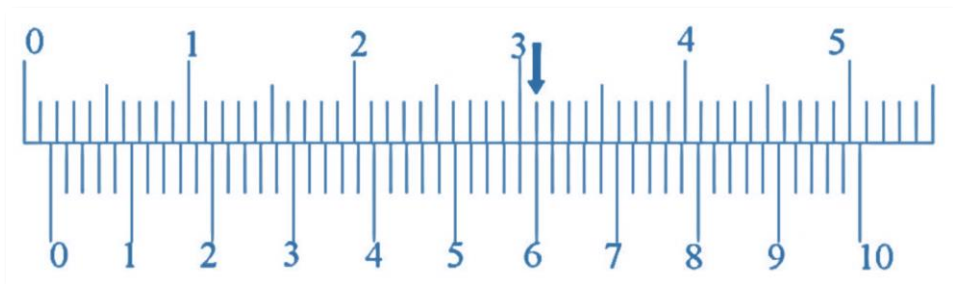
- ប្រើមេដៃទាញជំរុញដើម្បីឱ្យដងសម្រាប់វាស់ជម្រៅរបស់ម៉ែត្រកៀបលៀនចេញ
- សិក្សាដងវាស់ជម្រៅចូលទៅក្នុងប្រហោងដែលត្រូវវាស់ (រូប2.93)
- អានតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

រូប 2. 91 របៀបវាស់វិជ្ជមានត្រជាក់

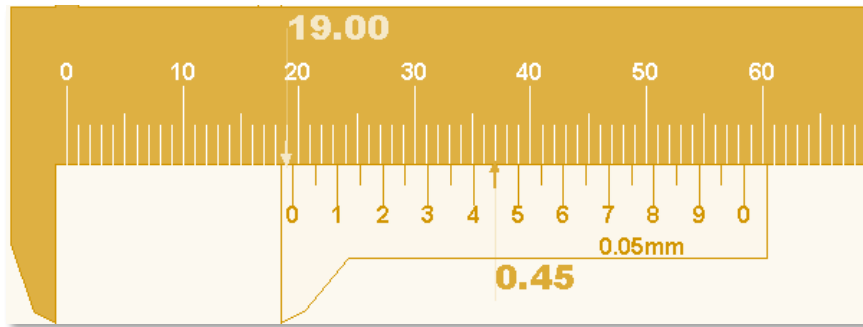
របៀបអានគំនូសក្រិតរបស់ម៉ែត្រកៀបក្រិត

- អានតម្លៃនៅលើក្រិតគោល (ជាចំនួនគត់) ដោយរាប់ចំនួនប្រឡោះក្រិតពីគំនូសសូន្យនៅលើក្រិតគោលរហូតដល់គំនូស (នៅលើក្រិតគោល) ដែលចង្អុលដោយគំនូសសូន្យនៅលើក្រិតរំកិល។ មួយប្រឡោះក្រិតស្មើ 1 mm (១មីលីម៉ែត្រ)។
- អានតម្លៃនៅលើក្រិតរំកិលតម្លៃលេខនៅលើក្រិតរំកិលជាចំនួនទស្សភាគ (លេខក្រោយក្បៀស)។ អានតម្លៃនៅលើក្រិតរំកិលដោយរាប់ពីគំនូសសូន្យរហូតដល់គំនូសក្រិតដែលត្រួតស៊ីគ្នាបំផុតជាមួយគំនូសក្រិតនៅលើក្រិតគោល។ បន្ទាប់មកយកចំនួនប្រឡោះក្រិតដែលអានបាននៅលើក្រិតរំកិលគុណនឹងកម្រិតល្បឿន (អាច 0.02 និង 0.05)។
- ចំពោះរូបទី២តម្លៃអាននៅលើក្រិតគោលគឺ 1 mm ។ ចំនួនប្រឡោះក្រិតនៅលើក្រិតរំកិលគឺ 30 ប្រឡោះ ដូច្នេះតម្លៃអាននៅលើក្រិតរំកិលគឺ $30 \times 0.02\text{ mm} = 0.6\text{ mm}$ ។
- ដូចនេះតម្លៃដែលវាស់បានគឺ $1\text{ mm} + (30 \times 0.02\text{ mm}) = 1.6\text{ mm}$

រូប 2. 92 ម៉ែត្រកៀបដែលកម្រិតល្បឿន 0.02 mm

- ចំពោះរូបទី៣តម្លៃអាននៅលើក្រិតគោលគឺ 19 mm ។ ហើយចំនួនប្រឡោះក្រិតនៅលើក្រិតរំកិល មាន៩ប្រឡោះក្រិត នោះតម្លៃអាននៅលើក្រិតរំកិលគឺ $9 \times 0.05\text{ mm} = 0.45\text{ mm}$ ។
- ដូចនេះតម្លៃដែលវាស់បានគឺ $19\text{ mm} + (9 \times 0.05\text{ mm}) = 19.45\text{ mm}$ ។

រូប 2. 93 ម៉ែត្រកៀបដែលកម្រិតល្បឿន 0.02 mm

ខ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- មុនពេលប្រើប្រាស់ម៉ែត្រកៀបត្រូវផ្គត់ផ្គង់ជាមួយក្រណាត់ទន់ៗហើយស្អាត
- ត្រួតពិនិត្យភាពសុក្រិតរបស់ម៉ែត្រកៀប
- ធូលីដែលជាប់នៅលើមាត់ម៉ែត្រកៀប ដែលអាចឱ្យយើងអានតម្លៃលម្អៀង (ខុស) ប្រហែលពី 0.003 ទៅ 0.005 mm ។
- ផុតធូលីនិងប្រេងចេញក្រោយពេលប្រើប្រាស់ម៉ែត្រកៀប បន្ទាប់មកដាក់វាចូលក្នុងប្រអប់ដាក់ឧបករណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- កុំយកម៉ែត្រកៀបទៅគូសឬដំ និងគាស់ឡើយ
- មិនត្រូវធ្វើឱ្យម៉ែត្រកៀបធ្លាក់ឡើយ
- ដាក់ឧបករណ៍វាស់ឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់

ការវាស់ដែលមិនត្រឹមត្រូវ

ការវាស់ដែលត្រឹមត្រូវ

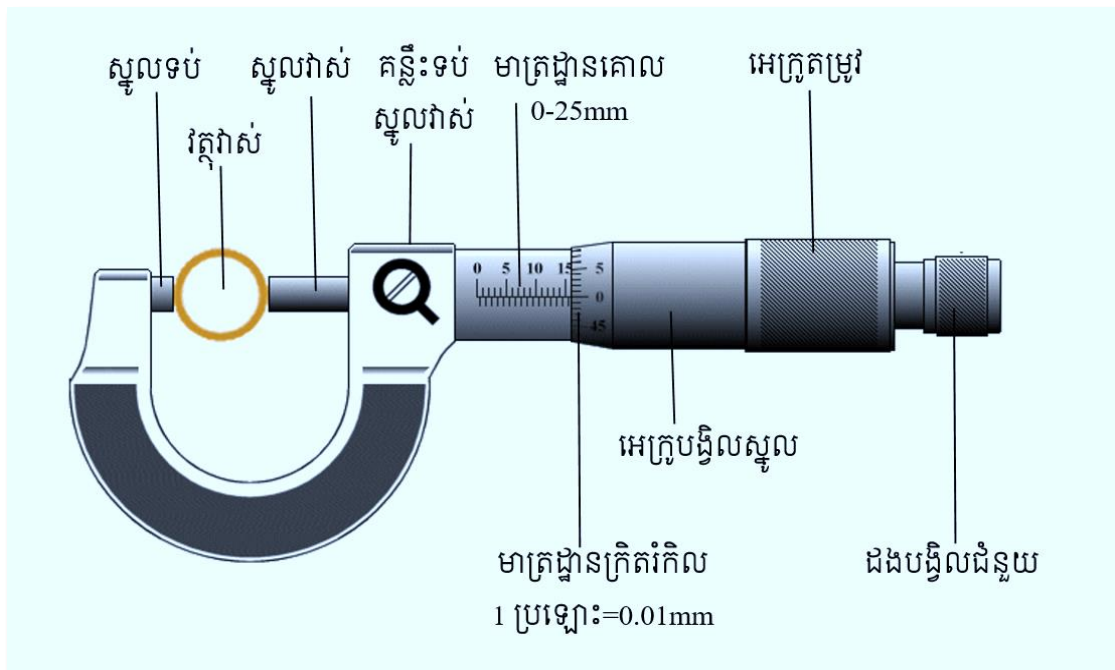
រូប 2. 94 បម្រុងប្រយ័ត្ននៃការវាស់ដោយប្រើម៉ែត្រកៀបធម្មតា¹⁰⁸

ក២. មីក្រូម៉ែត្រកៀប (Micrometer Caliper)

មីក្រូម៉ែត្រគឺជាឧបករណ៍វាស់មួយប្រភេទដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងឧបករណ៍វាស់ដ៏ទៃទៀតដែរគឺនៅត្រង់ថាការវាស់ (Standard gage) មានលក្ខណៈទៀងទាត់ជាងឧបករណ៍វាស់ដ៏ទៃហើយដែលមានកម្រិតលម្អៀងនៃការវាស់តូចបំផុតពី 0.01 mm ឯណោះ។ មីក្រូម៉ែត្រប្រើខ្សែខ្លោងដើម្បីបង្កើតចលនានៃរយៈវិក័លក្នុងបន្ទាត់ស្នូល សំនុំដែលត្រូវទៅនឹងរយៈជម្រៅនៃខ្សែខ្លោងហើយនិងចំនួនជុំនៃការវិល។ ជាទូទៅ

¹⁰⁸ <https://www.istockphoto.com/photo/vernier-caliper-measurements-on-the-piston-gm522169115-48953214>.

ស្នូលវាស់ត្រូវបានគេភ្ជាប់ទៅនឹងគ្រោងហើយការវិលមួយជុំនៃស្នូលមានរយៈប្រវែង 0.5mm ចលនានេះវិលយ៉ាងទៀងទាត់និងជាក់លាក់នៅក្នុងស្នូល។ ខ្នាតដែលនៅជុំវិញស្រោមវិលរបស់មីក្រូម៉ែត្រគឺ 1/50 ដែលនេះជាតម្លៃតូចបំផុត (រូប 2.97)។

រូប 2. 95 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់មីក្រូម៉ែត្រសម្រាប់វាស់វិជ្ជមានត្រង់ក្រៅ

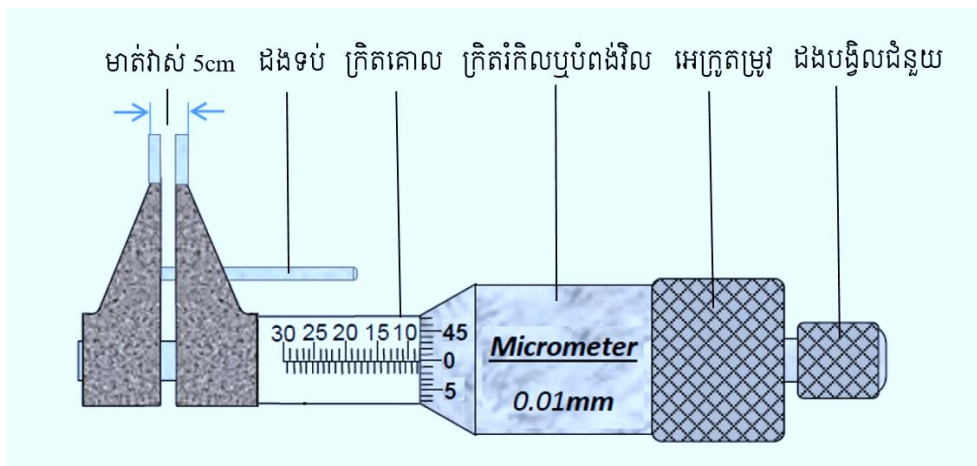
- ស្នូលទប់ឬស្នូលទទួល (Anvil) គឺជាស្នូលអចល័តប្រើសម្រាប់ទល់ផ្ទៃម្ខាងនៃដុំការនៅពេលវាស់។
- ស្នូលវាស់ (Spindle) មានគ្នានាទីចល័តទៅមកដើម្បីទល់ផ្ទៃម្ខាងនៃដុំការនៅពេលវាស់។
- គន្លឹះទប់ស្នូលវាស់ (Lock ring) ប្រើសម្រាប់ម្ចាស់វិធីស្នូលវាស់កុំឱ្យមានបំលាស់ទីនៅពេលអានខ្នាត។
- អេក្រូសម្រាប់វិលស្នូលវាស់ (Spindle nut)
- អេក្រូលៃតម្រូវ (Adjusting nut)
- មាត្រដ្ឋានក្រិតគោល (Scale) មានគ្នានាទីសម្រាប់កំណត់តម្លៃលេខដែលនៅខាងមុខក្បៀស ឬចំនួនគត់ហើយនៅលើក្រិតគោលចែកចេញជាពីរផ្នែកគឺផ្នែកដែលកំណត់ចំនួនគត់គួរ និងចំនួនពាក់កណ្តាលដែលអាចវាស់បានតម្លៃតូចបំផុត 0.5 mm និងធំបំផុត 25 mm។
- ប្រឡោះក្រិតតូចៗនៃក្រិតកំរិត (Division)
- បំពង់បង្វិលឬមាត្រដ្ឋានក្រិតកំរិត (Thimble) មានគ្នានាទីសម្រាប់កំណត់តម្លៃលេខដែលនៅខាងក្រោយក្បៀស ឬចំនួនទសភាគហើយនៅលើក្រិតកំរិតមាន 50 ប្រឡោះក្រិតតូចៗដែលវាអាចវាស់បានតូចជាង 0.01 mm និងធំបំផុត 0.5 mm នៅពេលធ្វើការវិជ្ជមានវាបានមួយជុំ។
- ជងបង្វិលជំនួយ (Ratchet knob) ប្រើសម្រាប់បង្កើតចលនាបំលាស់ទីរបស់ស្នូលវាស់ហើយវាមានគ្នានាទីផ្តាច់ចលនាបំលាស់ទីរបស់ស្នូលវាស់នៅពេលស្នូលវាស់ទល់ជាមួយនិងផ្ទៃដុំការ។

មីក្រូម៉ែត្រកៀបមាន៣ប្រភេទ

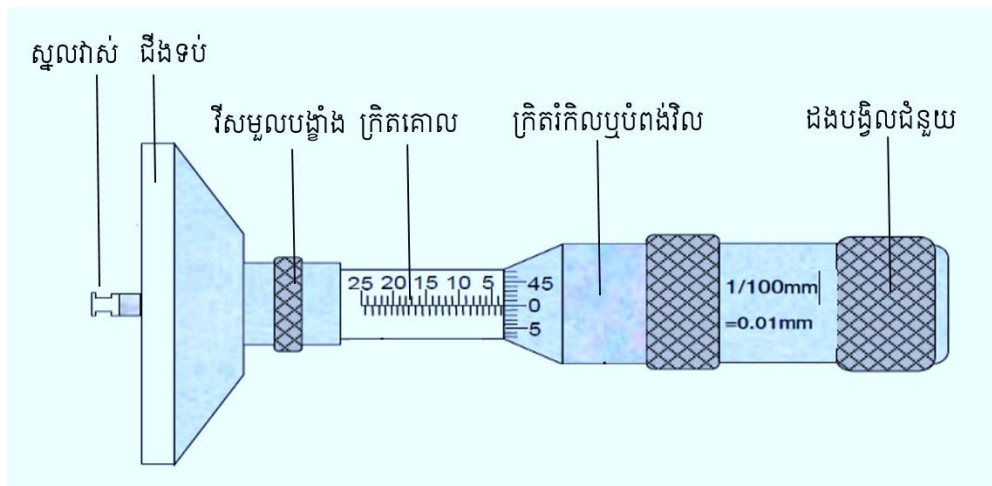
(1) មីក្រូម៉ែត្រសម្រាប់វាស់វិជ្ជមានត្រង់ក្រៅ (Outside Micrometer) រូប 2.98។

(2) មីក្រូម៉ែត្រសម្រាប់វាស់វិជ្ជមានត្រខាងក្នុង (Inside Micrometer) រូប2.99។

(3) មីក្រូម៉ែត្រសម្រាប់វាស់ជម្រៅ (Depth Micrometer) រូប2.100។

រូប 2. 96 មីក្រូម៉ែត្រសម្រាប់វាស់វិជ្ជមានត្រខាងក្នុង

រូប 2. 97 មីក្រូម៉ែត្រសម្រាប់វាស់ជម្រៅ

មីក្រូម៉ែត្រមានការកំណត់ប្រវែងវាស់បានគឺបើធម្មតាចាប់ពីប្រវែង 25 mm ឡើងទៅ។ ហើយមីក្រូម៉ែត្រខ្លះទៀតមានប្រវែងវាស់ដែលអាចវាស់បានគឺប្រវែងរហូតដល់ 500 mm ។ ចំពោះមីក្រូម៉ែត្រវាស់វិជ្ជមានត្រខាងក្រៅមានខ្លះភ្ជាប់ដោយខ្នាតសម្រាប់លេចចេញសូន្យ។ នៅជុំវិញដងមូលក្រិតខ្នាតគឺមាន 50 ប្រឡោះស្មើៗគ្នាហើយនៅលើបំពង់ក្រិតលេខមានគូសបន្ទាត់ត្រង់បណ្តោយដងមូលដែលគេហៅថាបន្ទាត់គោលខ្នាត។ នៅលើបន្ទាត់គោលខ្នាតនេះមានក្រិតខ្នាតដែលមានឯកតា 1 mm ហើយនៅខាងក្រោមបន្ទាត់គោលខ្នាតមានក្រិតខ្នាតនៅចន្លោះពាក់កណ្តាលនៃស្នាមក្រិតខ្នាត ខាងលើបន្ទាត់ដែលមានឯកតា គឺ 0.5 mm ក្នុងមួយប្រឡោះ។

មីក្រូម៉ែត្រកៀបវាស់វិជ្ជមានត្រក្រៅ

មីក្រូម៉ែត្រវាស់ខាងក្រៅ គឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទដែលប្រើសម្រាប់ធ្វើការវាស់អង្កត់ផ្ចិតប្រវែង ឬទំហំខាងក្រៅបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវនិងជាក់លាក់បំផុត។ មីក្រូម៉ែត្រប្រភេទនេះវាអាចធ្វើការវាស់បានទៅលើប្រវែងផ្សេងៗទៅតាមលំដាប់ថ្នាក់របស់វាគឺ 0 → 25 mm, 25 → 50 mm, 50 → 75 mm, 75 → 100 mm, 100 → 125 mm, 125 → 150 mm, 150 → 175 mm ។ នៅផ្នែកម្ខាងនៃដងគឺមានស្នូលទប់ហើយនៅលើស្នូលវាស់ខាងក្នុងមានខ្សែខ្ចៅដែលជាប្រភេទខ្សែខ្ចៅលត់ វាមានភាពរឹងមិនងាយសឹកទេនៅចុងស្នូលវាស់ជាផ្នែកសំលៀង

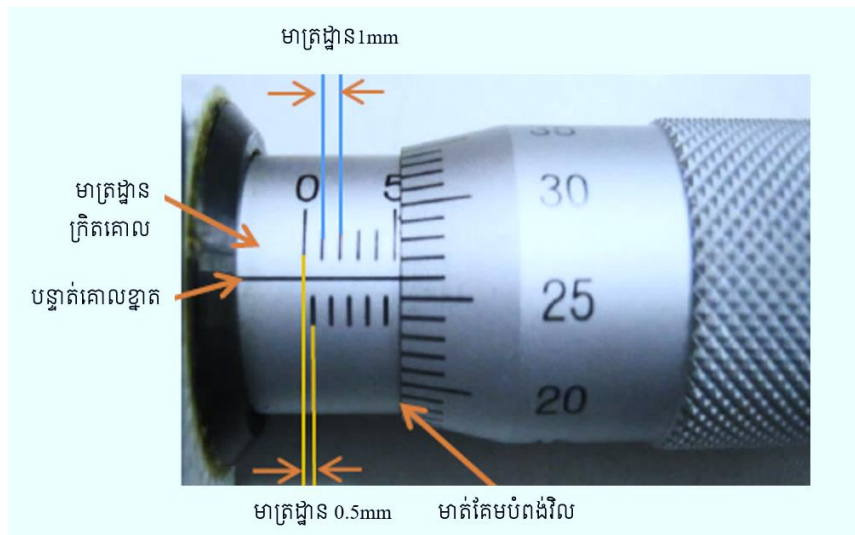
ដែលទាមទារភាពស្អាតនិងរលោង ដូច្នេះនៅពេលធ្វើការវាស់មិនត្រូវមូលរឹតតឹងណែនពេកទេ។ ហើយចំពោះមីក្រូម៉ែត្រ ដែលអាចវាស់បានធំជាង 25 mm ឡើងទៅវាមានស្នូលតាំងខ្នាតគំរូជាប់មកជាមួយដែលអាចវាស់ខ្នាតបានទំហំ 300 mm ហើយវាមានក្បាលទ្រនាប់ដែលអាចលៃតម្រូវប្រវែងបានហើយនិងក្បាលទ្រនាប់ដែលអាចដោះដូរបាន នេះដើម្បីអាចពង្រីកចន្លោះនៃការវាស់បានរហូតដល់ទៅ 100 mm ។

ខ. របៀបវាស់ និងអានតម្លៃខ្នាតម៉ែត្រភ្ជាប់

ខ១. របៀបវាស់

ដើម្បីឱ្យការវាស់ទទួលបាននូវភាពត្រឹមត្រូវទៅតាមតម្លៃខ្នាតនៃជំហានពិតប្រាកដគឺត្រូវសិក្សាពីវិធីវាស់មីក្រូម៉ែត្រឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ជៀសវាងនូវភាពភ័យច្រឡំលើការអានខ្នាត។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយទើបចង់ឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចេះពីវិធីក្នុងការអានដោយផ្អែកលើកត្តាសំខាន់ៗ ដែលជាចំណុចជួយជំរុញនូវភាពងាយស្រួលដូចជា៖ ការអានក្រិតគោល ការអានក្រិតរំកិល និងលក្ខណៈនៃការបង្វិលជុំ។

- ការអានក្រិតគោលនៅលើក្រិតគោលវាមានតម្លៃមួយប្រលោះក្រិតស្មើ 1 mm ហើយចាប់ផ្តើមគឺទៅតាមប្រភេទរបស់វាគឺចាប់ពី $0 \rightarrow 25\text{ mm}$ ក្រិតគោលអាចអានតម្លៃល្អិតតូចបំផុតគឺ 0.5 mm យកចំនុចនៃការអានគឺស្ថិតនៅត្រង់មាត់តែមនៃបំពង់វិល។

រូប 2. 98 ក្រិតគោលនៃមីក្រូម៉ែត្រភ្ជាប់វាស់វិជ្ជមានខាងក្រៅ

- ❖ ការអានក្រិតរំកិលបំពង់វិលនៅលើក្រិតរំកិលមានប្រឡោះក្រិតតូចៗ 50 ប្រឡោះក្រិតក្នុងមួយជុំ។ ដោយ សារការបង្វិលមានភាពពាក់ព័ន្ធទៅ និងជំហានខ្សែរង្វាស់របស់ស្នូលវាស់គឺជំហាន $P = 0.5\text{ mm}$ នាំឱ្យការបង្វិលមួយជុំ គឺមានការបំប្លែងទីនៃស្នូលវាស់ 0.5 mm ។ ដូចនេះគេបានកំណត់មួយប្រឡោះក្រិតស្មើ $\frac{0.5}{50} = 0.01\text{ mm}$ ក្នុងមួយប្រឡោះ។

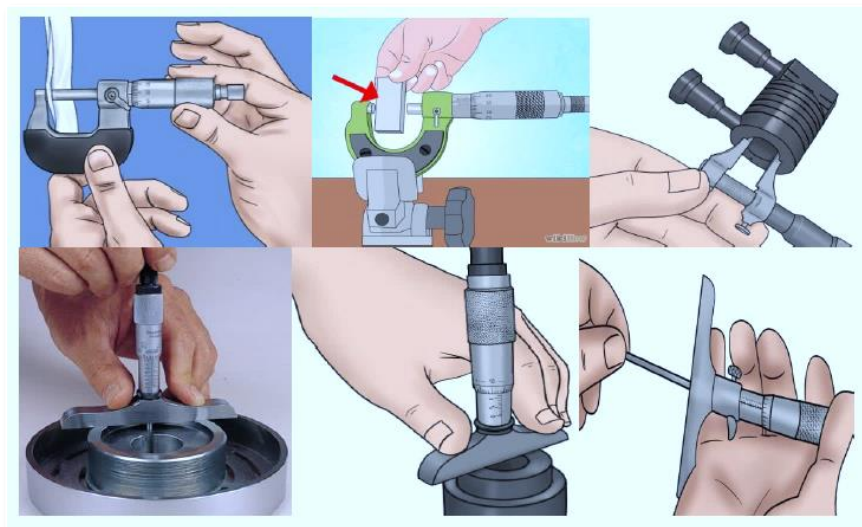

មាត្រដ្ឋានក្រិតរំកិល ឬបំពង់វិល

រូប 2. 99 ក្រិតរំកិល ឬបំពង់វិលនៃមីក្រូម៉ែត្រកៀប

ដើម្បីឱ្យការវាស់ខ្នាតទទួលបាននូវភាពត្រឹមត្រូវនិងជាក់លាក់នោះ យើងត្រូវនូវគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវដាក់ដុំការ (ដុំការគឺវត្ថុដែលត្រូវវាស់) លើផ្ទៃរាបស្មើមិនធ្វើដោយគ្រឿងមូលក្នុងឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅពេលវាស់
- ប្រើដៃឆ្វេងកាន់គ្រោងមីក្រូម៉ែត្រ ហើយដៃស្តាំមូលដងរង្វិលជំនួយឱ្យមាត់វាស់របស់មីក្រូម៉ែត្ររីកធំជាវិជ្ជមានមាត្រដុំការបន្តិច
- មូលដងរង្វិលជំនួយឱ្យស្នូលវាស់របស់មីក្រូម៉ែត្រលូតទៅប៉ះនិងផ្ទៃរបស់ដុំការថ្មីៗរហូតដល់លីសំលេងកិកៗទើបឈប់បន្ទាប់មកដកដៃស្តាំមកមូលវិសដើម្បីមូលបង្ហាងវិញសម្រាប់កុំឱ្យស្នូលវាស់ឬក្រិតរំកិលបំលាស់ទីនៅពេលអានខ្នាត។
- នៅពេលធ្វើការវាស់ខ្នាតដុំការដែលមានចំនួនច្រើនត្រូវប្រើប្រាស់ដើងទម្រមីក្រូម៉ែត្រដើម្បីកុំឱ្យកម្ដៅឆ្លងពីដៃរបស់អ្នកទៅកាន់មីក្រូម៉ែត្រដែលជាហេតុធ្វើឱ្យមានការប្រែប្រួលតម្លៃខ្នាត។

រូប 2. 100 របៀបវាស់នៃមីក្រូម៉ែត្រកៀប

ខ២. របៀបអានតម្លៃខ្នាត

ដើម្បីឱ្យការអានខ្នាតទទួលបាននូវភាពត្រឹមត្រូវនិងជាក់លាក់នោះ យើងត្រូវនូវគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវសម្លឹងមើលខ្នាតនៅលើក្រិតគោល និងក្រិតរំកិលដោយក្រសែភ្នែកកែងទៅនឹងខ្សែបន្ទាត់សម្គាល់។
- ដំបូងត្រូវអានខ្នាតនៅលើក្រិតគោល បន្ទាប់មកត្រូវអានខ្នាតនៅលើក្រិតរំកិលឬបំពង់វិលដោយ កំណត់យកតំលៃសក្រិតដែលត្រួតស៊ីគ្នា។
- បន្ទាប់មកទៀតត្រូវយកតម្លៃដែលអានបាននៅលើក្រិតគោល មកបូកជាមួយនិងតម្លៃខ្នាតដែលអានខ្នាតនៅលើក្រិតរំកិលបញ្ចូលគ្នាពេលនោះយើងនឹងបានតម្លៃមួយជាក់លាក់ដែលយើងចង់បាន
- ត្រូវធ្វើការវាស់ខ្នាតនៅលើដុំការមួយឱ្យបានច្រើនដង មុននិងសម្រេចចិត្តទទួលយកវា។

ឧទាហរណ៍ យើងធ្វើការវាស់ខ្នាតដែលមានកម្រាស់១៤.៩៨មម។ ដោយអនុវត្តន៍ដូចតាមការរៀបរាប់ខាងលើ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាវិធីសាស្ត្រដែលបង្ហាញពីការវាស់ខ្នាតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

រូប 2. 101 ឧទាហរណ៍បង្ហាញពីការអានតម្លៃដែលវាស់បាន¹⁰⁹

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវទុកដាក់មីក្រូម៉ែត្រលើក្រណាត់ ឬបន្ទះឈើ
- ទុកដាក់មីក្រូម៉ែត្រនៅកន្លែងផ្សេងពីឧបករណ៍ដទៃហាមដាក់លាយឡំជាមួយគ្នា
- ហាមដាក់មីក្រូម៉ែត្រគលើគ្នា
- ដាក់មីក្រូម៉ែត្រក្នុងប្រអប់របស់វា ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

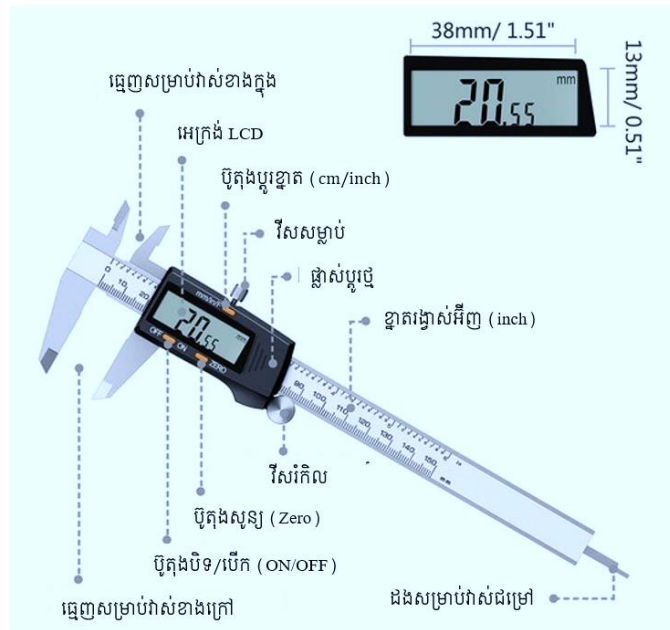
បញ្ហាដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការប្រើប្រាស់មីក្រូម៉ែត្រគឺត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- មិនត្រូវទាញចេញពីវត្ថុកិច្ចការមកអានតម្លៃនោះទេព្រោះវាអាចធ្វើឱ្យស៊ីកស្លូលវាស់របស់មីក្រូម៉ែត្រ
- ត្រូវប្រើបាតដៃដើម្បីបង្វិលស្លូលវាស់ឱ្យលឿនចេញបានឆាប់រហ័ស
- ជ្រើសរើសមីក្រូម៉ែត្រដែលមានខ្នាតសមស្របជាមួយការងារ
- កុំវាស់វត្ថុកិច្ចការដែលកំពុងក្តៅ

¹⁰⁹ ស្រង់ តែស្រ្តីម ទូច ចាន់ទុំ ឬ ចាន់ថា និងហាម ចាន់ដា ២០២៣ ការគ្រប់គ្រងពិសោធន៍ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន៍នៅតាមសាលា មធ្យមសិក្សាភូគិយភូមិ។

- កុំបណ្តោយឱ្យមីត្រម៉ែត្រប្រឡាក់របស់ស្នាក់គ្រោក
- កុំប្រើមីត្រម៉ែត្រក្នុងការវាស់កិច្ចការដែលមានផ្ទៃគ្រឿងពេក
- ត្រូវសម្អាតមីត្រម៉ែត្រក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួច
- លាបប្រេងការពារតិចៗនៅលើមីត្រម៉ែត្រដើម្បីកុំឱ្យកើតច្រេះ

ក. ម៉ែត្រកៀបឌីជីថល (Digital Caliper)

រូប 2. 102 ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ម៉ែត្រកៀបឌីជីថល

២.៣១ កែវបែរែស៊ី Beaker

ក. ប្រភេទ

ជាប្រភេទកែវ ឬកែវជ័រថ្លា មានទំហំផ្សេងៗគ្នាគឺ 10ml 25ml 50ml 100ml 250ml 500ml 1000ml។ កែវបែរែស៊ីមានពីរប្រភេទ៖ កែវ PYREX និងមិនមែនជាកែវ PYREX។ គេសម្គាល់កែវទាំងនេះបានដោយពិនិត្យមើលទៅលើអក្សរដែលសរសេរនៅលើសំបកកែវស្រាប់។ កែវ PYREX មានលក្ខណៈធន់នឹងកំដៅជាងតែគេអាចប្រើវាបានដូចគ្នា។

រូប 2. 103 ប្រភេទកែវបែរែស៊ី

ខ. របៀបប្រើ

កែវប៊ែរស៊ែតប្រើសម្រាប់៖

- សម្រាប់ដុតកំដៅអង្គធាតុផ្សេងៗឱ្យពុះ។
- សម្រាប់ផ្ទុកសារធាតុគីមីផ្សេងៗក្នុងរយៈពេលខ្លី។
- សម្រាប់រំលាយសារធាតុ និងធ្វើសូលុយស្យុងផ្សេងៗ។
- ផ្ទេរសូលុយស្យុង ឬសារធាតុគីមី។

គ. របៀបទុកជាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវទុកកែវប៊ែរស៊ែតនៅក្នុងកញ្ចប់ដែលមានកែវ
- ប្រភេទនេះដូចគ្នា និងសម្អាតត្រឹមត្រូវ
- មិនត្រូវទុកនៅលើធ្នើ ឬកន្លែងខ្ពស់ៗផុតពីដៃ
- ពិបាកយកបណ្តាលឱ្យបែកនៅពេលយកមកប្រើប្រាស់

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួចត្រូវលាងសម្អាត និងសម្អាតឱ្យបានស្អាត
- ក្នុងកែវប៊ែរស៊ែតមិនត្រូវទុក ឬស្តុកសារធាតុគីមី និងសូលុយស្យុងផ្សេងៗយូរពេកព្រោះវាអាចបណ្តាលឱ្យសារធាតុគីមីទាំងនោះខូចគុណភាពរួមនិងកែវប៊ែរស៊ែតផងដែរ។
- មិនត្រូវប្រើកែវប៊ែរស៊ែតសម្រាប់ដុតកំដៅ ឬរំហួតសារធាតុរឹងដោយផ្ទាល់និងអណ្តាតភ្លើងដាច់ខាតព្រោះអាចបែកដោយកំដៅ។
- លេខក្រិតដែលមាននៅលើកែវប៊ែរស៊ែតមិនមានតម្លៃសុក្រិតដូចកែវវាស់មាឌដទៃដូចជាស៊ីឡាំងក្រិត ឬពីប៉ែតទេ។

២. ៣២ តង្កៀប Test Tube Holders

ក. ប្រភេទ

តង្កៀបមានច្រើនប្រភេទណាស់។ នៅទីនេះយើងបានលើកយកតង្កៀបមួយចំនួនដែលគេតែងប្រើជាញឹកញាប់ នៅក្នុងទីពិសោធដូចជា តង្កៀបបានសម្រាប់ចាប់បានចំហេះ តង្កៀបចាប់បំពង់សាក និងតង្កៀបមាត់ក្រពើ (ដូចមានបង្ហាញរូប) ។

រូប 2. 104 ប្រភេទតង្កៀប

ខ. របៀបប្រើ

- តង្កៀបចាប់បានចំហេះ គេប្រើសម្រាប់ចាប់បានចំហេះនៅពេលដុតកំដៅ ដើម្បីចៀសវាងការរលាកដៃដោយកម្ដៅ។ គេអាចប្រើតង្កៀបនេះសម្រាប់ចាប់អ្វីផ្សេងៗទៀតក្រៅពីបានចំហេះបានដែរទៅតាមអ្វីដែលអាចប្រើបានដូចជាចាប់កែវបេស៊ីជាដើម។
- គេប្រើដង្កៀបចាប់បំពង់សាកសម្រាប់ចាប់បំពង់សាកនៅពេលដុតកម្ដៅសារធាតុគីមីដោយប្រើប្រាស់បំពង់សាក។
- តង្កៀបមាត់ក្រពើគេប្រើសម្រាប់ចាប់សារធាតុគីមី ឬអាចប្រើសម្រាប់ចាប់អ្វីផ្សេងៗក៏បានដើម្បីជៀសវាងការរលាកដោយកម្ដៅ ឬការប្រឡាក់សារធាតុគីមីជាដើម។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ការទុកដាក់មិនមានលក្ខណៈពិសេសអ្វីឡើយ។ គេអាចទុកដាក់ក្នុងកញ្ចប់ដោយឡែក ឬទុកក្បែរបានរហូត ឬបានចំហេះឬបំពង់សាកព្រោះឧបករណ៍ទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាញឹកញាប់។ យើងលាងសម្អាត និងជូតឱ្យបានល្អ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

គ្មានអ្វីត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នច្រើនទេ ចំពោះឧបករណ៍នេះមិនថាពេលទុកដាក់ ឬកំពុងត្រូវបានប្រើប្រាស់។

២. ៣៣ ម៉ាស៊ីនកិនទឹកកក Ice Crusher Machine

ក. ប្រភេទ

ជាប្រភេទម៉ាស៊ីនកិនទឹកកក មានច្រើនបែប។

រូប 2. 105 ប្រភេទម៉ាស៊ីនកិនទឹកកក

ខ. របៀបប្រើ

ប្រើសម្រាប់កិនទឹកកក ជាជំនួយឬកិនឱ្យម៉ត់ដើម្បីងាយស្រួលយកទៅប្រើប្រាស់ដូចជាភ្លាស្សវត្ថុសិក្សាសារធាតុគីមីផ្សេងៗដែលចាំបាច់ត្រូវ ប្រើប្រាស់ ការប្រើជាមួយការហូបបង្អែមនិងអាហារបរិភោគផ្សេងៗទៀត។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ត្រូវទុកដាក់ក្នុងប្រអប់ ឬរ៉ូនិងថង់ប្លាស្ទិច។ ទុកដាក់នៅកន្លែងទាបៗកន្លែងស្ងួតល្អ។ ត្រូវទុកដាក់នៅកន្លែងមានសុវត្ថិភាព និងមានបិទស្លាកសម្គាល់ត្រឹមត្រូវ។

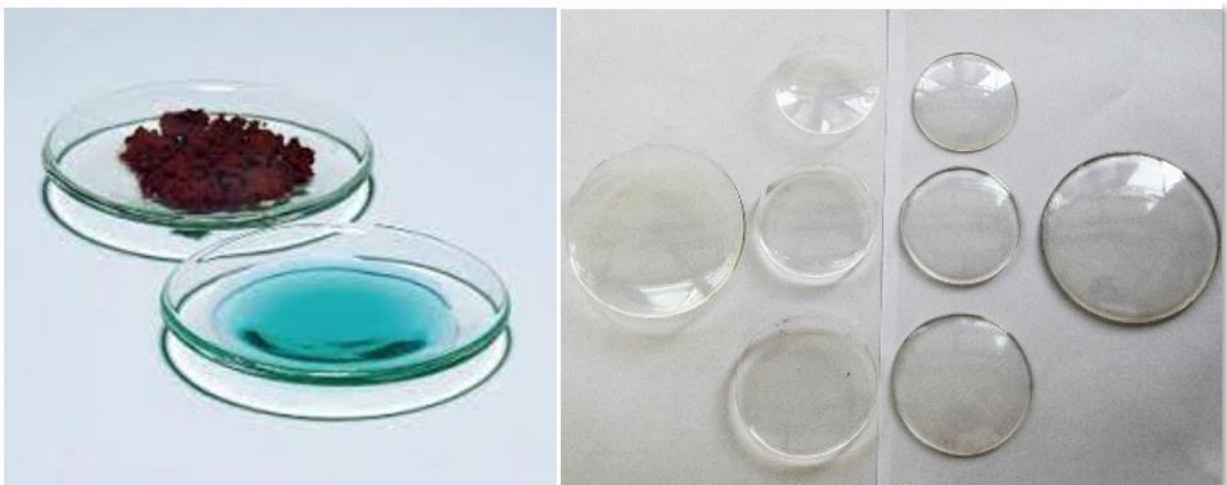
ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ពេលកាន់ ឬបំបាត់ទីត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់។ ត្រូវ លាងសម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អដូចឱ្យស្អាតកុំទុកនៅកន្លែងខ្ពស់ពិសេសត្រង់រន្ធព្រីភ្លើង។

២.៣៤ ចានកញ្ចក់កែវ (Watch Glasses)

ក. ប្រភេទ

Watch glasses នេះអាចជាប្រភេទកែវ ឬជ័រដែលមានរាងមូលត្របែតដូចជាកូនបានទាប។ ខ្លះជាកញ្ចក់រាងកោងឬកញ្ចក់នាឡិកា ឬគេហៅវាថាបានលាយពណ៌។

រូប 2. 106 ចានកញ្ចក់កែវ

ខ. របៀបប្រើ

គេអាចប្រើកែវមើល (Watch glasses) សម្រាប់ដាក់ភាគសំណាកដើម្បីពិនិត្យមើល ឬរំហូតតាមសម្រួល ឬគេអាចប្រើសម្រាប់ជាគម្របកែវបេស៊ី ដើម្បីគ្របរក្សាភាគសំណាកក្នុងរយៈពេលខ្លីបាន។ គេក៏អាចប្រើសម្រាប់ដាក់មើលពណ៌សូលុយស្យុង ឬដាក់លាយពណ៌ជាមួយជាលិកា។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

មុនទុកដាក់ត្រូវលាងសម្អាតឱ្យស្អាត និងដូតឱ្យស្អាតបានល្អ រួចយកទៅទុកក្នុងកញ្ចប់ដាច់ដោយឡែកពីគេ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវកាន់ និងប្រើប្រាស់ដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះកែវមើលដែលធ្វើពីកែវព្រោះវាអាចបាក់បែក និងអាចបង្កជាគ្រោះថ្នាក់។
- មិនត្រូវប្រើប្រាស់បានមើលសម្រាប់ដុតកម្ដៅភាគសំណាកជាដាច់ខាតព្រោះវាមិនធន់នឹងកម្ដៅទេ
- ត្រូវលាងឱ្យស្អាត និងសម្អាតក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួច។

២.៣៥ អូតូក្លេវ Autoclave

អូតូក្លេវគឺជាឧបករណ៍ ឬម៉ាស៊ីនសម្រាប់ស្វ័យប្រវត្តិ រំលាយ ឬស្លាប់ មីក្រូស្រ្ត ផ្សិតដែលជាប់ជាមួយវត្ថុធាតុ ឬឧបករណ៍ផ្សេងៗដែលត្រូវធ្វើពិសោធក្រោមសម្ពាធចំហាយ និងសីតុណ្ហភាពទឹកក្ដៅ¹¹⁰។ អូតូក្លេវត្រូវបានប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងបន្ទប់វេជ្ជសាស្ត្រ គឺមីអាហារ បន្ទប់ពិសោធគីមីជីវៈ និងក្នុងឧស្សាហកម្មទៅតាមគោលបំណង និង តម្រូវការផ្សេងៗគ្នា។ ការប្រើប្រាស់អូតូក្លេវនៅក្នុងគោលបំណង៖

- ឧបករណ៍វះកាត់វេជ្ជសាស្ត្រ
- ដំណើរការបណ្តុះជាលិកា
- សម្លាប់មេរោគលើឧបករណ៍
- ស្វ័យស្វ័យស្បៀង ឬទឹក
- ស្វ័យស្វ័យសំណល់បង្កគ្រោះថ្នាក់
- ឧបករណ៍កែវ ឬកញ្ចក់

រូប 2. 107 អូតូក្លេវ

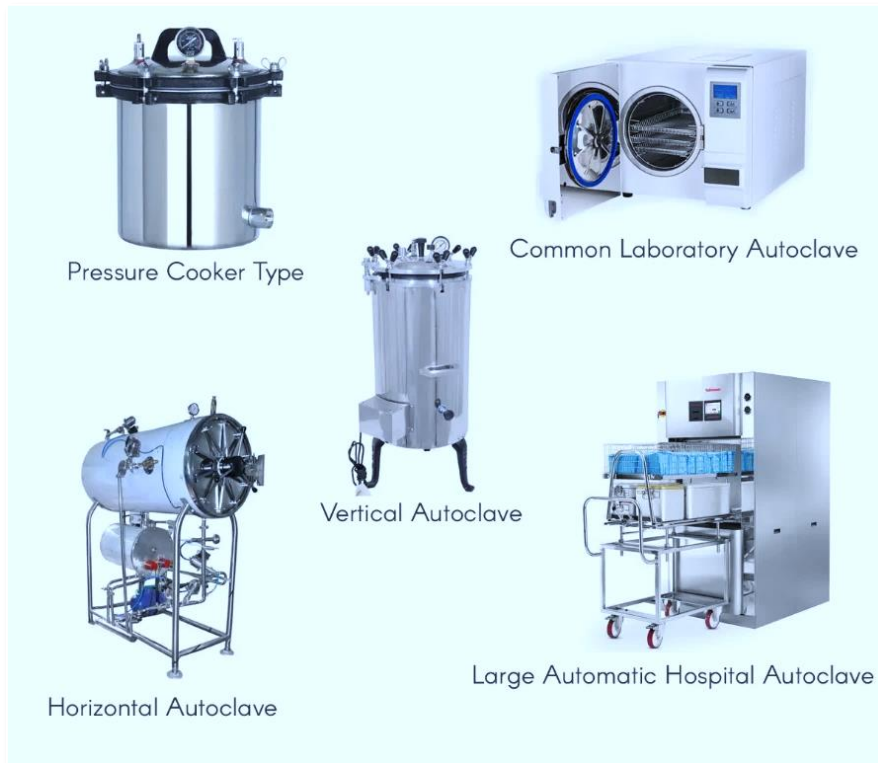
ក. ប្រភេទ

គេបានចែកអូតូក្លេវជាប្រភេទផ្សេងៗ (រូប2.110) គ្នាអាស្រ័យទៅលើមុខងារ ថ្នាក់ និងទំហំរបស់វា¹¹¹។

- ប្រភេទ Pressure Cooker Type
- ប្រភេទ Common Laboratory Autoclave
- ប្រភេទ Vertical Autoclave
- ប្រភេទ Horizontal Autoclave
- ប្រភេទ Hospital Autoclave

¹¹⁰ <https://microbenotes.com/autoclave/>.

¹¹¹ <https://celitron.com/en/blog/these-are-the-different-types-of-autoclave-machines-used-in-medical-sterilization>.

រូប 2. 108 ប្រភេទផ្សេងៗនៃអូតូក្លេវ¹¹²

ខ. របៀបប្រើ

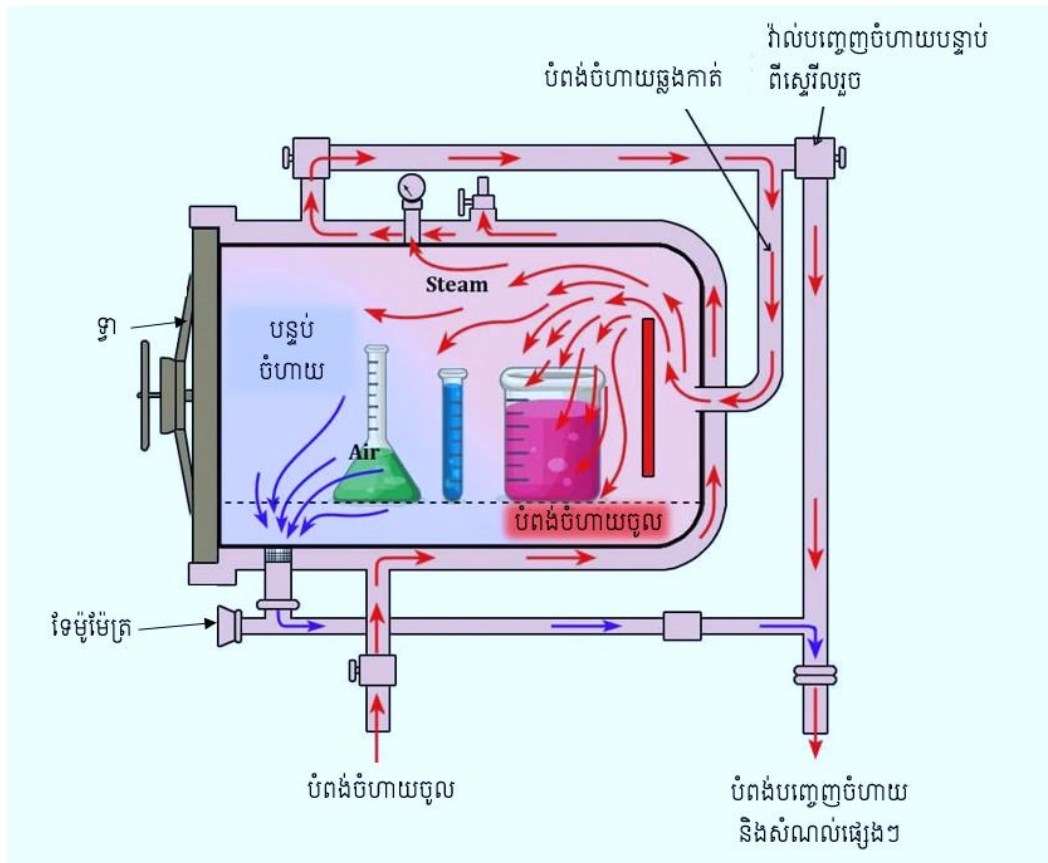
ដាក់វត្ថុភាគដែលត្រូវស្វែរីលទៅក្នុងបន្ទប់សម្ពាធរបស់អូតូក្លេវរួចចាក់ទឹកឱ្យគ្រប់កម្រិត (2/3នៃមាឌអូតូក្លេវ) ដោយប្រើស៊ីឡាំងក្រិត។

- បិទទ្វារអូតូក្លេវរួចដោតឌុយភ្លើង
- មូលវ៉ានសម្ពាធឱ្យតឹងណែនល្អដើម្បីធានាថាវាមានសុវត្ថិភាព
- ចុចកុងតាក់ភ្លើងដើម្បីដំណើការស្វែរីល។ ក្នុងអំឡុងពេលស្វែរីលចំហាយទឹកជាមួយសម្ពាធឱ្យលំកើតឡើងនៅក្នុងធុងអូតូក្លេវ
- បិទវ៉ានសម្ពាធ
- កំណត់ម៉ោងស្វែរីល (ជាទូទៅ១៥នាទី)
- បន្ទាប់បញ្ចប់នាទីសូមទុកឱ្យអូតូក្លេវចុះត្រជាក់សិន
- បន្ទាប់មកបើកវ៉ានសម្ពាធយឺតៗដើម្បីឱ្យខ្យល់ចូលក្នុងអូតូក្លេវ
- ចុងក្រោយបើកគម្របអូតូក្លេវ រួចយកសំណាកឬវត្ថុភាគចេញក្រៅ

សូមស្វែន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូយោងលម្អិតអំពីរបៀបប្រើប្រាស់អូតូក្លេវ

¹¹² <https://microbeonline.com/autoclave-principle-procedure-types-and-uses/>.

រូប 2. 109 ដំណើរការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់អូតូក្លេវ¹¹³

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ត្រូវលាងសម្អាតជាមួយនឹងទឹកបិទ និងដូតឱ្យស្អាតជាមួយក្រដាសដូតមាត់ ឬក្រណាត់ទន់ឱ្យបានស្អាតជានិច្ចគ្រប់កន្លែងទាំងអស់ និងសម្អាតឱ្យបានល្អមុនពេលយកទៅទុកដាក់។ បន្ទាប់មកត្រូវទុកនៅកន្លែងដែលស្អាត រាបស្មើជៀសវាងកន្លែងដែលមានសំណើម។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ដើម្បីធានាថាមានសុវត្ថិភាពចំពោះការប្រើប្រាស់អូតូក្លេវត្រូវមានបម្រុងប្រយ័ត្នដូចខាងក្រោម¹¹⁴៖

- ក្នុងពេលដំណើរការស្ទើរល្អមិនត្រូវទុកចោលដោយមិនបានត្រួតពិនិត្យឡើយព្រោះអាចបណ្តាលឱ្យផ្ទុះឬហេតុការណ៍ណាមួយកើតឡើងដោយយថាហេតុ។
- រាល់ឧបករណ៍ដែលបានធ្វើស្ទើរល្អត្រូវផ្ទេរទៅកន្លែងមួយទៀតដែលធានាថាគ្មានបាក់តេរី ឬវីរុស។
- មានតែក្រណាត់ឬស្រោមអូតូក្លេវតែប៉ុណ្ណោះដែលអាចគ្របវាបាន
- ចំណុះទឹកអាចដាក់បានតែ 2/3 ប៉ុណ្ណោះនៃមាឌធុងសរុបរបស់អូតូក្លេវ
- កុំព្យាយាមបើកគម្របអូតូក្លេវអំឡុងពេលស្ទើរល្អ

២.៣៦ ចានប៉េត្រី Petri Dishes

ក. ប្រភេទ

ចានប៉េត្រី (Petri dishes) អាចមានជាប្រភេទកែវ ឬដីថ្លោដែលមានចាន និងគម្រប។ ចានប៉េត្រី

¹¹³ <https://microbenotes.com/autoclave/>.

¹¹⁴ <https://microbenotes.com/autoclave/#uses-of-autoclave>.

អាចមានទំហំខុសៗគ្នា។

រូប 2. 110 បានប៉េទ្រី

ខ. របៀបច្រើន

គេប្រើបានប៉េទ្រីភាគច្រើនសម្រាប់បណ្តុះកោសិកាដូចជា ពពួកបាក់តេរី ផ្សិតជាដើមនៅក្នុងការស្រាវជ្រាវ វេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ និងកសិដ្ឋានផលិតពូជរុក្ខជាតិជាដើម។

រូប 2. 111 ការប្រើប្រាស់បានប៉េទ្រី

គ. របៀបថែទាំ និងទុកជាកំ

ត្រូវលាងសម្អាត និងសម្អាតបានប៉េទ្រីឱ្យបានស្អាតល្អបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច។ បានប៉េទ្រីត្រូវរក្សាទុកឱ្យបានស្អាតជានិច្ច និងដាក់ក្នុងកញ្ចប់ឱ្យត្រឹមត្រូវ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ករណីបានប៉េទ្រីធ្វើអំពីកែវ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នជាប់ជានិច្ចនៅពេលប្រើប្រាស់វាព្រោះវាងាយបាក់បែក និងអាចបង្កជាគ្រោះថ្នាក់ផងដែរ។

២.៣៧ កញ្ចប់ស៊ីលីកាភាគ Silica pack

ជាស៊ីលីកាតដែលគេជួយប្រទះភាគច្រើនគឺមានទម្រង់ជាគ្រាប់ល្អិតៗពណ៌សថ្លាដែលត្រូវបានខ្ទប់ជាកញ្ចប់តូចៗឬសណ្ឋានជាក្រដាស។ ស៊ីលីកាតត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រើប្រាស់យ៉ាងទំលុំទូលាយសម្រាប់សម្អាតសំណើមក្នុងប្រអប់ផលិតផលផ្សេងៗ ធ្វើឱ្យផលិតផលស្ងួតមិនឡើងផ្សិត ឬបាក់តេរី។ ស៊ីលីកាតអាចសម្អាតបានក្នុងបរិមាណ៣០%នៃទម្ងន់របស់វា¹¹⁵។ ឧទាហរណ៍បើគេដាក់ស៊ីលីកាក្នុងបរិមាណ១០០ក្រាម

¹¹⁵ https://www.ddc.nl/inhoud/uploads/Product_Overview_Silica_Gel_Paper_EN.pdf.

ក្នុងប្រអប់ផលិតផលមួយនោះស៊ីលីកាអាចសម្ងួតសំណើមនៅក្នុងប្រអប់បាន៣០ក្រាម។

ក. ប្រភេទ

ផ្អែកតាមមុខងារស៊ីលីកាតចែកជាប្រភេទសម្រាប់សម្ងួតសំណើមមិនមែនជាអាហារ (Silica gel non-food desiccant bag) និងប្រភេទសម្រាប់សម្ងួតសំណើមអាហារ (Silica gel food-desiccant bag) ។ ប្រភេទកញ្ចប់ តូចៗមានអក្សរឬសញ្ញាខុសៗគ្នាអាស្រ័យទៅតាមការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ។ ប្រភេទនេះគេប្រើប្រាស់សម្រាប់សម្ងួតផលិតផលដោយទប់ស្កាត់ការកើតឡើងនៃពពួកបាក់តេរី និងផ្សិត (រូប2.114)។

រូប 2. 112 ប្រភេទស៊ីលីកា (ក) ស៊ីលីកាតដាក់ក្នុងប្រអប់មិនមែនអាហារ និង(ខ) ស៊ីលីកាតដាក់ក្នុងប្រអប់ឬកែអាហារ

ខ. របៀបប្រើ

ស៊ីលីកាតត្រូវបានប្រើសម្រាប់នៅក្នុងឧស្សាហកម្មអាហារ ឧស្សាហកម្មវេចខ្ចប់សំលៀកបំពាក់ ស្បែកជើង និង ផលិតផលអេឡិចត្រូនិចផ្សេងៗទៀត។ របៀបប្រើប្រាស់ស៊ីលីកាតនិងមានបង្ហាញជូននៅក្នុងសេចក្តីណែនាំដាច់ដោយឡែកមួយទៀត។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

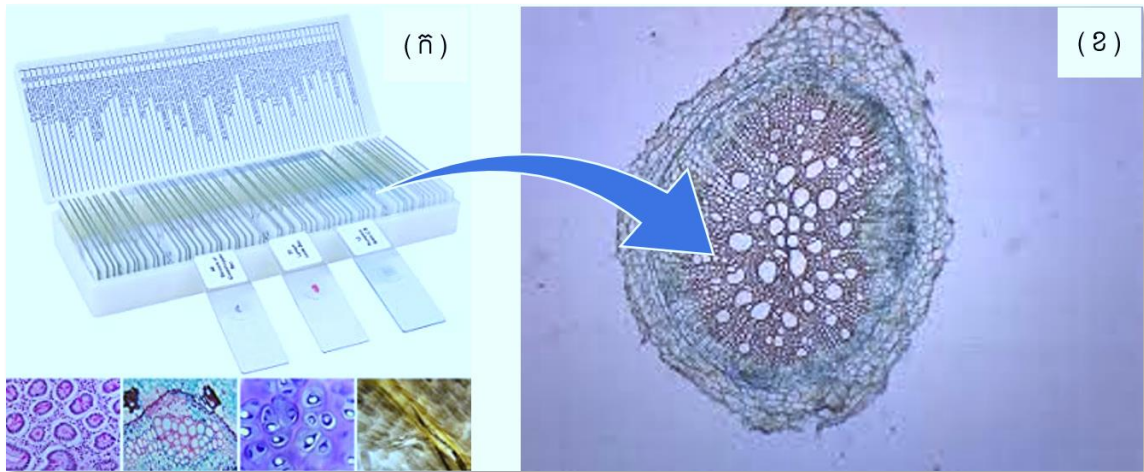
ត្រូវទុកដាក់កន្លែងដែលមានសីតុណ្ហភាពសមស្រប និងមានបិទស្លាកសញ្ញាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ស៊ីលីកាតមិនបណ្តាលឱ្យពុលទេប៉ុន្តែមិនត្រូវបរិភោគជាដាច់ខាត។
- មិនត្រូវទុកដាក់ស៊ីលីកាតនៅក្បែរក្មេង និងសត្វពាហនៈ។

២.៣៨ បន្ទះសំណាកវត្ថុសិក្សាតាមមីក្រូទស្សន៍ Microscopic Prepared Slides

បន្ទះសំណាកវត្ថុសិក្សាគឺជាបន្ទះសំណាកដាក់វត្ថុសិក្សារៀបរួចស្រេចដែលមានដាក់ដូចជាជាលិកាសត្វ ជាលិការុក្ខជាតិ ពពួកសត្វល្អិតតូច បំណែកណាមួយនៃការវាស់ ឬកំទេចកំទីវត្ថុសិក្សាណាមួយដែលយកមកធ្វើជាគំរូសិក្សា ដើម្បីពិនិត្យតាមរយៈមីក្រូទស្សន៍ ឬតាម Stereo Zoom Microscopic ឬតាមកែវពង្រីក (រូប2.115)។

រូប 2. 113 (ក) បន្ទះសំណាកវត្ថុសិក្សា (ខ) ជាលិកាបាច់សសៃនាំរុក្ខជាតិ

ក. ប្រភេទ

បន្ទះសំណាកត្រូវបានបែងចែកជាបន្ទះសំណាកសត្វ បន្ទះសំណាករុក្ខជាតិ បន្ទះសំណាកផ្សិត បន្ទះសំណាក កាយវិភាគវិទ្យាមនុស្ស និងបន្ទះសំណាកពពួកមីក្រូសារពាង្គកាយជាដើម។

ខ. របៀបប្រើ

- ដកយកបន្ទះសំណាកវត្ថុសិក្សាណាមួយដែលត្រូវនឹងកម្មវត្ថុនៃការសិក្សា
- ដាក់ពិនិត្យតាមមីក្រូទស្សន៍

គ. របៀបថែទាំ និងទុកដាក់

- ក្រោយពេលប្រើរួចរាល់ត្រូវជូតសម្អាតឱ្យបានស្អាតមុនដាក់ចូលទៅក្នុងប្រអប់វិញដោយប្រើទឹក សម្លាប់មេរោគស្លុត ឬប្រើសារធាតុប្រឆាំងការលូតលាស់របស់ផ្សិត។
- ត្រូវគ្របប្រអប់បន្ទះសំណាកឱ្យបានជិតល្អ រួចរក្សាទុកនៅក្នុងទូបិទជិត គ្មានធូលី និងគ្មានសំណើម។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវប្រយ័ត្នកុំឱ្យសារធាតុអាល់កុល ឬទឹកសម្លាប់មេរោគ ឬសារធាតុប្រឆាំងការលូតលាស់របស់ ផ្សិតចូលតាមបន្ទះឡាមែលនៅពេលជូតសម្អាតដែលនាំឱ្យខូចវត្ថុសំណាកសិក្សា។
- ត្រូវកាន់ដោយប្រុងប្រយ័ត្នព្រោះងាយធ្លាក់បែក។

២.៣៩ អាសេតូន Acetone reagent

អាសេតូន ឬឌីមេទីលកេតូន (dimethyl ketone) គឺជាសមាសធាតុគីមីគ្មានពណ៌ និងមានក្លិនស្អុយ ងាយឆេះ។ អាសេតូនកើតឡើងពីសារធាតុគីមីចំនួនបីគឺកាបូន អ៊ីដ្រូសែន និងអុកស៊ីសែនដែលមានរូបមន្តគីមី $(CH_3)_2CO$ ។

ក. ប្រភេទ

អាសេតូនមានច្រើនម៉ាក ឬប្រភេទខុសៗគ្នាទៅតាមការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ។

ខ. របៀបប្រើ

គេអាចប្រើអាសេតូនដើម្បីលាងសម្អាតក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ លាងជ័រៈថ្នាំក្រចកដៃ និងលាងជាមួយ

អាល់កុលធ្វើជាសូលុយស្យុងសម្រាប់លាងសម្អាតមីក្រូទស្សន៍ (អាសេតូន៤០%អាល់កុល៦០%¹¹⁶)។ ក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យាគេប្រើអាសេតូនធ្វើជាសារធាតុបន្លឺពណ៌សម្រាប់ការសង្កេតមើលខ្នាតនៃវត្ថុសិក្សាជាលិកា រុក្ខជាតិសង្កេតពីចំណែកកោសិកាក្នុងវត្ថុផ្សេងៗរបស់មីតូស និងណ្វៃយ៉ូរុក្ខជាតិជាដើម។ ក្រៅពីនេះគេបានប្រើអាសេតូននៅក្នុងការងារដូចខាងក្រោម៖

- លាងសម្អាតថ្នាំក្រចកដៃ
- លាងសម្អាតសម្ភារៈនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍
- លាងសំអាតប្រេង ឬជ័រថ្លាស្តើងៗ
- ប្រើនៅក្នុងសាឡូន (ដូតសក់ ឡេកាពារកម្ដៅថ្ងៃ និងថ្នាំប៉ូលា)
- លាងសម្អាត ឬបកសារធាតុប្រេងចេញពីបេតុង។¹¹⁷

រូប 2. 114 អាសេតូន

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

ត្រូវទុកដាក់កន្លែងដែលមានសីតុណ្ហភាពសមស្រប និងមានបិទស្លាកសញ្ញារួមនិងមើលកាលកំណត់ប្រើប្រាស់ និងទុកដាក់កាកសំណល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន៖

អាសេតូនកម្លាំងជាសារធាតុគីមីងាយឆេះ គ្មានក្លិន។ ដូចនេះនៅពេលយកប្រើប្រាស់ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នជាមួយការឆេះ រលាក រួមទាំងការប៉ះពាល់នៃប្រដាប់ដង្ហើមតាមរយៈដំណកដង្ហើម។ ពិសេសត្រូវពាក់ស្រោមដៃនិងពាក់ម៉ាសហើយនៅបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ត្រូវលាងដៃនិងសាប៊ូឱ្យបានស្អាត និងដូតឱ្យបានស្អាត។

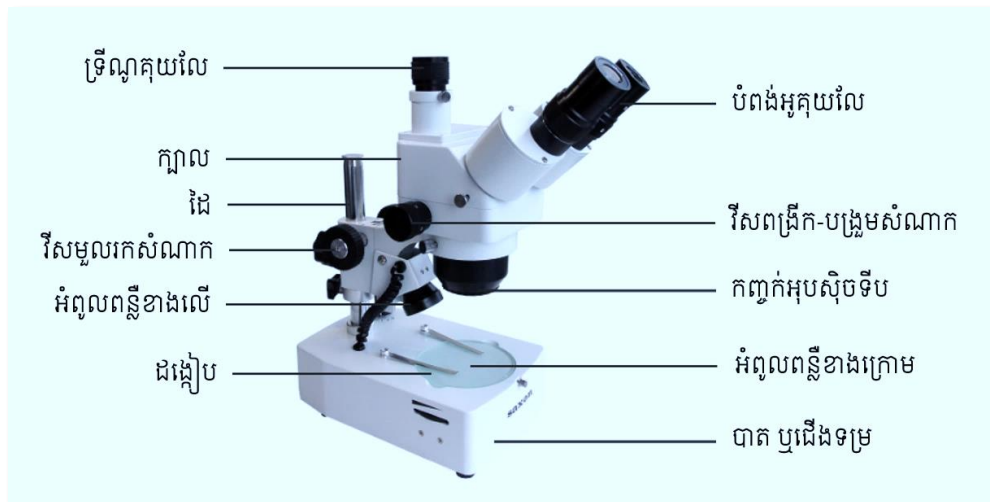
២.៤០ មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូ Stereo microscope

មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូ ឬហៅម្យ៉ាងទៀតថាមីក្រូទស្សន៍រំកាត់ជាឧបករណ៍ប្រើសម្រាប់ពង្រីកសំណាកសង្កេតនៅក្នុង ការងាររំកាត់ជាលិកាឬរុក្ខជាតិ។ មីក្រូទស្សន៍នេះមានសារៈសំខាន់ចំពោះការសិក្សាសង្កេតវត្ថុឬកាកសំណាក របស់សត្វល្អិត ទម្រង់គ្រាប់លម្អង ទម្រង់អុល និងពពួករុំផ្សេងៗទៀតជាដើម¹¹⁸។

¹¹⁶ មើលចំណុចការទុកដាក់ និងថែទាំមីក្រូទស្សន៍

¹¹⁷ <https://www.chemicals.co.uk/blog/what-are-the-uses-of-acetone>.

¹¹⁸ <https://www.opticscentral.com.au/blog/stereo-microscope-types-and-uses/>.

រូប 2. 115 ផ្នែកផ្សេងៗនៃមីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូ

ក. ប្រភេទ

មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូមានប្រភេទខុសៗគ្នាអាស្រ័យលើមុខងារនិងការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗនិងសមត្ថភាពពង្រីករបស់មីក្រូទស្សន៍នីមួយៗ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាប្រភេទខ្លះៗនៃមីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូ (រូប 2.118)¹¹⁹។

- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូពហុមុខងារ Fixed Magnification Microscopes
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូពង្រីក-បង្រួម Stereo Zoom Microscopes
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូឌីជីថល Digital Microscopes
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូកាមេរ៉ា Digital Microscope Cameras
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូចល័ត Handheld Microscopes
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូសម្រាប់សង្កេតរ៉ែ Gemological Microscopes
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូមានជើង Boom Stand Stereo Microscopes
- មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូអិលអ៊ីឌី LED Magnifying Lamps

រូប 2. 116 ប្រភេទផ្សេងៗនៃ
មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូ

¹¹⁹ <https://laboratoryinfo.com/stereo-microscope/>.

ខ. របៀបប្រើ

- ដាក់មីក្រូទស្សន៍នៅទីតាំងដែលមានផ្ទៃរាប និងមានលំនឹង
- ចុចក្នុងតាក់ភ្លើង
- ដាក់ភាគសំណាកនៅលើថាសមីក្រូទស្សន៍
- មូលរឹសរកសំណាកដោយប្រើកម្រិតភ្លើងតិចបំផុត
- មូលបំពង់អុគុយលែទាំងពីរទៅតាមតម្រូវកែតម្រូវឃើញសំណាកនៅលើទីតាំងតែមួយ
- មូលរឹសពង្រីកសំណាករហូតដល់មើលឃើញច្បាស់
- រូបរបស់ភាគសំណាកត្រូវបានបង្ហាញជាទម្រង់ 3D view¹²⁰។

របៀបគណនាទំហំភាគសំណាក

ភាគសំណាកដែលបានសង្កេតឃើញត្រូវបានឆ្លងកាត់ការពង្រីកតាមកញ្ចក់អុគុយលែនិងកញ្ចក់អុបសិចទីប ដូច្នេះទំហំពង្រីកសរុបត្រូវបានគណនាដោយការគុណរវាងតម្លៃពង្រីកនៃកញ្ចក់ទាំងពីរនេះ។ ឧទាហរណ៍ បើគេប្រើកែវ ពង្រីកអុបសិចទីប 3X និងកែវពង្រីកអុគុយលែ 10X នោះទំហំពង្រីកនៃភាគសំណាកគឺ៖ 30X121។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូគ្នារក្សាទុកដាក់ក្នុងទូឧបករណ៍ដែលបិទជិតគ្នានធូលី និងគ្របស្បោងក្រណាត់ឬផ្លាស្ទិចឱ្យ បានត្រឹមត្រូវ និងមានស៊ីលីកាតសម្បត្តិ។ ត្រូវលាងសម្អាតជាមួយសូលុយស្យុងលាងសម្អាត (សូលុយស្យុងអាសេតូន៤០%អាល់កុល៦០%)។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

ពេលយកមីក្រូទស្សន៍ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នពិសេសមុនត្រូវប្តូរទៅទីតាំងថ្មី។ កាន់បាតមីក្រូទស្សន៍ឈរដោយដៃម្ខាង និងដៃម្ខាងទៀតត្រូវកាន់ផ្នែកទាំងមូលនៃមីក្រូទស្សន៍។ មីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូមិនតម្រូវឱ្យប្រើពន្លឺបាត(បញ្ជូន)ទេ។ នៅពេលប្រើមីក្រូទស្សន៍ស្តេរេអូត្រូវពិនិត្យទៅលើផ្នែកផ្សេងៗរបស់វាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (ទីតាំងដែលមានផ្ទៃរាបស្មើ)។

២.៤១ ម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុ Centrifuge

ម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុជាឧបករណ៍ដែលប្រើកម្លាំងរង្វិលចាកផ្ចិតដើម្បីព្រែកសារធាតុឬភាគសំណាកនៅក្នុងល្បាយសូលុយស្យុង (រូប2.120)។ នៅពេលម៉ាស៊ីនរង្វិលចាកផ្ចិតវិល វាបង្កើតកម្លាំងរង្វិលចាកផ្ចិតខ្លាំងដើម្បីឱ្យសារធាតុព្រែកចេញពីគ្នា។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យាគោលបំណងនៃម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុគឺប្រើដើម្បីព្រែក DNA រុក្ខជាតិ។

ក. ប្រភេទ

ម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុមាន២ប្រភេទគឺ ម៉ាស៊ីនបង្វិលដៃ និងម៉ាស៊ីនប្រើចរន្តអគ្គិសនី (រូប2.119)។

¹²⁰ <https://www.opticscentral.com.au/blog/stereo-microscope-types-and-uses/>
¹²¹ <https://www.opticscentral.com.au/blog/stereo-microscope-types-and-uses/>

រូប 2. 117 ប្រភេទម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុ

ខ. របៀបប្រើ

គេប្រើម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុប្រើដើម្បីព្រែកយកកកវិលវិលចេញពីសូលុយស្យុងដោយចាក់សូលុយស្យុងដែលមានកកវិលវិលចូលក្នុងបំពង់សាករួចដាក់ចូលក្នុងឡូតម៉ាស៊ីនទៅតាមល្បឿនដែលចង់បាន។

1. ភ្ជាប់ម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុទៅនឹងប្រភពផ្តល់ចរន្តរួចចុចកុងតាក់បើកនៅផ្នែកខាងក្រោយនៃម៉ាស៊ីនដើម្បីបើកគម្របម៉ាស៊ីន។
2. ដាក់បំពង់សាកដែលមានផ្ទុកភាគសំណាកទៅក្នុងឡូត នៃម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុ។
3. ប្រសិនបើបំពង់សាកដែលត្រូវដាក់ទៅក្នុងឡូតសេស ឬមានតែមួយត្រូវបន្ថែមបំពង់សាកដែលបំពេញដោយទឹកក្នុងបរិមាណមាឌស្មើគ្នានឹងសូលុយស្យុង ដែលត្រូវព្រែកចូលទៅក្នុងឡូតមួយទៀតដែលស្ថិតនៅទីតាំងស៊ីមេទ្រីដើម្បីឱ្យមានតុល្យភាព។
4. បិទគម្រប ហើយជ្រើសរើសការកំណត់ដែលចង់បាន។
5. ចាប់ផ្តើមដំណើរការម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុ ហើយរង់ចាំរហូតដល់វាបញ្ចប់ការវិលទាំងស្រុង។
6. នៅពេលម៉ាស៊ីនឈប់វិល សូមដកបំពង់សាកដែលមានភាគសំណាក និងទឹកចេញ។

រូប 2. 118 មុខងារនៃការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុម៉ាក DLAB (Model DM0636)¹²²

¹²² User Manual, Multi-purpose DLAB Centrifuge DM0636.

សូមស្កាន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្អិត
អំពីរបៀបប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនរង្វិលចាកផ្ចិត

គ. របៀបទុកជាក់ និងថែទាំ

ករណីម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុប្រើយងៃ យើងអាចគៀបវាភ្ជាប់ទៅនឹងជើងទម្រង់មួយដូចជាតុជាដើម។
ចំពោះម៉ាស៊ីនព្រែកសារធាតុប្រើចរន្តអគ្គីសនីត្រូវដាក់វាក្នុងប្រអប់បិទជិត និងដាក់វានៅកន្លែងសុវត្ថិភាព។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវដកបំពង់សាកចេញបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច
- ត្រូវដកខ្យងភ្លើងចេញក្រោយពេលប្រើរួច បើមិនដូច្នោះទេអាចមានករណីផ្ទុះដោយយថាហេតុ
- ត្រូវផ្តាច់ចរន្តអគ្គីសនី និងបិទគម្របឱ្យជិតបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់រួច
- ត្រូវសម្អាតឱ្យស្អាតជានិច្ច។
- ម៉ាស៊ីនសារធាតុគ្មានស្រទាប់ការពារការផ្ទុះទេ ដូច្នេះមិនត្រូវតម្លើងម៉ាស៊ីននៅក្បែរប្រភពភ្លើង ឬក្បែរសារធាតុគីមីទេ¹²³។

២.៤២ ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត (OASIS DP-Fri Atlas Filtri)

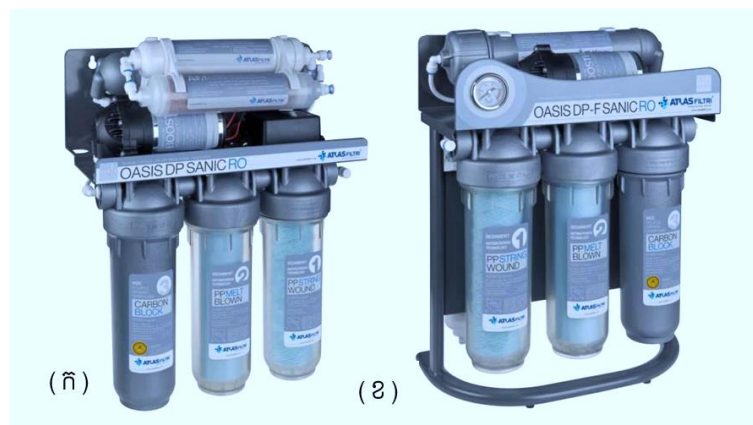
ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត គឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទសម្រាប់បំប្លែងទឹកបរិភោគធម្មតាទៅជាទឹកដែលមានសមាសភាគគីមីនិងសរីរាង្គដែលកាត់បន្ថយសារធាតុអំបិលដើម្បីធានានូវសុវត្ថិភាពមីក្រូជីវសាស្ត្រក្នុងទីពិសោធន៍។ នៅតាមវិទ្យាល័យធនធាននានាម៉ាស៊ីននេះត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើ ដើម្បីជួយដល់ការដឹកនាំសិស្សធ្វើពិសោធន៍របស់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ។ ការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនចម្រោះនេះ ដើម្បីចម្រោះទឹកសម្រាប់ធ្វើពិសោធន៍និងលាងសម្អាតឧបករណ៍ពិសោធន៍មួយចំនួន។ រូប2.124 បង្ហាញពីរូបរាង និងផ្នែកផ្សេងៗរបស់ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាតម៉ាក OASIS DP-FRI Atlas FILTRI ដែលបានបំពាក់នៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន។

រូប 2. 119 ផ្នែកផ្សេងៗម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត¹²⁴ OASIS DP-FRI Atlas FILTRI

ក. ប្រភេទ

ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាតនេះជាប្រភេទ Reverse Osmosis មានច្រើនម៉ាកអាស្រ័យលើការផលិតរបស់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ។ ប៉ុន្តែជាទូទៅគេចែកម៉ាស៊ីននេះពីប្រភេទគឺម៉ាស៊ីនចម្រោះដែលប្រើជញ្ជាំងដែក (metal wall bracket) និងម៉ាស៊ីនចម្រោះដែលប្រើស៊ុំលោហៈ (metal frame)¹²⁵ (រូប2.125) ។

រូប 2. 120 ប្រភេទម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត (ក) metal wall bracket និង (ខ) metal frame¹²⁶

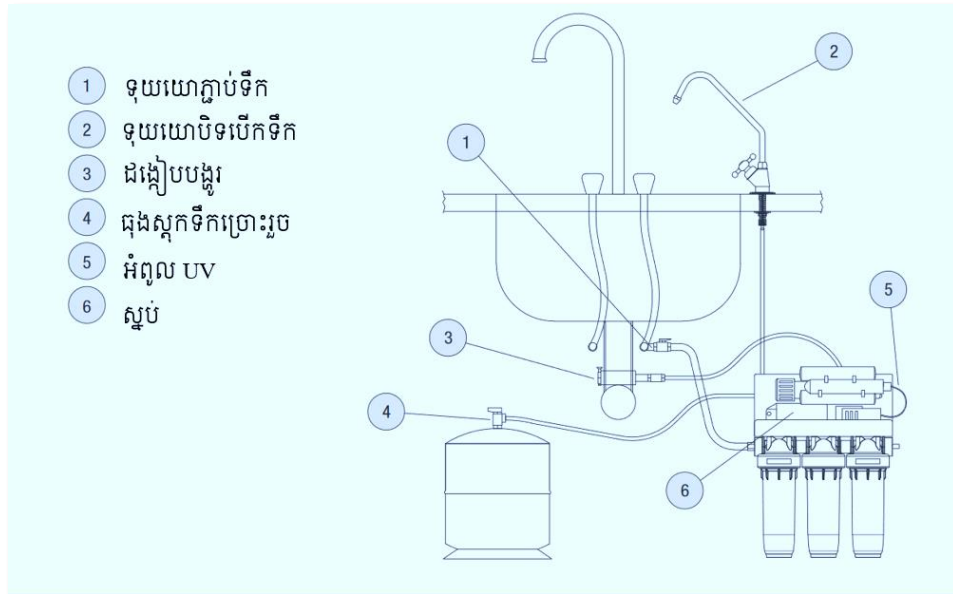
¹²⁴ រូបថតពីក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យានៃវិទ្យាល័យធនធានស្វាយរៀង ខេត្តស្វាយរៀង ឆ្នាំ២០២៣។

¹²⁵ Reverse Osmosis Units with Made in Italy components, p: 2.

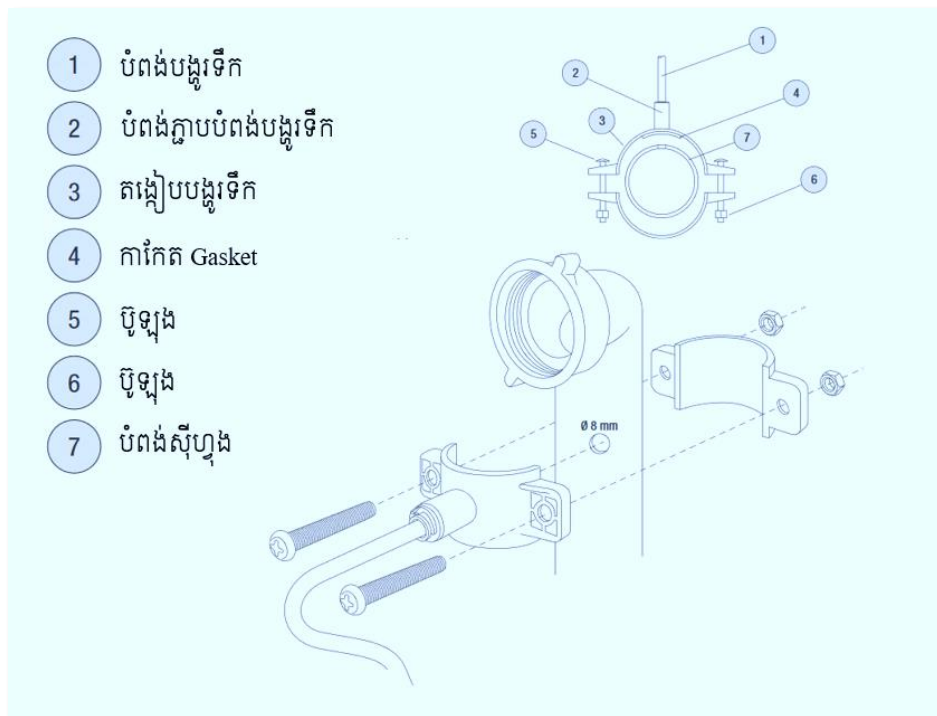
¹²⁶ https://www.atlasfiltri.com/sites/default/files/prodotti/resources/OASIS_DP_SANIC_1.pdf.

ផ្នែកផ្សេង និងរបៀបតម្លើង

មុនពេលតម្លើងម៉ាស៊ីនចម្រោះ ត្រូវប្រាកដថាប្រព័ន្ធទុយយោទាំងអស់មានគ្រប់គ្រាន់។ ត្រួតពិនិត្យរ៉ានៃផ្នែកនីមួយៗភ្ជាប់ទៅ និងទុយយោមេទឹក។ ភ្ជាប់ផ្នែកនីមួយៗតាមទីតាំងរបស់វាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (សូមមើលរូប និងវីដេអូខាងក្រោម) ។

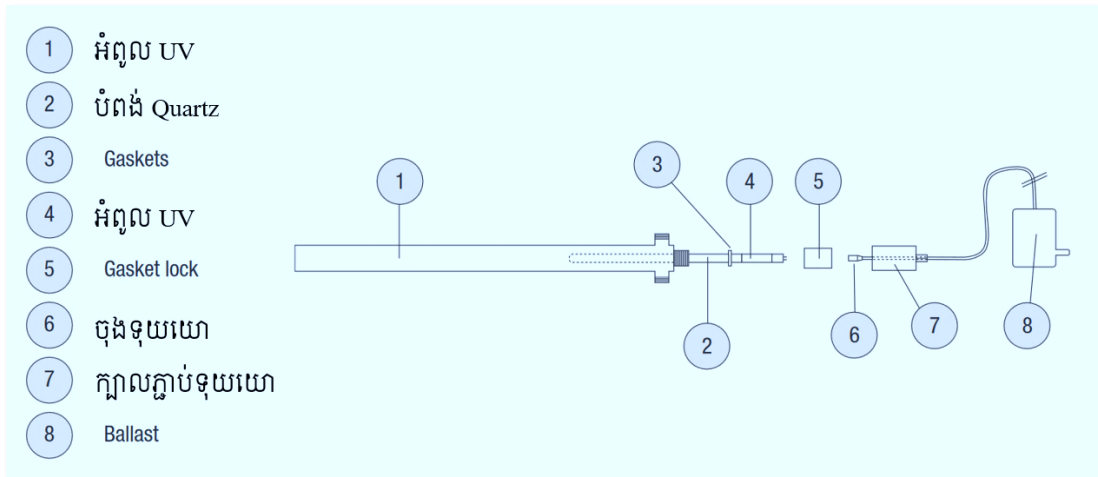

រូប 2. 121 ផ្នែកផ្សេងៗនៃម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត

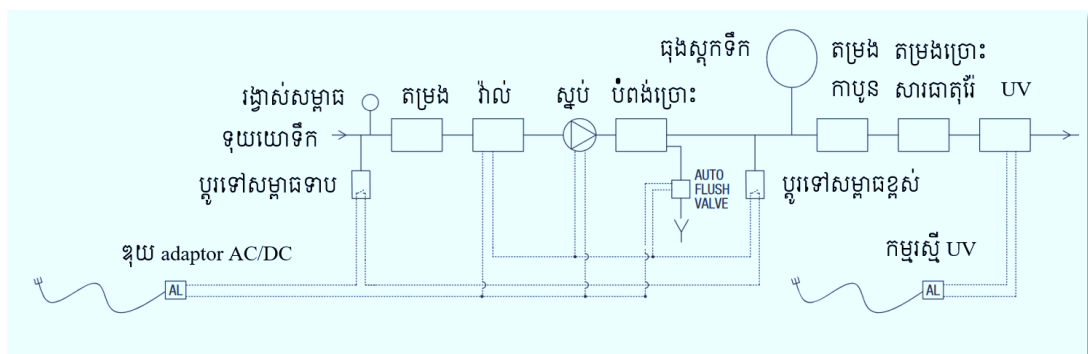

រូប 2. 122 របៀបតម្លើងម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត¹²⁷

¹²⁷ OASIS DP-Reverse Osmosis Units, Installation Use and Maintenance Manual, p: 8.

រូប 2. 123 ការភ្ជាប់អំពូល UV របស់ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត

រូប 2. 124 ប្រព័ន្ធចម្រោះរបស់ម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត

សូមស្កាន QR Code 18:ដើម្បីមើលវីដេអូលម្ចាស់អំពីវិធី តម្លើង និងរបៀបប្រើម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាត។

ខ. របៀបចម្រើ

- រៀបចំតម្លើងម៉ាស៊ីនចម្រោះទាំងមូលតាមទីតាំងផ្នែកផ្សេងៗ (សូមមើលវីដេអូលម្ចាស់អំពីវិធី តម្លើង)
- ក្រោយពីតម្លើងរួចរាល់ អ្នកប្រើប្រាស់ត្រូវកាត់រ៉ឺម៉កដើម្បីយកទឹកដែលបានច្រោះរួច
- បង្ហូរទឹកចោល ដើម្បីលាងសម្អាតធុងស្តុកទឹក និងទុយយោរបស់ម៉ាស៊ីនមុននិងយកទឹកដែល បានច្រោះទៅប្រើ។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវតម្លើងម៉ាស៊ីនចម្រោះទឹកស្អាតនៅទីតាំងសមស្រប មិនត្រជាក់ពេក (ក្រោម 4°C) និងមិនក្ដៅ ពេក (45°C)។
- ម៉ាស៊ីនចម្រោះនេះប្រើអគ្គីសនីកម្រិតតង់ស្យុង 220V ដូច្នេះមុននិងផ្លាស់ប្តូរគ្រឿងបន្លាស់ ឬជួស

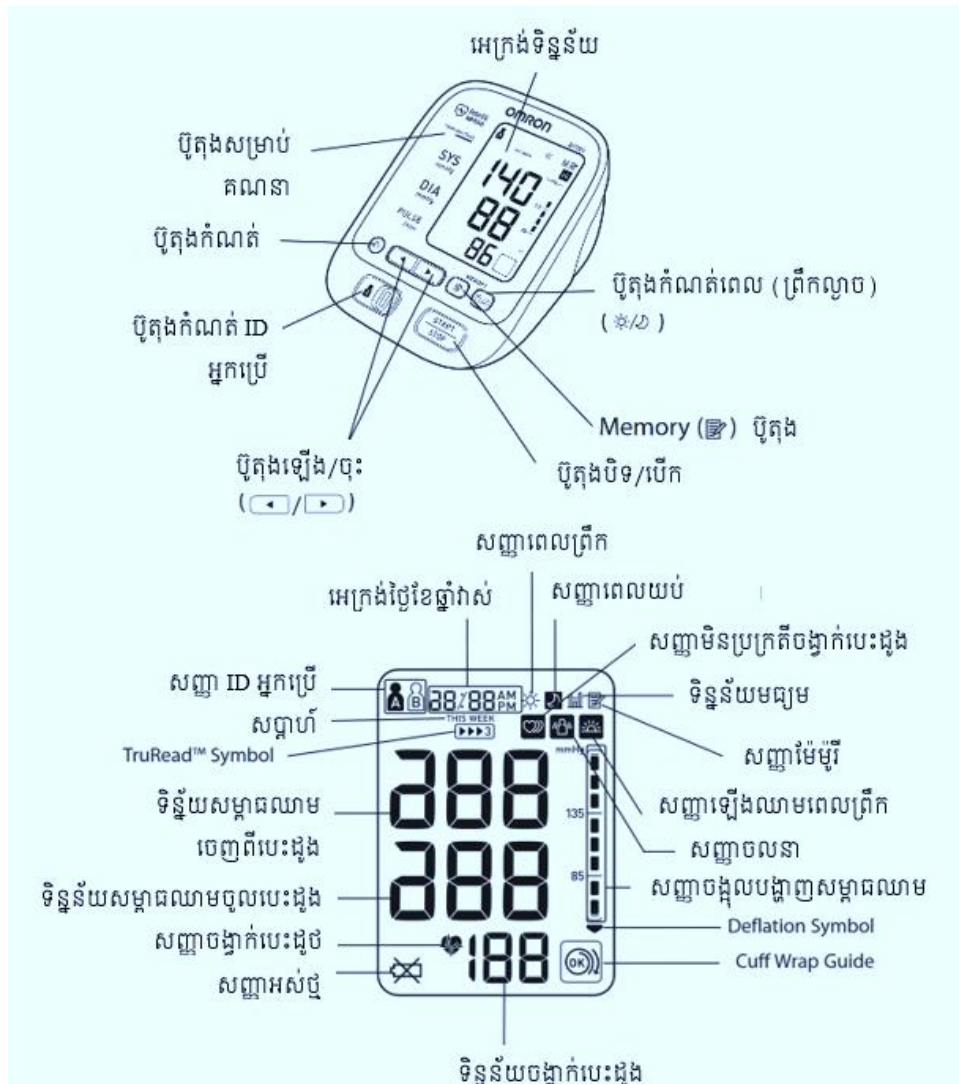
ជុលត្រូវដកខុយភ្លើងជាមុន។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ច្រោះទឹកដែលមានកម្រិត pH 6.5 និង 9.5។
- ហាមប្រើឧបករណ៍មានច្រោះ អាស៊ីត ឬប្រាសដែក ដូចជា ម៉ាស៊ីនច្រោះទឹកស្អាត
- ហាមលាងសម្អាតម៉ាស៊ីនច្រោះនៅពេលមានសម្ពាធខ្ពស់
- អំពូល UV របស់ម៉ាស៊ីនច្រោះអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ភ្នែក ដូច្នេះហាមប៉ះពាល់អំពូលអំឡុងពេលប្រើប្រាស់។
- ហាមបិទអំពូល UV ក្នុងពេលប្រើប្រាស់។ ក្នុងករណីបិទសូមទុករយៈពេល៣០នាទីទើបអាចបើកអំពូលសាជាថ្មីបាន។
- ទឹកស្អុយ ទឹកសមុទ្រ ឬទឹកមានសមាសធាតុគីមី មេកានិច និងទឹកមានពពួកបាក់តេរី (ទឹកប្រើនៅក្នុងឧស្សាហកម្ម ឬកាកសំណល់គីមី) មិនអាចប្រើម៉ាស៊ីនច្រោះនេះជាដាច់ខាត។ មិនត្រូវដឹកទឹកដែលបានពីម៉ាស៊ីនច្រោះនេះជាទេ។

២.៤៣ ឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាម (Sphygmomanometer)

សម្ពាធឈាមនៅក្នុងសារពាង្គកាយត្រូវការ Sphygmomanometer គឺជាឧបករណ៍មួយប្រភេទប្រើសម្រាប់វាស់ សម្ពាធឈាម (រូប2.128)។ វាត្រូវបានប្រើនៅក្នុង មន្ទីរពេទ្យ គ្លីនិច មណ្ឌលសុខភាព ឬកន្លែងផ្តល់សេវាសុខភាព សាធារណៈផ្សេងៗជាដើម។ នៅតាមវិទ្យាល័យធនធាន ឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាមត្រូវបានប្រើសម្រាប់ សិស្សានុសិស្សអនុវត្តវិធីវាស់សម្ពាធឈាម វិធីគណនានៃចលនាកន្ត្រាក់បេះដូងដើម្បីបញ្ជូនឈាមទៅកាន់ផ្នែកផ្សេងៗ ក្នុងសារពាង្គកាយ។

រូប 2. 125 ផ្នែកផ្សេងៗនៃឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាមម៉ាក AMRON¹²⁸

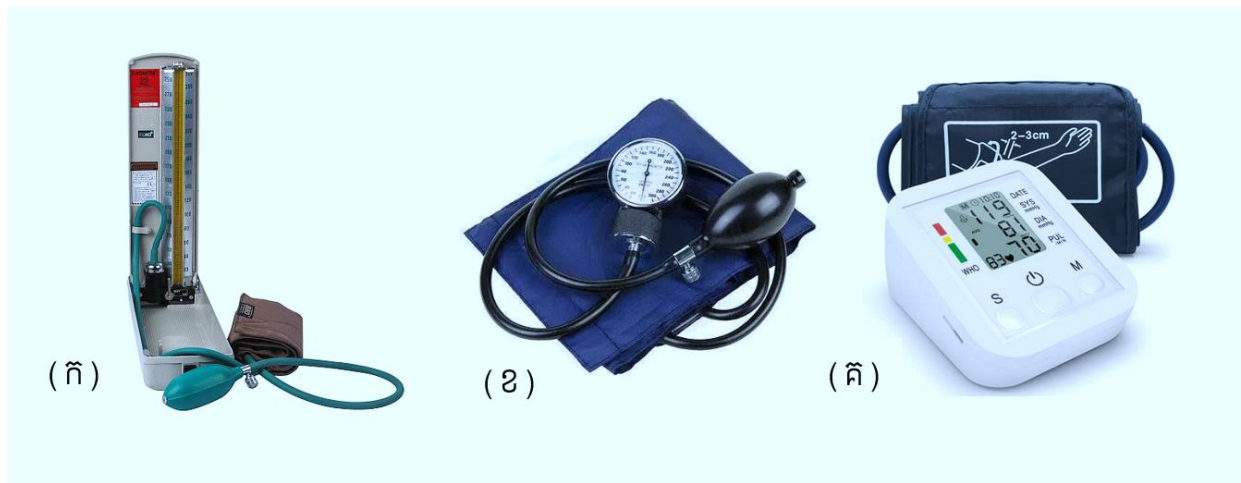
ក. ប្រភេទ

ឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាមមានបីប្រភេទគឺ¹²⁹

- Mercury Sphygmomanometer ៖ មានលក្ខណៈសាមញ្ញផ្តល់ភាពងាយស្រួលសម្រាប់វិធីវាស់និងវិធីគណនាសម្ពាធឈាម (រូប2.128ក)។
- Aneroid Sphygmomanometer គឺជាឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាមមួយប្រភេទដែលប្រើទ្រនិចចង្អុលសម្ពាធខ្យល់ (រូប2.128ខ)។
- Digital Sphygmomanometer ជាឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាមឌីជីថលដែលផ្តល់ទិន្នន័យជាលេខនៅលើអេក្រង់របស់វា (រូប2.128គ)។ ឧបករណ៍ប្រភេទនេះមានភាពងាយស្រួលប្រើជាងពីរប្រភេទខាងលើហើយក៏មានប្រើនៅតាមគេហដ្ឋានផងដែរ។

¹²⁸ AMRON instruction manual page 9-11.

¹²⁹ <https://collegedunia.com/exams/sphygmomanometer-physics-articleid-1748>.

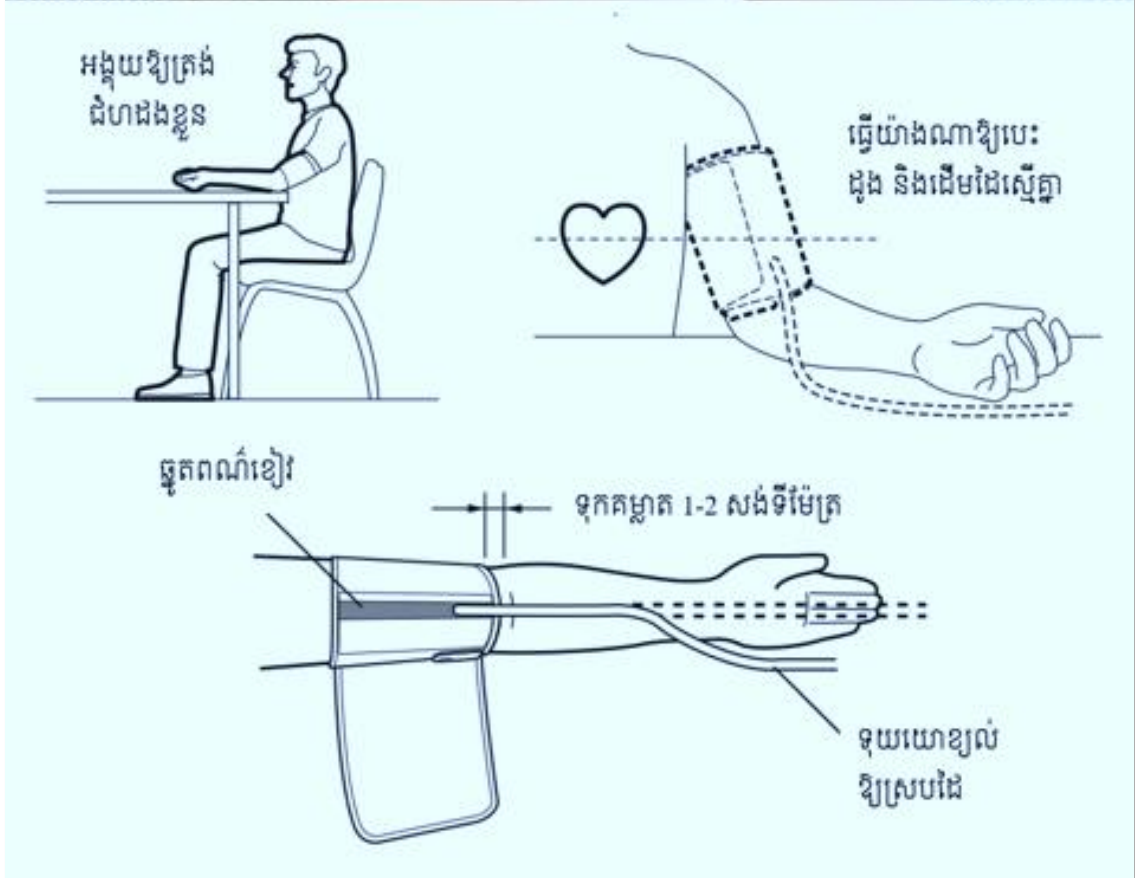
រូប 2. 126 ប្រភេទនៃឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាម¹³⁰ (ក) Mercury Sphygmomanometer (ខ) Aneroid Sphygmomanometer និង(គ) Digital Sphygmomanometer

ខ. របៀបប្រើ (សម្រាប់ Digital Sphygmomanometer)

ចំពោះឧបករណ៍វាស់សម្ពាធឈាមឌីជីថលគេអាចអានទិន្នន័យចំនួនបីក្នុងពេលវាស់ម្តងគឺទិន្នន័យឈាមចេញពីបេះដូងទៅកាន់សសៃឈាម (Systolic number) ទិន្នន័យឈាមត្រឡប់ពីសសៃឈាមទៅបេះដូងវិញ (Diastolic number) និងទិន្នន័យដំបូលបេះដូង (Pulse number) ។ វិធីវាស់មានដូចខាងក្រោម៖

- មុនវាស់ត្រូវសម្រាកឱ្យបាន៥ទៅ១០នាទី
- ត្រង់គេង ឬអង្គុយឱ្យត្រង់ដងខ្លួនធ្វើយ៉ាងណាឱ្យទីតាំងបេះដូង និងដើមដៃស្មើគ្នា (រូប2.32)
- ក្រណាត់ជុំវិញដើមដៃដោយធ្វើយ៉ាងណាឱ្យខ្សែស្របជាមួយសសៃអាកទែដៃ
- ចុចប៊ូតុង Start/Stop រួចរង់ចាំរហូតដល់សម្ពាធឱ្យល់តឹងណែនអតិបរិមា (ខ្យល់ឈប់ចូល)។ បន្ទាប់មកសម្ពាធឱ្យល់ថយចុះវិញបន្តិចម្តងៗរហូតតម្លៃលេលើអេក្រង់ថេរលំនឹង។
- អានតម្លៃលេខលើអេក្រង់ (លេខ Systolic, Diastolic និង Pulse) ។

¹³⁰ <https://collegedunia.com/exams/sphygmomanometer-physics-articleid-1748>.

រូប 2. 127 របៀបវាស់សម្ពាធឈាមដោយប្រើ AMRON

សូមស្កេន QR Code នេះដើម្បីមើលវីដេអូលម្នីតអំពីរបៀបវាស់សម្ពាធឈាមដោយប្រើ AMRON

របៀបអានទិន្នន័យ

ទិន្នន័យសំខាន់ដែលបានបង្ហាញនៅលើអេក្រង់មានបីលេខគឺ លេខ Systolic លេខ Diastolic និង

លេខ Pulse (រូប 2.130)។

- ប្រសិនបើតម្លៃលេខតូចជាង $<120/<80$ នោះមានន័យថាសម្ពាធឈាមធម្មតាសុខភាពល្អ។
- ប្រសិនបើតម្លៃលេខនៅចន្លោះពី $120-129/<80$ នោះមានន័យថាមានសញ្ញាសម្ពាធឈាមកើតឡើង។
- ប្រសិនបើតម្លៃលេខនៅចន្លោះពី $130-139/80-89$ នោះមានន័យថាជំងឺសម្ពាធឈាមដំណាក់កាលទីមួយ។
- ប្រសិនបើតម្លៃលេខធំជាង $140+/90+$ នោះមានន័យថាជំងឺសម្ពាធឈាមដំណាក់កាលទី២។
- ប្រសិនបើលេខធំជាង $180+/120+$ នោះមានន័យថាជំងឺសម្ពាធឈាមដំណាក់កាលធ្ងន់ធ្ងរ។

រូប 2. 128 អំណាចលទ្ធផលនៃការវាស់សម្ពាធឈាម

គ. របៀបទុកជាក់ និងថែទាំ

ត្រូវទុកនៅកន្លែងដែលស្ងួត មានអនាម័យ មានសុវត្ថិភាព និងដាច់ដោយឡែកពីគេ។ ជាពិសេសត្រូវទុកក្នុងប្រអប់ ឬថង់បិទជិតត្រឹមត្រូវ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

មុនពេលវាស់សម្ពាធឈាមត្រូវចៀសវាង ដូតទឹក ផឹកស្រាឬអាល់កុល ការហ្វេ ជក់បារី ហាត់ប្រាណ ឬបរិភោគអាហារជាដាច់ខាត។ ឧស្សាហ៍ពិនិត្យឧបករណ៍វាស់ស្ទង់ sphygmomanometer សម្រាប់អនាម័យទូទៅ។ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពនៃអំពូល វ៉ាល់ បំពង់ និងខ្សែ។ ពិនិត្យទុយយោថ្មី និងធ្វើតេស្តចៀសវាងលេចធ្លាយខ្យល់ និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀត។

២.៤៤ ត្បាល់ និងអង្រែព័រសេឡែន Porcelain-Pestle and mortar

ត្បាល់ និងអង្រែព័រសេឡែននេះមានភាពរឹងមាំគ្រាប់គ្រាន់សម្រាប់កិនបំបែកធាតុមួយចំនួនឱ្យទៅជាម្សៅនិងជាបំណែកតូចៗ ហើយក៏ធននឹងកម្ដៅខ្ពស់ក្នុងការប្រើប្រាស់នៅទីពិសោធន៍។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍វិទ្យា ត្បាល់ និងអង្រែព័រសេឡែនប្រើសម្រាប់កិនបំបែកជាលិការុក្ខជាតិដើម្បីញែកនិងដកADN។

ក. របៀបប្រើ

- ដាក់កាតសំណាកដែលបានបំបែកជាដុំតូចៗ ឬដាក់ដុំជាលិកាតូចៗទៅក្នុងត្បាល់ក្នុងបរិមាណតិចល្មមដែលអាចស្រួលកិនបំបែក និងម៉ត់ល្អ។
- ប្រើអង្រែល្អឺលើកាតសំណាក ឬជាលិកានោះរហូតម៉ត់ល្អតាមតម្រូវការ។

ខ. របៀបទុកជាក់ និងថែទាំ

- ត្រូវលាងសម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អជាមួយទឹកលាងសម្អាតណាមួយអាស្រ័យលើប្រភេទប្រឡាក់ក្រោយពេលប្រើរួច។
- ផ្តាប់សម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អជាមុនសិន មុនយកទៅទុកដាក់តាមកន្លែងរបស់វា។

រូប 2. 129 ត្បាល់ និងអង្រែព័រសេឡែន

គ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ត្រូវប្រាកដថាធាតុដែលយកមកកិនបំបែក អាចកិនបានដោយប្រើត្បាល់ និងអង្រែព័រសេឡែន។
- មិនប្រើអង្រែបុកបំបែកដុំសមាសធាតុ ឬដុំជាលិកាឡើយព្រោះវាអាចបែកកំទេចត្បាល់ ឬបែកត្បាល់ ឬបាក់អង្រែដោយចៃដន្យ។
- មិនត្រូវចាក់សូលុយស្យុងគីមីដែលអាចមានប្រតិកម្មជាមួយសមាសធាតុព័រសេឡែនចូលទៅក្នុងត្បាល់ឡើយ ។

២.៤៥ សំណុំទីតាំងទម្រង់ Lab Stand sets

ជើងទម្រមានច្រើនទម្រង់ ប៉ុន្តែបម្រើតាមតម្រូវការនៃគោលបំណងដូចគ្នាបាន។ នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធដីវិទ្យា ជើងទម្រ មានមុខងារសំខាន់ក្នុងការភ្ជាប់ប្រភេទឧបករណ៍ផ្សេងៗតាមតម្រូវការពិសោធផ្សេងៗ។

ក. ប្រភេទ

ជើងទម្រមានច្រើនប្រភេទអាស្រ័យតម្រូវការប្រើប្រាស់ (រូប2.130)។

រូប 2. 130 ជើងទម្រ និងឧបករណ៍ភ្ជាប់សម្រាប់បម្រើឱ្យកិច្ចការពិសោធផ្សេងៗ

ខ. របៀបប្រើ

- ដំបូងត្រូវតែឆ្លើងជើងទម្រសិនដោយយកដៃកម្រិត ដែលមានប្រវែងតាមតម្រូវការប្រើមកម្ចាស់ភ្ជាប់ជាមួយបាតទម្រដែលមានរាងផ្សេងៗ (ដូចរូប2.131)។
- បន្ទាប់មកភ្ជាប់ប្រភេទឧបករណ៍ណាមួយតាមគោលបំណងពិសោធន៍ទៅនឹងជើងទម្រ។ រូប2.131 ខាងក្រោមនេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃការប្រើឧបករណ៍ភ្ជាប់នឹងទម្រដែលត្រូវបានប្រើក្នុងទម្រង់រូបភាពផ្សេងៗ។

រូប 2. 131 របៀបប្រើឧបករណ៍ និងកែវជាមួយជើងទម្រ

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- រាល់ពេលប្រើរួចត្រូវជូតសម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អ
- ត្រូវលាងក្នុងករណីប្រឡាក់ខ្លាំងរួចជូតឱ្យស្អាត និងសម្អាតភ្លាមៗមិនត្រូវទុកឱ្យស្អាតតាមដំណើរនោះទេព្រោះវាងាយច្រេះ។
- រៀបចំទុកដាក់នៅកន្លែងដើមវិញឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ត្រូវឧស្សាហ៍ជូតសម្អាតក្នុងករណីមិនសូវប្រើព្រោះការទុកយូរវាក៏ងាយច្រេះដែរ។

ឃ. ប្រុងប្រយ័ត្ន

- មុនលើចេញយកមកប្រើត្រូវមើលឱ្យច្បាស់ថាដងទម្របានភ្ជាប់ជាប់ត្រឹមត្រូវ និងសុវត្ថិភាព
- មិនត្រូវយូរតែដងទម្រដោយខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ននោះទេព្រោះបាតទម្រងាយនឹងរហូតធ្លាក់បង្កឱ្យគ្រោះថ្នាក់។ ដៃម្ខាងត្រូវកាន់បាតទម្រហើយដៃម្ខាងទៀតត្រូវកាន់ដងទម្រ។
- ក្នុងករណី ភ្ជាប់ដងទម្រជាមួយបាតទម្រ ឬភ្ជាប់ឧបករណ៍ផ្សេងៗទៅនឹងដងទម្រ ត្រូវពិនិត្យមើលឱ្យច្បាស់ថា បានភ្ជាប់ជាប់ត្រឹមត្រូវមិនរង្វើ ឬមានលំដាក់ចុះឡើងដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ចៃដន្យនៅពេលកំពុងដំណើរការពិសោធន៍ ។

២.៤៦ ទម្រជើងបី Lab Tripod

ទម្រជើងបីជាឧបករណ៍ធ្វើពីដែក ឬដែកអ៊ីណុកប្រើប្រាស់ក្នុងទីពិសោធន៍ដែលមាននាទីដូចរង្វង់ក្បាលមុំចង្ក្រានផលិតមក មានទម្រង់ខុសគ្នាតែនាទីដូចគ្នាក្នុងការទម្រឧបករណ៍ផ្សេងៗ។

ក. ប្រភេទ

ទម្រជើងបីមានពីរប្រភេទគឺ ទម្រជើងបីក្បាលមូល និងទម្រជើងបីក្បាលត្រីកោណ (រូប2.132ក)។

រូប 2. 132 ទម្រជើងបី (ក) ប្រភេទជើងបី និង(ខ)របៀបរៀបចំប្រើទម្រជើងបី

ខ. របៀបប្រើ

- ដាក់ទម្រង់ជើងបីលើទ្រនាប់ដែលធន់ឬទប់កម្ដៅ (ក្នុងករណីប្រើប៊ុនសិន ឬប្រភពកម្ដៅដែលអាចបណ្តាលឱ្យក្ដៅខ្លាំងដល់តុពិសោធន៍) ដើម្បីចៀសវាងការប្រេះ ឬឆេះតុពិសោធន៍។
- ដាក់បន្ទះសំណាញ់ដែកដែលប៉ាតដោយសេរ៉ាមិច ដើម្បីកាត់បន្ថយកម្ដៅផ្ទាល់ជាមួយនឹងឧបករណ៍ដែលត្រូវបានដុតកម្ដៅ។
- បន្ទះសំណាញ់ដែកខ្លះមិនមានប៉ាតសេរ៉ាមិចទេ គឺសម្រាប់តែដាក់ទ្រាប់ដើម្បីរក្សាលំនឹងឧបករណ៍ដែលត្រូវដុតប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះមុនពេលប្រើត្រូវគិតទៅលើប្រភេទឧបករណ៍ដែលត្រូវដុតថាអាចដុតកម្ដៅផ្ទាល់បានឬទេ។

គ. របៀបទុកដាក់ និងថែទាំ

- រាល់ពេលប្រើរួចត្រូវជូតសម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អ។
- ឬ ត្រូវលាងក្នុងករណីប្រឡាក់ខ្លាំងរួចជូតឱ្យស្ងួត និងសម្អាតភ្លាមៗមិនត្រូវទុកឱ្យស្ងួតតាមដំណើរនោះទេព្រោះវាងាយច្រេះ។
- រៀបចំទុកដាក់នៅកន្លែងដើមវិញឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ត្រូវឧស្សាហ៍ជូតសម្អាតក្នុងករណីមិនសូវប្រើព្រោះការទុកយូរវាក៏ងាយច្រេះដែរ។

ឃ. បម្រុងប្រយ័ត្ន

- ក្នុងអំឡុងពេលឬក្រោយពេលដុតកម្ដៅ ត្រូវបង្កើនការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការរលាកដៃចៃដន្យដោយការចាប់កាន់ ឬប៉ះជើងទម្រងាមៗ (ត្រូវទុកឱ្យត្រជាក់សិន) ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ផ្នែកទី១ ការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍

នៅក្នុងផ្នែកទី១ “ការគ្រប់គ្រងទីពិសោធន៍” នេះនឹងក្លាយទៅជាមគ្គុទ្ទេសសម្រាប់លោកគ្រូអ្នកគ្រូឧទ្ទេសនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ និងលោកគ្រូអ្នកគ្រូមុខវិជ្ជាជីវៈវិទ្យានៅតាមសាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ដែលមានបន្ទប់ពិសោធន៍ (វិទ្យាល័យធនធាន)។ រាល់ខ្លឹមសារដែលមាននៅក្នុងផ្នែកនេះនឹងជួយដល់លោកគ្រូអ្នកគ្រូក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ និងគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍ ឧបករណ៍ពិសោធន៍ រួមទាំងការធានានូវសុវត្ថិភាពក្នុងអំឡុងពេលដឹកនាំសិស្សានុសិស្សធ្វើពិសោធន៍។ បន្ថែមពីនេះលោកគ្រូអ្នកគ្រូនឹងទទួលបាននូវបំណិនលើគោលការណ៍សុវត្ថិភាពទីពិសោធន៍ ការសរសេរបញ្ញត្តិឬបម្រាមក្នុងទីពិសោធន៍ ការរៀបចំបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌទីពិសោធន៍ ការរៀបចំស្លាកឈ្មោះ (Label) ឧបករណ៍ពិសោធន៍ទៅតាមប្រភេទនិងតាមលក្ខណៈ រួមទាំងបំណិននៃការគណនាប្រមាណវិធី (ខ្នាតលេខនព្វន្ត) នៅក្នុងការធ្វើពិសោធន៍។

ផ្នែកទី២ ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន៍

នៅក្នុងផ្នែកទី២ “ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈពិសោធន៍ ” នេះ លោកគ្រូអ្នកគ្រូមុខវិជ្ជាជីវៈវិទ្យានិងទទួលបាននូវចំណេះដឹង និងបំណិននៃការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ ការថែទាំនិងទុកដាក់ បម្រុងប្រយ័ត្ន និងបំណិននៃការដឹកនាំសិស្សានុសិស្សធ្វើពិសោធន៍នៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍និងក្នុងថ្នាក់រៀន។

ឯកសារយោង

ក. សៀវភៅ

ស្រន់ តៃស្រីម ទូច ចាន់ទុំ ឬ ចាន់ថា និងហម ចាន់ជា ២០២៣ ការគ្រប់គ្រងពិសោធន៍ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈ

ពិសោធន៍នៅតាមសាលា មធ្យមសិក្សាភូមិភាគកម្ពុជា របស់ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា។

ផែន សារិត ឈូក ណាស្រស់ និងម៉ែន ភក្តី ២០២២ សៀវភៅណែនាំពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រសម្រាប់ការរៀន

និងបង្រៀននៅសាលា មធ្យមសិក្សាភូមិភាគកម្ពុជា ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា។

ឯម សូត្រ ២០២១ ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់ពិសោធន៍នៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ។

Hongting Li, Ginguai Dai, Aimin Wang, Songlin Zhao, Huiru Ye, and Jie Zhang., 2020. Recycling and Treatment of Waste Batteries.

Piyush Kuchhal and Umesh Chandra Sharma., 2019. Battery Waste Management.

Hamish E. Graham, Sarah E. Bache, Preetha Muthayya, Julie Baker, and David R. Ralston 2014.

Are parents in the UK equipped to provide adequate burns first aid?

ស៊ីត សេង ២០១២ សៀវភៅណែនាំស្តីពីឧបករណ៍ពិសោធន៍ពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ២០១៦ សៀវភៅសិក្សាគោលគំរឹមវិទ្យាថ្នាក់ទី១២

Lidiya Br. S., Devi Vestari., Yayu Sri R., and Siti Narjaningsih 2010. Science Laboratory Management. Module 4។

JICA-វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ២០០៧ សៀវភៅជំនួយសម្រាប់វិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកជីវវិទ្យា។

User Manual, Multi-purpose DLAB Centrifuge DM0636

Reverse Osmosis Units with Made in Italy components, p: 2.

OASIS DP-Reverse Osmosis Units, Installation Use and Maintenance Manual, p: 8.

AMRON Instruction Manual page 9-11.

ខ. គេហទំព័រ

How to clean Laboratory Glassware. https://youtu.be/tAF-_PCYNu8.

<https://www.amazon.com/SurmountWay-Laboratory-Industrial-Scientific-Electronic/dp/B094JMQ8Z2?th=1>.

Microbalance, and Ultra Semi Balance:<https://www.thelabstore.co.uk/balances/micro-and-ultra-micro-balances/>.

Centrifuge: <https://www.labrepc.com/product-category/cell-culture-equipment/centrifuges/>.

<https://www.pinterest.com/pin/school-laboratory--695595104964067412/>.

<https://www.innovadesigngroup.co.uk/news/innovas-value-laboratory-the-pod-system/>.

<https://u.osu.edu/wastemanagement/liquidwaste-anthony-ulman/>.

<https://www.ewastedisposal.net/liquid-waste/>.

https://www2.lbl.gov/ehs/waste/pub-3095/wm_pub_3095_ch2.shtml.

<https://idahopublichealth.com/environmental-health/solidwaste>.

University of Wollongong Australia 2018. Laboratory Waste Disposal Guidelines

University of Pennsylvania, 2017. Laboratory Chemical Waste Management Guideline.

University of Northern Iowa, 2015. What is a hazardous waste? Link@:

https://iwrc.uni.edu/sites/default/files/HAZ_Characteristics.pdf.

<https://safety.unimelb.edu.au/safety-topics/hazardous-waste>.
<https://ismwaste.co.uk/recycling-services/types-of-recycling>.
<https://byjus.com/biology/solid-waste-management/>.
<https://www.stjohnvic.com.au/news/fainting-first-aid/>.
<https://www.verywellhealth.com/electric-shock-causes-effects-and-treatment-options-5209616>.
<https://blog.buypower.ng/content/images/2021/04/shock-dos-and-don-ts.jpg>.
<https://www.uniformsafety signs.com.au/assets/uploads/2020/06/681L-scaled.jpg>.
<https://stock.adobe.com/au/images/burns-degree-thermal-wound-first-aid-skin-scalds-and-blisters-emergency-help-treatment-instruction-thermic-injury-medical-guide-information-poster-help-steps-flat-vector-infographic/393041639>.
https://bookdown.org/AndrewA/new_lab_v2/health-and-safety-in-the-laboratory.html.
https://www.freepik.com/premium-vector/first-aid-hand-injuries-bandage-human-hand-vector-illustration_27449120.htm.
<https://www.carlroth.com/pl/en/light-field-microscopes/transmitted-light-microscope-obe-series-obe-114-trinocular/p/eyp3.1>.
<https://www.flipkart.com/sky-technology-india-410-digital-colony-counter-4-digit-lab-tds-meter/p/itmb8f56eb87022e>.
https://www.wpiinc.com/media/wysiwyg/pdf/MDI-Cleaning_IMs.pdf.
<https://luxembourg.desertcart.com/products/26406530-2-pcs-operating-scissors-sharp-blunt-straight->
<https://www.sciencedirect.com/topics/medicine-and-dentistry/surgical-scissors>.
<https://wvs.academy/learn/companion-animals/spay-neuter/preparation-and-principles/surgical-equipment/instruments>.
<https://www.flinnsci.com/dissection-instruments-classroom-set/fb1632/#variantDetails>
<https://www.flinnsci.com/digital-microscope-handheld/ms1101/#variantDetails>.
<https://shopee.ph/qxx%E2%99%A5-1600X-USB-Digital-Microscope-Camera-Endoscope-8LED-Magnifier-with-Metal-Stand-i.266753345.7839788813>.
<https://microscopewiki.com/digital-microscope/>.
<https://microscopewiki.com/digital-microscope/>.
<https://conductscience.com/digital-microscopes-a-complete-guide/>.
<https://www.nextdayscience.com/blog/types-uses-serological-pipettes.htm>.
<https://www.socmucimm.org/news-media/introduction-to-serological-pipettes-and-pipettors/>.
<https://www.oercommons.org/courseware/lesson/89105/overview?section=5>.
<https://www.integra-biosciences.com/global/en/blog/article/how-clean-pipettes>.
<https://www.promegaconnections.com/how-to-take-care-of-your-pipettes/>.
<https://www.vitlab.com/en/products/volume-measurement/accessories-for-pipettes/product/cont/pipette-stand-pp/>.
<https://www.linquip.com/blog/types-of-thermometers/>.
<https://www.livingsocial.co.uk/deal/shop/kids/health/16493356/digital-infrared-baby-thermometer>.
<https://www.mountainside-medical.com/products/braun-thermoscan-7-digital-ear-thermometer>.
<https://cascadehealth.com/veridian-digital-pacifier-thermometer>.
<https://www.flinnsci.ca/products/apparatus/laboratory-equipment/product-12366/>.
<https://www.linquip.com/blog/types-of-thermometers/>.
<https://www.linquip.com/blog/types-of-thermometers/>.
<https://www.processparameters.co.uk/platinum-resistance-thermometers-pt100-pt1000/>.
<https://acores.com.br/accurate-food-cooking-thermometer-long-probe-digital-instant-read-mm-95899510>.

<https://www.nepal.ubuy.com/en/product/4Q9NUH050-diabetes-testing-kit-lovia-care-blood-glucose-monitor-kit-with-1-glucose-meter-50-blood-sugar-test-strips-50-lancets-1-lancing-device-and>.

<https://www.healthline.com/health/diabetes/best-glucose-monitors#our-picks>.

https://www.thehealthfeed.com/procedures-and-tests/what-is-normal-blood-sugar-level?utm_content=params%3Ao%3D1668962%26ad%3DdirN%26qo%3DserpIndex&ueid=b59e6a0e-1d2d-4d83-b92f-96281ae8acf3.

<https://novi-health.com/library/guide-to-using-abbott-freestyle-libre>.

<https://www.manualslib.com/manual/2001056/Abbott-Freestyle-Libre-2.html#manual>.

<https://www.ghoshexports.com/4-benefits-of-using-leather-hand-gloves-in-an-industrial-workplace/>.

<https://constructioninformer.com/what-are-metal-mesh-gloves-used-for/>.

<https://www.walmart.com/ip/100pcs-Professional-Nitrile-Gloves-Multi-Purpose-Vinyl-Gloves-Safety-Work-Gloves-Latex-Powder-Free-Gardening-Nitrile-Gloves-f/926659932>.

<https://www.flinnsci.com/products/safety-supplies/personal-protective-equipment/disposable-powder-free-nitrile-gloves/>.

<https://www.cordovasafety.com/products/4300-premium-neoprene-glove/>.

<https://www.flinnsci.com/products/apparatus/bottles--containers/bottles-washing-polyethylene/>.

<https://www.amazon.com.au/Toucan-FOAMER-Foam-Cannon-Garden/dp/B0856PHQXR>.

<https://www.flir.com/products/lt45/?vertical=condition+monitoring&segment=solutions>.

<https://www.associatedoptical.com/types-of-magnifier.html>.

<http://www.viseetech.com/lvm-570-video-magnifier.html>.

<https://hcs-lab.com/product/isolab-stoppers-drilled-rubber/>.

<https://purificationikwok.weebly.com/separating-funnel.html>.

<https://uk.rs-online.com/web/content/discovery/ideas-and-advice/safety-goggles-guide>.

<https://sciencing.com/why-safety-goggles-important-4579751.html>.

https://www.globalspec.com/learnmore/labware_scientific_instruments/clinical_research_labware/test_tubes.

<https://microbenotes.com/analytical-balance-principle-parts-types-examples/>.

<https://www.higherprecision.com/blog/different-types-of-calipers-available>.

<https://www.istockphoto.com/photo/vernier-caliper-measurements-on-the-piston-gm522169115-48953214>.

<https://microbenotes.com/autoclave/>.

<https://celitron.com/en/blog/these-are-the-different-types-of-autoclave-machines-used-in-medical-sterilization>.

<https://microbeonline.com/autoclave-principle-procedure-types-and-uses/>.

<https://microbenotes.com/autoclave/>.

<https://microbenotes.com/autoclave/#uses-of-autoclave>.

https://www.ddc.nl/inhoud/uploads/Product_Overview_Silica_Gel_Paper_EN.pdf.

<https://www.chemicals.co.uk/blog/what-are-the-uses-of-acetone>.

<https://www.opticscentral.com.au/blog/stereo-microscope-types-and-uses/>.

<https://laboratoryinfo.com/stereo-microscope/>.

<https://www.opticscentral.com.au/blog/stereo-microscope-types-and-uses/>.

<https://www.opticscentral.com.au/blog/stereo-microscope-types-and-uses/>.

https://www.atlasfiltri.com/sites/default/files/prodotti/resources/OASIS_DP_SANIC_1.pdf.

<https://collegedunia.com/exams/sphygmomanometer-physics-articleid-1748>.